

ஸ்ரீ:
பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாய
பழமொழி மூலமும்
பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதலாறுபாட்டு]

இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் “செந்தமிழ்” ப்பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவ்வொழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

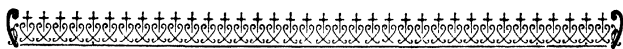

செந்தமிழ்ப் பிரகாரம்—1918.

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை
1918
—
MRL

விலை ரூபா 1—0—0.

ஸ்ரீ:

முன்றுறையார்சொந்த

பழமொழி

மூலமும் உரையும்.

1.

அரிதவித் தாசின் துணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த கிபன்கண்மா ஞாலத்
துரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா றோக்கமே போலப்
பெரியத னுயி பெரிது.

என்பது, உலகத்தின்கூட செறித்தற்குரிய சூழ்ந்ததைக் கெறித்துச் சிறிதுமொழியாமன முழுது முணர்ந்தவன்பாதத்தைத் தமக்குரியமப பாட வாராய்க்குணர்ந்தவர்க ளோக்கமே யுளதாவது: பேருடம்பினை யுடையதாதலிற் பெரிதாயது போன்று என்றவாறு.

(குறிப்பு) உலகம்-காமபூமி. குற்றம்-காமம் வெகுளி மயக்கங்களாம்; இதனைக் “காமம் வெகுளி”† எனனுங் குறளுரையானு மறிக்க. முழுதுமுணர்ந்தவன்-எல்லாமுணர்ந்த இறைவன். அவனபாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட ஆராய்க் துணாதலாவது, அவனை உரியோனெனவும், தாம் அவனடித்தொழும்புக்குரிய உரிமையெனவும் ஆததுமவிசாரமசெய்ய தெளிதல். கெடுத்தி, ஆராயந்தவாக கெனக்கூட்டுக ஒக்கம்-உயாவு; மேற்கெதியுமாம் ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஒன்றற்கு உடம்பின்வளாச்சயாற பெரியதென உயாவுண்டாவதுபோல, முற்றமுணர்ந்தவன்பாதத்தையுணர்ந்தவாக்கு ஞானவளாச்சியால் உயர்வுண்டா மென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க ஆராய்க் துணர்ந்தவாக் குயா வுண்டென்றாராயினும், அவரோயுயர்வுடையோ; அவர் வணங்கற்பாலானபதும் கருத்தாதலால் அடியார்வணக்கமுங் கடவுள்வணக்கமு மொருக்குகரியவா ராயிற்று. பெருந்ததுபெரிது என உலகவழக்காய்வந்த பழமொழி இங்குக் கொள் ளப்பட்டது.

*முதற்பாட்டுக் கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

† திருக்குறள் ௩௬-ம் அகி. மெய்யுணர்ந்தல் ௧௦.

2. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றார்முற்
சொல்லுங்காத சோர்வு படுதலா—நல்லாய்
வினாமுந் துறாத வுணர்விலலை விலலை
கனாமுந் துறாத வினை.

எ-து, கற்றுவல்லாதா னாராய்ந்துகண்ட மிகதூண்மை கற்றா முன்பு தான்சொல்லுங்காத் சொரவுபடுதலால் நல்லாய்' வினாமுந்படாத் செபுமிலலை, கனாமுந்படாதவினை' விலலை; ஆதலால் நல்லவபோலாகக் கலவி முந்துறாத துண்மைபுணர்வுமிலலை எ-று.

(குறிப்பு) கல்லாதான், கற்றார் என்பவற்றிற்கேற்ற செயப்படுபொரு ளாகிய, நீதிநூல்களை யென்னு மெச்சச்சொல்வருவிததாக கூட்டியுரைத்ததாக கொள்க. துண்மை-துண்ணுணர்வாலாராய்ந்த சூழ்ச்சிமுடிவு. சோரவுபடுதல- தவறையொழிதல். நல்லாயென்பது மகடுஉமுன்னிலை. இது, சுவையநயந்தோன் றக்கூறுவதொருமரபுபற்றிவரு மிலவழககு. இந்நூலுட் பின்னும் பலபடியாய வரும் முன்னிலைகளும் இன்ன. சோர்வுபடுதலால் என்னும் மூன்றனுருபை, கல்விமுந்துறாததுண்ணுணர்வுமிலலை என்பதனுள், இலையென்னும் எச்சச் சொல்லொடுகூட்டிமுடிக்க வினாமுந்துறாதவுரையிலலை, கனாமுந் துறாதவினை யிலலை என்பன இரண்டும் இணைந்த ஒருபழமொழியானமையா லவையிரண்டுந் திருட்டாந்தமாயின. இவற்றுள் வினாமுந்துறாதவுரையிலையென்றது கடா வின்றி யுரைக்கமுாதென்பார்மதம்பற்றிய கலைவழககு. இதனை, இசூருதகிரம் என்னுதலிற்றோவெனின் என வினவிக்கொண்டுவரையுர உரைகடைகளானும் அறிக வினையென்றது வினைப்பயனாகவரும் நன்மைதீமைகளாம் அவற்றை யுணர்த்தற்குக் கனவை நிமித்தமாகக்கொள்ளுதல் மரபாதலால் அவற்றிற்குக் கனா முந்தறுதல் நியமமாயிற்று. இதுவும் கலைவழககு. இதனை, “வாரணமாயிரம்”* என்னும் நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரங்களாலும், கனாநான்முதலியவற்றாலும் அறிக. எடுத்துக்காட்டுக்கியையக் கல்விமுந்துறாததுண்ணுணர்வுமிலையென்ப பொருள்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருவனுக்கு இயற்கையானுண்டா கிய துண்ணுணர்வுக்கு அவன் முற்பிறப்பிற்கற்றகலவியே காரணமாமென்பதும், அந்ததுண்ணுணர்வுநிலைபெறாதற்குப் பின்னுங் கல்வியுணர்வே வேண்டியென்ப தும் பெறப்படும். பெறவே, துண்ணுணர்வுடையோனேயாயினும் அது சோர் வடையாமைப்பொருட்டு நீதிநூல்கற்கவேண்டியென்பது கருத்தாய்த் தெய்வ ணக்கத்தையடுத்துச் செயப்படுபொருளாகிய நீதிநூலின்சிறப்புக் கூறியவா ரிற்று. இப்பாட்டிற்காட்டியபழமொழி காவியவழக்காய் முந்தையோர்செய் புளிப்பயின்றதுபோலும். இவ்வாறே பின்னும் “இடிககத்தின்மிக்கவழியிலலை யிலலை, யொழுககத்தின்மிக்கவுயர்வு”† எனவருதலும் காண்க.

*நாலாயிரப்பிரபந்தம் நாச்சியார்திருமொழி, 6-ம்பத்து.

† இது இந்நூலின் அறுபத்துநான்காம் செய்யுள்.

3. கலவியா யை கழிதுட்பங் கலலார்முற்
சொல்லிய நல்லவுந தீயவா—மெல்லா
பிவர்வரை நாட தமரையில் லார்க்கு
நகரமுங் காடுபோன் றுங்கு.

எ-து, கலவியாயை மிககருணைமையறிவா லொருவன் கல்லாதார் முன்புசொல்லிய நல்லபொருள்களுந தீயவாம்; எல்லாப்பொருள்களா லுமவி நுமப்பபடாநின்றவரைநாடனே ' தமரையில்லாதார்க்கு நகர முங் காடுபோன்றாற்போல எ-று.

(குறிப்பு) துட்பம்-தண்ணுணாவு. துட்பத்தால், எல்லாவற்றானும் என மூன்றனுருபுவிதிததரைக்கப்பட்டது. கல்லாரால், தீயனபோற்கருதப்படுமென் பார் தீயவாம் என்றா. தமர்-தமமொடுபயின்றார். ஒருவர்க்குத் தம்மொடுபயின்றா ரிலையாயின, பயிலாதநல லோபலரிருக்குமநகரமும் ஆள்வழக்கற்றகாடுபோல மனங்கொள்ளாதாகுமாறே, கற்றுவல்லார் துணுகிக்கண்ட நல்லனவாய்பொருள் களைக் கலலாதார்க்குச்சொல்லின் அவ ரவை பயிலாமையால் மனங்கொள்ளாது விடுவென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்ததுகொள்க. கல்வியினுண்ணறிவாற் கண்ட செவ்வியபொருள்களைக் கல்வியறிவில்லாதமுழுமக்களிடத்துச் சொல்ல லாகாதென்பது கருத்தது. கற்றேனிடத்தேசொல்லவேண்டிமென்பது குறிப்பு. உற்றறையில்லாத ஆநம் ஊரோ' என்பது உலகவழக்கான பழமொழி. இதனால் தூற்பொருள்கேட்டற் ககிகாரமில்லாதாரிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

4. கேட்பாரை நாடி கிளத்தப படுமபொருட்கண்
வேடகை யுறிநதுரைப்பர் வித்தகா—வேடகையால்
வண்டு வழிபடநும வாடகண்ணாய் தோற்பது
கொண்டு புகாஅ ரவை.

எ-து, தாமுரைக்கின்றபொருளைக் கேட்கவல்லாரைநாடித் தாஞ் சொல்லப் படுமபொருட்க னாவாவிநுமபுவாரென்பதனையறிந்து சொல் லுவா தெள்ளியார, தங் காதலாலே வண்டிகள் பூவென்றுபின்செல்லா சின், ற வெளிநினைபுலா பாகண்ணாய்! தோற்பனகொண்டவைநின்கட் புகாராதலா லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) கேட்பா-தூல்கேட்டற்குரிய கல்வியறிவுடையார். கல்வியுட் டிய நவரிடைச்சொல்லில அவரறிந்துகொள்ளமாட்டாமையாற் பயன்படா தென்பார் கேட்பாரைநாடி யென்றும், கல்வியுடையராயினும் சொல்லும்பொருட் கண் அவர்க்கு விருப்பமில்லையாயிற் சொல்லுவதாற்பயனில்லையென்பார் கிளத் தப்படுமபொருட்கண் வேடகையறிந்து என்றும் கூறினா. பூவென்று என்றது

வண்டெள்வழிபடர்த்தற்கு காரணம்விரிததுரைத்தவாறு. இங்கு, தோற்பது-தோல்வியுறும்சொற்கள். தோற்பதுகொண்டுபுகாஅரவை என்னும் பழமொழிப் பொருள் இங்கு வெதிரேகநுஷ்டாநதமாகக் காட்டப்பட்டமையால் அவையிற் புகுவா வெலவதற்கேற்ற செலலுஞ்சொற்கொண்டு உவா என்னு முடன் பாடாகிய பொதுப்பொருளால், சொல்லுவனசெலவுமாறு, கேட்பாரைநாடிக... துரைப்பாவித்தகா என்னும் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இதனாற் கேட்போராகிய அதிகாரியையறிந்து தோவுபடாது நூற பொருள்சொல்லவேண்டுமெனச் சொல்லுமாறும், கவியறிவுடைமையாகிய ஆற்றலும் விருப்பமுமுடையாரே ஆறபொருள் கேட்டதற்குரிய அதிகாரியென பதம் சொல்லப்பட்டன

5. புலமிக பலவரைப புலமை தெரிதல்
புலமிக கவாகுகே புலனா—நலமிக
பூமபுன லுர மொ துமகட காசாதே
பாமபறியும் பாமின கால்.

உ-து, அறிவுமிகவரைப புலமிக கவாநிறினை யாராய்ந்தறிதல் அறிவு மிககவாகுகே புலவராய்; நன்மைமிக புலனா—நலமிக! சிறப்பில்லாதமக கட்டுத தெரிதல் இது; பாமின லுரமபுதலகளை, தமகநெமாயபாமபு ளாறியுமாதலா னதபோல் உ-று

(குறிப்பு) புலமென்றது புலந்தொகுத்தோன, புலநெறிவழக்கு, புலவா, என நூலொழிபைந்தே அறிவுக்கானமையால் உரையிணை அறிவென்றது நூலறிவையெனக்கொண்டு, நூலகற்றநுண்ணறிவானமிககாரியறறியநூலினகண்ணுள்ள ஆழ்ந்தகருததுக்களை யாராயந்தறிதல் நூலறிவானமிககாரிகே யுளவராய், எனப் பொருளை விரித்ததுரைத்துக்கொள்க. இதனை, “விஜாநெவவஜாநாதி விஜ்ஜநவரிஸ, 80” என வடமொழிவாணரும் வழங்குவா. புலமிகவரைப புலமைதெரிதல் என்றது, பசுவைப் பாலைகற்றதல எனப்பதுபோன்று சருரு பிணைந்தறிந்தது. அது புலமிகவரதுபுலமைதெரிதலென்றபடி. புலப்படுவது உள்ளதேயாமாதலால், புலனெமென்றதற்கு உளவாமெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெரியுமாறு பலவாதலாலும், தெரியும் பொருட்பனமையாலும் தெரிதல் பலவாதலால் உளவாமென்றா. புலமிகவராகிய நூலாசிரியரது நுண்ணுயகருத துக்களை, புலவரேதெரிவராதலால் அவாபாற்சென்றே நூற்பொருள்கேட்க வேண்டுமெனப்பது குறிப்பு புலமிகவர்க்கேபுலனா மெனதமையானே பொது மக்கட்காகாதெனப்பது பெறப்பட்டிருக்கவும், மறித்தும் பொதுமக்கட்காகாதென் றது, இறைவனால மயாவரமுதநலயருளப்பெற்ற சிறப்புடையார கல்லாதுமுணர் வா எனபதுணாததற்கெனக். பாம்பறியும்பாம்பினகால் என்றது பாம்பின்கால் பாம்பறியும் எனனும் பழமொழியாம். அது இங்குச் செய்யுள்நோக்கி மூன்

பின்னாகமாற்றி ஆறனுருபுவிரித துரைக்கப்பட்டது. இப்பழமொழி, “பாம்பநியம் பாம்பினகா லெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ”* எனத் தமிழ்ப் புலவராலும், “சுவமிநெவவபாடிவெஹம்” என வடமொழிவாணராலும் காவியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டது கால என்னுஞ்சொல், வழக்குவலியால் நடக்குமுற்புபயுணாத துவசாயிருப்பினும், அவ்வுற்புபு பாம்புக்கில்லாமையா வினாகு அதனையொழித தப பொருளுக்கியை இடவீசேடமேபொருளெனக்கொள்ளாத தக்கதாயிற்று கால என்பது இடவீசேடததையுணராததுஞ்சொல்லாகுமென பதைக்க “கண்காலபுறமகம்”† என்னுஞ் சூத்திரவுரையுட் சேனுவலையுட்கூறிய வாற்றாணும், கால்‡, கால்வாய், வாய்க்கால் என்றறொடக்கத்த உலகவழக்கால் ஒங்கியும், முடங்கியும், வீளைநதும், நிரிநதும், நீண்டு இருக்கும் இடவீசேடங்களை யுணராததுதலாலும் மறிக. பாம்புறையும் இடங்களும அதனுடற்கிடக்கைக்கேற்றவாறே அததன்மைகளை யுடையவாயிருக்கவேண்டிமாதலா லவை பாம்பின் காலெனப்படும நண்டு, கறையான இவை உறையுமிடத்தை நண்டுவிளை, கறையானபுறம் எனவழக்கும் மரபுபோலப் பாம்புறையுமிடத்தைப் பாம்பின்கால என வழக்குவது பண்டையோரமரபாதலால் மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் பாம்பின்கால என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை என்ப பொருளுரைத்ததுகொள்க மிகவும் கோப்பியமாகப் பாம்புறையுமிடங்களை அவற்றோடொத்த பிறபாம்புகளிலுள்ளதலது பிறநியாத்வாறேபோல தூலநிவுடையோரது கோப்பியமானகருத்துக்களை, அவரோடொத்த தூலநிவுடையோரேயனநிப்பிறா அநியாரெனப் பொருளொடுபொருட்சூழியுரைத்துக்கொள்க இது, கோப்பய ரகங்கப் பரப்பததன்மைகளை ஒப்புமையாகக்கொண்ட எடுத்தக்காட்டு இப்பழமொழியின்கருத்து திதுவேயென்பதற்கு இப்பழமொழியில் எச்சப்பொருளாகிய பிறநியாரென்பதனை, “இன்னபுறநிறபாம்புக்குயென யாராவிரா” என வழக்கும் உலகவழக்கும், “சுவமிநெவவபாடிவெஹம்” எனும் வடமொழிதொடருள்ளுள்ளவெஹம் வபாடி என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை எனும் பொருளுடைமையும் சான்றும். இங்குமனத்தி, இப்பழமொழி, “ஊ ஸஜமனவஜாநீதே ஊஜம ஊரணவலெ” எனக் குவலயானந்தத்துவ வல்லோராகவந்தியணிக் சூராரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது இதில் ஈ (ஊ)ரணம் என்றது நடக்குமுற்புபாகிய கால்களையுணராத துவதாம் இதற்கு “ஊ ஸஜமீம்-ஹவா ஊகஷ-ஸூராவொகாகொடி” மெனீ” எனவும் நாமவிக் கருவாஸனமும, “கருவரிக் கால்காலும், மயிரெனக், கட்செவியாய்ப்பிறா சாணரிதாய், நாலாறுகாலுமுண்டாம்” என்னும்

* கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூரப்பகைப்படலம், செய-க-க-பு.

† தொல். பொல. வேற்றுமையியல். சூத்திரம்--உக.

‡ உயிரமெய்யெழுத்தினி ஆகாரக்குறி நடக்குமுற்புமாம்.

சித்தராருடமும், பல்வி பாம்பரணை யிவற்றின்பரம்பரையே நாளடைவிற்பாம் பாகப்பரிணமித்ததென்னு மொருசாராங்கிலதூல* வல்லார்கொள்கையும்† சான் றுவனபோலும். இப்பாட்டிற் புலமையெனறது தூலிலுள்ள நுணுகியகருத்துக களையாதலால், புலவராலறியத்தக்க நுணுகியகருத்துக்களையுடையதே தூலாம் என தூலினிலக்கணமும், அதற்கைய நுணுகியகருத்துக்களையறிந்துசொல்லற குரியோன் தூலவலலோனாயிருக்கவேண்டுமென ஆசிரியனிலக்கணமும் ஒருங்கு கூறியவாறாயிற்று. இவையையநதுபாட்டும நெறியுணர்த்துதலபற்றி தூலாகவும், வணக்க மதிகாரமுதலியவுணர்த்துதலபற்றிப் பாயிரமாகவும் ஒருங்கேகொள்ளு மாறுகூறியதொரு தந்நிவது. இவையே அவையடக்கியலுமாமா ருராய்ந் தறிந்துகொள்க இனி, இநதூலாசிரியா, மாணக்கர்க்கறிவுறுத்தற்குரிய அற முதற்பொருள்களைக் கூறுவான்றோடாகி, அவற்றை அதிகாரப்படைவப்பின, செய்யுள்களின் பொருள்கள் அதிகாரத்தளவா யடங்கியொடுங்குமென்றினைந்து, அவ்வாறுகூறுது, விரோதமினிவிளங்கும்பொருள்களையெல்லாம், வேண்டிய வாறே வெகுமுக்கமாய் விரித்துரைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற முததகச்செய்யுள்க ளானேகூறுப.

*Encyclopaedia Britannica Vol 22 p. p 189 - 190

†இதுகொள்கை யுண்மையுடையதாயின அப பல்விவகையினகால்கள் நா ளடைவிற் குறுகிக்கொண்டவாகது பிறாககுத்தோன்றாதமறையுந்தருணமாகிய முன்னையுழிக்காலங்கனி விப்பழமொழி பிறந்நிருக்கலாமெனக்கொளருதல் பொருந்துமாயினும், அக்கால்களையறித லதப்பயோகமாயப் பொருளொடுபொருந் தாமையாலும், சித்தராருடத்துக்கண்டது - கருமபு மூங்கிலமுதலியவற்றினுள்ள வட்டவடிவானவரையைக் கண்ணென்னுமிடப்பெயராலவழங்குதலும் துலாக கோலின்மேற்புறத்தாளள் கூறாமறிகுறியான வெண்ணிறவரையை வெள்ளிக கால என வழங்குதல் மபோலப் பாம்பின்டிப்புறத்துக் குறுக்காய்ணடவடிவுள்ள வரைகளையே காலென்னு மிடப்பெயராலவழங்கியதாகக் காணப்படுதலால் அவை யும் வல்லோரவறிதற்கேற்ற பொருட்குறிப்புக் கிடனாகாமையாலும், நாமலிங்காறு சாஸனத்திற்கண்ட ம-ஹி-வாஹீ (மறைநதகால்களையுடையது, என்னும் பெய் ரானது)-கூடச்சப்தம் அபாவலக்கூதமாக, “அருங்கேடன” (சுதந் 210) என்பது போன்ற இன்மையின்முன்மையில் இல்லாதது யுள்ளதுபோலவைத்துக்கூறுவ தொருவழக்குவகையாற் காலிலலாதது என்றபொருளையுணர்த்தி விரோதிககை யாலும், அவை சான்றாகாமையால், குவலயானநதத்திற்கண்ட ச(ஹ)ரணம் என்ற சொல்லானது கிருஹ ரகூகவாசகமாய அடையுமிடத்தையுணர்த்தும் ச(ஸ்)ரணம் என்ற சொல்லாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அதன் வியாக்கியானத் தில், “சுஹிஹி வாஹி நஹி ரொவவெஹி” என்றிருப்பது சுஹிஹி வாஹி நஹி ரொவவெஹி என்றிருக்கவேண்டுமென்றந் தோன்றுகின்றது.

6. ஈனுலகத தாயி னிசைபெறுஉ மல்கிற்
தேனுலகத தாயி னினிதாருந—தானொருவ
னுவாயு நல்லறஞ் செய்வாற் கிரண்டிலகும்
வேள்வாய் கவட்டை நெறி.

எ-து, இவ்வுலகின்றித தாராய்வேமாயிற் புகழைப்பெறும், புகழைத்தவிர மறுமையுலகின்றிதத் தாராய்வேமாகில மறுமையுலகாழ் மினிதாம், ஆகலால் நாடோறு நல்லறஞ்செய்யுமொ நவந் கிரண்டிலக முந் கவட்டைநெறியின்கணுவாவாய் கலயாணங்நள்பொலும் எ-று.

(குறிப்பு) ஈனுலகத-இவ்வுலகின்றிதத்தாகியநன்மை ஏனுலகத-மறுமையுலகின்றிதத்தாகிய நன்மை. இசைபெறுஉம என்பதற்கு நல்லறஞ் செய்வான் என்பதனையும், இனிதாகும் என்பதற்கு நல்லறஞ்செய்வாற்கு என்பதனையும் வாக்ரியேசடங்களாகவருவித்தக கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. ஏனுலகத தாயி னினிததாம், வேள்வாய்க் கவட்டை நெறி என்பன பிரதிபேதம். வேள்வாய்-வேட்டுமிடம்; கல்யாணவீடுஎன்றபடி. கவட்டைநெறிககண் என ஏழனுருபைவிரித்துக் கவட்டைநெறிககட் கல்யாணமென்க யாததிரையெய்யு மொருவன் தான்கருதியவர்க்கு உலகை கவட்டைவழியிலுள்ளவர்களிரண்டிற் கல்யாணமுளவாயின் அவன் எந்நெறியாற்செல்லினும் வீருதனுண்டு கண்டுகளித் தின்புறமாறபோல, அந்நெறியொருமொருவன், இகலோக பரலோக மிரண்டினுள் யாங்குவாழினும் முறையே புகழ்புண்ணியங்களை நுகரத் தின்புறவென்க கருத்துநோக்கி உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஈனுலகமெனச் சுட்டிடைசொல்லீண்டவழித்தோன்றியமெய் திரிந்துநின்றது. ஏனெயென்பதன்றி திவீகாரத்தாற்றுககது வேள்வாய்க்கவட்டைநெறியெனக்கரவொற்றுமிக்க பிரதிபேதமும் பாடமாயின் ஒருகல்யாணத்துக்கு இருதலையானுஞ்செல்லுதற்குரிய கவட்டைநெறிபோலுமெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இங்கு கவட்டைநெறியாவது ஒருகல்யாணத்துபயசம்பந்திகளுக்குந் தொடர்புடையதாதல். இத்தொடர்புடையான் எங்கள்வழியினன் எங்கள்வழியினன் என உபயசம்பந்திகளாலும் உபசரிக்கப்பெற் திருநெறியானும் இன்புறதல்போல அறஞ்செய்வானும் இகபரமெனும் இருதலையானும் இன்புறவென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இவ் வீருதலைத்தொடர்புடையானை இரட்டைச்சம்பந்தியென்பது மணமனைவழக்கு. கவட்டைவழி என்பது ஒரு சொல்வடையாயவழர்க்கும் வழக்கு. இது கவையடி என்றும் வழங்குவதுண்டு. இதனை, இரண்டுகாரியத்துக்கு ஒருபாயம்செய்திருக்கும்வனைக் கவையடிக்காரன் என வழங்குதலால் லறிக. இப்பாட்டால் இம்மைப்பயனொன்றையுடைய பொருளின்பங்களினின்றும் இருமைப்பயனுமுடையமையால் அறம் சிறந்ததென அறத்தின்பிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

7. ஆஆ மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன்
மேஎந துணையறியான் மிககுநீர் பெய்திழநதான்
நேரூ முடைய தொடங்குவார்து. சிலையே
தாஅந தரவாரா நோய்

எ-து, மூவடி சிலங்கொடுப்ப தெனந ரெளிதாமென்றுசொல்லிப் பண்டொநநா எல்லா முழதாண்டமாவலிபுந தன் மந்திரிசொல்லி விநாமுமாவறியானுப்ச செருகினுன்கிசுநீர் ததானமாக நீர்வாரத துலசமெல்லாமிழநதானதலாறு குற்றமுடையகாரியங்களைச் செய்யத தொடங்குவாரக்குத தமக்குத தாநதரவாராதநோய்களிலே எ-று.

(குறிப்பு) உலகமாண்டவன் எனக்கெளிதாமென்று மேஎநதுணையறியான்மிககுநீர்பெய்திழநதான் எனக கூட்டுக. உலகமாண்டவன் நீர்பெய்திழநதான் என்னுகுறிப்பால் எளிதென்பதற்கேறற மூவடிநல்ல்கொடுப்ப தெனககு என்னும் எச்சச்சொறதளும், மேவும் என்னும் வினைக்கேற்பத தன் மந்திரி சொல்லி என்னுஞ் செயப்படுபொருளும், பிறவற்றிற்கேறற பிறவும் வருவித துரைக்கப்பட்டன. மேவும் என்னும்பெயரெச்சம் சற்றையாமெய்கெட்டுத தொடைநோக்கி யன்பெய்க்கப்பட்டது தாநதரவாராதநோயிலே என்றது தாநதர வரும் நோயே உண்ட் எனறபடி. இது ஸவாயங்கிருநாநீர்த்தய் என வட மொழியால்வழங்குஞ்சொல்வடையினகருததடையது கிருட்டாநதத தில மேவுந்துணையறியாதுமிசுதல் தோமாகக்கொள்க. மாவலிசெயலாகிய சிறப்பால் தோமுடையதொடங்குவாரக்குத தாந்தரவருநோயுண்டெனப் பொதுப்பொருள் துணியப்பட்டது. அரசன் எததுணை சிறப்புடையோனுயினும் நீதிதூவ்வல்ல அமைச்சாசொல்லுநடக்கவேண்டுமென்பது கருதது.

8. எந்நெறி யானு மிறைவன்றன் மககளைச
செந்நெறிமே னிற்பாச செயல்வேண்டு—யந்நெறி
மான்சொநத நோச்சினு யாங்க வணங்காருந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

எ-து, எல்லாவாற்றாணுந்நலதை தன்புதலவீண்ச செவ்வியநெறிமே னிற்கும்வகை யறிவுண்டாகசெய்யவேண்டும்; அரசெய்தநெறி, மான் சேர்ந்தநோச்சினுப் ' தாலுதககெதெய்வயாருந தான்செய்த பாவை யதுபோலும், அததநலதைதனக்கு எ-று.

(குறிப்பு) எல்லாவாற்றாணுமென்றது அறம்பொருளினின்பங்களையடைதற் குரிய பலவழிகளிலும் என்றபடி. மக்கள் எனப் பின்வருதல்நோக்கி, அதற் றையய இறைவன் என்பதற்குத் தந்தையெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மக் கள் சாதிப்பன்மையாதலாற் பால்பிரிததுப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. செந்நெறி-

பழிக்கப்பட்டாதநெறி. நெறி என்றதுணையானே அதன்கண் நிகழ்தற்குரியது ஒழக்கமாகியநடையென்பது தானேபெறப்படுதலால் நெறிமேல்நடக்கவெண் னுது நிற்கவென்றா ஈண்டு நின்றல் விலகாமையையுணர்த்திக் கொடுநெறிக் கட்செல்லுதலேவிலக்கின்றது. இக்கருத்தடக்கமபற்றியே, நெறிசென்றாரென் னுது “நெறிநின்றீர்மீவாழ்வா”* என்றும், “கற்றபி, நிற்கவதற்குத்தக”† என் றும், “சக்கரநெறிநில்” என்றும் யாண்டிம் வழங்குதல்காண்க. அறிவுண்டாயி னல்லது, அங்ஙனம் நின்றல்கூடாமையின் அறிவுண்டாகவெனக் காரணம் விரித துரைக்கப்பட்டது. அந்நெறி-அங்ஙனம்செய்த செநநெறி. மா ன் சே ர் ந் த நோக்கினும் எனறது மகடேஉ முன்னிலை; மானவழிபோன்ற இணைந்தவழியினை யுடையாய என்பதுபொருள். ஆங்க என்பது உவமச்சொல். சாதை-பிதாவைப் போலவே சாதகரும்முதல் உபநயனமீருகியசடங்குகளை விதிப்படிசெய்து தெய்வ பிம்பத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்யும்வன்; இது, ஐயா, பட் டர், போற்றி என வழங்குவதுபோன்றதொரு பூய்வாசகமாகவுமாம். செய்தபாவை தனக்கு அணங்காகும் என்னுங்குறிப்பால், அச்செயலின்வினைமுதலாகிய தான் என்பது இங்குத் தெய்வப்பிரதிஷ்டைசெய்யபவனை யுணர்த்திற்று. செய்தவென்பதற்கு, நெறிநிற்கச்செய்த எனப் பொருளுடை கூட்டி, தான்முறை பிரதிஷ்டைசெய்த எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க ஒருதாதையால் நெறிமுறைநிறுவப்பெற்ற தெய்வபிம்பமானது அத்தாதையாலும் போற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அதாதைக்கும், உலகுக்கும் இம்மைமறுமைநலங்களை அளித்ததுதவ்வது போல அரசன் தன்மகனை நெறிமுறைநிறுத்தும் செந்நெறியானது, அவ்வரச னுமபோற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அவனுக்கும், உலகுக்கும் இம்மை மறுமைநலங்களையளித்துதவ்வும என உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இங்கு, “பிறந்திருவாராதனத்தின தீர்த்தமே ஸவீகாயமாய்த தான் ஏறி யருளப்பண்ணின வ்கரஹத்தினதீர்த்தம் ஸவீகாயமாகாதோ”‡ என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தவாதத்தையும், “கணபுரங்கைதொடும், பிள்ளையைப்பிள்ளை யெனநெண்ணப்பெறுவோ”§ என்ற திவ்யகுத்தியும் ஸமரிக்கத்தகம. இனி, இப்பாட்டு, புதலவரைப்பெறதல் என்னுந்நெறியொன்றே யதிகரிககப் படாத முததசமாசலாலும், “இறைவன் தன்மைந்தனை”யெனக் கருதியபொருள் இனிதுவிளங்கக்கூறுது, “இறைவன் தன்மக்களை” எனப் பிறிதுபொருளும் கொள்ளுமாறே கூறப்பட்டமையாலும் வேறபொருளும் கொள்ளத்தகும். அதாவது — அரசன் தன்பிரைஞர்களையுட்களை எல்லாநெறிகளிலும் ஒழங் காய்நடக்கு மறிவுடையராகச்செய்யவேண்டிம், அங்ஙனம்செய்யுநெறியானது அப் பிரதிஷ்டாபகன் காட்டியகெய்வமபோலத் தனக்கும் உலகிற்கும் பாதுகாப் பாதி இம்மைமறுமைநலங்களையளித்துதவ்வுமென்பதாம். இருவகைப்பொருளிலும் நெறி அணங்காதல் மக்கள்வாயிலாயென வுணர்க.

*திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்தது-க. † திருக்குறள், ௪௦-ம் அதி. கல்வி-க.

‡ இவை, குருபரமபரப்பிரபாவம் ஆரூயிரப்படியுள், பட்டாவைபவத்திற் பதினெட்டாம்பத்தியிலுள்ளவை.

§ பெரியதிருமொழி, 8-மபத்து, 2-ம் திருமொழி, ஒன்பதாம்பாசரம்.

9. திருநதாய்நீ யார்வத்தைத் தீமை யுடையார்
வருந்தினு ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ
வரிந்தரிகால் பெய்தமையக கூட்டியக கண்ணும
பொருநதாமண் ணுகா சுவர்.

எ-து, அவாமே லாவததைவிட்டித திருநதாய் நீ, நெஞ்சமே! நம்மேற் தீயமனதுடையா லாவ வருந்தினுரென்று நமக்கு வயமாவ துண்டோ; வரிதாளையரிநதபெய்து சேர கூட்டியபலிடத்துஞ் சுவரெடுக நின்றபொழுதேபொருநதாமண் பின்னைப் பொருந்திச் சுவராகாதது போலவரும் பொருந்தா எ-று.

(தறிப்பு) தீமையுடையார் எனப் பின்வருதலால் அவாமேல் எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வத்தை-அப்மானத்தை. விட்டு என்னும் எச்சச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது திருந்தாய்-திருந்தவாயாக. தீமை யுடையார்-தீங்குபுரியுமியலுடையார். வருந்தினுரென்று என்றது, நம்மேல் ஆவமுடையராய் நம்மை வயமாகவருந்தினுரென்றறினாத என்றவாறு. வய மாவதுண்டோ என்றது வயமாகா என்றவாறு. வரிந்தரிகால்பெய்து என்பதனை வரிகால் அரிந்துபெய்து என விசுத்திரித்துக்கூட்டி, வரிதாளே அரிந்துபெய்து எனப் பொருளுரைசெய்யப்பட்டது. வரிகால்-கிட்டிக்கொம்பு; அது விட்டிருக்கு மிரண்டினைக் கிட்டிமாற்றெருருகும் வரிகொம்பு. அரிந்துபெய்து-செதுக்கி வைத்து. சுவரெடுக்கின்றபொழுதேபொருநதாமண் - ஓட்டுச்சுவர். சுவரெடு பொருந்தாத ஓட்டுச்சுவர் வரிந்து வேறப்படுவதுகண்டு கிட்டிவைத்துக்கட்டி வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் ஒட்டி ஒருசுவராகாதவாறுபோலத் தம்பகுதியொடு பொருந்தாத தம்மைவிட்டுவிடலுமவரை ஆர்வத்தால் வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் அவர் ஒட்டி ஒருநிலையாகா என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. கிட்டிவச்சுக்கட்டினாலும் விட்டசுவரோட்டாது என்பது பழமொழி. இது கிராமியவழக்கு; ஒட்டுச்சுவரும் சுவரோ ஓர்ப்படிபிள்ளையும் பிள்ளையோ எனப் பாப்பனமகளிர்குடிவுள்ளும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

10. பெரியநட டார்க்கும் பகைவார்க்குஞ் சென்று
கிரிவினறித் தீர்ந்தார்போற் செல்லி யவரு
லொருவரோ டொன்றி யொருபாடா தானோ
யிநுதலைக் கொள்ளியென் பானோ.

எ-று, மிகத் துமையான நடபாகச்சேர்ந்து நடப்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவார்க்குஞ் சென்று, மனத்தா லொருநிலைப்பாடின்றி மிக நட பாயினார் போலே இநுதிதததாலாயும்கேற்பறிக்குஞ் சிலசொற்களைச்

சொல்லி மற்றவரு னொருவரோடுபொருந்தி யொருப்பட்டுறுதியாயின
செய்யாதார், இரண்டிலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பெரியநட்டார்க்கும் பகைவர்க்குந் திரிவின்றித் தீர்தார்போற்
சென்றுசொல்லி எனக் கூட்டிக் திரிவின்றித்தீர்தார்-ஐயமின்றித்தெளியப்
பட்டவர். இன்றித்தீர்தல், இன்றியொழிதல் என்பதுபோன்று ஒருசொல்லா
யிற்று. தீர்தார்போல் என்றதனால் உண்மையில், தீராதவைத்து என்பது
குறிப்பாம். இக்குறிப்பானே இருதிருத்தாரையும் வேறுபடுக்குஞ் சில்சொற்களை
என, சொல்லி என்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.
இருதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பா என்றது இருதலையானுஞ்சுடு
கொள்ளி, தன்னுடனியைந்த இரண்டு காயந்ததுறுகளை ஏக்காலத்தில் வேமாறு
சுட்டித் தானுமவிரைவிற்கெடுவதுபோல் இவரும் அவ்விருதிருத்தாரையுந்கெடுத
துத் தாமும் விரைவிற்கெடுவா என்றவாறு. இருவா தம்முள் மாறுகொண்ட
விடத்துநட்பாயினாபோன்று இருதிருத்தாமுடா உவேறுபடுப்பார்க்கிடங் கொடுக்க
லாகாதென அரசர்க்கியும், நடராமாட்டி ஒருதிருத்தானி பிற்பவனை காதுவா
னெனக் குறிப்பாற் றாதனிலக்கணமுங் கூறியவாறு. இருதிருத்தாரைவேறு
படுக்குமொருவனை இருதலைக்கொள்ளி எனவும், இருதலைமணியன் எனவும்
வழங்குவதுண்டு இருதலைமணியன் என்பது இரண்டிபுறமும் தலையுடையசா
ழூர்த்துசெல்லவல்ல விடப்பாமடி

11. மிகுபு பெருந் மிகுபுனல் பாய்ந்தாலு
முப்பொழிதல் செல்லா வொலிசுடலபோன்—மிகு
கினநல நன்குடைய வாயினு மென்று
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

எ-து, மிகுபுபெருந் யாறுகளின்மிகுநீர் புகப்பாய்ந்தாலும் ஒலி
கடல் உவர்ப்புநீர்காதவாறுபோல், மிகு இனத்தினன்மைமிகவுண்டா
யினும் எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நல்லவாகமாட்டா கீழ்மக்கள் எ-று.

(குறிப்பு) ஒழிதல்செல்லா என்றது ஒருசொல்லாய் ஒழியாத என்னும்
பொருளுணரின்னதது. உப்பொழிதலில்லா என்பது ப்ரதிபேதம். யாறுகள்,
மேல்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையுடையமையாலும் நல்லினத்ததுகூட மயா
யின. சுடலகள், கீழ்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையின்மையாலும் கீழ்மக்கட்
குவமையாயின. குலத்தாலும் நலத்தாலும் கடையாய் கீழ்மக்கள் அவரோடு
சேர்ந்த இனத்தாலும் திருந்தாராதலால் அவரைத் திருக்கமுயறல் பயனின்ற
மென்பது கருத்தது. இங்கு உவமையால், இனமெனந்து தமையிருப்பாதிருக்
குங் கீழ்களைத் தாமர்கவேசென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலும், “மனத்தாய்மை . .
இனந்தாய்மைதாவாரும்”* என்பதற்கொல்லிய இனம் மனந்தாய்மையுடைய
மவன் றானேவிரும்பிச்சென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலுமாகிய வேறுபாடுடைமை
யால் அக்குறளொடு மாறுபடாமையுணர்க. “செருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்

* திருக்குறள், 46-ம் அதிக. சிற்றினஞ்சேரமை-5.

சேரினு மவர்தம், மருண்ட தன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே** என் பது அதிசயோத்தியடியாகவந்த அதிசங்கையாதலால் அதுவு மிதனெடுமாறு படை திதனையே வலியுறுத்தயதெனவறிக. அல்லது, அதிசயோத்தியடியாகக் கலைமலைவுகாட்டுங் கவிசா துரியமாகியகாவியவாகக்கியமாகக்கொள்க கொள்ளவே யதிற பிராமான்யமின்மையாலும் மாறபாடின்றென வுணாக. ‘ஆகாவாங்கீழ்’ என இழித்தற்கண் அஃறிணையாயிற்று. ஆறெல்லாம்வேள்ளமுடுத்துமடுத் தாலும் நீர்நல்லதாமோகடல் என்பது பழமொழி.

12. விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோ னோக்கங்

செழுமிய நாணை மறைக்குந்—தொழுநையுண்

மாலையு மால் மயக்குறுததா ளஃதன்றோ

சாலரினை சாலபயங்கு மாறு.

எ-று, விழுமிய அணியினைபுடையநல்லார் வெருண்டமான்பிணை போன்றநோக்கங்கள், ஆடவர்மாட்டுச் செறிந்தநாணினைக் கெடுக்கும் ; யழனையென்கிற ஆற்றின்சண், யாரையும்மயக்கவல்லமாயவனையும் மயக்கத்தின்கண்ணேயிழைப்பினையென்பாள் தன் அழறின மயக் குறுத்தினுள் ; மிகுதியை யதனிநுமிக்கதொன்று கெடுக்குநெறி யது வன்றோ எ-று.

(குறிப்பு) நாண்-நிறை. அது, செழுமியநாணைனச்சிறப்பிக்கப்பட்டமையால் ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாண் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஆடவர் மாட்டுநாண்செறிந்ததென்பதை, ‘கருமததா னாணுத னாணுத் திருதது, நல்லவர் நாணுப் பிற’† என்பதனாலறிக. மால் என்ற விதவாதசொல்லாற்றலானும் பொரு ளாற்றலானும் யாரையும்மயக்கவல்லமாயவன் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. யாரையுமென்றது பின்னைப்பிராட்டியுமடிப்பட எல்லாரையுமென்றபடி. மால்-பின்னைப்பிராட்டி. மயக்குறுத்தலாவது-வியாமோகிப்பித்தல். அதாவது, பின்னைப்பிராட்டி கண்ணபிரானிடத்து உழுவலன்புடையளாதலின் இவளுக்கவ னிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமமானது அவளது அளவிறந்தநிறையையமறைக்க, அவனுக்கு இவளிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமம், இவளது அளவிறந்தநிறையை மறைக்க இருவரு மொருவரையொருவர் கலந்தின்புற்றார் என்பதாம். இதனை, கீல்ப்பதிக்காதது ஐயச்சியரிதாவையுள், “வஞ்சஞ் செய்தான் ரொழுநைப் புனலு, னெஞ்சல் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயாம், நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறை யும் வளையும், வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்” எனவும், “தையல் கலை யும் வளையு மிழந்தே, கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாம், கையி லொளித் தாண் முகங்கண் டழுங்கி, மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்” எனவும்,

* கம்பராமாயணம், வரைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள்-8.

† திருக்குறள் 802-ஆம் அதிக. நாணுடைமை-க.

“வைய மளந்தான் தன் மார்பிற் திருநோக்காப், பெய்வளைக் கையாணம் பின்னை தா னுமென்றே, ஐயென்ற ளாயர் மகள்” எனவும் இளங்கோவடிகள் காட்டியவாற் றுனுமுணர்க. “தொழுவையுண், மாலையுமாலைமயக்குற ததான்” என்றது எடுத்துக் கொண்டபொருளுக்கேற்றதோ ரிதிகாசங்கூறியவாறு. அன்றே வென்றது ஆச் சரியக்குறிப்பு. இனி, இப்படியும் அந்நோர்யாச்சர்யமா யொருஸம்பவமுண்டோ வென்னும் ஆசங்கையை, நியாயஸித்தமான திருஷ்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறா, சால்பினையென்றதொடங்கி. சால்பு-வியாபகதவவாசகம்; அது இங்கு வியாபகத் துக்கு ஆகுபெயராயிற்று. சால்பினைச் சால்பறுக்குமாறென்றது எல்லாவற்றையுந் தன்னுடக்கித் தானொன்றுடைங்காது சாவவியாபகமாயிருப்பதொன்றைப் பிரி தொருசர்வவியாபகம் வியாபித்தாற்போலு, என்றவாறு. அதாவது சாவவியாபக மான ஆகாசத்தைப் பிரிதொருசாவவியாபகமான இடம் வியாபிக்கும்துபோலு மென்பதாம். இப்பாட்டால், இரண்டுவியாபகப்பொருள் ஒன்றையொன்று வியா பிக்கவே அவற்றானு இது சிறிது, இது பெரிது என்று சொல்லவொண்ணாதபடி இரண்டும் அளவிற்றந்துசெல்வதுபோல உட்புலவனபுடைய, காசலனுங் காசலியுங் கூடுங்கூட்டத்தது அவ்விருவாக்குமுளதாம்பிரேமமு மளவிறந்துசெல்லுமெனக் காமபுருஷாத்தமாகிய இன்பத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறுததல், வரைதல், அவசேதம் என்னுமொறக்கோ வியாபித்தற்பொருளிலவழக்குதல் நியாய தூலார்மரபு. சால்பினைச்சால்புக்கும் எனனு மிப்பழமொழி நியாயதூல் வழக்குப்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க இப்பாட்டினைப் புணாச்சிவிழையாமையின் பாற்படுத்தா புறத்திரட்டுடையா. இது புணாச்சிவிழையாமையைத் துணி வுறுத்தாமையாலும், மேலோர்கொள்கையொடுமாறுபடுதலாலும், உவமையொடு பொருந்தாமையாலும் அது பொருளன்றெனவுணர்க.

13. பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத்
தாக்கி யமருட் டலைப்பெய்யார்—போக்கி
வழியராய் நட்நார்க்கு மாதவஞ்செய் வாரே
கழிவிழாத் தோனேற்று வார.

எ-து, பாப்புக்கொடியையுடைய குருகுலவேந்தற்குப் போரின் கண் உதவிசெய்தற்குத் தொடர்புடையனாகிய பாலவண்ணன்போல, நட்நார்க்கியபோரின்கட டலைப்பெய்யாதே தம்முடையநட்தார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ்செய்வார, விழாக் கழிந்தவழிற் புதல்வரை விழாக்காண்டற்பொருட்டுத் தோண்மே லேற்றுவாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பாப்புக்கொடியான-அரவக்கொடியுடையதூர்யோதனன், பான் மேனியான் - பாலபோலவெண்ணிறமுள்ளதிருமேனியையுடைய பெலராமன். தாக்கிய என்பது தாக்கி எனக் கடைக்குறையாயிற்று. தலைப்பெய்யார்-தலைப் பெய்யாது என முற்றெச்சப்பொருளுணர்த்திற்று. தலைப்பெய்தல்-புகுதல். வழியராய்நட்தார்க்குத் தாக்கியமருட்டலைப்பெய்யாதுபோக்கி மாதவஞ்செய்வார் எனக்கூட்டி, தாம் தொடர்புடையராயிருந்துவைத்துத் தம்மைநட்தார்க்குப்

போர்னேர்த்துழி அப்போரிற்புகுந்துதாக்கி அந்நட்டார்க்கு உதவிசெய்யாது தீர்த்த யாத்திரைமுதலிய விரதமேற்கொண்டுசெல்பவா எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. “கழிவிழாததோளேற்றவா” என்றசொல்வடை சமயத்திலுதவாதவர் என்னும குறிப்புடையது. கழிவிழாததேரேற்றவா என்பது பிரகிபேதம் இது தீநாட்கழித்துத்தேரீழக்கவந்தார் என்னும சொல்வடையாம். வேண்டிங் காலத்துதவாதவாநட்பாற் பயனிலையென்பது கருதது

14. தாநட டொழுகுதற்குத் தக்கா ரெனவேண்டா யாநடப தாரினு நடபுக கொளலவேண்டுங்
காண்டடு நாறுங் கதுபரினய தீற்றாதோ
நாய்நடா நல்ல முயல்.

எ-து, தாம் பிறரொடுநடபுகொண்டொழுகுதற்குத் தகுவா, தகாரென்று ஆராயவேண் றெதிஸலை; யாவாநட்பேயாரினும நடப்பக கொளலவேண்டும; எல்லாபபுகுகளை யு முடையகாட்டினவென்றுநாறு கின்ற மபிரினைபுலடபாய் ' தமலாமத தீற்றாதோ ' நாறொடுநட்டால் அநநாய் நல்ல முயலினை எ-று.

(குறிப்பு) தாம் நட்பொழுகுதற்கு எனறது தம் காரியமாகப் பிறரொடு நடபுக்கொண்டு ஒழுகுதற்குண் எனறவாறு தக்காரெனவேண்டா என்றது அபயிற் தக்காராயிருக்கவேண்டுமெனனும் நியமமில்லை எனறவாறு யாநட்பே யாயினும எனறது தக்காராட்பேயாயினுமாக, தகாதாநட்பேயாயினுமாக எனற வாறு. பின் நட்பு எனறது அது என்றவாறு. கான-காமி. அடல-வெல்லுதல். கதுபு-கூந்தல். காண்டநாறுகுகதுப்பினுய எனறது நறநாற்றப்புகுகண்மலிந்த காட்டிலும்கிக்குப் பர்மளிகுக்குக் கூந்தலையுடையா யென்றவாறு. தீற்றல- ண்டல். முயல்-முயற்கறி. நாறொடுசேர்த்தாலும்நல்லமுயல்கிடைக்கும் எனபது பழமொழி. தமக்கு உதவிசெய்தற்குரியா இழிதகையராயினும அவா நடபுக கொள்ளற்பாலதென்பது கருதது. பிற ஸவயகாரியமாக நடபுகொள்ள வரின் அவரைத் தக்கார், தகவிலரென்பதை யாராய்ந்து, தக்காராயின் நடபுக கொள்ளவும், தகாதாராயின் நாளாத்தொழியவுமவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

15. அங்கண விசுமபி னகனிஸாப் பாரிக்குந
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்மிமாற்—பொங்கி
யறைப்பா ய நுவி யணிமலை நாட
வுறற்பால யார்க்கு முறம.

எ-து, அங்கண்ணி சுமபினின்று மிக்கநிலாவைப்பரப்பும் மதியுமும் பாம்பினுற்றிங்குறுதல்காணுநின்றேமாதலால், கற்பாறையின்கண்மிகு கு வந்துபாயாநின்றவ நுவியையுடைய மலைநாட்டின ! தமக்குறக்கடவதுன் பங்கள் யாவார்க்கும்வந்தாறும் எ-று.

(குறிப்பு) அங்கண்விசுமபு எனறது, திங்களைக் கோள்பற்றுந்காலத்தில், தப்பியோடிப்பிழைக்கத் தட்டுத்தடையில்லாத வெட்டவெளியானஇடத்தின் அளவிறந்தசெளகரியாதிசயங்கூறியவாறு. அகனிஸாப்பாரிக்குமென்றது இருள்

வடிவான ராகுகேதுக்களென்னும் சாயாக்கிரகங்கள் தன்னிடமணுகுவதற்கே யோக்கியமில்லாத தனது ஸ்வபாவசக்தியின்வலிமைகூறியவாறு. திங்களும் என்றது தன்னைப்பற்றவரும்சாயாக்கிரகங்கள் பதினெட்டாண்டுசென்றுகடக்கு மொருராசமண்டலத்தைப் பரிதி ஓராண்டளவிற்கடப்பதாயிருக்கவும், தான் ஒரு மாதத்துக்குள்ளேகடந்துசெல்லும் மிககவேகமாகிய தப்புதற்குரிய சாதனாதி சயங்கூறியவாறு இக்கருததப்பற்றியே அங்கண்விசமபிலவிரோளிபாரிக்குஞ் செங்கதிருந்திங்குறுதலகாண்டிம் எனனாது “ திங்களுந்திங்குறுதல்காண்டிம் ” எனச் சிறப்புமமையாற் செங்கதிருமகப்படக்கூறினாரெனவுணர்க. இடம்பொரு ளாற்றலான் மாற்றமியலபுடையா எனினும், எய்தியநியதிதவறாதாகையால் ஊழால்வருங்கேட்டிற்கு வருந்தலாகாதென்பது கருதது. வருவதுவந்தேதீரும் என்னும் உலகவழக்கான பழமொழிப்பொருளே இங்குப் பொருளாகக்கொள்ளப் பட்டதுபோலும், ‘வருகுவதுதானேவரும்’ எனனு மயிகுதர்வாக்கும, இக்கருத துடையதாயிருப்பதாகணக. அம்புல்யையு மரவுவிழங்கும் என்பது மொரு பழமொழியாம்.

16. நண்பொன்றித தமமாலே நாட்டப்பட டார்களைக
கண்கண்ட குற்ற முனவெனினும் காயந்தலார
பண்கொண்ட தீஞ்சொற பண்ணததோளா யாநுளரோ
தங்கள், ம சாகசுதப பார.

எ-து, நண்புசெய்து தமமாலே நாட்டப்படடார்களைத் தங்கண் காண அவர்களசெய்தகுற்ற முனவாரினும் வெகுளார ; பண்கொண்ட தீஞ்சொற்பண்ணததோளாய் தங்என்றிதது பாலகொடாதே யதுசாம வலைக பவ்வினைசுகுறபார யாவநுளா எ-ம்.

(குறிப்பு) காயந்தலார என்னும் பபனிலகசேதப மேலோர் என்னும் எழுவாய் வருவிததுரைத தங்கொளக இதழில் தாலநெறிவழக்கினும் ஆன்றோ ரது ஓடிககநெறிவழங்குச் சிறங்கசெனபது குறிக்கப்பட்டது காயந்தீயார் என்பது பிரதிபேதம். அதற்குக் காயாதுசவுவரென்பது கருததாகக்கொள்க. பண்ண மூடகில, சாவகதற்பார என்பது சாக்கதற்பார என விகாரமாயிற்று. “களையு நா கைகொலவும்”* என்புழிப்போல சங்குச் சாதல வருந்தலுணர்த்துகின்றது. கன்றுசாகப் பால்கதற்பாரா என்பது உலகவழக்கான பழமொழி. தம்மால வளர்க்கப்படுமகன்று கட்டியகயிறுதததசென்று பாலுண்ணககண்டாராயினும் பின்னரும் அதற்குரியபால்விடாது அது வருந்துவகை பால முற்றக்கதற்பா ரில்லை; அதுபோல நண்பொன்றிப் போற்றப்பட்டார் உரிமையால் நியதி கடந்து தமக்கு வேண்டியதொருபொருளைத் தாமே கேளாதுகொள்ளினும் அது

*திருக்குறள் அஅ-ம் அதி. படைத்திறந்தெரிசல —க.

காரணமாக அவர்க் கொன்றும் உதவா தொழிக்கற்பாலரல்லர் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க இப்பாட்டால் நப்பிற் பிழை பொறுக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. “வடிவவுகூசிவிடலாவது” வுய்யமெது “விவாபுதம்” என்னும் வடமொழிவாக்கியமும், “நாம் வளர்த்ததோர், நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்”* என்னுந் திருவாசகமும் இக்கருத்துடையன.

17. உள்ள தொருவ ரொருவர்கை வைததக்காற்
கொள்ளும பொழுதே கொடுக்கதாங்—கொள்ளார
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீடித்தல வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி.

எ-து, தமக்குள்ள்தொருபொருளை யொருவர் தங் கையின்கண் வைததக்கால அப்பொருளை வைததவர்கள்வேண்டியபோதே வைக்கப்பட்டார் தாங் கொள்ளாதே கொடுக்க; தமக்கு நிலைமையுடையபொரு ளென்றகருதி, அவாக்குக்கொடாதே நீடித்தலவேண்டா; புலையர் மாட்டுள்ளபொருள் அடங்காவாய வெளியாம்; ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்கவியலா எ-று.

(குறிப்பு) புலப்பொருள்-புலையரெபுலால். அவர் அதை மறையச்செய்யினும் அது மறையாது நாற்றத்தால வெளிப்படும்; அதுபோல அடைக்கலப் பொருளைப் பற்றரியாதகண்ணும் அஃதடங்காதுவெளிப்பட்டிப் பழிப்புக்கிடமா மெனப் பொருளுளாப்பொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இதனை, “மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி செய்வம், பறையறைந்தாக் கோடிப் பறக்கும-கழிமுடைப், புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுந், சென்றதைக்குஞ் சேயாரா முகத்த”†என்றார் பிறரும். மறைந்துசெய்பவன நவறு வெளியாகுமென்று வழங்கவேண்டுமிடத்து, நாற்றம்பெளியாகுமென்பது சாதாரணவழக்கு. அதனையே “புலப்பொருடங்கா வெளி” என இடக்கரடகாய்க்குறினரெனக்கொள்க. இதனை இன்னும் அச்சப்பயபாஷணமாகப் பாமராவழங்குப் பழமொழியு மென்றென்க. இன்னே ரன்னபழமொழிகளு மிடக்கரடக்கி யிந்நூலுட்கூறப்படுமென்பதனைப் பின் “இழித்தக்ககாணிற்கு”‡ என்பதனாலுமறிக.

*திருவாசகம், ஆந்தாதீதம் செய்—சு.

†நீதிநெறியினக்கம், செய்-கரு.

‡இந்நூலின் 182-ஆம் செய்யுள்.

18. தக்காரோ டொன்றித் தமரா யொழுதினார்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாந்தேறார்
கொக்கார் வளவய லூர தினலாமோ
வக்காரஞ் சேர்ந்த மணல்.

எ-து, தக்காரோடுபொருந்தி மற நவர்க் குறவாயொழுதினாராதலா
லவர்க்கிருணத்தை யுடையா ரிவரென்றுகருதிச் சிறியருணத்தை
யுடையாரைத் தாந் தேறலாகாது; மாஞ்சோலையானிறையப்பட்ட
வளவயலூரனே! அக்காரமாகியபாசினோடுசேர்ந்தமணலைத் தின்ன
லாமோ! ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) தக்கார்-வினையாட்சிகருரியரெனத்தெளியத்தக்க குடிப்பிறப்பு,
கல்வி, அறிவு, அன்பு முதலியன வுடையார். சிறியார்-சிற்றினம். இது, “நல்
லதனலனும் தியதன்நீமையும் இல்லென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும்,
உள்ளிட்டரு”*. தேறார் என்பதற்குக் கருத்துநோக்கித் தேறலாகாதெனப்
பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொக்கு-மாமரம். மணல் சர்க்கரைப்பாகினைச் சார்ந்து
கிடந்தாலும், அதற்குத் தன்னியல்பே உளதாவதன்றிச் சர்க்கரைக்குரிய இனி
மையும் மென்மையும் நன்மையும் எய்தாமையால் அது தின்னலாகாதவாறு
போல, சிறியார் தக்காரினத்தைச் சார்ந்தாராயினும் அவாக்குத் தம்மியல்பே உள
தாவதன்றித் தக்கார்க்குரிய இனிமையுமென்மையு நன்மையுமெய்தாமையா
லவரை வினையாட்சியிற் நெளியலாகாதென விரித்துரைத்துக்கொள்க. “தாநட்
டொழுதுதற்குத்தக்காரெனவேண்டா”† என்றதனும் சிறியார் தக்காரரற் கொள்
ளப்படினு மவர் சிறுமையினீங்கி அதுபாப்யராகத் தெளியப்படுதற்குத் தகுதி
யுடையராகாரென்பதும், அச் சிறியாரினீங்கிய தக்காரே அதுபாப்யராவரென்ப
தும் கருத்தாகக்கொள்க. “பானகத்துநம்பு” என வழங்கும் சொலவடையின்
கருத்தும் இது. “மிக்குப்பெருகி” என்னும் பதினொராம் பாட்டுக்குக் கீழ்க்க
ளைத் திருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகலானும், இப்பாட்டிற்குச் சிறியாரைக்
கைக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்தாகலானும் இது கூறியதுகூறலாகாதென
வுணர்க.

19. கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய் தாரைப்
பொறுததாற்றிச் சேறல் புகழா—லொறுத்தாற்றின்
வானோங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானோன் றிடவருஞ் சால்பு.

*திருக்குறள் 46-ம் அதிகாரவிவரணம்.

† இத்துலின் பதினாஞ்செய்யுள்.

எ-து, கோபத்தின்கண்ணேமிக்குத் தமக்குக்கொடியவாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச்செலுத்துவது புகழாவது; ஒறுப்பின் கண்ணே மிக்கொழுமின், வாணோங்கு மால்வரைவெற்பனே! அதனான் ஒருபயனில்லை; தான் பிறரைப்பொறுக்கும் பொறையான்வருவது சால்பாவது எ-று.

(குறிப்பு) தம்மை உருபுமயக்கம். செய்தாரையும் என்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றுகக்கது. பொறுத்து - அவர்செய்யும் கடியனவற்றைச்செய்து. ஆற்றி-அவர்க்குள்ள மனவெப்பத்தை ஆற்றி. சேறல்-அவரை நல்வழியிற் செலுத்ததல்; ஈண்டுச் சேறல் பிறவினைப்பொருளுணர்த்துகிறது. சேறல்புகழெனக் காரணம் காரியமாயுபசரிககப்பட்டது. பொறுத்தாற்றிச்சேறல என்பது பொறுத்தாற்றிக்கொள்ளல் எனவும், மால்வரைவெற்பவென்பது மால்வரைநாட எனவும் பிரதிபேதங்களிலுள்ளன. வரைவெறபவென்பதற்கு மூங்கில்களை யுடையமலைநாடனே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல், ஆற்றல்-மிகுதல். ஒறுத்தாற்றலால் உட்பகைகொள்வராதலாலும், புகழும் சால்பு மெய்தாமையாலும் அதனாற் பயனில்லை என்றார். நோன்றல்-பொறுத்தல்; இதனை, “உற்றநோய்நோன்றல்”* என்பதனா லுணர்க. தானேகெடவருஞ் சால்பெனப் பிரதிபேதமிருப்பினும், அது உரையொடுபொருந்தாமையாலும் வேறு பொருட்பொருத்த மின்மையாலும் விலக்கத்தக்கது. சால்பு-பெருமை. பொறுத்தவர் பெரியவர் என்பது உலகவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி. இப் பாட்டால், தமக்குத் தீங்கிழைப்பாரை பொறுத்தலினும் பொறுத்தலே சிறந்த தென்பது கூறப்பட்டது. இது “ஒறுத்தாற்றின்” என்னுங்குறிப்பால் ஒறுத்தற் குரியராகிய எளியார் பிழைத்தன பொறுத்தலை அறகெறிநோக்கி விதித்தலால், ஒத்தார் மிக்காராய பகைவர்பிழைத்தனபற்றி, “பொறையெனப் படுவ தாடவர் தமக்குப் பூணெனப் புகலினும் பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தா லக்கணத் தவர்த முடித்தலை துணிப்பதே முழுப்பூண்”† என்னும் அரசீதியொடு மாறுபடாதென வுணர்க.

20. காவலனை யாக வழிபட்டார் மற்றவ
 னேவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவடுத்த
 லாவணைய நின்றதன் கன்று முலையிருப்பத்
 தாயண ஞுண்கவைத் தற்று.

*திருக்குறள் உஎ-வது அதிக. தவம், க.

†வில்லிபாரதம் சேகன்வதைச்சருக்கம். செய்—சக.

எ-து, அரசனைத் தமக்குநட்பாம்வகை வழிபட்டொழுகினார், மற்
றவ்வரசனாலேவப்பட்டவினைசெய்திருந்தபிறர்க்கு உதவியையடுத்துமற்
றவராம் காரியங்கோடல், தன்னையணையரின்ற ஆவினை யதன்கன்று
முலையைத்தவிரத் தாயணலைச்சுவைத்தாற்போல்வதொன்று எ-று.

(குறிப்பு) உதவடுத்தல்-உதவுதலைப்பின்பற்றிக் காரியங்கோடல்; அதாவது
ஏவல்வினைசெய்திருந்தார்க்கு ஒன்றுதவுதலைச்செய்து அதற்குப்பிரதியாகத்
தாங்கருதியகாரியங்கொள்ளமுயற்சல் என்றபடி. ஆவணையரின்றதன்கன்று என்
றதற்கு, தன்னையணையரின்றஆவினை யதன்கன்று எனப் போந்தபொருளுரைக்
கப்பட்டது. அணல்-பசுவின்முன்னங்கால்களினிடையே புடைத்திருப்பதோர்
உறுப்புவிசேடம். அது, தாடியினடியாம். ஒரு பசுக்கன்றானது, தன்னிடத்தன்
புள்ள தாயின்மடியிற் பால்சுரத்திருக்கும்போதே யதன்வழி தனக்குவேண்டும்
பாலுதுகராத, தாயின் தாடியைசசுவைப்பதாற் பயனுறுதவாறுபோல, ஒருவன்
தனக்கு அரசன் அன்புடையனாயும், வேண்டிற்றுதவும் விழைவுடையனாயும்
இருக்கமுபோதே அவனிடம் கொள்ளுதற்குரிய காரியங்கொள்ளாது அவனே
வியவேலைகளைச்செய்யும்வருக்கு ஒன்றுதவிக்க காரியங்கொள்ளுமுயற்சி பயனின்
றும் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. முயற்சி பயனிலதாதற்
குக் காரணம், அரசனிடத்ததிபரிசயமுடையராயிருந்தும், இக்காரியம் அவ
னிடத்தெளிதிற்கொள்ளாமையால் அவனுக்கு இதுசெய்ய விருப்பமில்லையோ
என்ற ஐயுறவாலும், இவர்க்கு இதுசெய்யின இவ்வாறே பிறர்க்குஞ்செய்யுமியல்
பினனென இவர் தெரிந்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துஅரசனுக்கு அறிவிக்கக்
கூடுமென்னு மச்சத்தாலும் அவ ரதுசெய்யாமையென்க. அரசனை வழிபட்டார்
அவனாலடைதற்குரியபயனை எய்தும்வாயிலறிந்துபெறுதல் எளிதென்பது இத்
தற் கூறப்பட்டது. தாய்முலைசுவைக்கப்பால்வருமோ? தாடியைச்சுவைக்
கப்பால்வருமோ? என்பது பழமொழி.

21. உரைமுடிவு காண னிளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப—நரைமுடித்துச்
சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிசைச
கல்லாமற் பாகம் படும்.

எ-து, தம்முண் மறுதலையாயினாரிவார் தமக்குமுறைமைசெய்ய
வேண்டிவந்து சிலசொன்னு லச்சொல்லின்முடிவுகண்டே யாராய்ந்து
முறைசெய்ய வறிவுநிரம்பாத விளமைப்பருவத்தானென் நிகழ்ந்த நரை
முதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவருது முறைவேண்டிவருத விரு
திறத்தாருஞ்சொல்லியசொற்கொண்டே யாராய்ந்தறிந்து முறைசெய்
தான், கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலாற் றத்தங்
குலத்துக்குத்தக்கவிசைசைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாம்
எ-று.

(குறிப்பு) ‘தம்முண்மறுதலையாயினிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சிலசொன்னால்’ என்பதும், ‘முறைவேண்டிவந்த இருதித்தாருஞ்சொல் விய’ என்பதும் இசையெச்சம். காணா என்றதனால், கண்டு முறைசெய்வதற் கேற்ற அறிவுநிரம்பாமையாகிய காரணம் உபசரிக்கப்பட்டது. ‘ஆராய்ந்தறிந்து’ என்றது முறைசெய்தற்குரிய சாதனம்விரித்துரைத்தவாறு. குலவிசேகை கல் லாமற்பாக்கம்படுமென்றது பழமொழி. இது ‘குலவித்தை கல்லாமற்பாதிவரும்’ எனவும், “குலவித்தை கல்லாமலேவரும்” எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இப் பழ மொழிப்பொருளை இப்பாட்டினுள் எடுத்துக்கொண்டபொருளாக நாட்டப்பட் டமையால் “உரைமுடிவு..... .சோழன்” என்றது அப்பொருளைநிரூபித்தற்கு ஒரையிகங்கூறியவாறு இவ் வைதிகம், மணிமேகலையுள்ளும் “இளமைநாணி முதுமையெய்தி-உரைமுடிவுகாட்டியவுரவோன்”* எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது—முன்பொருகாலத்துச் சோழநாட்டி லரசரிமைகருரியாரில்லையாக, அதற்குரியானத்தெரிந்தெடுக்குமாறு அந்நாட்டார் பட்டததுயானையின்கைவற் பூமால்கொடுத்துவிடுத்தவிடத்தது, அது கருவுர்சென்று, அங்குக் கடிதிலையானகி வீளையாடிக்கொண்டிருந்த கரிகால்வளவன்கழுத்திலே அம் மலர்மாலையாத்த, அது கொண்டு, அவனே யவ் வரசரிமையுடையானென முடிசூட்டப்பெற்று, இளைய னாயிருந்து முறைசெய்துவருங்கால், முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாத இளையோனாதலால் இவன்செய்யும் உரைமுடிவு நெறிப்படுமா நெய்நனம் என முறைவேண்டிநிற்கும் முதியோ ரையுறுமாற்றையறிநது, அவ் ரங்கன மையுறு வண்ணம், பின்பு பிறிதொருமுதியோரைவைத்து முறைசெய்வான்போன்று, நரைமுடிதரித்து முதியோர்வேடம்பூண்டு தானேயிருந்து முறைசெய்துவந்தான் என்பதாம். இச்சரித்திரத்தைப் பின்னர் “கழுமலத்தியாத்தகளிற்”† என்னும் பாட்டுரைகூட்டி யுணர்க. இதனால், குலவித்தை இயலபானேவருமாதலால் ஒருவனுக்குப் பிறதொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடுவதுபோலக் குலத்தொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடாதென அதன்சிறப்புக்கூறப்பட்டது. குலத்தொழிலைக் கைவிடலாகா தென்பது கருத்து. [இக்கருத்துப்பற்றியே முன்னோரார் பலவகைத்தொழில்க ளும் இந்நாட்டிற் குலாசாரமாக நியமிக்கப்பட்டன.]

22. உரைத்தாரை மீதுரா மீக்கூற்றம் பல்லி

நெரித்த சினைபோலு நீளிரும் புண்ணப்

பொரிப்பூ விதமுறைக்கும் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப

நரிக்கூடக் கடற்கெய்தா வாறு.

எ-து, தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரைச் செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ் சொலவு, பல்லியினுடைய

*காதை-4 அடி-107-108.

† இந்நூலின் 62-ஆம் செய்யுள்.

முட்டையைநெரித்தாற்போலமலர்ந்த நீளிரும்புன்னையினுடைய பொரி நிறம்போன்ற பூக்களினுடையவிதழ்கள்பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நரியின்கூப்பிடு கடவினோசையைத் தாழ்படுக்கமாட்டாத வாறுபோலும் எ-று.

(குறிப்பு) 'உரைத்தாரை'யென்பதற்கு, பின்வரு 'மீதாராய்க்குற்றம்' என்னுங்குறிப்பால், 'தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை யென்றது, தம்மையடர்த்துப் பேசி வாய்க்கலகம்விளைப்பாரை யென்றபடி. சொல்லப்படுதல் ஈண்டுச் செய்வினையளவாய்நின்றது. அடர்த்தல்-அடக்கி மேற்சேறல். மீதார்தல் என்பதனுள் ஊர்தல் செயலாதலால் அது செயலாலடர்த்தலாயிற்று. அது இங்கு ஊர்தல் என்னுங் குறிப்பான் மெல்லெனமேற்சேறலாகிய நெரிப்பாடுடைய முறை செயலென அறிக. இதனால் எதிர்த்துத்தாக்குஞ் செயலாலடர்த்தல் விலக்கப்பட்டது. மீதாராய்க்குற்றம்-பெயரெச்சத்தொடர். அதற்கு, 'செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ்சொலவு' எனத் தெளிவுபற்றி வினை யெச்சவாய்பாட்டாற் போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது. அல்லது ஊராதென்னும் வினையெச்சத்திற்று விகாரத்தாற்றுகக்கதெனக் கொள்க. நெரித்த என்பது உருபுகொள்ளும்பெயரிடைவந்த செய்ப்பாட்டுவினைப்பெயரெச்சம், செய்ததுபோற்கூறப்பட்டது. உறைத்தல்-துளித்தல்; அது பெயலொப்புமையால் உதிர்ந்துணர்நின்றது. சேர்ப்பன்-கடற்கரையுடையான். கடமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். கடல் என்பதற்குப் பொருளொடுபொருந்தக் கடலோசையெனப் பொருளுரைத்திருப்பது உபசாரவழக்கு. எய்தாவாறு இதில் எய்தாமை-பொருந்தாமை; அது ஒவ்வாமைக்குறிப்பானமையால், 'தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறுபோலும்' என உவமவுருபுவிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்படுத்தல்-தாழ்ச்செய்தல்; அடக்குதலென்றபடி. நரிககூப்பிடு கடலொலியைத் தாழ்படுக்கமாட்டாதவாறுபோலச் சொல்லாலடர்த்துவருவா ராரவாரத்தை எதிர்ப்பாரது சொல்லாரவாரம் தாழ்படுக்கமாட்டாதென்பது உவமையாற்போந்த பொருளாம். ஆகவே, சொல்லாலடர்ப்பாரை யடர்க்கப்படுவார் தாமும் அவ்வாறடர்க்காது ஒறுக்குமுறையானே யடக்குகவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நீரிக் கூக்கற்கடன்றழ்ந்நம்? என்பது பழமொழி. இங்கு முற்றம்? என்றது காருவாதலால் முற்றாதென்பதே பொருளாம். இது, கடற்கரைக்காட்டிலுள்ள நரிகள் கரையருகுவரும் நண்டுகளைத்தின்ன, அதுகண்டு கடல் தம்மையோட்டக் கருதி ஆரவாரித்துவருகின்றதென்றுநினைந்து, அக்கடலையோட்டக்கருதியவைநிரண்டு கூவினி யெடுக்கின்றனபோலும் என நரிகளிரவி லுளையிடுதலேவருணிக்கும் கற்பனையடியாகவந்தநாட்டுவழக்கு. நரிக் கூவினிக்கடங்காதகடல் இராமபிரானுணக் கடங்கியவாறுபோல, மீக்கூற்றுக்கடங்காது ஆரவாரித்துக் கலங்கிவினப்பார் அரசு

னானைக்கு அடங்குவார் என்பது குறிப்பு. இராமபிரானானையார் கடவுடங்கிய தென்பதனை “வென்வேற் கவுரியா தொன்முது கோடி-முழங்கிரும் பொளவ மிரங்கு முன்றுறை-வெல்போ ரிராம னருமைதக் கவித்த-பல்வீ ழாலம் போல-வொலியவிந் தன்றிவ் வழங்க லாரே* என்னும் அகப்பாட்டடிகளா னறிக.

23. அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கரும் முடையாரை நாடா—ரொருமைமே
னாரை துயிலவதியு முர குளநதொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்றா ரில.

எ-து, பெறுதற்கரியபொருள் யாதானுமொன்றையுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளுங்கரும்முடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை; எருமைமே னாரைதுயிலவதியுமுரனே! குளத்தைத்தோண்டி அதன்கணுறைவதற்குத் தேரையுள்ளவிடந்தேடிச்செல்வா ரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) ‘தங்கட்கரும்முடையாரை’ என்னுங் குறிப்பால இங்குப் பொருள் என்றது பொருள்வருவாய்க்கிடனான தொழிற்றறையையென வுணாக. அது துறைவகை பலவாதலால் அவற்றுட் டமக்கேற்றதொன்றை என்பார், யாதானுமொன்றை யென்றார். அலை, பொன்மணிமுதலியபொருள்கொளுந்துறைகளும், பொறிபலசமைகளுங் கம்மியததுறைகளும், இயற்கைப்பொருளாய்ந்தெடுக்குந் துறைகளும், செயற்கைப்பொருள்பலசெய்யுந்துறைகளும், மரக்கலமுதலிய வியக்குறுதுறைகளும் பிறவுமாம். அத்துறைகட்கருமையாவது செய்யக்கடவ வினைகளை இடம், பொருள், கருவிமுதலியவற்றினமையால எளிதின்கூடிக்குமாறமைத்தல். ‘தம்மாட்டுக்கொள்ளுங் கரும்முடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை’ என்றது அங்ஙனம் செவ்விதினமைக்கப்பெற்ற தொழிற்றறைக்குரிய வினைகளை நாடத்தற்குரியார் அது தொழிற்றறைமுதல்வனால் ஆராய்ந்துதேடவேண்டாது அவர்தாமே தேடிவிரும்பிவருவர் என்றவாறு. ‘எருமைமே னாரைதுயிலவதியு’ மென்றது நீர்ப்பரப்பில்லாத வெற்றிடமில்லாமையும், அந்நீர்ப்பரப்பின்கண், திடீர்கள்போற் திரண்டதொகை எருமையின் றொகுதியும், அவற்றின் மடியின் மிகுதியும் குறிப்பாலுணர்த்தி மருதநிலவளஞ் சுவையுறக்கூறி முன்னிலையை விசேடித்தவாறு. நாரை துயிலவதியுமென்றது-அது துயிலவதியுமாறு இரை தேர்த்தற்கேற்ற மீனினங்களினமிகுதிருதித்துறின்றது. ஊரன்-மருதநிலத்தலைவன். ‘தேரையுள்ளவிடந் தேடிச்செல்வாரில்லை’ என்றது தவளைகள் தாமே வந்தடையு மென்றவாறு. தவளைகள் தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பானருளத் துறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவதுபோல, வினையாளரும், தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பான தொழிற்றறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவர் எனக்

கருத்துகளோக்கி எடுத்துக்காட்டொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தொழிற் றுறைகளையாட்டந்தொடர் பெருஞ்செல்வமுடையார் வினையாளரில்லையென்று மடிந்திராது அவர் தாமேதேடிவரும்படி இடம் பொருள் கருவிமுதலியவற்றால் வாய்ப்புடையவாய் அமைக்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழ மொழி, தூளம்பெட்டத் தவளை தானேவரும் என வழங்கப்படுகிறது.

24. இசைவ கொடுப்பதா உ மில்லென் பதா உம்
வசையன்று வையத் தியற்கையல் தன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாததுண்ணு னாயி
னசைகொன்றான் செலலுலக மில்.

எ-து, தனக்கியன்றன கொடுத்தலு மியலாதன வில்லையென்றலு மொருவற்குக் குற்றமன்று; உலகத்தாரசெயலே; அவ்வகையன்றி, இவ னெனக்குப் பசைப்படுவென்று தன்மனத்திற்கொண்டவொருவ னிற் பக்கண்டு மவனுக்குப் பகுத்ததுண்ணுதலைத்தவிர்க; நசையுடையா ரைத் துன்பமுறுத்தினுனுக்குச் செலலு மறுமையுலகத்தின்கண் ணின்ப மில்லையாதலாற் பசைகொண்டவற்குப் பகுத்ததுண்க எ-து.

(குறிப்பு) இசைவகொடுப்பது எனறது இரப்போன்விரும்பத்தினளவு கொடாது இரக்கப்படுவான் தனக்கியன்ற சிறிதளவுகொடுப்பதென்றவாறு. இல்லையென்றல் இங்குக் கொடுத்தலின் மறுதலைகுறித்தமையால் அதன் மறு தலைச்செயப்படுபொருளான 'இயலாதன' என்பது கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'இயலாதனவில்லையென்ற'லாவது இரப்போன்விரும்புமவை கொடுக்கவியலா தனவாயின் உடனே அவை யில்லையென்றுசொல்லி வறிதேபோக்குதலாம். 'அவ்வகையன்றி' என்றது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாதென்றவாறு. பசை-பற்று. இதனைப் "பசைந்தாரிற், நீர்தலிற்றீப்புருசனன்று"* என்பதனா னறிக. பசைகொண்டவன் என்பதில், கொள்ளுதல கொள்கையாகியமனத் தொழிலாதலால், 'பசைப்படுவெனன்று தன் மனத்திற்கொண்டவொருவன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் அவன் கொள்ளுதற்கு முன்சொல் விய இரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாமையேகாரணமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. பாததுண்ணுனாயின் என வினையெச்சமாகக்கொள்ளாது, பாததுண்ணுனாயில் எனப் பகச்சேதஞ்செய்து, பாததுண்ணுனாயிருத்தலென்பதன் எதிர்மறையாகக் கொண்டு, நசைகொன்றான்செல்லுலகமில் எனப் பின்வருமேதுவுக்குப் பிர திஜ்ஞாவாசகமாக்கி, "பாததுண்ணுதலைத்தவிர்க" எனப் போந்தபொருள் உரைக்கப்பட்டது. பகுத்ததுண்ணல்-"வருவாயுட்கால்வழங்குவாழ்தல்."† நசை-

* நான்மணிக்கடிகை, செய்யுள்-கரு.

† திரிகடிகை, செய்யுள்-உக.

பால்பகாஅஃறிணைச்சொல்; அது இங்கு நசையுடையாருக் காகுபெயராய் அவரது எளிமையும் உடனுணர்த்திநின்றது. கொல்லுதல்-சாண்டு வருத்துதலாயிற்று. நசைகொன்றற்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றெுக்கது. செல்லுலகம்-மறுமையுலகத் தின்பத்துக்கானமையா லாகுபெயர். 'பசைகொண்டவற்குப்பகுத்துண்க' என்றது ஏதுவையடுத்த முடிந்ததுமுடித்தல் என்னும் நிகமணங்கூறியவாறு. "இயன்றற்கொடுப்பர் இயலாவிட்டா வில்லையென்பர்" எனச் செம்பொருள்படவழங்கும் உலகவழக்கான தொடர்மொழிப்பொருளே பழமொழிப்பொருளாகவும், அதன்குறிப்புப்பொருளே எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும் இப்பாட்டின் கண் நாட்டப்பட்டுள்ளன. இரப்பவர்க்கு நசையுண்டாகுமாறு அவரைத் தாழ்த்துவதது வருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

25. உரிமைதனிற் தமமோடு முதநதமை கண்டு

பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்

தாமபெற்றதனா லுவவார் பெரிதாகழிற்

பாம்புகாண் பாரு முடைத்து.

எ-து, உரிமையாற் தமமொடு பிரிவின்றிப் பயின்றுபழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவார், மனத்தின்க னொருவேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பாராற் றுமபெற்றபொருளினாலுவவாது, பின்பு மாசைப்படாநிற்பார், பெரிதாகழ்ந்தாற் பாம்புகாண்பாரையு முலகமுடைத்தாதலாற் பெற்றதனாலுலகக் எ-து.

(குறிப்பு) உரிமை என்றது உழந்தமை என்னுங்குறிப்பால் இங்கு வினையாட்சியாற் றொட்புடையாராதன்மையை யுணர்த்துவதாயிற்று. தம்மொடுபிரிவின்றியுழந்தமைகண் டெனக்கூட்டுக. தம்மொடு என்றது பாதுகாப்பாராகியதலைவரோ டென்றவாறு. 'பயின்றுபழகினமைகண்டென்றது' காரியஞ்செய்த பழகினமை கண்டென்றவாறு. போற்றப்படுவார் என்றது பாதுகாப்பாராற்போற்றப்படுவா ரென்றவாறு. திரிவின்றி என்னும் வினையெச்சம் உவவார் என்பதன் முத னிலைவினையொன்றொழிந்தது. இதனால், திரிவின்மை உலகத்தற்கும், திரிவு உவவாமைக்கும் காரணமாமென்பது காட்டியவாறாயிற்று. திரிவு-உண்மைக்கு மாறுதலையாய வுணர்வு. உவவார் என்றது உவவாதார் சிலர் என்றபடி. இது போற்றப்படுவார் என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயும், பின் உலகக் என வருவித்த முடிக்கும் பயனிலைக்கு எழுவாயாயும்நின்றது. 'தாம்பெற்றதனாலுவவார்' என்னும் பொருளடையை மத்திமதீபமாகவைத்தமையால், 'பெரிதாகழிற் பாம்புகாண்பாருமுடைத்து' என்னுந் திட்டாந்தத்தொடுங்கூட்டுக. பெரிதாகழினென்னுங்குறிப்பால் உவவார் என்பதற்கு, ஆசைப்படாநிற்பார் எனப் பொருளுரைக் கப்பட்டது. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்னுந் குறிப்பால், பெரிதாகழிற்

என்றதில், பெருமை அகமும் புழைகளின் எண்ணின்மிகுதியுணர்த்தியின்றது. பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாரு முடைத்து என்றது தாம்பெற்றதனுலவவாது பேராசைப்படுவார் கேதமுண்டாமென்பதை எடுத்துக்காட்டுதற்கேற்றதோ ரைதிகமடியாகப்பிறந்த பழமொழி கூறியவாறு. அப்பழமொழி, பேராசையால் முயலுமொருவனுக்கு அம்முயற்சியே விபரீதமாகும் என்று சொல்லவேண்டு மிடத்து, எலிச்சேலவேன்றுதோண்டப் பாம்புபுறப்பட்டாற்போலும் எனக் கிராம்யவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதன் ஐதிகமாவது — ஒருவேடன் உணவின்பொருட்டுக் காட்டெலிபிடிக்கச்சென்று எவியுண்டென்றதெளிந்த சில எலிப்புழைகளைக்கண்டுதோண்ட அவற்றில் எலிகளிருந் தகப்பட்டதுகண்டு அவ்வளவினமையாது, அவாயிக்குடையனாய், மேலும் தெளியப்படாத பலபுழை களைக்கண்டு தோண்டித் தருவும்போது ஒருபுழையிற் பாம்பிருந்து சீறிப்புறப் பட்டுவரவே தான் முன்பிடித்திருந்த எலிகளையும்போகட்டு ஒடி உயிர்பிழைத் துப்பின் எலிபிடிக்குந்தொழிலையொழிந்தான் என்பதாம். எலிபிடித்தவேடன் எவியுண்டென்று தெளியப்பட்ட சில புழைகளி னரியல்பானே கிடைத்தவை கொண் டவவாது, இன்னுந் தோண்டிப்புழைகள்தோறும் எலி கிடைக்கு மென்னும் பேராசையுடையனாய் பாம்பில்லையென்றதெளியப்படாத புழை களையுந்தோண்டி அவன் ஜீவனோபாயமாயிருந்த எலிபிடித்தற்கு முயற்சி யெடுத்ததுபோல, வினையாளர்விரும்பியசிலவற்றைப் போற்றுவார் உதவுதல்கண்டு அமையாது பின்னும் தாம் விரும்பியவைவெல்லாங்கொடுப்பர் என்னும் திரி வுணர்வால்வந்த பேராசைகொண்டு அவரைப் பின்னுஞ் சில கேட்டுவருத்துவா ராயின் ஜீவனோபாயமா யவரிடம்பெற்றிருந்த வினையாட்சியையும் அவர் சீற்றத்தா விழப்பராதலாற் பெற்றதுகொண்டு உவக்கவேண்டுமெனத் திட்டங் தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. எனனை? பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்பதில் உம்மை ஐயவும்கையாதலாற் பெரிதகழ்த்தலிற் பாம்புகாண்டல் நியத மில்லையென்பது பெறப்படுமீ; பெறவே, பாம்புகாணாவிடத்துப் பயனுண்டாத லுங் கூடுமாதலால், பயனுண்டோ? இல்லையோ? என்னும் ஐயப்பாடுள்ள கடன் கோடன் முதலியகாரியத்தின் கண்ணும் முயற்சி நிகழ்தல் காண்டலாலும், அது பழிக்கப்படாமையாலும் விலக்கப்படாததாயிருக்க, இங்கு அத்தகைய மேன் முயற்சியைப் பெற்றதுகொண்டுவக்கவென விலக்கியவாறென்னையெனில், கடன்கோடன்முதலியனபோல நன்மைவிளை தன்மாத் திரத்தின் ஐயப்பாடுடைய காரியத்திற்செல்லுமுயற்சி பழிக்கப்படாதேயல்லது, தீமைவிளைவின் ஐயப் பாடுடையகாரியத்திற் செல்லும் முயற்சி பழிக்கப்படுவதேயாம். இதனை, ஒரு நீர்ப்பெருக்கைக் கடந்துசெல்லவேண்டும் நீத்தறியாதானொருவன், இது நீத்து நீரோ? நிலைநீரோ? என ஐயுறவுள்ளதுணையும் அதி விறங்காமையாலும், நிலை நீரென்று தெளிந்தபின்னர் இறங்கிச்செல்லுதலாலும் அறிக. பாம்புகாண்பாரு முடைத்து எனத் தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுதோன்றவதுகொண்டு, இத்தகைய ரூதாட்டுமுதலியவற்றின் அம்முயற்சி விலக்கப்பட்டதுபோலவே இங்கும் விலக் கப்பட்டதென்க.

26. விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்க ணின்றூ—ரிடருடைத்தாப்
பெற்ற விடக்கு துகர்தல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல்.

எ-து, விடுதற்கரிய துகர்வினைவிரும்பும்வேட்கையைநீக்கி யொழுது தற்கரியநன்னெறியாகிய தவத்தின்கணின்றூர், மெய்ப்பிணியாற் றமக் கிடர்வந்தகாலத்தின்க ணழிந்து, தாங்கொண்டசீலத்துக்குக் குற்றமாம் படிபெற்றதொரு விடக்கைத்தின்றய்தல், கடலைநீந்தியேறிக் கன்றி னுள்ளடியினீரிலே யழுந்தியதனோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், உண்ணுவாருண்ணுமுணவெல்லாம் உயிருடம்பா யிருத்தலால், துறந்தார்க்குப் பிறரிடுமுண்டியிற்பெற்ற ஊனுண்ணல் பசியால் வருத்தியவழிக் குற்றமாகாதென்பார்* குதர்க்கவாதத்தைத் தர்க்கமென்னும் விதண்டையால் நிக்ரஹிக்கிறார். 'விடுதற்கரியதுகர்'வாவது.—இம்மைப்பய னெனக் கண்கூடாகக்கண்டு இயல்பானே ஐம்புலன்களானு மாரத்துய்க்கும் இன்பமாகிய காமதுகர்வு. 'ஒழுகுதற்கரியநன்னெறியாவது:—உற்றநோய்நோன்ற லுண்டிசருக்கன்முதலிய விரதவொழுக்கங்களையும், செயற்கரியசெயலாகிய இயமநியமாதி யட்டாங்கயோகமுயற்சியையுங் கைக்கொண்டொழுதுதல். இட ருடைததாக என்னுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றெுக்கது. அந்நெறியென்னும் எழுவாய் வருவித்து, அந்நெறியிடருடைத்தாகப் பெற்றவிடக்கு எனக் கூட்டிக். அந்நெறியிடருடைத்தாதலாவது அத்தவவொழுக்கமாகிய சீலத் துக்குக் கேடுண்டாதல். 'மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலத்தின்கணழிந்து' என்றது இசையெச்சத்தால் விடக்குதுகர்தற்குக் காரணங்கூறியவாறு. மெய்ப்பிணிபசிப்பிணிமுதலாயின 'தாங்கொண்டசீலத்துக்குக்குற்றமம்படி' என்றது அந்நெறியிடருடைததாக என்பதன் போந்தபொருள் கூறியவாறு. 'குற்றமாம் படிபெற்ற' என்றது குணமாகப்பெறும் யாகசேடத்தை விலக்கியவாறு. பெற்ற

* இங்ஙனங்கூறுவார், புத்தமதத்தினர் முதலாயினார். இதனைப் பிரபோத சந்திரோதயம், புத்தவதைச்சருக்கம் (செய்யுள் 29-30) "ஒருகாலுங் கொலையாகா துன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டெண்ணலாகுந், தரைமீது மாண்டதெல்லாம் மண்ணினுக்கு நிகரென்பர் தக்கோரன்றே" எனவும், "தேரீர் வைத்தவருக் கற மதனை யுண்டவர்க்குச் செறியா தல்வா, ரோதினூ னுண்டவர்க்குப் பாவமின்று கொன்றவருக் குறவ தாகு, மாதலா லானருந்த வாசையுண்டேற் செத்ததுண்ண லாகு மிந்த, நீதியார் மறுத்துரைப்பா ருனுக்க னூட்டாதார் நினைவி லாரே" என வும் கூறியவாற்றினும், பிறகு மொழுகுதலானு முணர்க.

விடக்கு என்றதனால், பிறரிடம் சென்று இரந்துகொண்டதென்னும் இழிவுணர்ந்தியவாறு. 'ஒருவிடக்கு' என்றது விடக்கின் எண்மைதோன்றக்கூறியவாறு, விடக்கு-ஊன்றடி. கடனீந்திக் கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல என்றது, உடற்பொறையாகிய "உயிர்ப்பிணிக் கருதித் துறவுபூண்டு தவ்வொழுக்கத்திலுள்ளோன், உடற்பிணிக்குடைந்து புலாலுண்டியவானாயின அவன் ஒழுகும் பிற தவ்வொழுக்கங்களும் அவனது கூடாவொழுக்கத்தை மறைக்கக்கொண்டவேடங்களுளாயம் என்பதைத் தர்க்கம் என்னும் விதண்டையால் நிரூபித்தபடி. அதாவது கடனீந்திக் கடக்குமாற்றல்போலு மாற்றலுடையராய், உறநோய்நோன்றல் முதலிய விரதவொழுக்கங்களால் மனவொருக்கமெய்தினா, கடனீரினனவின்னும் நெராயமையிற் கன்றினடிச்சுவட்டிற்றங்கிய நீருக்குள்ள வாசிபோலும்வாசியுள்ள மெய்ப்பிணிவாதைக்குட்பட்டிப் புலாலுண்டியதல், கடலேநீந்திக்கடந்த வாற்றலுடையான் கன்றினடிநீர்க்கடகமாட்டாது அதனுள்வீழ்ந்து மூழ்கியழிதல்போலு முண்மையுடையதென்பதாம். இதனால், கடனீந்து மாற்றலுடையான் கன்றினடிநீரில் ஆழானாயின், தவ்வொழுக்கமுடையோனும் மெய்ப்பிணிக்காற்றாது புலாலுண்ணான் எனத் தவ்வொழுக்கத்தி னொற்றல்மிகுதியும், கன்றினடிநீரைக் கடக்க மாட்டாதவன் கடனீந்துமாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாவதுபோல, மெய்ப்பிணிவாதைபொறுது புலாலுண்பானும் உற்றநோய்நோன்றல உண்டிசுருக்கல் முதலிய தவ்வொழுக்கமும் மனவொருக்கமு மெய்துதற்கேற்ற வாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாமென அவன் படிற்றொழுக்கின்றொருதியும் ஒருந்குணர்த்தப்பட்டன. ஆழ்தலெனவே அமைவதாக ஆழ்ந்துவிடல் என்றது ஈண்டு விதண்டைக்கேற்றதொரு தேற்றப்பொருள் தோற்றக்கூறியவாறு. இப்பழமொழி "வஸி-ஓ-தரண-ஓ-கூர் மொவ்வு-ஓ-வகி-ஓ-கொவ்வு" என அபூத கற்பனைக்கேற்ற ஈற்றடிக்கொடுத்துக் கவித்திறமையறியுந் கவிஞர் குழுவழக்காய்த தோன்றி, இயலாநிகழ்ச்சியை யுருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்துவதாயிற்று. "ராரி லாமரரி-ஓ-தீய-ஓ-வஸவா-ஓ-மொவ்வு-ஓ-தெவஹ: " என வான்மீகத்தும் வழங்கப்பட்டது.

27. தேர்த்துகண் ணோடாது தீவினையு மஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைததுத்—தீர்த்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யு
நரகர்கட் கில்லையோ நஞ்சு.

எ-து, ஆராய்ந்தொருவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது, தீவினைகளும்ஞ் சாது, சேர்ந்துதம்மையடைநதாரையெல்லாஞ் சிறுமைப்படவுரைத்து, தமக்குக் கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனவேசெய்யா நிற்கும் நரகர்கட்குச் சாவக்கொல்லவல்லதொரு நஞ்சில்லையோ எ-து.

(தூற்பு) இப்பாட்டில் வெருவந்தசெய்யற்கவென்பார் அது செய்தொழுகு மரசரை எல்லாரும்வெறுக்கும் வெறுப்பினதனவு இத்திணை என்பதனை அவரது உயிர்வாழ்க்கையில் அதிசங்கைபண்ணிக் காட்டுகிறார். 'ஆராய்ந்து ஒருவர்மாட்டிங் கண்ணோடாது' என்றது இவர் கண்ணோடிதற்குரியார்; இவர் அதற்குரியாரல்லர் என அறிந்துவைத்தும் கண்ணோடிதற்குரியாயினாரொருவர்மாட்டிங் கண்ணோடா தென்றவாறு. கண்ணோடிதற்குரியார் தம்மொடுபயின்ற நட்பானரும் குற்றஞ் செய்யாது குறையிர்த்துநிற்பாரும் முதலாயினார். தீவிலை-பாவமும் பழியுமாயின செயலும், கடுமொழியும் கடுந்தண்டமு முதலாயின; இவை குடிகளஞ்சுவன, சேர்ந்து தம்மையடைந்தார்-அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் அணுக்கத்தொண்டர் முதலாயினர். 'கிளையான்மிககசுற்றத்தார்'-நெருங்கிய வறவினரும் மிகக சுற்றத்தாரையுடைய சுற்றத்தாரும். அவர்க்கு வெறுப்பனசெய்தலாவது-அவரை வரிசையானோக்காது பொதுநோக்குநோக்குதலும், அவர் விரும்பியனசெய்யாமையும் முதலியன. நரகா-பாபிகள். இங்கு நரகைகதமசெய்பவரெனினுமாம். 'நரகர்க்குச் சாவகொல்லவல்லதொருநஞ்சில்லையோ' எனறது அவர்சாக்காட்டை எல்லாரும்விரும்புதலால் நஞ்சுருந்தால் அவாநட்பினரே விருநதுணிவிடுவர்; அதுதாமேயுணர்ந்து விருநதுண்ணாராயினும், மிக்ககிளையாயினர்க்கெல்லாம் வெறுப்பனசெய்தலால் அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தாட்டி மில்லாளு மிடுவன்; அது வுந் தாமேயறிந்து பரிசோதித்துண்பராயினும், நட்பாரும், நாட்டாரும், சேர்ந்தாரும், கிளையான்மிக்க உறவினரும் கைவிடுதலாற் பகைக்கெளியராய்ப் பன் பகைவரால்வரகடவ பரிபவங்களாகிய மானத்துக்கஞ்சித் தாமேயு நஞ்சுண்ணக்கடவராயிருக்கச்செய்தே உண்ணாதிருப்பதென்னே? தேர்நதுகண்ணோடித் தீவினையஞ்சி நல்வினையுரிந்து சேர்ந்தாரையெல்லாம் பெருமைப்படவுரைத்து, தீர்ந்தவிரகர்கட் கெல்லாம் விரும்புவனசெய்வார் அந் நல்வினையாரணமாகத் தேவராய்சென்று அமுதபானம் பண்ணுவதுபோல, அவர்க்கெதிரான விவரும் தீவினையாரணமாக நரகராய்நின்று விஷபானமபண்ணவேண்டாவோ? அவ்வாற்றினும் அவரதுபண்ணுமைக்குக்காரணம் என்னே? நஞ்சினுங்கொடியவிகரைக் கொல்லவல்லதொரு நஞ்சு படைக்கப்பட்டிலதுபோலும் என்றவாறு. இதனால் வெருவந்தசெய்யுமரசர் தாமடங்க எல்லாரானும் சாமாறுவெறுக்கத்தக்கார் என அச்செயலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. இதன்பழமொழி, 11:1 சிகைநாவிவச்சிகாலேன்ன எனவும், தீயை வை எனவும், வெறுப்புக்குறிப்பில் வழங்கப்படும்.

28. தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாரைத் தீமாற்றத் தாலே பகைப்பித்திட்—டேமாப்ப முன்னோட்டுக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே யுன்னோட் டகலுடைப் பார்.

எ-து, தார் தம்மையாற்றமாட்டாதார் தாஞ்சாரப்பட்டவர்களைத் தீயசொலவுகளாற் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக வவர்க்குமுன் னோட்டுக்கொண்டு பகைகோடலையஞ்சிப்போவார், தாமுன்கின்ற வோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) 'தார் தம்மையாற்றமாட்டாதார்' என்றது தாமே தம்மைப் பாது காத்துக்கொள்ளுந் திறமில்லாதார், அதாவது பராபேகையால் லீவிக்கிறவர் என்றவாறு. 'தாஞ்சாரப்பட்டவர்களை' என்றது தமக்குச்சார்பாயிருந்தவர்களை யென்றவாறு. 'தீயசொலவுகள்' பொய், குறளை, கடுஞ்சொற்கள். 'சேமமாக'-பாதுகாப்பாகும்படி. 'அவர்க்குமுன்னோட்டுக்கொண்டு' என்றது அவர் தம்மைச் சார்பறுத்தோட்டுவதற்குமுன்னமே தாமா யவரைவிட்டு ஓடுதலை மேற்கொண்டு என்றவாறு. 'பகைகோடலையஞ்சிப்போவார்' என்றது சார்பாயினால்விரோதம் வந்துவிட்டதென்று அஞ்சிப்போவார் என்றபடி. 'உன்கின்றவோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர்' என்றது தாமுன்னும்பாத்திரமாகிய சட்டியை யுடைத்தெறியுமவரோடொப்பர் எனபதாம். ஓட்டகல்-ஓடாகிய அகல். அகல்-அகன்றவாயையுடைய மண்சட்டி. தானுண்டு உயிவாழ்த்தற்காதரவான சட்டியை யுடைத்துப் பின் புண்ணுதற் கொன்றுமினறிவருந்துமறிவிலிபோலத தானுண்டு சீவிப்பதற் குதவியாயிருந்தாரைவிரோதித்துச் சீவனத்தொழிலையிழந்துவருந்து பவனும அறிவிலியாமென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தனக்கு ஆதரவாயிருப்பதொன்றை யொழிகும் அறிவிலியைக் குடிக்கிறவோட்டை யுடைக்கிறவன் எனபது கிராம்யவழக்கு. இதொடர்மொழிப்பொருளே இப் பாட்டிற்கொண்ட பழமொழிப்பொருளாயிற்று. இதனால் ஒருவரைச்சார்ந்து பிழைப்பவர், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் முதலிய தீமாற்றங்களையொழித்து அவ ருக்கு உண்மையுரைப்பவராயிருக்கவேண்டிமென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

29. முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று

தொழுதிருந்தக கண்ணே யொழியுமோ வல்ல

விழுக்கி னோகாப்ப தில்லையே முன்ன

மெழுதின னோலை பழுது.

எ-து, முழுதுடலத்தையு முன்னேபடைத்தவன், நாமுறுகின்ற வல்லலையு நமக்குப்படைத்தா னென்றுகருதி, அவனே யவ்வல்லலைத் தீர்ப்பானாக வவனைத்தொழு தொருகாரியத்தைமுயலாதிருந்தாற் றம் மல்ல லொழியுமோ? அவ்வல்லலைத்தப்ப நினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது; முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீர்ப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப் பயனை யிப்பொழுது செய்யுமுயற்சியானேரீங்கலாம் எ-று.

(தறிப்பு) இப்பாட்டால், மடியுடையராசி அன்றெழுதிவைத்தா னழித் தெழுதப்போவதில்லை, எழுதினவோலை பழுதாகாது என்னும் ஊழ்வலியுறுத்தும் பழமொழிகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, உயிர்களடையும் நன்மைநீமைகளெல்லாம் ஊழ்வயமாயேயுள்ளனவென்றும், முயற்சியால் ஒருபயனுமில்லையென்றும் பேசுவார்குதர்க்கவாதத்தை அவர்சொல்லும் பழமொழிப்பொருள்கொண்டே நிராகரித்து முயற்சிசெய்யற்பாற்றென நிரூபிக்கிறார்.

இப்பாட்டு அப்பழமொழிப்பற்றிப்பிறந்தமையா லப்பழமொழிப்பொருளு மிங்கு ஆராயத்தக்கதாம். அது பின்வருமாறு காண்க. அப்பழமொழிக்குரிய எழுத்து ஒலை என்னுஞ் சொற்கள் முறையே பழவினப்பயனூட்டும் பிராரப்தத்தையும் அது தங்கிய உடலையும் உணர்த்துவனவாம். இதனைப் “பொறியின்மையார்க்கும் பழியன்று”* என்னுந் திருக்குறளில் எழுத்தினபெயராகிய பொறியென்னுஞ் சொல்லாற் பிராரப்தம் வழங்கப்பட்டமையாலும், “எடு நிலத்தி லிடுவதன் முன்னம்”† என்னுந் திருப்பல்லாண்டில் ஒலியின்பெயராகிய எடு என்னுஞ் சொல்லாற் சீரம் வழங்கப்பட்டமையாலு மறிக. இங்ஙனம்வழங்கும்வழக்குத் தொன்று தொட்டேயுள்ள பெருவழக்கென்பதை, “வடெனெ வெதாநிவிவெனெ வுடெவெவெவெவெவெவெ” என்றும், “வாடாடவிவிதாரெவா வாரிரா வுடெ-உ-ம-வக-டுதெ” என்றும் பிராரப்தத்தைச் சிதரலேகனமாகவும், அது பதிந்தவுடலைச் சிதரலேகனபத்ரமாகவும் வடமொழிவாணருங் கூறுதலா லறிக.

இனி இவ்வுருவகவகையான் அப்பழமொழிப்பொருள்களை யாராயின், “அன் றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை” எனபதற்கு, உடலெடுக்கும்ன்று பிராரப்தமென்னும் பொறிகளை உடலினகட்பதியவைத்ததெய்வம், (ஊழ்வினத் தொகுதி; அதாவது சஞ்சிதம் என்றபடி.) மறித்தும் அவற்றைமாற்றிப் பிறி துறப்பதில்லை; எனப் பொருள்படுவதாகும். இதனுள் எழுதிவைத்தான் என் றது உலகியற்றுங்கடவுளையெனக்கொள்ளுதல கூடாதோவெனின் கூடாது; ஏனெனில், இப்பழமொழிக்கு ஊழ்வலியுறுத்தலே கருத்தாதலால எல்லாரு மங் ளுழின்வயப்படுவர் என அது தன் வயத்ததாருஞ்சிறப்புத்தோன்றக் கூறுவதே முறையாதலாலும், இறைவன்வயத்ததாகிக்கூறுத லீண்டைக்கு வலாமையானும், ஹரிணாவிஹரெணாவிஸுஹணாவிஸுயாமுஹா । வுடாடவிவி தாரெவாவாரிராவுடெ-உ-ம-வக-டுதெ ॥” என்றும், “விதியால்வருவதல்

*திருக்குறள், 62-ஆம் அதி. ஆன்வினையுடைமை—8.

†பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௧. திருப்பல்லாண்டு நான்காம்பாசுரம்.

லான்மேதக்கோர்தங்கண், மதியினுல்வாழ்வதொன்றுண்டோ-பதிதொறஞ், சங்
கரனுமையமேற்றுண்டான்றடங்கடல்கும், மங்கையுடன்காடுமெந்தான்மால்”^{*}
என்றும் அக்கடவுளரையும் இதற்கு வயமாகிக்கூறினமையானுமென்க: ஊழாகிய
அஃ.றிணப்பொருளை எழுதிவைத்தான் என உயர்திணைச்சொல்லாற் கூறியிருப்
பது குற்றமாகாதென்பதும், இப்பாட்டில் வருத்தவன் என்ற சொற்பொருளா
ராய்ச்சியிற்காட்டுவதுகொண்டறியத்தக்கது. இப்பழமொழி ஒலிவேறுபாட்டால்
அறிஷ்டக்குறிப்புணரக் கிடத்தலாலும், வழக்குவலியுடமையாலும் தீயுழைப்
பற்றியதென விளங்கும். இதளுனே ஏனையது நல்லுழைப்பற்றியதென அறிக.

இனி, “எழுதினவோலை பழுதாகாது” என்ற ஏனைப் பழமொழிப்பொருளை
ஆராயின் அதுகூலப் பாரபத்தங்கனாற் பதியப்பெற்ற சரீரத்தால் அவற்றின்பய
னனுபவித்தல் தவறாதென்பதாம். ஆகவே இப்பழமொழிக்கு நல்லுழின் அது
பவம் தவறாதென்பதும், அன்றெழுதிவைத்தான் என்னும் பழமொழிக்கு, தீயு
ழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்பதுமே வாக்கியார்த்தங்களாம்.

இவற்றுள், தீயுழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்னும் வாக்கியார்த
தத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு ஊழ்வலியுறுப்பாற்சொல்லுந் தர்க்கவாதத்தை
யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து ஒரேதொடர்மொழியா லதுவதிககிறார்; ‘முழுதுடன்
முன்னேவருத்தவனென்று’ என்று. இதனுள் என்று என்னும் இடைச்
சொல் இவ்விதமாகச்சொல்லி என்னும் பொருளுடையதாய்த் தன்னையேற்ற
தொடர்மொழியைச்சட்டினமையால் அது அநுவாதக்குறிப்பாயிற்று. ஆகவே
அதனாற்சுட்டப்பட்ட முழுதுடன் முன்னேவருத்தவன் என்பது தர்க்கஞ்செய்
பும் வாதிக்கற்றெனவுணர்க. இக்கூற்றினுள் வருத்தவன் என்றது, ஒருயிர்
செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கேவருக்கும்
விதி, தெய்வம், இயற்கை என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படும் பழவினைத்தொருதி
யாகிய சஞ்சிதமென அறிக. அஃ. தஃ.றிணப்பொருளேயாயினும் “இசைத்தலு
முரிய வேறிடத் தான்”[†] என்பதனால் வருத்தவன் என உயர்திணைச்சொல்லால்
வழங்கப்பட்டது. இதனை “வருத்தான்வருத்தவகையல்லால்”[‡] என்னுங் குற
ளுரையானும் அறிக. அச்சொல் தன் பகுதிக்கேற்ற அடைகளானடுக்கப்பெற்று
முழுதுடன்முன்னேவருத்தவன் எனப் பழவினைக்கு ஒரு பெயராயிற்று. இத
னுள் முழுதுடல் என்றது, யாவ ஹீராவியான பிராரப்தங்களை யாவ ஹீ
ராவ என வழங்குவதுபோல உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கவவான பிராரப்தங்
களுக்குப்பெயராய்வழங்கப்பட்டதென வறிக.

* இது லீலகேசி ஐந்தாம்பாட்டுரைபுதாரணம்.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கல். ருத்திரம்—கூ.0.

‡ திருக்குறள் 38-ஆம் அதி. ஊழ்—7.

முன்னேயென்றது உடலெடுக்கும்பொழுதே என்றபடி. இவ்வாற்றான் முழு துடன்முன்னேவகுத்தவன் என்ற தொடர்மொழியானது, ஒருபெயராய்மிற்கும் நிலையில், வேலன் என்றபெயர் முருகன் என்னும்பொருளுணர்த்துவதுபோல ஊழ் என்னும்பொருளையுணர்த்திக்கொண்டு, அவ்வேலனென்னும்பெயரே அவ யவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் வேலுடையான் என்னும் பொருளும் உணர்த்தி முருகன் வேலுடையான் என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசக மாவதுபோல, அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவபிராரப்தங்களைவகுத்தவன் என்னும்பொருளுமுணர்த்தி, ஊழ் உடலுள்ளகாலமுழுதுமுறக்கடவபிராரப்தங்களை வகுத்தது என எழுவாயும் பய னிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாயிற்று.

ஆகவே, ஊழ் என்னும் எழுவாயானது, வாதி தர்க்கிக்கும் அதுமானத்துக் குப் பக்கமாகவும், உடலுள்ளகாலமுழுதும் துக்கடவ பிராரப்தங்களையெல்லாம் வகுத்தது என்னும் பயனிலை ஏதுவாகவும் கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, அது வகுத்த பிராரப்தங்களினடியாக நாமுறுகின்ற அல்லல்களையும் நமக்குப்படைத் தது என்னுந் துணிபொருளும் பொருளாற்றலாற்பெறப்பட்டது

இனி இரட்டுறமொழிதலால், முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்பதற் குச் சீரத்தை அதுநுற்பாங்கிய இந்திரியங்களகப்பட முழுதும்முன்னே வகுத்த வன் என்னும்பொருளுந்தோன்றுதல்பற்றிச் சீரமும் இந்திரியங்களும் ஊழ்மய மாம் என்பதும் பெறப்பட்டது. பெறவே, அவ்வுழால் நாமுறுகின்ற அல்லலைத் தீர்க்க நமக்குவிரகிலை; அவ்வுழேதீர்க்கவேண்டும் என்னு முடிவுரையும் குறிப் பாற் பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெறப்பட்டபொருள்களையெல்லாந்தீரட்டியே, 'முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவனென்று' என்பதற்கு 'முழுதுடலத்தையும் முன் னேபடைத்தவன்' நாமுறுகின்ற அல்லலையும் நமக்குப்படைததானென்று கருதி அவனே யவ்வல்லலைத்தீர்ப்பா னாக எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தீர்ப்பானாக என்றதில் ஆக என்றது, என்று என்னும் இடைச்சொற்பொருளுரைத்தவாறு; இதனை, வந்தானென்றுசொன்னான் என வழங்கவேண்டுமிடத்து வந்தானாகச் சொன்னான் என வழங்குதலா லறிக. இடையில் 'என்றுகருதி' என்றது வாதி யின் அதுமானவாக்கியங்களை யதுவகுத்துக்கொண்டே மேலும் அவன்கூற்றை அதுவதிப்பார் இடையே அதுமானவாக்கியங்கள் முடிந்தபடிக்காட்டிய தம் கூற் றனை உணர்க. என்றுகருதி என்றது என்று அதுமானித்து என்றபடி. கருதல்- அதுமானித்தல்.

இங்கே தொழுதென்னுங்குறிப்பால், வகுத்தவன் என்றது தொழுதற்குரிய படைப்புக்கடவுளை யெனக்கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனில், ஊழ்வலி யுறப்பானுக்கு அது கருத்தாகானமயாலும், கருத்தாயின், அக்கடவுள்கொற்

புணர்த்தியதாவதன்றி ஊழ்வலியுறுத்தியதாகாமையாலும், கடவுளரைத்தொழுதல் அல்லலொழிக்கு முயற்சியாதலால் அது முயற்சியுடையாராற் பழிக்கப்படாதாகையாலும், இங்குச் சொல்லப்படுவது செயற்கையாகிய முயற்சியாதலால் அதற் கெதிராயிருப்பது இயற்கையாகிய ஊழெனக்கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகையாலும் படைப்புக்கடவுளையெனப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாதென்க.

‘தொழுதிருநககண்ணையொழியுமோவல்ல’ என்றது, மருத்துவஞ்செய்தற்கிணங்காதுவருந்தும் புண்ணுடையா னொருவனை நோக்கி, அப்புண்ணுக்கு மருத்துவஞ்செய்துதிர்க்கவேண்டிமென்னுங் கருத்துடையானொருவன், “நீ இப்புண்ணைவைத்துப் பூசுபண்ணிககொண்டிருந்தால் வாசியாமோ” என்பதுபோலக் குறிப்புப்பொருளுணராததுமாறு, ‘அவனைத்தொழு தொருகாரியத்தை முயலாதிருந்தால் தம்மல்ல ஒழியுமோ’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இங்கு ‘அவனைத்தொழுது’ என்றது அப்பழவினையாகிய இயற்கைக்குவயப்பட்டு என்றபடி. ஒழியுமோ என்றது ஒழியமாட்டாது, வளரும் என்றபடி; அதாவது.-மனமுதலிய இந்நிரியங்கள்கப்பட உடல்முழுதும் பழவினையின்மயமாதலால் அவ்வுடலையே யானெனமயங்கிய உன்னை யீடேற்றுவார் ஒருவரும் இல்லாமையாலும், இயற்கையின்வயப்பட்ட வனக்கு அவ்வயற்கையின்வாதனையே பின்னுந் தோன்றாமாதலாலும் அப்பழவினை வளருமென்றவாறு. இன்னும், தொழுதிருநககண்ணையொழியுமோ என்ற குறிப்பானே ‘அவ்வல்லலைத்தப்பரினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லலவந்து பிணிக்கமாட்டாது’ என்னுந் தன்றுணிபு முரைக்கப்பட்டது. இங்குத் தப்பரினைத்தலாவது.—அவ்வல்லலைநீங்கரினையதலும், முன் தான் நினைத்திருந்தரினைவுக்கு மாறுகரினையதலுமாம். மாறுகரினையதலாவது.—இயற்கையின்வயமாகிய உடலை யானென எண்ணுது அதனின்வேறாய் ஆன்மாவையானென எண்ணலும், ஊழின்வயமாயடங்கியரினைவாகிய தொழுதற்குமாறாக அதனைத் தன்வயமாயடக்கரினையதலும், “இன்பம்விழையானிடம்பையியல்பென்” * மெண்ணுதலும், “இன்னுமையின்ப”†மெனக்கொள்ளுதலு முதலாயின. இந்நினைவுகளால் அல்லலொழிவும் வாஸனாகூடியமு முண்டாவதுடன், தத்துவஞானத்தால் அவ்வல்லலுக்கெல்லாம் காரணமாகிய சஞ்சிதநாசமுமுண்டாகுமென்பதுபற்றிக் காரியசுதியெனண்மையும், சாதனத்தின் வன்மையுந்தோன்றத் ‘தப்பரினைக்கவே அவ்வல்லலவந்துபிணிக்கமாட்டா’தென்றார். எனவே, முயற்சிசெய்வார்க்கு அவ்வல்லல் ஒழியுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

* இது திருக்குறள் 63-ஆம் அதிகாரத்தின் 8-ஆவதுவரிகளின்கருத்து.

† திருக்குறள் 63-ம் அதிக. இடுக்கணழியாமை—10.

என்னை? நினைததற்குரியமனமும் முழுதுடலத்துனொன்றாய் ஊழ்வயமாயிருத்தலிற் தப்பநினைக்குமா நெங்நனங்கூடுமெனின், ஊழின்வயத்தாயினும் அது அல்லலுறுத்துந்கால் உயிர் அம்மனத்தைக் கருவியாகக்கொண்டே அவ்வல்லலை துகரவேண்டுமாயெனலும், அங்நனங் கொள்ளப்படாதாயின் அல்லலுணர்ச்சியுண்டாகாதாகையாலும் அம்மனம் உயிருக்கும் வயமாயிருக்கவேண்டுமாயெனல் அந்நிலையில் அதுகொண்டே, அவ்வல்லல் அநிஷ்டமாயிருப்பதுகண்டு அதனைத் தப்பநினைத்தல் கூடுமெனக். தப்பநினைத்தலால் அல்லலொழிந்தமை ஆணிமாண்டவ்யோபாகியானதாலும், முயற்சியால் அல்லலொழிந்தமை மார்த்தண்டேயோபாகியானதாலும் அறிக.

அங்நனமாயின், “அன் நெழுதிவைத்தானழித்தெழுதப்போவதில்லை” என்னும் கலைஞர்குடிமுககால்வந்த பழமொழிகு விரோதமாகாதோ என்னும் வாதினையேனாகக் அப்பழமொழியின் குறிப்புப்பொருளால் விரோதமில்லையென்று பரிஹரிககிரா பின்னிர்ண்டுகளாலும். அவ்வடிகளை, முன்னமெழுதினாலே இடிகினாலே பழுதுகாப்பதில்லையே என்று கூட்டுக. அப்பழமொழியில் அழித்தெழுதப்போவதில்லை யென்றகுறிப்பால் அவ்வெழுத்தது அழித்தற்குரிய தூரிய வெழுத்துப்போல்வதென்பது பெறப்படுமாயெனல் அவ்வெழுத்தெழுதினாலே இடிகினான் என்றார் இஃ. திழித்தற்குறிப்புமாம். இழுதல் மடவெழுதுவது போல வண்ணநீரால் எழுதுதல். ‘முன்னமெழுதினாலே’ என்றது அன் நெழுதிவைத்தானென்று சொல்லுகருயே அவனெழுதியவோலையென்றபடி; இதுவு மிழித்தற்குறிப்பு. இதனால் எழுதினவோலை பழுதாகாதென்னும் நல்லுமோலை விலக்கப்பட்டது. இடிகினாலேகாப்பதில்லையே என்றது அவ்வோலையிற்றன்றா லீடுகப்படுவதென்றதான் ஒருநாளும்ழிப்பதில்லை என்பதொன்றே யன்றி எவ்வாற்றாலும் அஃதழியாதவாறு அவனாற் காக்கப்படுமென்பது பெறப்படவில்லையே என்றவாறு. காப்புடைமை பெறப்படாமையால் அழியுமென்பது தானே பெறப்படும். பெறவே அழிந்தவிடத்துத் தானிருந் ததனைத் திரும்ப எழுதுவதினையொழிபிறர் அது பாழாயிருப்பதுகண்டு, அப்பழுதுதீர்ப்பினை யும் திருத்தி எழுதிவைத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று பொருள்படுதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டபொருளொடுபொருத்திப் பின்னடி யிரண்டிற்கும், ‘முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீர்ப்பினை யு மெழுதுவாராதலான் முன்செய்தீவினைப்பயனை யிப்பொழுதுசெய்ய முயற்சியானே நீக்கலாம்’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பழுதுதீர்ப்பினை யுமெழுதுவது ஒரு சித்ரபடத்தில், வேண்டாதவண்ணத்தையும் வடிவத்தையுமொழித்து விரும்பிய வண்ணமும் வடிவமும்மைய வெழுதுவதுபோலத் தீயுழையுழித்த ஆங்கு நல்லுழைநாட்டிக்கொள்ளுதல். ‘எழுதினவோலை பழுதுபடாது’ என்னும் நல்லுமோலை இங்கு விலக்கப்பட்ட தென்னையெனின் எழுதினோ னழியாளுகையாலும், உறவோ னின்புறமாறு விழையுபவளினத்தலால் அவ னதனைத் தப்பநினை யாளுகையாலும் அது பழுதுபடாதாகையால் அது விலக்கப்பட்டதென அறிக.

ஆயின், “அங்கண்விசம்பினகனிலாப்பாரிக்கும்”* என்னும் பாட்டில் ‘உறப் பாலயார்க்குமுறம்’ என்று கூறியவர்தாமே இங்கு இங்ஙனங்கூறுதல் மாறுபாடாகாதோவெனின், அங்கு ஊழ்வலியுறுத்தினாராதலின் அது தோல்வியுறுஞ் செய்தி சொல்லவொண்ணாதலால் அதனைவிடுத்து வென்றியடைந்தசெய்தியையே மேற்கொண்டோதினார்; இங்கு முயற்சியைவலியுறுத்தினாராதலின் இது தோல்வியுற்றசெய்தி சொல்லவொண்ணாதலால் வென்றசெய்தியொன்றே மேற்கொண்டோதினார். ஆதலின் மாறுபாடின்றெனவுணர்க. மாறுபாடில்லையாயினும் இரண்டையுங்கூட்டியுணாவார்க்கு முயற்சியான் ஊழுவெல்லல் ஒருதலையென்னும் தெளிவுபெறப்படாமை முயற்சிக்குத தடையாகாதோவெனின் ஆகாது; ஏனெனில முயற்சிக்குத தடையாயுள்ளன தீமைவிளைவினியப்பாடும் அதன் நெளிவுமேயல்லது, நன்மைவிளைவினியப்பாடு தடையின்றி உழவுபோலும் முயற்சியைப்பிறப்பிக்குமாகையால் அது தடையாகாதெனவறிக. இக்கருத்துப்பற்றியே, “யெதூகுகுதெயழிநலிவகுதிகொகுதொடிவு” என்றார் பிறரும்.

30. நிறையான் மிகுநிலா நேரிழை யாரைச்
சிறையா னகப்படுத்த லாகா—வறையோ
வருந்த வலிதின்ன யாப்பினு நாய்வா
நிருந்துத லென்றுமோ வில.

எ-து, ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து நிறையான்மிகமாட்டானேரிழையாரைக் காவலானகப்பிக்கவியலா; அகப்பிக்கலாமென்பார்க்க கறைகூவுகின்றேன்; வருந்த வலிபெறக்கட்டினும நாயின்வால் செவ்வேரின்று நிருந்துத லென்றுமில் வதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) ‘ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து’ மென்றது நிறை என்னுஞ் சொல்லின்பகுதிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. ‘நிறுத்துநிறை’ என்றதனை நிறுத்துதலாகியநிறையென விரித்துரைத்துக்கொள்க. ஐம்பொறிகளையு நிறுத்தலாவது அவற்றை நெறியின்புறஞ்செல்லவீடாது செவ்வியநெறியி னொழுகச்செய்தலாம். நிறை என்பதற்கு “நெஞ்சை கற்புநெறியில்நிறுத்தல்”† எனப் பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்; அங்கு கற்புநிமித்தமும் இங்கு கற்புநிமித்தம் தமுமாகிய வ்யயபேதமுடைமையால் விரோதமின்றென அறிக. நிறையான் மிகுதல்-நிறையான் மேம்பாடுடையராதல். கில்லா-கிற்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெந்நீர்மறை. கிற்றல்-வல்லுநராதல். ‘மாட்டானேரிழையார்’ என்றது

* இந்நூலின் பதினைந்தாஞ் செய்யுள்.

† நிருக்குறள் 6-வது அதிகாரம் (வாழ்க்கைத்துணைநலம்) 7-ஆங்குறளுரை பார்க்க.

சாமர்த்தியமின்றி இத்திரியபரவசராய் நெறியினீங்கிய பரத்தமையுடையமகளிர் என்பதாம். சிறை-தடுத்துக்காததல். அகப்படுத்தல்-நெறியினடங்கி யொழுக்கச் செய்தல். அறையோ என்பது வெல்லும்வேட்கையுடையோன் கூறுங்கூற்றாத லால் 'அகப்படுகலாமென்பார்'கென அக்கூற்றுநிகழ்தற்கேற்றநிமித்தம் விரித் துரைக்கப்பட்டது. 'அறைகூவுகின்றேன்' என்றது அறையோ வென்றதனுடம் பொடிபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்ட தன்மையிடமும் கூவுதற்றொழிலும் விரித் துரைத்தவாறு. 'வருந்தவலிபெறக்கட்டினும்' என்றது நாய்வாலை நிமிர்த்துத் திருத்தக்கருதிக் கீழும் மேலும் செவ்வியசட்டங்களைக் கிட்டியாகவைத்து இறு க்கக்கட்டினு மென்றபடி. திருந்துதல-கோடுதலின்றிக் செவ்வியதாதல. என்றும் என்றது, "மன்னாப்பொருளு மன்னவியறறே"* என்றதனால் உம்மையும் இட மும் ஒருங்குகூறியவாறு ஒகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. இயல் பானேகோடிய நாய்வாலை யாப்பினூற்றிருத்தவியலாததுபோல, இயல்பானே நிறையழிமகளிரது காமசாரவொழுக்கத்தைக காப்பினூற்றிருத்தல் இயலாதெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஒருவாற்றினுந் திருந்தாரென ஒருவரை யுரைக்கவேண்டுமிடத்து, நாய்வாலைநிமிர்க்க யாரா லேழடியும் எனச் சாதாரணவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி இப்பாட்டிற் கொள் ளப்பட்டது. இதனை "ஆலைப் பலாவாக லாமோ வருஞ்சுணங்கண், வாலேநிமிர்க்க வசமாமோ"† எனப் பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். இப்பாட்டாற் கற்பில்லாத மகளிரைக் காவல்செய்தடக்குதல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. இதனானே அபலைகளானமகளிர்க்குப் பொதுமையினெய்திய காவல், கற்பழிமகளிர்க்கே விலக்கப்பட்டமையால், கற்புடைமகளிர்க் கது துணையாமென்பது மிகந்துபடா தாயிற்று. கற்புக்குக் காவல் வேலியாய்ப்பாதுகாக்குமென்பதை, "அரசவேலியல் லதியாவதும், புரைநீர்வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ் வுழி, யின்றவ்வேலிகாவாதோ" என்ற சிலப்பதிகாரத்தானு‡ மறிக.

31. எமரிது செய்க வெமக்கென்று வேந்தன்
 றமரைத் தலைவைத்த காலைத்—தமரவற்கு
 வேனின்வா யாயினும ஹீழார் மறுத்துரைப்பி
 னாலென்னிற் பூலென்னு மாறு.

எ-து, நீ ரெமராகலா நெமக்கிக்காரியத்தைச செய்துதரவேண்டு மென்று வேந்தன் றமரைத் தலைவைத் தக்காரியத்தினிடத்தேயேவிய

* தொல். சொல். கிளவியாக்கம் குத்திரம் 34.

† இது தனிப்பாடற்றிரட்டில் ஓனவைவாக்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

‡ 23-வது கட்டுரைகாளை. 44-47 அடிகள்.

காலே, அவ்வேவப்பட்டதமர்க ளவ்வேந்தற்காக வேலின்வாயின்கணு யினு மிறவா தெமக்கியலாதென்று மறுததுரைப்பி னொருவ னால் மரத்தை யாலமரமென்றுசொல்லின் மற்றொருவன் பூலாமரமென் றதனோ டொக்கும். எ-று.

(குறிப்பு) எமரிதுசெய்க வெமக் கென்றது வேந்தன் தமரைநோக்கிக் கூறுங்கூற்றுகலான் அதற்கேற்ற நீர் என்னும் எழுவாய் வருவித்ததுரைக்கப் பட்டது. எமா என்றது, முதனிலைவகையால் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது வாய்ப் பிரிப்பப்பிரியாக கிளைநுதற்பெயர்*ராதலால் என்னின்வேறல்லாதவர், எனக்குஅங்கமாய்த் தாங்குபவர்,என்னுணையநாட்டிமவர்,என்னையெபற்றியிருப் பவர் என்னுங் கருத்துக்களையுடையதாய் என் காரியத்தைத் தங்காரியமாகச் செய்யக்கடமைப்பட்டவரென்றபடி. இக்கருத்துப்பற்றியே 'இக் காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டும்' என்பதற்கு ஏதுவாககி, 'எமராகலா' எனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. இது, படைத்தலைவரை யொருகாரியத்திலேவுமரசன் கூறும் இன்மொழியிருக்குமபடி காட்டியவாறு. இதனை, "எனக்குயிரென்னப் பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான், முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர் பலவும்வென்றான், தனக்கியானசெய்வசெய்தேன் றான்செய்வசெய்க"† எனச் சச்சந்தன்கூறியவாற்றானு மறிக. எமக்கு என்றது நானும் நீருமாகிய நமக்கு என உள்பாட்டுத்தன்மைப்பனமையாறகூறினமையா லரசன், தன்காரியம்போ லவர்காரியமாதியகடமையையும் தனக்காகச்செய்துதரவேண்டுமென்றுவேண்டிய வானாயிற்று. தமர்-இதுவு மேற்கூறியவாறே யொருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது வாகிய கிளைநுதற்பெயராதலால், தேந்தனாகியதனக் குரிமைபூண்டொழுமுவர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. தலைவைத்தல் என்றது, இது செய்கவென்று அரசன் தானே நேர்நின்றுகூறுங் குறிப்பால், சாவாதிகாரமுட்பெற்ற படைத் தலைவராய்வைத் தேவுதலாயிற்று. பின்னுந் தமரென்றது, தலைவைத்தேவப்பட்டாரும் அவர்கீழுள்ளாருமென்பது தோன்றத் 'தமர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'அவ்வேந்தற்காக' என்றது என்னின்வேறில்லாததீங்கன என்காரி யத்தை துங்காரியமாகச்செய்யக்கடவீரென்று முழுதாரிமையும்ளித்தவேந்த னுக்கு எனத் தலைவைக்கப்பட்டாரு ளெஞ்சில்நினைக்கும் நன்றியறிவுதோன்றும் படி கூறியவாறு. 'வேலின்வாயினுமிறவா' தென்றது தலைவைத்தேவிய வுடனே அக்காரியத்தைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்; அதற்குப் பகைவர் தடை செய்வராயின் அப்பகைவரையுமவென்று காரியத்தைமுடிக்கவேண்டும்; பகைவ ரதுபடைவலிமிகுதியாற் றம்படை அழிவுற்றதாயின், தலைவைக்கப்பட்டார்

* தொல். சொல். எச்சவியலில் 'தநது' என்னும் 14-ஆம் சூத்திரம் சேனா வரையருரை பார்க்க.

† சிந்தாமணி நாமகளிலம்பகம் செய்யுள்--176.

தாமே ரோரிற்சென்று பகைவரைத் தாக்கிக் கொல்லுதல், அல்லது அவர் கைவேல் பாயச் சாதல்வேண்டும்; அதுவுஞ்செய்யாதே யென்றவாறு. அரசனுரைத்த வின்சொல்லுக்கு அவ ரத்துணைசெய்வதுஞ் சிந்தையாமென்பார் வேலின்வா யாயினும்வீழார் என இழிவுசிறப்பும்மெகொடுத்துக்கூறினர். 'எமக்கியலா'தென் றது தலைவைக்கப்பட்டார் கூற்று. இதில் வேந்தனையகப்படுத்திய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையால் எமக்கென்றும், காரியமுடிவுபோகாதென்னுந்துணிவால் இயலாதென்றுங் கூறியவாறு. மறுத்துரைத்தல்-ஈண்டியலுங்காரிய மின்னதே யாமெனப் பிறிதொன்று துணிந்துரைத்தல். ஆலென்னிற்புலென்னுமா நென் றது அங்ஙன மறுத்துரைத்தல் இத்தன்மைத்தெனக் கூறுதற்கேற்றதோ ரைநிக மடியாகப்பிறந்த பழமொழிகூறிமுடித்தபடி. அப்பழமொழியுரையுள், 'ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமரமென்றுசொல்லின்' என்றது வினையொன்றோடுஒருவன், தன் வினையெய்வானேநோக்கிச் செய்மைக்கண்ணிருந்ததோ ராலமரத்தைச்சுட்டி அதோ ஆலமரமிருக்கிறது பாா என்றுசொல்லின் என்றபடி 'மற்றொருவன் பூலாமரமெனறதனோடொகும்' என்றது, அவ்வினையெய்வான் வினையொன் றோடுநோக்கி, அண்மைக்கணின்றதொரு பூலாமரத்தைச்சுட்டி, இதோ பூலா மரமிருக்கிறது என்றதனோ டொகும் மென்றவாறு. அப்பழமொழியின் ஐதிக மாவது.-பொருளீட்டவிரும்பிய முதியோடுஒருவன், ஒருரைச்சென்று, இரவிற் றயின்று, காலையிலெழுந்து, ஊர்ப்புறத்தேசென்று, பொருட்பயனெய்தும விழைவுடன, ஆலமரவீழ்தாற் பலவிளக்கக்கருதித் தன் வினையெய்வானேநோக்கி, ஆலமரவீழ்துறத்தவாவென்னுங்கருத்தாற் செய்மைக்கணின்றதோ ராலமரத் தைச்சுட்டி, அதோ ஆலமரமிருக்கிறது என்றுசொல்ல, அதுகேட்டு இனையனாகிய வினையெய்வான், போகப்பயனுறுதற்குரிய பூலாவனாராற் டல்விளக்கல் நலம் அவ் வனாராகொண்டெருவேன் எனனுங் கருத்தால் வினையொன்றோடுநோக்கி, அண்மைக்கண்ணிருந்த பூலாமரத்தைச்சுட்டி இதோ பூலாமரமிருக்கிறது என்று சொன்னானாக, அதுபற்றி அவன், ஆலென்றும் புலென்பான் எனவழங்கப்பட்ட மையால் அவ்வாறு, வினையொன்றோடுசொல்லியபடிசெய்யாது வினையெய் வோர்மறுத்துரைக்குமுரைக்கெல்லாம ஆலென்னிற்புலென்னல் என ஒரு வாய்பாடாக வழங்கப்பட்டதென்பதாம். ஆல்விழுதாலும் பூல்வனாராலும் பல் விளக்குவேரார் முறையே பொருளும் போகமும் எய்தவர் என்பதை, 'வேலுந் குப் பல்விறகும் வேம்புக்குப் பற்றுலங்கும், பூலுக்குப் போகம் பொழியுங்காண்- ஆலுக்குத், தண்டாமரையானுஞ் சாருவளே நாயருவி, கண்டால் வசிகரமாங் காண்.'* என்பதனானறிக. இப்பாட்டால் அரசனாலேவப்பட்ட படைத்தலைவர் முதலாயினார், எவியகாரியத்தின் நன்மைதீமையாராயாது, எதிர்மாற்றமுமுரை யாது, தமக்கிறதியுறுவதும் பாராது, அரசன்சொற்படி தவறாதுசெய்துதீரவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

32. தெருளா தொழுகுந் திறனிலா தாரைப்
பொருளா லறுததல் பொருளே—பொருள்கொடுப்பிற்
பாணிதது நிற்கிற்பார் யாவருளர் வேற்குத்திற்
காணியின் குத்தே வலிது.

எ-து, தன்னைத் தேறாதொழுகுந் திறனில்லாதபகைவரைப்
பொருளாலேகோறல் காரியமாவது, அப்பகைவரைக்கோறற்குச்சிலர்க்
குப் பொருள்கொடுத்தால் அவரைக்கொல்லாது நீட்டித்துநிற்பார் யாவ
ருளர், வேற்குத்திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகும் எ-று.

(குறிப்பு) தன்னைத் தேறாதொழுகுதலாவது.—தான் நிரபராதியாயிருக்க
அதனை உள்ளவாறுணராது அபராதியெனப் பிறழவுணர்ந்து, எதிர்த்தொறுக்குந்
திறனினமையால் வஞ்சனையாற் நீங்கிழைத்துவருதல். அதாவது இல்லெரியூட்
டல் நஞ்சிடல்முதலாகிய தீதொழில்களைப்பிரிதலாம். பொருளாலறுத்தல்
பொருள் எனக் காரணம் காரியமாய் உபசரிக்கப்பட்டது. ‘நீட்டித்துநிற்
பார்யாவருளர்’ என்றது எல்லோருமே விரைந்துசெய்வார் என்றபடி. ‘வேற்குத்
திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகு’மென்றது தாமே நேர்நின்று முனைந்துகோற
லினும் மறைந்து பிறிதோருபாயத்தாற்கோறல் தப்பாது என்றபடி. நேர்நின்று
கோறலை யவரறிந்து பிறவுபாயத்தாற் றவிக்கலாமாகையாலும், மறைந்து பிற
ருபாயத்தாற்கோறலைத் தவிர்க்கப் பிறிதோருபாயமில்லாமையாலும் பிறவுபாயத்
தாற்கோறலை தப்பாதாயிற்று இப்பாட்டிற்கொள்ளப்பட்டபழமொழி, “கேற்
புண்விரைந்தாறும், ஆண்ப்புண்ணாறுது” என்றும், “குத்துக்காயத்தைவிடக்
கோர்வைக்காயம்பெரிசு” என்றும் நாட்டுமொழிக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதில், குத்
துக்காயம் என்றது வேற்குத்துக்காயமும், கோர்வைக்காயமென்றது கழுமரத்திற்
கோரும் ஆணிக்காயமுமென்று கொள்க.

33. வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத வேசெயினு
நெஞ்சத்துட் கொள்ப சிறிதுஞ் செயல்வேண்டா
வென்செய் தகப்படாக்கண்ணு மெழுப்புபவோ
துஞ்ச புலியைத் துயில்.

எ-து, வெய்யசினத்தையுடைய அரசன் தன்கீழ்வாழ்வாரைத்
தகாதனசெய்தானாயினும், அவன் மனத்திற் கறுவுகொள்ளத்தக்கன
சிறிதும் அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது; எல்லாத்துன்பங்களை
யுந் தமக்குச்செய் தகப்படாக்கண்ணும் எழுப்புபவரோ உறங்குகின்ற
புலியைத் துயில் எ-று.

(குறிப்பு) சினம் அரசர்க்கு முற்றக்கடியுந் குற்றமன்மையால் அளவிறந்த சினமே கடியற்பாலதாதலால் வெஞ்சினமென்றார். வேண்டாதனசெய்தல் என்பதில் எதிர்மறைக்கு மறதலைப்பொருளுண்மையால் அது வெறுப்பனசெய்தலாயிற்று; அதாவது கொடுங்கோல்புரிதலாம். 'அவன் மனத்திற் கறவுகொள்ளத் தக்கன்' என்றது அவனானையவெறுத்ததலும், வேறோரரசனை நாட்டரினத்தலும் மாகிய மனத்தொழில்செய்தலாம்; ஏனை வாகருக் காயங்களாலாகிய வேண்டாதசெயலை அவன் றானே கடிதின் ஒறுத்ததகருவானென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாத' என்றது அவன்கீழ்வாழ்வார் செய்யலாகாதென்றவாறு. என்செய்தென்பது என்னும்செய்து என்னும் முற்றம்மை தொக்க வினாத்தொடராதலால் 'எல்லாத்துன்பங்களை யுந் தமக்குச்செய்' தெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அகப்படாக்கண்ணுமென்றது அது தமவயப்படாதிருக்கவும் என்றபடி. உம்மை, உயர்வுசிறப்பாய், அகப்பட்டக்கண்ணும் அதுசெய்தலாகாதென்பதுகுறித்தது. எழுப்புவரோ என்றது ஒருவரும் எழுப்பாரென்பதாம். தஞ்சுபுலியைத் துயிலெழுப்புவன அதனைக் கொல்லப்படுவதுபோலவே வெஞ்சினமன்னவன் வெஞ்சுததுத் கறவுகொள்ளஞ்செய்கைகளைச் செய்வாரும் அவனால் இறுதியடைவார் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்ததுகொள்க. இதன் பழமொழிப்பொருள், "தஞ்சுபுலியிடறியடிதனபோல, வயந்தனன் பெயர்தலோவாந்தே" எனப் புறநாடொற்றளரூர், "வயப்புலியைவா லுருவிவிடுகின்றேர்"† எனப் பாரதததுளளும் வழங்கப்பட்டது. "உறங்குதிருபுலியை யெழுப்ப அது அததாளநகேட்டதாம்" எனவும், துஷ்டனொருவனை யொருவன் கோபமுட்டினான் என்று சொல்லவேண்டியிடத்தது "துங்கும்புலியைச் சுள்ளியிட்டுக்குத்தினான்" எனவும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்பட்டதலு முண்டு.

34. பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்

கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்த

வேயிற் நிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய் விண்ணியங்கும்

ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில்.

எ-து, எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்டதிறலினைபுடையாரைப் பாசி போலேயிருக்குஞ் சிலசொற்களையுஞ் செய்கைகளையுமிட்டுக் கரந்து மறைக்கலாமோ, நிரந்தெழுந்த வேயிற்றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணின்கட் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தங் கையான்மறைப்பா ரில்லையாதலான் எ-று.

* 78-ஆம் செய்யுள், 7-8 அடிகள்.

† வில்விபரதம் சூதுபோர்ச்சுருக்கம் செய்யுள்—265.

(குறிப்பு) திறல்-வெற்றி; இது, போரும் கல்வியும் கொடையும் முதலிய ஆண்மைக்குணம்பற்றிவருவதாம். அது பரத்தலாவது உலகெங்குமறியப்பிரசித்தி பெறுதல். பாசி-உவமையாகுபெயர். பாசிபோலிருக்குஞ்சொற்களுக்குச் செய்கை கருமாவன.—நீரினுள்ளபாசி பிறர்க் கொருதிக்குமில்லதாய் நன்னீர்கொள்பவரா லொதுக்கப்படுவதுபோல அவரது நன்னீர்மைகொள்வாரால் ஒதுக்கற்பாலன. கரந்துமறைத்தல்-வஞ்சித்துமறைத்தல்; அதாவது அவர் நன்னீர்மையுடைய ரெனத் தானறிந்துவைத்தே பிறர் அதனை யறியாவண்ணம் அவரது மெல்லிய குற்றங்களால் மறைத்துப்பேசுதல். 'கையான்மறைப்பாரில்லை' என்றது தாம் பாராது மறைத்துக்கொள்வதல்லது உலகத்தார்க்குத்தெரியாவண்ணம் கையான் மறைக்கவல்லாரில்லை என்றவாறு. மிககடிகுடையானொருவனை யொருவன் புகழழியப்பேசமிடத்து, அது பொருதார் அவனைநோக்கிச் சூரியனைக் கையால் மறைப்பவன் நீதானோ என்னும் சாதாரணவழக்கே இப்பாட்டில் எடுத்துக் கொண்ட பழமொழிபோலும். இப்பாட்டால், குணமே யொருங்குடையாருங் குற்றமே யொருங்குடையாரு முலகத்தினமையால், உலகப்பிரசித்திபெற்ற பெருந்தகையாளரிடத்துள்ள மெல்லிய சில குற்றங்களையே பொறுமைக்குண முடையரீகூறுவாராயினும் அவை கொள்ளத்தக்கனவல்லவென்பதும், அவற்றை யொதுக்கிக் குணங்கிலையேபாராட்டவேண்டுமென்பதும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

35. தமனென் நிருநாழி யீததவ னல்லா
 னமனென்று காயினுந தான்காயான் மன்னே
 யவனிவ னென்றுரைத தெள்ளிமற் றியாரே
 நமநெய்யை நக்கு பவர்.

எ-து, தன்னைபுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன் தன்னைக்காயினுங் காயுமத்துணையல்லது, நம்சுற்றததானென்றிகழ்ந்து தனக்குதவியவன் தன்னை அவனிவனென் நிகழ்ந்துரைத்துத் தான் காய லாகாது; தெய்வத்தையுட்டிய நெய்யைக் கூசாதேநக்குவார் யாவரு மில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) தமனென் நிருநாழியீந்தவன்காயினும் (காயும்) அல்லால் நம னென்றெள்ளி அவனிவனென்றுரைத்துத் தான்காயான் எனக் கூட்டுக. 'தன்னை புறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன்' என்றது ஏற்போன் தொடர் புடையான் என அபிமானித்து வதேனுஞ் சிறிதுதவினவன் என்றவாறு. இரு நாழி-நெற்களவேள்வியி லாதுலர்க்கிடெதொரு சிறிய அளவு. 'தன்னைக்காயினும் காயுமத்துணையல்லது' என்றது அவனும் காயான், ஒரோவழிக் காய்வானுயினும்

ஈயப்பெற்றோனுக்குப் பழியும் பாவமு முண்டாகாதிருக்கவேண்டி, அக்காய்தலன வின் ஒழியுமாறு பொறுத்திருப்பதே நலமாயிருப்பவும் அது செய்யாதென்ற வாறு. ஈண்டுக் காயினென்றது “தொடிற்சுடிண்”* என்புழிப்போலத் தன் வினைப்பெயரெஞ்சுநின்றமையா லது காயுமென விரித்துரைக்கப்பட்டது. ‘நம் சுற்றத்தானென் றிகழ்ந்’ தென்றது ஈயப்பெற்றோ னெதிர்த்துக்காய நெஞ்சு துணிதற்குள்ளதோரேதுவை விரித்துரைத்தவாறு. இதனால், தொடர்பில்லாதார் காயின் எதிர்த்துக்காய்தலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ‘தனக்குத வியவன்றன்னை’ என்றது காய்தலாகாதென்பதனை வலியுறுத்தும்பொருட்டு ஈந் தோன் நன்றிபாராட்டற்குரியான என்பதை நினைப்பூட்டியவாறு. நமநெய்-மந்திரமுடிவில் நம (எனதில்லை) என்றுசொல்லித் தேவரையூட்டுதற்கு வேள் விக்கண்வைத்த நெய். உரையில் ஊட்டியநெய்யை யென்றது ஊட்டியவைத்த நெய்யை யென ஒருசொற் பெய்துரைக்கற்பாற்று. கூசுதற்கேது ஒழுக்கக்கேடும் காரியக்கேடும் உண்டாமென்னும் நினைவாதலால், கூசாதென்றது அந்நினை வின்றி என்றபடி. விரலிற் றீச்சுட்டால் உடனே நாவால்நக்கிப்போக்கல் கொல் லுலைமுதலியவற்றில் ஆதாரவழக்கானமையால் அவ்வழக்குப்பற்றி, வேண்டிற் றுதவும் வேள்விக்குரிய நமநெய்காய்ச்சுஞ்சுடநகில் அந்நெய் விரலைச்சுடினும் ந(ம்)மநெய்தானேயென் றிகழ்ந்து நக்குதலைச்செய்யாதவாறுபோல, ஏற்போனை இடுவோன் ஏதேனும் ஒருசமயம் காயுமாயினும் அவனை எமனென்றிகழ்ந்து, அவ்வேற்போன் காய்தலாகாதெனப் பொருளொடுபொருததியுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழமொழி, தீக்கிடுநெய்யில் நாக்கிடலாமா என்பது. இது வைதிகவழக் காகிய ஒழுக்கநெறிபற்றிவந்த பழமொழி. இப்பாட்டாற் செய்ந்நன்றி மறக்க லாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

36. நிக்ருடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
யொற்கப் படமுயறு மென்ற லீழக்காகும்
நற்கெளி தாகி விடினு நளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக் கையுய்ந்தா ரில்.

எ-து, முதன்மையாய் நிக்ருடைய ராகிப் பிறரான்மதிக்கப் பட்டாரை வறியராய்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல், தமக்கிழுக்கா கும்; மிகவுஞ் சிறிதா யெளிதாயிற்றாயினும், பெரியவரைமேலுள்ளகல் லைக்கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத்தப்பினூரில்லையாதலால் எ-று.

(தூறிப்பு) பிறரான்மதிக்கப்படுதலாவது அறத்தாநீட்டித் தக்குழியீதல்பற்றிப் பிறரால் நன்குமதிக்கப்படுதல். ‘வறியராய்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல்’ என் பதற்கு அவரது ஆக்கங்காணப்பொருதார்தினைத்தல் என எழுவாய் வருவித்

துரைத்துக்கொள்க. 'வரியரம்படி முயல்வேமென்று' என்றது அவரது ஆசைகத்தை யழிக்கமுயல்வேமென்று என்றவாறு. 'நினைத்தல் தமக்கிழுக்காகு'மென்றதனால், சொல்லலும் முயறலும் இழுக்காமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இழுக்கு-ஈண்டு முயற்சியும் பயன்படாது தாமும் நலிவெய்தல்பற்றிப் பிறரால் இகழப்படுதல். இங்ஙனம் இழுக்காகுமென்றதனை, ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றிய நிருஷ்டாந்தமுகத்தால் நிரூபிக்கிறார், நற்கெளிதாகி என்று தொடங்கி. நற்கெளிதாகிவிடினும் என்பதை மததிமதிபமாகக்கொண்டு ஈரிடத்துங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. 'மிகவுஞ்சிறியாய்' என்றது அழிக்கக்கருதும்பொருள்போற் பெரிய மலையினின்றுமெடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின்சிறுமைகூறியவாறு. 'எளிதாயிற்றாயினு'மென்றது அழிக்கும்முயற்சிக்குப் பிற தடையொன்றுமின்றியிருந்தாலும் என்றபடி. கிளராதல்-விரலிடைவைத்து நமட்டல். இப்பாட்டால், மலைபோலும் மிக்கசெல்வமுடையாரதுபொருளைக் கெடுக்கமுயலும் பொருமையுடையார்முயற்சி பயன்படாதுபோவதுமன்றி, அவர் தாமும் துன்புறுவர் என்பதுபற்றிப் பொருமையொழிக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இதன் பழமொழிப் பொருள் "கற்கிளளிக் கையிழந் தற்று" என நாலடியுள்ளும்* எடுத்தாளப்பட்டது.

37. வைத்ததனை வைப்பென்றுணரற்க தாமதனைத்

துய்த்தது வழங்கி யிருபாலு மத்தகத்

தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்க வலிதன்றே

வெய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

எ-து, தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்தபொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க, தாம் அப்பொருளை நுகாந்தொழுதி யிருமைக்கு மழித்தாகத் தகுதியுள்ளவிடம்பாராது அறத்தைச்செய்க; அவ்வறஞ் செய்கையன்றே தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது எ-று.

(குறிப்பு) வைப்பு-கேற்றவிடத்து உதவுமாறுவைக்கும் சேமித்தி. 'தம' குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க' என்றது வைத்தவர்க்கு கேடுகேராதவழி அது அவர்க்கு உதவுதலின்மையாலும், மிக்ககேடுகேரும் ஒரோவழி அதுவும் அழியுமியல்புடையதாகையாலும் அது தம்மதென்று கருத்தகதன்மென்றவாறு. பின்னர், 'தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்க' என்பதனுள், கொடையும் அடங்கினமையால், 'துய்த்தவழங்கி' என்பதிலுள்ள வழங்குதலை ஒழுகுதலாகக்கொண்டு 'நுகர்ந்தொழுதி' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒழுகல் இடையீடின் திகழ்த

லாதலால் 'துகர்ந்தொழுதி' என்பதற்கு துகராரின்றுகொண்டேயென்பது கருத் தாகக்கொள்க. 'இருமைக்கும்' என்றது இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வுக்கு மென்றவாறு. அத்தக வலித்தல்விதாரம். இருவகைவாழ்வுக்கும் அழகாவது இன்பமுடைமையும், அறனுடைமையும். 'அழகிதாக' என்றது அழகுடையதாக என்றவாறு. இம்மைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை துகர்ந்தொழுதலும், மறுமைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை தககுழிநோக்கி அறஞ்செய்தலாவதும் புண்ணியமு மாம். இருவகைவாழ்வுக்கும் இவை இன்பமாகிய அழகையுண்டாக்கும் உரிமையுடையவாதல்பற்றி அவற்றிற்கு அழகுடையவாயின. தகுதிபின்னயுடம் பார்த்து அறத்தைச்செய்தலாவது காலதேசபாத்திரங்கீளையறிந்து, அவர் தளர்வு தீரவேண்டியநன்மைகளைச் செய்யதக்க அறச்சாலைகளை நிறுவுதல். இங்ஙனம் அறச்சாலைகளை நிறவுமவர் வறுமையுற்றஞான்று தாழும் அதனால் ஆதரிக்கத் தக்கோராய்ப் பாதுகாக்கப்பெறுதலால் இம்மைக்கண்ணும், உடல்நீங்கியவழிப் புண்ணியப்பெற்றாலு, தேவராய்ச்சென்று இன்புறுதலின் மறுமைக்கண்ணும் நன்மையடைதலால், அது "தாம் தளர்ந்தகாலத்துத தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவ"தாயிற்று. எய்ப்பினில்வைப்பென்பது, ஆபத்திலுதவுதற்குவைக்கும் நிதிபோல்வதொன்றை ஆபத்தநம என்னும் வடமொழிச்சொல்வடையான் வழங்கும் பழமொழி. இது, "ஈசனையிலக்குஞ்சுடர்ச்சோதியையெந்தையை யெனக்கேய்ப்பினில்வைப்பின" எனப் பெரியதிரமொழியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டார் பெருஞ்செல்வமுடையா ரறஞ்செய்யுமாறும், அதன் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

38. உற்று னுறுஅ நெனலவேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்றாளை நோக்கியே கைவிடுக்க—கற்றான்
சுழுவ னுரைகேட்குங் கேளா நெனினு
மிழவன் நெருதுண்ட திப்பு.

எ-து, தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுமெனத் தில்லை; தனது ஒள்ளியபொருளைக் சுற்றறிந்தோனைநோக்கியே யவன் மாட்டேகைகிடுக்க; கற்றவன், தன்னையாக்கிய தலைவன்சொல்லைக்கேட்டுச் செப்பும்; செய்யாணானும், எருதுண்ட திப்பு ஒருவன் சுழவன்; ஆதலால் அவன் கொண்டபொருளும் கடைக்காற் றனக்கே யுதவும் எ-று.

(திறிப்பு) இப்பாட்டு, தலையாயவனையானினத் தலைவன் வைத்தானுமாறு கூறுகின்றது. 'கற்ற' நெனதது 'சுழுவனுரைகேட்கும்' என்னுங்குறிப்பால், 'சுழுவனுரைகேட்டுச் செய்தற்குரிய தொழிற்றுறைக்கல்விதற்றோன் எனப் பொருள்படு

* 7-ம்பதது, 10-ம்திருமொழி. 4-ம்பாசரம்.

தலால், அதற்கேற்ப 'ஒண்பொருள்' என்றது புகழொடுபொருந்திய பொருள்வருவாய்க்குரிய தொழிற்றுறையையெனக் கொள்க. 'தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன்' என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை' என்றது மிக்கபொருள்படைத்தானொருவன், அப்பொருளைப் பாதுகாத்து மேலும்வளர்த்தற்குரிய வினையாளனைத் தெரிந்தெடுக்குமிடத்து, பொதுவாக இவன் நம்சுற்றத்தானாதலால் நம்பொருளைப் பாதுகாக்குந் தொழிற்றுறைவினைக்கு உரியன், இவன் நம் சுற்றத்தா அல்லாதலால் அவ்வினைக்கு உரியனல்லன் என ஆராய்ந்து சுற்றத்தானாயிருப்பவனையே அவ்வினைக்குரியனாய்த் தெரிந்தெடுப்பது சாதாரணவழக்காயிருப்பினும், ஆராயப்படுவான் அத்தொழிற்றுறைவினையிற்பயின்று தோச்சிபெற்றனாயிருப்பானின் அச்சிறப்புப்பற்றி அங்ஙன மாராயவேண்டுவதில்லையென்றவாறு. 'ஒள்ளியபொருளை' என்றது புகழொடுகூடிய பொருள்வருதற்குரிய தொழிற்றுறையை யென்றபடி. இதுவே தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றானோர்க்கி கைவிடுதற்குரிய செயப்படுபொருளாயிற்று என்பதை, ஏனைக் கைப்பொருளை, பின்னர் "மறந்தானுந் தாமுடைய தாம்போற்றி னல்லாந், சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்"*எனத் தமராயிருப்பினும் தெளியப்படாதாரீடும் கைவிடுதல்கூடாதென விலக்கப்பட்டமையானும் அறிக. 'கற்றறிந்தோனோர்க்கி' என்றது, இவன் பொருள்செய்யும் தொழிற்றுறைநெறி கற்றறிந்தோனா' அல்லனா? என் றாராய்ந்து கற்றறிந்தானெனத் தெளிந்து அவன் அது கற்றறிந்தமையேரிமித்தமாகக்கொண்டு என்றவாறு. இதனால் வினைக்குரிமைநாடிமாறு கூறப்பட்டது. 'கைவிடுக' என்றது தன்வயமாய் வையாது அவனவயமேயாக்குக என்றவாறு. கைவிடாது தன்வயமாயும் வைத்திருக்குமாயின் அதன் ஆக்கக்கேடுகள் அவன்பொறுப்பாகாமையாலும், ஒருவினைக் கிருமூப்பு உதவாதாகலானும், அது நன்குசெல்லாதென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இதனால் வினைக்குரிமைநாடியபின்றை அவனை அதற்குரியனாகவேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. கைவிடுதலுழி அவ்வினைக்களத்தில் அவன் சொல்லே செல்லவேண்டுமாயென, தலைவன், தனக்கதுகூலமாகுமவற்றைத் தானேசொல்லவும், அது செல்லவும் இடமில்லாதருறையுளதெனக் கொள்ளலாகாதென்பார், 'கற்றேன் கிழவனுரைகேட்டு' மென்றார். 'கற்றவன் தன்னை யாக்கியதலைவன்சொல்லக் கேட்டுச்செய்யும்' என்றது: பொருள்செய்யும்நெறியறிந்த வினையாளன் தன்னை வினைக்குரியனாகியதலைவன், தனக் கதுகூலமாகச் சொல்லுமவற்றைக்கேட்டு அவனுக்காக்கமுண்டாகுமாறு தவறுதலெய்வன் என்றபடி. 'கேளாஅனெனினும்' என்றது தலைவன் உலோபகுணத்தாற் செலவுசுருக்கச் சொல்லுவது ஒரோவழி நூலொடும் நுணுகியஉணர்வொடும் பொருந்தாதவிடத்து அதனைக்கேளாதே பிரிதறுச்செய்வானாயினும் என்றபடி. 'எருதுண்டதுப்பு ஒருவற் கிழவன்று' என்றது அவ்வினைக்களத்தினூட்டத்தி லவன் கேளாதுசெய்யும்

பொருள்விரயமானது, தலைவனது கருத்தைக்கடந்து உழவனுட்டும் எருத்தி னுணவுபோல ஈட்டமாகாதென்பதாம். அதாவது அவ்வுணவுமிகுதியாலுண்டாம் பொருட்செலவினின்றும் எருத்தின் உடல்வளர்ச்சியாலுண்டாம் விலைமதிப் பேற்றமும், உழைப்புமிகுதியாலுண்டாம் விளையனேற்றமும் ஆகிய பொருள் வரவுமிகுவதுபோலக் கிழவனைக்கேளாதுவினைக்களத்தை யுட்டும்பொருட்செலவி னின்றும் அவ்வினைக்களத்தின் உடல்வளர்ச்சியின் விலைமதிப்பேற்றமும் வருவாய் மிகுதியுமாகிய பொருள்வரவு மிக்கிருக்குமென்றவாறு. 'ஆதலால் அவன் கொண்ட பொருளும் கடைக்காற்றனக்கேயுதவும்' என்றது அத்தொழிற்றறையுட்டத்தின் பொருட்டிக் கற்றோன் கொண்டபொருளும் வருவாய்மிகுதியால் முடிவிற்பொரு ளுடையானாக் குதவுமெனக் கற்றோனைவைத்தாளுதலாலுண்டாகும் நன்மை கூறியவாறு. 'எருதுண்டவுப்பு' என்ற பாடத்தில், 'உப்பிட்டவரையுள்ளவரினை' என்பதிற்போல உப்பென்பதும் ஈண்டு உணவை யுணர்ந்தியதென வுணர்க. காணத்தீன்று பாழாகாது எனவும், எருத்தினட்டம் உழுதாற்றீறும் எனவும் உழவர் குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. காணத்தின்றதென்றது காளைக்குக் கிழவனுரைக்கேளாது வேண்டாமெனவு உழவ னுட்டும் பருத்திவிதைத்தொக்கு முதலியன.

39. நாட்டிக் கொள்ளப்பட்டார் நன்மை யிலராயிற்
காட்டிக் களைது மெனவேண்டா—வோட்டி
யிடம்பட்ட கண்ணு யிறக்குமை யாட்டை
யுடம்பட்டு வெளவுண்டா ரில்.

எ-து, தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் தாமேவாய்ப்பட்ட காரி யத்தின்கணின்று தம்மையேவினாக்கு நன்மையாவதைச்செய்கிலரா யின் அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்துக் காரியத்தின்கணிற்றுத் தலைக்களைவேமென்று கருதாதே, குழைக்களையோட்டியிடமுண்டாகவே யகன்ற கண்ணினை யுடையாய்! சாவக்கடவமையாடடை யுடம்பினை யட்டுக் குருதிகொண்டவரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, இடையாயவினையாளரும் தலைவரும் இவ்வாறெ ழுகற்பாலரென்பது கூறுகின்றது. 'தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார்' என் றது தலைவரார் தம்வினைக்குரியராக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் என்றபடி. 'தா மேவப் பட்டகாரியத்தின்கணின்று' என்றது தலைவர் வினையாளராகிய தம்மையேவிய காரியத்தில் தாம் தலைமையுடையராய்நின்று என்றவாறு. நன்மையாவதைச் செய்தலாவது: அக்காரியம் பொருள்வருவாயான் (முன்னையநிலையின்) மிக்கிருக்கு மாறுசெய்தல். 'அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்து' என்றது அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்மிக்கிருக்கச்செய்யாமையே தவறெனத் தாம் கருதியது அத்

தொழிற்றறையிலுள்ள பிறருமறிந்து அவரும் அத்தவறுசெய்யாதிருக்க அறிவுறுத்துதல், பொருளொன்றேநோக்கிய தலைவரதியல்பென்பது கூறியவாறு. காரியத்தின்கணிததலைக் களைதலாவது. வினைக்குரியராகநாட்டியிருத்தலையொழித்தல். 'களைதும்' என்றது கருதுவார் நெஞ்சினையகப்படுத்திநினைக்கும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாதலால், 'களைவேமென்றுகருதாதே' என முன்னிலையொருமையோடுகூட்டி முரணின்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அது அவரை யறியாதுநாட்டிய தம் குற்றமுணராதது அவரை அங்ஙனங் களைவேமென்றுகருதல் ஆண்மைதன்மையன்று என்பதுதோன்ற மகடேமுன்னிலையாகவே பயனிலைப்பொருள் கூறப்பட்டது. 'குழைகளை' என்றது ஒட்டுதற்குரிய செயப்படுபொருள் விரிததுரைத்தவாறு. 'குழைகளை... ..கண்ணாய் என்றது மகடேமுன்னிலை. 'இறகருமையாட்டை, யுடம்பட்டுவெளவுண் டாரில்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தங் காட்டியவாறு. 'மையாடு'-இருபெயரொட்டு; வெள்ளாட்டுக்கடாய் என்பது பொருள். இங்குக் காட்டப்பட்ட திட்டாந்தத்தாற் சாவக்கிடக்கும் மையாடு அதனையுடையானுக்கு ஒருகேடும பயவாதிருக்கச்செய்தே அது கிடையாடுகளைச் சீரென்பதித்தி ஆட்டைப் பலுகச்செய்யாதிருப்பதே ஒருகுற்றமாகக்கருதி அதனைக் கொல்லலாகாதவாறுபோல, ஒருவினையாளனைநாட்டிய தொழிற்றறையில் அவனால் ஈட்ட மொன்றுமில்லாதிருக்கச்செய்தே மிக்கலாபம் இல்லையென்பது காரணமாகத் தலைவன் அவனை அவ்வினையினின்றிருத்தல் கூடாதென்பதும், அவ் ஆடு, உடையான் மருததுவமுஞ்செய்யாது கொல்லவுங்கொல்லாது உபேகித்திருக்குமளவில், தானே இறந்துபடுமதுபோல, முன்னைய நிலையினின்று மிக்கலாபங் காட்டமாட்டாத தொழிற்றறையினையாளன், தலைவன் தன்னை உபேகித்திருப்பதுகண்டு தானாய் விரைவில் அவ்வினையாட்சியினின்றும் விலகிவிடுவெனன்பதும் ஒருங்குபெறப்பட்டன. சாகக்கிடக்கும்வெள்ளாட்டை யேறிமீத்திதுக் கொல்வானேன் என இடையார்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. முட்டுக்கடாயை வெட்டிப்பலியெடுங் என்பது இதன் குறிப்பாதலால், ஈட்டங்காட்டிற் கடையாயவினையாளனை அவ்வினையாட்சியினின்றும் காட்டிக் களைவரென்பது குறிப்பாற்போந்த குறிப்பாயிற்று.

40. பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி

யிசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை—வயமாப்போ

லாலித்துப் பாபு மலைகடற் றன்சேர்ப்ப

கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு.

எ-து, அருளிநாற் பிறர்க் கொன்றைக்கொடுத்தார் மறக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே, மிகவும் பகுத்தறியுமறிவொன்றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றாரீகை, புலிபோல ஆலித்துப்பாயாநின்ற அலைகளையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய்துண்ணுநெறியோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு ஈகையின்றிற் உணர்த்துகின்றது. அருளிநாற் பிறர்க்கொன்றைக்கொடுத்தலாவது அருள்பிறததற்குரியராய் ஒதியுணர்ந்தொழுகும் வறுமையுடைய சற்பாத்திரங்களும், பிறதொழிலார் பொருள்தேடிதற்குரிய ரல்லாத களைகணற்றவருமாகிய இரவலர்க்கு அவர் இடர்தீர விரும்புவதொன்றைக் கொடுத்தல். இதுவே இசையின்வேறாகிய மறுமைப்பயன்பக்குமாதலார் 'பயனோக்கா'தென்றதன்குறிப்பால் விரித்தரைக்கப்பட்டது. 'ஆற்றவும்' என்பது பாத்தறிவினது இன்மைக்குவிசேடணமானமையால் அம்மிருதி அதன் எதிர்மறையின்சிறுமையாற் குறிக்கவேண்டுமாகையால் 'மிகவும்பகுத்தறிவொன்றின்றி' என்றதற்குப் பகுத்தறிவு சிறிதுமின்றி என்பதே கருத்தாக்கொள்க. இதனாற் பகுத்தறிவு சிறிதுவிரவியும் அறப்பயனளிக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. பகுத்தறிவாவது இவர் எளியர், இவர் வலியர், இவர் ஒழக்கமுடையோர், இவர் ஒழக்கமில்லோர், இவர் ஒன்றார், இவர் ஒதாதார், இவர் களைகணில்லார், இவர் களைகணுள்ளார் எனப் பகுத்து, ஒதியுணர்ந்தொழுகும் வறிஞர்களும், பிறவழியாற் பொருளீட்டுந் தகுதியில்லாத களைகணற்றாரும் அறக்கொடைக்குரியவரென உணர்தல். இவ்வுணர்வின்றித் தம்மைப்புகழ்வாரையேநோக்கிக் கொடுக்கும் கொடைக்கு அப்புகழொன்றே பயனாயொழிதலால் அதனை 'இசைநோக்கியீகின் றாரீகை' என்றார். இவ்வீகையுர்தோர்குரியதன்மென்பார் 'இசைநோக்கியீகின் றாரீகை' என அவர்க்கே யுரியதாகிக்கூறினார். ஈண்டு ஈகையென்று ஒழிந்தாராயினும் உவமையான் அவ்வீகையின்பயனாகிய இன்பநுகர்ச்சியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. ஆலித்து-ஆரவாரித்து. கடல்சேர்ப்புக்கும், தட்பம்சேர்ப்பனுக்கும் தனித் தனிவிசேடணமாதலால் இயைபான் ஒருதொடராகக் கூறுதல்பற்றிக் கடற்சேர்ப்பனையெனப் பொருள்கூறிவிடுத்தார். தட்பம்-தண்ணளி, 'கூலிக்குத்தொழில் செய்துண்ணுநெறியோடொக்கு' மென்றது, அற்றைக்கூலிவேலைசெய்து அதன் பயனை அவ்வப்பொழுதோடு உண்டுகழிக்கும் இன்பநுகர்ச்சியோடொக்குமென்ற வாகு. பாத்தறிவின்றி இசைநோக்கியீகின் றாரீகையின் இன்பநுகர்ச்சி இங்ஙனம் தொழுதுண்கவைநுகர்வோடொக்குமென்றமையால் இதனின்வேறாய் மறுமைப்பயனோக்கிப் பாத்தறிந்தீயுமீகையின் இன்பநுகர்ச்சி உழுதுண்கவையோடொக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே பொழுதெல்லாம் அற்றைக் கூலிக்குழைத்து அண்மையிற்கிடைக்கும் சிறுகூழைநுகர் தின்புறுதலுக்காட்டி லும் ஈண்ணிலங்களிலே பருவத்தில்தைத்தனை பலவாய்ப் பின்விலையும்

பெருங்குழைத்தொருத்து அதனை நுகர் தின்புறுதல் சிறந்ததாவதுபோலப் புகழ் நோக்கிக்கொடுப்பதால் இம்மையின் அண்மையினுக்கும் இசைநுகர்ச்சியைக் காட்டிலும், சம்பாத்திரங்களிற் காலமறிந்துகொடுக்கும் புண்ணியநுகர்ச்சி சேய்மைக்கண்ணதாயினும் பெரிதாதலால் அது சிறந்ததெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால் இசைநோக்கியியுமீகையினின்றும் அறநோக்கியியும் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆயின், “அறவிலை வாணிக னா அயல்வன்”* என அறம்நோக்கியியுமீகை பழிக்கப்பட்டதன்றோவெனின், அன்று. அறப்பயனளிக்கு மதனையே பயனோக்காதுபுரிவான் என்பதுபற்றி ஈவோனைச் சிறப்பித்தவத்துணையல்லது பாததிரமறிந்தியுமதனைப் பழித்ததன்றெனவும், அறவிலைவாணிகனாகாதான் இசைவிலைவாணிகனுமாகா னாகையால் அவனது ஈகை இசைநோக்கிய ஈகையன்றெனவும் உணராக. சான் றோர்க்குரிய கொடைமடமும் மிசைநோக்கியதன்றாதலால் அதன்சிறப்பும் இதனின் வேறுபடத் தனியேகூறுப. தொழ்தூண்கூறுவயி னுழ்தூணினிது என்னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் கூற்றாலுங் குறிப்பாலும் காட்டப்பட்டது. ஒருவரது குறைவுடையவாழ்க்கையைக் கூறுமிடத்து “என்ன” அற்றைக் கூலிப்பிழைப்பு” என நாட்டுவழக்காய்வழங்கும் குறிப்புமொழியே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழி எனினும் அமையும்

41. வெள்ளம் வருங்காலை யீரமபட் டஃதேபோற்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே யறியலா
மொள்ளமர்க் கண்ணு யொளிப்பினு முள்ளம்
படர்ந்ததே கூறு முகம்.

எ-து, †
...
...
...
...
...
...	எ-று.

* புறநானூறு, செய்--134.

† இப்பாட்டுரை கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

(தூறிப்பு) கண்டு அறியல் என்பவற்றை உவமைக்கண்ணுங் கூட்டுக. 'வெள்ளம்வருங்காலே யீரம்பட்டது கண்டறியல்போல்' என்றது நீர்வேட்கையுடையானொருவன், நீரறவறண்டதாய்த் தோண்டியவழி நீருறக்கவதாயிருப்பதொரு நீர்க்காலாகிய ஓடையைத் தீதாண்டிழி யீரம்பட்டதுகண்டு, அதன்கண் உண்ணீருண்டென்று அறுகூலத்தையறிதல்போல என்றவாறு. 'கள்ளமுடையாரைக் கண்டேயறியலாம்' என்றது தம்முள்ளக்கிடக்கையை வெளியிற்காட்டாத மனக்கள்ளமுடையாரை அவரோடு உரையாடுங்கூலத்துநிகழும் அவரது முகக்குறியாகிய கருவிகொண்டே அவரது மனத்திற்கிடசகும் செற்றமாகிய பிரதிகூலத்தை அறியலாம் என்றவாறு. இஃ. தொருவகை ஒப்பலொப்பு. 'ஒளளமார்க்கண்ணை' என்றது மகடே உமுன்னிலை, 'ஒளிப்பினுமுள்ளம், படர்ந்ததேகூறு முகம்' என்றது தம் மனக்கிடக்கையைப் பிறரறியாவாறு அவ ரொளிக்குங்கருத்துடையராயினும் அவா மனத்திடைமிக்கதனையே முகங்கூறுமாதலால் என்றவாறு. இது மனக்கள்ளமுடையாரைக்கண்டறிதற்கு ஒரு கருவிகூறியபடி. பட்டஃ.தேபோல என்றதில் ஆய்தம் விரிததலவிகாரம். ஏகாரம்-இசைசிறை. இதனால் அக்ககள்ளமுடையாரைக் குறிகளானே அறிந்து விலக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது அகத்திலுள்ளது முகத்திலேதோன்றும் என்னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டதுபோலும். இவ்வாறு, "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுட்பட்டினுங் காயினுந் தான்முந் துறும்", "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்"* எனவும், "அகம் பொதிந்த தீமை முகமுரைசகு முனை, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" "ஒருவன், முகனுரைக்கு முண்ணின்ற லேட்கை"† எனவும் பிறரும் கூறுவர்.

42. விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கு

முளிந்தாரைத் தஞ்ச மொழியிலோ வேண்டா

வளிந்தார்க னாயினு மாராயா னாகித்

தெளிந்தான் விளிந்து விடும்.

எ-து, எப்பொழுதும் வெகுண்டாரேபோலப் பிறராகிநிற்கும் ஈரமற்றாரைத் தேறவேண்டாவென் தெளிதாகமொழிந்து கற்பிக்க வேண்டுவதிலலை, தமக் கன்புடையார ஈரமுடையார்மாட்டும் ஆராயாநாகித் தெளிந்தான் தெரிம எ-று.

(தூறிப்பு) 'ஈரமற்றாரை' யென்றது அன்பும் அளியுமில்லாத வன்கண்ணரை யென்றவாறு. 'தேறவேண்டா' என்றது மொழியலுறுதற் கெடுத்துக் கொண்ட ஈரமற்றாரையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக் கவாய்நிலையான்வந்த

* திருக்குறள் 71-ம் அதிகாரம் (குறிப்பறிதல்) குறள்—7. 6.

† நான்மணிக்கடிகை-செய்—46, 69.

பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்காட்டியவாறு. தஞ்சம்-எளிதென்னும் பொருளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; இதனை, “தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே”* என்பதனு லறிக. எளிதாகமொழிதலாவது விளிந்தாரேபோலப் பிறாசிரிற் கு முளிந்தாரை யாரும் இயல்பானே ஈரமற்றாரென்பது தாமேயறிந்து தேறாதலால், சொற்கள் அறிவுறுத்துமாற்ற விலவாமாறு தேறவேண்டாவென மொழிதல். ‘மொழியலோவேண்டா’ வென்றது மேற்சொல்வதன் கைமுதிக நியாயசித்தமாமென்றவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலப்பொருள் குறித்துநின்றது. அளிதல் மென்மைக்குறிப்பானமையால் அக்குறிப்புடைய அன்பும் ஈரமும் அதன் பொருளாயின. ஈரம்-அளி. ஒருவன் அரசன்மாட்டு அன்பும் ஈரமுமுடையானே யாயினும் அவனை உபதைகளான் ஆராயாது தெளிந்து அரசன் தன்காரியத்தை மேற்கொள்ளவைப்பின், பின் பவன அன்பும் அளியும், அறம்பொருளினப் முயிரச்சமென்னு நிமித்தங்களாற் போக்கப்பட்டழிக கீழறுத்துக்கெடுப்பானாகையால் அவனை உபதைகளானுந் தெளியவேண்டுமென்பார், ‘அளிந்தார்க ணயினு மாராயா னாகித், தெளிந்தான் விளிந்து விடு’ மென்றார். அறவுபதைமுதலியவற்றும் நெளியுமாற்றை, “அறம்பொரு ளீனப் முயிரச்ச”† மென்னுங் குறளுரையா னறிக. அளிந்தார்க ணயினுமென்னும் உம்மை உயாவுசிறப்புணர்த்தினமையான் ‘முளிந்தாரை ததஞ்சமொழியலோவேண்டா’ என்றது கைமுதிகநியாய சித்தமென்பது பெறப்பட்டது விளிந்துவிடுமென்றது தேற்றக்குறிப்பு. ஆராயாதுசெய்வது கீராகாது என்பது இதன் பழமொழி. இப்பாட்டு, “ஆயந் தாய்ந்துகொள்ளாநான் கேண்மை கடைமுறை, தாண்காந துயர் தரும்”‡ என்னுங் குறட்கருத்தைத் தழுவியது.

43. மறந்தானுந் தாமுடைய தாமபோற்றி னலலாற்

சிறந்தா தமரென்று தேற்றார்கை வையார்

கறங்குரீர் காலலைக்குங் கானலஞ் சேர்ப்ப

விறந்தது பேர்த்தறிவா ரில.

எ-து, தாமுடையபொருளைத் தாம பாதுகாத்தல்லலது நமக்குச் சிறந்தா ரிவரென்றுதேறித் தேறப்படார்கையின்கண் மறந்தானும் லவக்கலாகாது; கறங்குரீர் காலலைக்குங் கானலஞ்சோப்பனே! தம கையினின்றும் போய்பொருளை மீட்டறிவாரிலலை யாதலால் எ-து.

* தொல், சொல். இடைச்சொல்லியல். குததிரம்—18.

† திருக்குறள் 51-ம் அதிகாரம் (தெரிந்துதெளிதல்) குறள்—1.

‡ திருக்குறள் 80-ம் அதிகாரம் (நட்டாராய்தல்) குறள் 2.

(குறிப்பு) ‘தாமுடையபொருளை’ என்றது தம்வயமாகவேயிருத்தற்குரிய கைப்பொருளை என்றபடி. ‘நமக்குச்சிறந்தாரிவரென்றதேறி’ என்றது நமக்குச் சிறந்தவுறவினராதலால் இவர் நம் கைப்பொருளைப் பாதுகாத்துதவுவர் எனத் துணிந்து என்றவாறு. ‘தேறப்படார்கையின்கண்’ என்றது உபதைகளாற் தேறப்படாதார்வயமாக என்றவாறு. ‘மறந்தானும்வைக்கலாகா’தென்றது வைக்கலாகாதென்பதை மறவாதொழுகவேண்டும் என்றபடி. ‘கையினின்றும்போன பொருளை மீட்டறிவாரில்லை’ என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்ற தொரு பழமொழிப்பொருள்கூறியவாறு. அப்பொருளாவது ஒருவன்கையினின்றும் பிறனொருவன் கொண்டபொருளை அவன்கொடாது திரும்பக்கொள்ளுமாறு அறிவார் ஒருவருயில்லை என்பதாம். இது ஏது; ஆதலால் தேறார்கைவைக்கலாகாதென முடிக்க. இதனும் பழமொழி போனதுபோனதுநான் என வழங்கும் உலகவழக்கெனவுணாக. இது “விதூபரஹஸ்தமகம்” என வடமொழியுள்ளும் “பூண்டவிவகுணனைவிட்டுப் போனதுபோன தின்றே” எனத் திருவாலவாயுடையாதிருவிளையாடற்புராணத்தள்ளும்* வழங்கப்பட்டது.

44. கையார வுண்டமையாற் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்ல கூறுபவேன்
மையார வுண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனில.

எ-து, தம்மைக்காய்வார் கைப்பொருளை யவர்கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலருண்டமையால் அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாதகுற்றங்களைச் சொல்லுவராயின், மையாரவுண்டகண் மாணிழாய்! அதற்கு என்காரணத்தாற் பரிவதாம்; செய்யாதகுற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவாயின் எ-று.

(குறிப்பு) கை-கைப்பொருள். பின்வருதல்நோக்கி அப்பொருட்டுரியராகிய காய்வார் என்னும் அடை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. ‘அவர்கொடுக்க’ என்றது அவரறியாது தாமே கவர்ந்துண்ணினும் அது சொல்லார் என்றவாறு. ‘நிறையக்கொண்டு’ என்றது சிறிதுகொண்டாரும் அது சொல்லார் என்றவாறு. ‘சிலருண்டமையால் ... கூறுபவேல்’ என்றது பலரும் இங்ஙனம் கொண்டெண்டு . கூறார் என்றவாறு. ‘அக்காய்வார்க்காக’ என்றது அங்ஙனங் கொடுத்துதவி யேவிய பகைவர்பொருட்டாக என்றவாறு. தம்பொருட்டில்லாமையால் அவர் குற்றங்கூறுஞ் சொற்களை உறுதியுறச்சொல்லாரென்பது குறிப்பு. ‘பொருளல்ல’ என்றது பொருளாகக்கொள்ளத்தகாதனவென்னும் பொருளுடையதாய்

* 48-வது வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல், செய்—21.

இங்குக் குற்றங்களை யுணர்த்தினமையால், பொருளல்லாதகுற்றங்களை எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மைச்சொல்லுவாராயின் எனக் கூட்டுக, 'சொல்லுவாராயின்' என்றது ஒரோவழிச் சொல்லுதல் இயல்பென்றவாறு. 'என்காரணத்தாற்பரிவதாம்' என்றது தாம் அக்குற்றத்தைச் செய்யாமையானும், அவர் அது சொல்லுதற்குக்காரணம் பிறிதுண்மையானும், பரிதற்கு ஒருகாரணமும் இல்லாமையாற் பரியவேண்டா வென்றவாறு. 'செய்யாதகுற்றங்கள்' என்றது குற்றங்களைச்செய்யாமை என்றபடி. எய்தாவெனின் என்றதற்குக் குற்றங்களாக எய்தாவெனின் என்பது கருத்தாதலால் அக்கருத்துநோக்கித் 'தமக்குக் குற்றமாகாவாயின்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எய்தாவெனின்' என்றது எய்தாமெனிற் பரியவேண்டுமென்னுஞ் செயினென்வியையெச்சத் தெளிமறையானமையால் எய்தாமையின் ஐயப்பாடின்றெனவும், எய்தாதென்பதே துணிவெனவும் கொள்க. செய்யாதகாரியம் செய்ததாகமுடியாதென்பதே இதன் பொருளென அறிக. இதனால் தம்மிடத்துக் குற்றம்வாராமற் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதும், அங்ஙனம் பாதுகாத்திருப்பாரைப் பிறகாரணமபற்றிப் பிறர்கூறும் பொய்க்குற்றம் நிலைபெறுதாதலால் அதற்கு அவர் பரியவேண்டாவென்பதும் கூறப்பட்டன. "செய்யாதகாரியம் பொய்யாது" என்பது இதன் பழமொழி. இதில், பொய்யாதென்றது செயததாகமுடியாதென்றவாறு.

45. நோவ வுரைத்தாரைத் தாம்பொறுக்க லாகாதார்

நாவி நொருவரை வைதால் வயவுரை

பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணு யதுவன்றோ

தியிலலை யூட்டுந் திறம்.

எ-து, தம்மைத் துன்புறுமபடி வெகுண்டிவைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாடாதார் தம்முடையநாவினற் றும் பிறரொருவரை வெகுண்டிவைதா லல் வைத் வயவுரை, பூவிற்பொலிந்தகன்றகண்ணாய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக குணவாகவூட்டியதிறத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்குற்றங்கண்டு ஒறுக்கும் மேலாயார் தம்மைச் சீரின் அது பொறுத்திருப்பதல்லது அதற்கேதுவாய்நிற்பாரைச் சேறதல்கூடாதென்கின்றது. 'நோவவுரைத்தாரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றங்கண்டு பின்னும் அது செய்யாமைப்பொருட்டு ஒறுக்குமியல்புடையார் தம்மைத் துன்புறுமபடி வெகுண்டிரைத்தவுரையை என்றவாறு. 'தாம் பொறுக்கலாகாதார்' என்றது அவர் நோவவுரைக்கத்தக்காரும், தாம் அது பொறுக்கத்தக்காருமாகிய தொடர்புடையராயிருந்தும் அது செய்யாதார் என்றவாறு. அத்தொடர்பாவது வீண் கொள்வோனும்-வீணசெய்வோனும், ஆசிரியனும்-மாணாக்கனும், தந்தையுந்-

மைத்தனும், கணவனும்-மனையாளும், மாமியும்-மருகியும் முதலாயினோர் தமக்குள் அடக்கம்பாலரும் அடங்கற்பாலருமாதற்கேதுவாகிய தொடர்பு. 'பிறரொருவரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றத்தைக்கண்டு ஒறுப்பார்க் கறிவுறுத்தி அவர் நோவவுரைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த பிறரொருவரை என்றவாறு. 'தம்முடைய நாவினால் வைதால்' என்றது குற்றம் தம்மீதாகவும் நோவவுரைத்தார் தலைவராகவுமிருக்கப் பிறரைநோதற்கு நாவெழுதிநீக்கவே அது தன்னை முயன் றெழுப்பி அவரை வெருண்டுவைதால் என்றவாறு. 'தம்மில்லை தாமே தீக்கு உணவாகவுட்டியதிற்றதோ டொக்கும்' என்றது ஒருவர் தம்மில்லைப் பழுதுபா ராதகுற்றத்தார் கூரைமுகடு பிரிந்தவாறே அதன்வழியிறங்கித் தம்மைத் துன் புறுக்கும் பனிவாடைக்காற்றாது, அப்பனிவாடைவந்து துன்புறுத்தற்கு வாயிலாய் நின்று, பழுதுபாராத தங்குற்றத்தைக் காட்டிக்கொடுத்த பிரிகூரையைச்சீறி அதனை யெரியூட்டியதோடொக்கும் என்றவாறு. எனவே பிரிகூரைவீட்டிற் பனியால்வருந்துமவர் தாம் அதனைப் பழுதுபாராதகுற்றம்தீர அக்கூரையை வேய்ந்து அவ்வருத்தம் தீர்வதுபோல், தலைவரார் கடியப்பட்டுவருந்துவாரும், தாம்செய்யவேண்டிய வினைகளைக் குறைவறச்செய்து தம் குற்றத்தைப்போக்கி வருத்தந்தீர்வேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. கூடலுக்காய்நதகீதாரி குடிலைக்கொளுத்தியெரித்தாலும் என்பது இதன் பழமொழி; இது கிராமய வழக்கு. கூதல் - குளிர்வாடை. கீதாரி - ஆடுமேய்ப்பாருள் தலைவன். குடில- ஆட்டுக்கிடையிற் குட்டிகளை அடைத்துவைக்கும் ஒலைகூடு. ஒருகிடையில இரவிற்குட்டியடைத்தற்குதவாது பழுதுபட்டிருந்ததொரு கூட்டில் ஒருகீதாரி குளிர்வாடைக்கொதுங்கஅது குளிர்ந்திருக்குமாற்றவின்மைகண்டு, அதனைப் பழுது பார்த்துக்கொள்ளும் அறிவின்றித் தீயிட்டெரித்தான் என்பது இதன் ஐதிகம். "மூட்டைக்கீடிகாற்றாதான் வீட்டைத்தீயிட்டெரித்தானும்" எனவும் ஒரு பழமொழி வழங்குவதுண்டு. இதற்கும் பொருந்துமாறு பொருளைப் பொருத்தி யுரைப்பினும் அமையும்.

46. முகம்புறத்துக் கண்டாற் பொறுக்கலா தாரை
யகம்புகுது மென்றிரக்கு மாசை—பிடுங்குட டுதுது
தக்க நெறியிடைப் பின்னுஞ் செல்பெரு
ரொக்கலை வேண்டி யழல.

எ-து, தம்முட்கத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின்கண்ணேபுகுதுமென்று அவரை யிரந்துரைக்குமாசை, பெரியசுரத்தின்கட் பின்செல்ல, எளிதாம்வழியின்கட் டம்பின்செல்லப் பெறுத புதல்வர், அவருடைய மருங்கிலேயேறிப் போகவேண்டி யழுத லோடொக்கும் எ-று.

(தூறிப்பு) இது, தம்மேல் வெறப்புடையாருடன்கூடி ஒரு குடிவாழ்க்கை செய்தல் இயலாதென்பது கூறுகின்றது. 'தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை' என்றது தம்மிடத்து மிக்கவெறப்புடையராய்த் தம்வீட்டை விட்டு விலகிப்போயிருக்குமவரை என்றபடி. 'எம் மனையின்கண்ணேபுகுதும் என்று' என்றது நம்வீட்டுக்குப்போனோமென்று சொல்லி என்றவாறு. இதனால் இங்கு வெறப்புடையோரென்றது அகம்புகுக்கமுயல்வாரொடு ஒருவீட்டிலுறை தற்குரிய கிட்டியசுற்றத்தார் என்பதும், அவர் தம்வீட்டைவிட்டுவிலகி வேறிட மிருப்பார் என்பதும் பெறப்படும். 'அவரை யிரந்துரைக்குமாசை' என்றது வெறப்புடையாரை வெறுக்கப்பட்டார நாம் ஒன்றாயிருப்போமென்று பிரார்த்தித்துரைக்கும் ஆசைப்பாடு என்றவாறு. 'பெரியகூததின்கட்பின்செல்ல' என்றது நெடிய காட்டுவழியில் உடனசெல்லவிரும்பி என்றவாறு. 'எளிதாம் வழியின்கட் டம்பின்செல்லப்பெறுதபுதல்வர்' என்றது பின்னொடர்ந்துநடந்துசெல்லதகுதியுள்ள எளியவழியின்கண்ணும், தாமுடன்கொண்டுசெல்லற்குரியரல்லாத பிறருடையமக்கள் என்றவாறு. 'அவருடையமருங்கிலே ஏறிப்போகவேண்டி அழுதலோடொக்கும்' என்றது பெருஞ்சரஞ்செல்லும் பிறர்மருங்கிலேயேறியுடன்கொகவேண்டியுடம்பிள்ளையின் ஆசைப்பாடுபோலப் பயனற்றதாய்முடியும் என்றவாறு இதனால் ஒருகுடிப்பிறந்தார் தமக்குள் வெறப்புண்டாய்ப் பிரிவாராயின், பின்பு அவர் ஒன்றாயுறைதல் இயலாதாதலால் அவர்க்குரியதாயபாக முதலியபெற்றுப் பிரிந்திருப்பதே நலமாமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி ஊருக்குடனவாவொண்ணுதெனப்பிள்ளை யொக்கையேறவழிகிறதாம் என வழங்கப்படும்.

47. ஆயிரவ ரானு மறிவில்லார் தொக்கக்கான்
மாயிரு ஞாலதது மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

எ-து, அறிவில்லாதார் ஆயிரவர்கிரண்டாராயினும் மாயிருஞ்ஞாலத்தது அறிவான்மாட்சிமைப்பட்டவொருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பாரந்த இருநீளீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை யொரிக்கமாட்டா, பலமீனும் ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்; அதுபோல எ-று.

(தூறிப்பு) இது, அறிவுடைமையின் சிறப்புக்கூறுகின்றது. 'அறிவில்லாதார்' என்றதில் இன்மைச்சொல் ஈஷதர்த்தவாசகமாதலால் சிறிதறிவுடையார் என்பதே பொருளாகக்கொள்க. 'ஆயிரவர்' என்றதில் ஆயிரம் என்பது அளவின்மையின் உபலக்ஷணமாதலால் எண்ணிறத்தவர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

‘நிரண்டாராயினும்’ என்றது பொருள்களுக்கு வியத்திபாஹுஸ்யத்தால், குண நிக்கத்தோன்றுவ தியல்பாயிருக்கவும் என்றபடி. அதாவது அவற்றினளவு முதலியகுணமிருதல் இயல்பேயாகவும் அறிவிற்கியாயர் பலர்திரண்டிழி அறிவு நிரண்டு பெரிதாகா தென்பதாம். உம்மை திரளாதவழியும் தனித்தனி ஒவ்வாமையாகிய எச்சப்பொருளுணர்த்திகின்றது. ‘மாயிருளுலத்து’ என்றது ஒவ்வதல் ஓரிடத்துமில்லையென்னுந் தெளிவுணர்த்தியவாறு மாண்பு-இங்குப் புகழ் பொருள் அறிவாதலால் அறிவாலாகிய மாண்பெனக்கொள்க. மாண்பொருவன்பண்புத்தொகை; மாண்புடையொருவன் என்றபடி. ‘விளங்கமாட்டார்’ என்றது விளங்குமாற்றலுடையராகார் என்றவாறு. அளவிற்கிய புண்மணி பலதொக்குழி அவை அளவான் ஒருநெண்மணிககொப்பாவ தியல்பாயிருக்கச் சிற்றறிவுடையார் பலர்தொக்கவழி அறிவான் அவர் பேரறிவுடையோருருவனுக்குப் பாதல்கூடாததென் னெனும் ஆசங்கையைத் திட்டாந்தத்தார் பரிஹரிக்கிறா ‘பாயிருணிக்கும்’ என்று தொடங்கி, மதி-பூர்ணசந்திரன் இதனை “நிறைநீரீரவரீ கேண்மை பிறமைதிப், பின்னீரீ பேதையார் நட்பு”* என்னுந் குறளுரையான் அறிக. தொக்கக்கால என்னும் பொருளடையை உவமைகண்ணுங்கூட்டி ‘ஒருமுசுமாய்த்திரண்டாலும்’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அளவு ஆற்றல் முதலியவற்றார் பலர் ஒருங்குகூடி ஒருவற்கு இணையாகலாமாயினும் அறிவால் அங்கனம் கூடாமையார் பேரறிவுடையோருருவனுக்குச் சிற்றறிவுடையோ ரெல்லோரும் ஒருங்கு அடங்குவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழியும்பொருளும்“வரூடுகொ மூணீவூடு தூநீவூடு-குவூடுதூநீவூடு வனகூடுவூடுவூடுகொ மூணீவூடுதூநீவூடுமணூலிவூடு” என வடமொழியுள்ளும், “கல்லார் பலர்கூடிச் சாதவித்து வாழினுதல், வல்லா னொருவனையே மானுவரோ-அல்லாரும், எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடிலும் வானகத்தோர்,வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு” என நீதிவெண்பாவுள்ளும்,† வழங்கப்பட்டுள்ளன.

48. நிரைதொடி தாங்கிய நீடோண்மாற் கேனு
முரையொழியா வாகு முயர்ந்தோர்கட் குற்ற
மரையாகன் றூட்டு மலைநாட மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

எ-து, நிரைத்த கடகத்தைத்தாங்கிய நீண்டதோளையுடைய மால் குற்றத்தைச்செய்தானாயினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தா னென்னுமுரை யொருநாளும் ஒழியாவாகுமாதலால், நரையான்புறத் திட்டசூடுபோல் உயர்ந்தோர்மாட்டுள்ளகுற்றம் ஒருநாளும் மாயா; மரையாகன் றூட்டும் மலைநாடனே! எ-று.

* திருக்குறள் 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்—2.

† செய்—98.

(குறிப்பு) 'நிரைதொடிதாங்கிய' என்றது வெற்றியிகுதி கூறியவாறு. 'நீள்தோள்' என்றது வலியிகுதி கூறியவாறு. 'மால்' என்றது ஈண்டுப் பெருமைப்பொருளுடையானே சர்வாதிகனென்பது உணர்த்தினின்றது. குற்றம் மாயா என்னுங்குறிப்பால் 'மால் குற்றத்தைச் செய்தானாயினும்' என்னும் இசை எச்சம்விரிக்கப்பட்டது. 'மால் குற்றத்தைச்செய்தானாயினும்' என்றது அவன் அது செய்யாமை உணர்த்தியவாறு. 'அம்மாலுக்கு' என்றது புகழ்பொருளை வலியுறுத்தவேண்டிச் சுட்டுப்பொருளை வெளிப்படையாக்கிக்கூறியவாறு. 'உரை' என்றது ஈண்டிக் குற்றமென்னும் பொருட்குறிப்பாற் பழியுரையை யுணர்த்தினமையால், 'குற்றஞ்செய்தானென்னும் உரை' எனப் பொருள்விரித்துரைக்கப்பட்டது 'ஒருநாளும்' என்றது ஒழியாமையின் நிலைபேறுகூறியவாறு. 'நரையானபுறத்திட்டகுடி' என்றது நரையெருதின உடற்புறத்திட்டகுட்டுத் தழும்பு எனற்படி. உயர்ந்தோர்-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழக்கம் முதலிய வற்றோ னுயர்ந்தோர் 'மரையா' என்றது இருபெயரொட்டாய் ஒருவகைமானாகுப் பெயராயிற்று. நரையெருந்தீண்டு மறையாது என்பது இதன் பழமொழி. நரையெருது-வெண்மையுந் கருமையும் விரவியநிறமுடைய எருது. இது எருதுவகையில் உயர்ந்தது; மயிலையென்னும்பெயரால் வழங்கப்படுவது. இப் பழமொழி, "பெருவரை நாட பெரியாகட் டுமை, கருநரைமேற் குடேபோற் றோன்றும்"* என நாலடியுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. குற்றம்வாராமற் பாதுகாப்பதில் உயர்ந்தோர் மிகவும் கருததடையராயிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

49. வீங்குதோட செம்பியன் சிற்றம் கிறலனிசுமிந்

தூங்கு மொயிலுந் தொலைதலா—லாங்கு

முடியுந் திறத்தான் முயலவாக் கூரம

படியிழுப்பி னில்லை யரண்.

எ-து, உயர்ந்ததோளையுடைய செம்பியன்சிற்றம், மிக்க விசும்பின் கண்ணியங்கியொழுகும் அகரருடையவூரினையும் தேவர்கட் காகவென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒருக நமத்தை முடியுந்கிறத்தா லெண்ணியரிதென்னுதுமுயல் அமையும்; கூரியஅமுபை அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப்பெறினது. பட்டுருவமாட்டாத கவசமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'உயர்ந்ததோளையுடைய' என்றது செம்பியனது பராக்கிரம மிகுதிதோன்றக் கூறியவாறு. செம்பியன்-சோழன். இது சிபிரபிற்பிறத் தோன் என்னும் பொருளுடைய சைப்பிய; என்னும் வடமொழிச்சொத்தைவாய் வழங்குவதொருபெய ரென்பாரும் உளர். 'சிற்றம்' என்றது சீற்றங்கொண்ட

* நாலடியார் 19-ம் அதிகாரம் (பெருமை) செய்-6.

செயலென்றவாறு. அது இன்னதுசெய்தானென்றுதோன்றாத கோப்பியச் செயலென்பார் 'சீற்றம்' என்றதனையேகூறி யொழிந்தார். 'மிக்கவிசும்'பென்றது-பகைவர் தாம்மேல்நின்றகொண்டுகீழ்நின்றெதிர்ப்பாரையெறிதற்குவிற்றன் மிக்கவிசும்பென்றவாறு. இது எயிலின் இடவலிமிகுதி கூறியபடி. தூங்கல்-இயற்கையான வீழ்சசிக்கும் எழுச்சிக்கும் வயமாகாதியலுதலாதலால் அவ்வினை நிகழ்ச்சியை 'இயங்கியொழுகல்' என்றார். இதனால் அவ்வெயிலின் செயற்கை வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'அசுரருடையஊர்' என்றது தீயவருடையகுடியிருப் புப்போன்ற வுர்தியென்றபடி இது இசையெச்சத்தால் அதன் துணைவலி கூறியவாறு. 'எயிலும்' என்ற வுமை கொலைக்கரிய என்னும் உயாவுகுறித் தமையா லுயாவுசிறப்பாயிற்று. இது அவ் வெயிலின் நனவலிகூறியவாறு. தொலைத்தல்-முறதககெடுத்தல். இச்சரித்திரம், "ஒன்றை ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றாங்கெயி லெறிந்தநன் னூங்கனோர் நினைப்பின்"எனப் புறநா னூற் றுள்ளும்,* "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவாகோன, ஒங்கரணங் காத்த வுறவோன்யா ரம்மாளை, ஒங்கரணங் காத்த வுறவோ னுயர்விசும்பிற், றாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன் கா ணம்மாளை"எனச் சிலப்பதிகாரத்தும்,† "ஒன்றார், ஒங் கெயிற் கதவ முருமுசகவல சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை"‡ எனச் சிறுபாணாற்றப்படையினும், இன்னும் மணிமேகலை, கலிங்கத் துப்பரணிமுதலிய தூல்களிலுந் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆங்கு' என்பதற்கு அவ் வாகுகவே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க; அதாவது பராக்கிரமசக்தியுடைய ராய்ப் பகைவரையழிகவிரும்பியவர் என்றபடி. இவ்வாறன்றித் தனிச்சொல்லை யாங்கும் எனப் பாடமோதிக் காலத்தையிடமாகப்பற்றி, எப்பொழுதும் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எப்பொழுதும்' என்றது முயற்சிசெய்தற்குரிய காலங்களிலெல்லாம் என்றவாறு. 'ஒருகருமத்தை' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. முடியுந்திறத்தான் முயலலாவது இவ்வாறுசெய்யின் இது தப்பாது முடியும் என ஆராய்ந் தவ்வாறுமுயறல். 'அரிதென்னுதுமுயல' என்றது அத் தெளிவான், அது எளிதின்முடியுமென்றெண்ணிமுயல என்றவாறு. 'அமையும்' என்றது அக்கருமங் குறையின்றிமுடியுமென்றவாறு. 'கூரம் படியிழுப்பினில்லை யரண்' என்றது முடியுந்திறத்தான் முயலுமாற்றை ஒரு பழமொழிப்பொருள் காட்டிவிளக்கியவாறு. குழித்துவிட்டாற் கழுத்துருவப்பாயும் என்பது இதன் பழமொழி. இது வீரவாதம்பேசியினையாடுஞ் சிறுஞ்சூழவழக்காயுள்ளது. இதன் பொருள்:—இழுத்து-ஒருகூரிய அம்பினடியை விரற்சரட்டில்வைத்து ஆகண்ண மாக இழுத்து. விட்டால்-விசையூட்டிவிட்டால். கழுத்துருவப்பாயும்-எதிர் நிற்கும் பகைவரது கழுத்திலணிந்த கவசத்தையும் கழுத்தையும் பொற் றப்புறம்

* புறநானூறு செய்—39 அடி-5, 6.

† சிலப்பதிகாரம் 29-வது வாழ்த்துக்காதை, அம்மாணவரி, செய் 1.

‡ பத்தப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றப்படை அடி 79—81.

கழன்றோமொறு பாயும் என்பதாம். “மன்னவர்களுஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம் வாயாவோ”* என்பதும் இப்பழமொழிபற்றியகூற்றெனவுணர்க. இதனால், கோப்பியமான வுபாயங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கியிருந்து காலம்வாய்த்துழித் தப் பாது முயல எக்கருமமும் தவறாதுமுடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

50. கற்றதொன் நின்றி விடினுங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன் றறிவாரின் மாண மிகநல்லர்
பொற்ப வுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித
துன்னாசி விற்பவ ரில்.

எ-து, நற்குடிப்பிறந்தாரா கற்றதொன்றிலையாயினும், குடிப்பிற வாதுகற்றாரின் மாட்சிமைப்பட மிகநல்லர்; மாட்சிமைப்பட உரை சொல்லவேண்டுமெனவிலை; கொற்சேரிக்கண்ணே துன்னாசியைவிற்பார் ஒருவருமில்லை அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) ‘நற்குடிப்பிறந்தார்’ என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களுள்ள ஒருகுடியிற்பிறந்தாரொருவர் என்றவாறு. ‘கற்றதொன்றிலையாயினும்’ என்றது அந்நற்குடிக்குரியகுணங்களில மற்றையெல்லாமிருக்கத் தாம் கல்லாநிருக் கும குறையொன்றுமே யுளதாயின் என்றவாறு. ஈண்டு நற்குடிக்குரிய கல்வியாவது வேதாகமபுராணதிகளும் ஸ்மிருதிநூல்களும் ஒதியுணர்தலாம். ‘குடிப்பிறவாதுகற்றாரின்’ என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமில்லாத குடியிற்பிறந்து தாம் வேதாகமாதியோதியுணர்ந்த கல்வியுடையராயிருப்பாரைக்காட்டிலும் என்றபடி. பயிற்சிமிருதியாலுள்ளதாகிய வாசனையாற் குடிப்பிறப்புடையா ரொழுக்கம் ஒருசிறிதும் வழுவாதாகையாலும், குடிப்பிறப்பில்லாத கற்றோ ரொழுக்கம் பயிற்சியினமையால் வழுவுறுமாகையாலும் அக்கல்வியறிவுடைமையாகிய நன்மையினும் அநுபவமுடைமையாகிய நன்மை மிகச்சிறந்ததென்ற வாறு. ‘உரைப்பான் புகவேண்டா’ என்றது அந்நூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களை உரைக்கும்பொருட்டு நற்குடிப்பிறவாத கற்றான், குடிப்பிறப்புடையாரிடத்துத் தர்மோபதேசபரையுப் புகவேண்டா என்றவாறு. ‘கொற்சேரித் துன்னாசி விற்பவரில்’ என்றது அவநன்மையுடைய பயனின்முயற்சியென்பதை உணர்த்துவ தற்கோ பழமொழிகூறியவாறு. கொற்சேரி-கொல்லந்தெரு. துன்னாசி-இழைநுழைபூசி. ‘ஒருவருமில்லை’ என்றது ஒருவரும்புகார் என்பதை வலியுறுத் தியவாறு. கொல்லர்குலமக்களல்லாதார் தொழிற்சாலையிற்சென்று கொல்லத் தொழில்கற்றாராயினும் அதுகல்லாத கொல்லர்குலமக்களுக்கு அவர் துன்னாசி செய்து கொடுக்க வேண்டாது தாமேசெய்துகொள்ளுமாறுபோலக் குடிப்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம், செய்—16 முன் னவனென்று.

51. இயற்பகை வெவ்வுறுவா னேமாபப முன்னே
யயற்பகை தூண்டி விடுதேதோ—நயததாம்
கறுவழங்கிக கைக்கெளிதாய்ச் செய்க வதுவே
சிறுகரங்கின் கையாம் முழா.

எ - து, தனக்கு இயற்பகையாகியபகையை வெல்லுதலுற்றா
 னெருவன், முன்னே தனக்கரணாகத் தன்பகைக்கு வேறையொருபகை
 வளர்த்துவிட்டு ஒருநெறியாற் கழவினாலொழுசித் தன்கைக்கெளிதாகத்
 தன்பகையைநெருக்குக; அப்பொறறிசெய்தல், முதுகுரங்கு சிறுகுரங்
 கின்கையாலே வேவுறுகழைத் துழாவியசெயலையொக்கும் எ -று.

(குறிப்பு) இயற்பகையாகியபகை என்றது தான்முடிக்கக்கருதியகாரியத்துக்கு எவ்வாறுவித்தமாயுள்ள விரோதியாகியபகை என்றவாறு. வெவ்வுறுவான்-வெவ்வுற்தொடங்கும் ஒருவன். 'தன்பகைக்கு' என்றது தன்காரியத்துக்கு விரோதியாயுள்ள பகைவார்க்கு என்றவாறு. 'வேறேயொருபகைவளர்த்துவிட்டு' என்றது அப்பகைவார்க்கு விரோதியாய்த் தமக்கு இனமா

* ஐந்திணையைப்பது செய்யுள்—21.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவை செய்--386.

† இராமாயணம், இராவணன் வதைப்படலம். செய்யுள்—121.

விரக்கும் பிறரை அவர்மேற்செல்லுமாறு துண்டிவிட்டு அப்பகைவரது வலியின் அளவறிந்துகொண்டு என்றவாறு. 'ஒருநெறியால்' என்றது பகைவரின் மிக்கிருக்குமாயின் அது குறைவுற்றுக் கைககெளிதாம்வரை காலம்பார்த்து அடங்கியிருக்கவேண்டுமென்னும் விதிவிசேடத்தைமேற்கொண்டு என்றவாறு. 'கறுவினொலொழுதி' என்றது உட்பகையாகவொழுதி என்றவாறு. 'தன்னைக் கெளிதாக' என்றது தனக்கென எளிதாகுமளவில என்றவாறு. 'தன்பகையை நெருக்கு' என்றது விரோதியையடாததுக் கருதியகாரியத்தைக் கைக்கொள்க என்றவாறு. 'அப்பெற்றிசெய்தல்' என்றது அங்கனம்செய்தல் என்றவாறு. 'முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத்தழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தமாகக்காட்டப்பட்ட பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. இப்பழமொழி கூழிகூடு மென்றுநினைந்ததரங்கித்தந்தட்டியின்கையாற்றுநூலிற்றும் எனவும், தரங்கித்தட்டியையவிட்டாழிப்பார்த்ததுபோலும் எனவும், வழங்கப்படும். இது இயல்பு பற்றிவந்தவழக்கு சிறு குரங்கின்கை எதுவானையால் அதற்கேற்ற முதுகுரங்கு வேவுறுகூழ் என்னும் வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் விரித்துரைக்கப்பட்டன. • வேவுறுகூழ்-சூடுசோறு. 'தழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது தழாவி வேவுறுகூழின் சூட்டின்கடுமை யறிந்து, அது குறைந்திருந்தால் உடனேகொள்வதும், மிக்கிருந்தால் அது தணியுமவரை தாழ்த்திநுந்துகொள்வது மாகிய செயலையொக்கும் என்றவாறு இதனுள், கூழுணவு காரியசித்திக்கும், சூடு அககாரியசித்திக்கு விரோதியான இயற்பகைக்கும், முதுகுரங்கு காரியத்தின் முயல்வோனாகும், சிறுகுரங்கின்கை இயற்பகைமேற்செல்லவீடும் அயற்பகைக்கும் உவமங்களாம். இதனால் பகைவலியறியாதான் அதனை யறிந்துசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

52. பாரதத் துள்ளுநம் பணையந்தர தாயமா
விரைம பசின்ம நம் போரெதிரா தைவரோ
டேதில ராநியிலைவிணடா ராதலாற
காதலரோ டாடார் கவறு.

எ-து, பாரதத்துள்ளும் தமதுமுலையதாயமே பணையமாகக்கொடுத்த விரைமபசின்மநம் கூதுபோரையெதிரந்து மறையையவரோடும் பகைவராடு வேறுபட்டுநீங்கினார்களாதலால், உற்றாரோடு கவறுடார் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டிச் சூதாடல்கூடாதெனபது கூறுகின்றது. பாரதத் துள்ளுமெனதது வேததுவப்பிரமாணமாகக் கருதப்படும் இதிகாசமாகிய மஹா பாரதத்துள்ளும் என்றவாறு. உமமை உயர்வுசிறப்புணர்வின்றது. அது ததலும் பொருளுக்குப் பிரமாணவலி கூறியவாறு. தாம் என்றது ஈசரம்பதின்மராகிய

தார்த்தராட்டிரர் என்றவாறு. 'தாயமேபணையமாகக்கொடுத்தி' என்றது உரியோர்க்கன்றி ஒருவாற்றானும் தாம் பிறர்க்குக்கொடுக்கத்தகாத தாயபாகத்தையும் பணையமாகவைத் தென்றவாறு. இதனால் ஸ்வயார்ஜிதங்களைவைத்தல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இது குதின்மயக்கமிருக்கும்படி கூறியவாறு. 'ஈரைம்பதின்மரும்' என்றது ஒரைவராகிய பாண்டவரோடு அவரின் இருபதிற்களவான்மிக்க இனவலியுடையவருமென்றவாறு. இதனால் வலிமிக்குடையோருங் கெடுவரென்பது குறிப்பாயிற்று. போர் என்றதற்கு, கவறு என்னுங்குறிப்பால் 'குதுபோரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மற்றையவரோடும் பகைவராகி' என்றது இருபதிற்குரைவராய் ஒன்றுபட்டிருக்கக்கடவராகியதாம் ஒரைவரோடுமொழிந்து குறைந்ததுமேயன்றி அவருக்குப் பகைவருமாகி என்றவாறு. இடைவிண்டாராதலால் என்பது ஞாபகவேதவாதலால் அதன் உரையாகிய 'வேறுபட்டீங்கினுர்களாதலால்' என்பதற்கு, வேறுபட்டீங்கினுர்களென்று அறியப்படுதலான் என்பது கருததாகக்கொள்க 'வேறுபட்டீங்கினு' என்றது கிருஷ்ணதௌதயத்தாலும் உடன்பட்டு ஒன்றாகது பொருது உயிரீங்கினுர் என்றபடி. உற்றரோடுகவறுடார் என்றாராயினும் விகாரத்தாற்றொக்க சிறப்புமையை விரித்து, அறிவுடையோர் என்னும் எழுவாயைவருவித்து, உற்றரோடும் கவறுடார் அறிவுடையோர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனால் நொதுமலரோடும் ஏதிலரோடும் கவறுடல் மிக்கதீங்குபயக்கும என்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஈரைம்பதின்மரும் போரெதிர் தைவரோடே திலராகிய யிடவின்டார் என்ற குறிப்பால், தமயின்மிக்க வலியுடையாரோடு கவறுடலும் மிக்க தீங்குபயக்குமென்பது தானேபெறப்பட்டது. காதலோடாடர்கவறு என்பது பாடமாயின், காதல் காதலாகாகுபெயராகக்கொள்க. காதலரோடுங் கவறுடலாகாது என்பது இதன்பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டில் எடுத்ததுக்கொண்டபொருளாகவும், திட்டாந்தம் இதிலுாஸப்பொருளாகவும் நாட்டப்பட்டுள்ளன.

53. அல்ல லொருவாக் கடைநதககான் மறறவர்க்கு

நல்ல ினிக ளொனப்படுவார்—நல்ல

வினைமரபின் மறறதனை நீக்க வதுவே

மனைமர மாய மருந்து.

எ-து, ஒருவர்க்குத் துன்பமவநதககால் அவர்க்கு மிக்க ினிக ளொன்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள், நல்லசெய்யலகமரபினாலே அத்துன்பத்தைநீக்குக; அந்நீக்கியசெய்கை, மனையின்கண்ணின்ற மருந்தாய மரத்தோடொக்கும் எ-று.

(தறிப்பு) அல்லல் என்பது ஊழ், பகை, நோய், வறுமைமுதலியவற்றா ளுண்டாகும் துன்பம். மிக்ககிளைகளாவார்—உடன்பிறந்தார்முதலாயினர். ‘நல்லசெய்கைமரபினாலே’ என்றது அதனுன்பந்தீருமாறு செய்துபோந்த அடிப் பட்டசெயல்களாலே என்றவாறு. ‘மனையின்கண்ணின் மருந்தாயமரத்தோடொக் கும்’ என்றது நோயுற்றொருவனுக்கு அந்நோயை உடனேதீர்க்கவல்ல மருந் தாகி அவன் மனையின்கண்ணேயுள்ளதொரு பச்சிலைமரம்போலும் என்றவாறு. இதனுள், துன்பததுக்கு நோயும், நல்லகிளைகளினுதவிக்கு மனைமரத்தினுதவியும உவமங்களாய், நல்ல வினைமரபின்மற்றதனை நீக்கவென்றது கிளைகளை நோக்கிய கூற்றுணமையால் ஒருவாக்கு ஆபத துவந்தகாலத்தில் அவருடைய மருந்திய கிளைகளாவா உடன்கொன்றுதவவேண்டிமென்னும் பொருளும், அங்ஙனம் உதவுவார் ‘மனைமரமாயமருநது’ என்றது அல்லலுற்றாரைநோக்கிய கூற்றாக லால் அங்ஙனம் உதவுமவரைக கைவிடலாகாதென்னுங்குறிப்பும் பெறப்பட்டன. மனைமரமாயமருந்து எனறது பழமொழிக்கூற்று. இது ‘புழைக்கடைப்பச் சிலை’ என வழங்கத்தகுந்தவாய் அது, இக்காலத்து அல்லலுற்றா அல் அல்லல் தீருமாறு தம் நலலகிளைகள் சொல்லும் சொற்கேளாதவிடத்து, அக்கிளையாயி னாரைப் பிறர் நீவிர் இவர்க்கு இததுன்பந்துடைக்கவொண்ணாதோவென வின வியக்கால் அவர் குறிப்பாகப் ‘புழைக்கடைப்பச்சிலைமருந்துக்குதவுமா’ என விடையிறுப்பதுண்டு. இது, மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோலப் பிணிதீர்க்கவல் லார் அயலாராய பிறரிருக்கப் புழைக்கடைப்பச்சிலையோடொத்த உற்றாராகிய எம்மனோசெயல் பயன்படாதுபோலும் என்னும் குறிப்புடையதாகும். இதனால் மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோற் செய்கைகண்ணின்று நல்லகிளையல்லார் அல் லற்கு உதவுதலினும் நல்லகிளையாயினர் புழைக்கடைப்பச்சிலைபோல் அண் மைக்கண்ணின்றுதவுதல் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டமையால், அல்லற்குதவாத நல்லகிளையை, “உடன்பிறந்தாசுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டா*”வென விலக் கியதோடு விரோதமின்றென வுணர்க. இதன் பழமொழிப்பொருள் “மருந் தாகித்தப்பாமரத்தற்றால்” எனத் திருக்குறளுள்ளா மெடுத்தாளப்பட்டது.

54. தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக்
குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுகியே
கள்ளினுற் கள்ளறுததல் காண்டு மனவன்றோ
முள்ளினுன் முட்களைபு மாறு.

எ-து, ஆராய்ந்துணருந்திறத்தைபுடையார் தம்பகைவர்க்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப்பெறுதல் தமக்குறுதியே; தாம் முன்புசூழ்த்த தொருகள்ளை மற்றொருகள்ளைப் பிண்கூடித்து அறுத்தல்காணுந்நீரோம்

* மூதரை, செய்—20.

† திருக்குறள், 22-ம் அதிக. ஒப்புரவறிதல். 7.

அதுவன்றோ மற்றொருமுள்ளினாலே தன்காலிற்பாய்ந்தமுள்ளைக் களைபு மாறு எ-று.

(குறிப்பு) தெள்ளுதல்-கோதுநீக்குதலொப்புமையால் ஆராய்தலாயிற்று. 'தம்பகைவர்க்குள்ளேவாழு முட்பகையை' என்றது தம்பகைவருக்கத்தன அவருக்குட்பகையாயிருப்பாரை யெனவாறு. பெறுதல் என்றது அப்பகையை வெல்லுந்துணையுந் தற்கால நட்பாகப்பெற்று அவரைக்கொண்டிகளைத் தல் என்ற வாறு. உறுதி-ப்ராப்யம். இது காரியவாகுபெயராய உபாயத்தையுணர்த்திற்று. கள்ளினும் கள்ளறுத்தல்காண்டும் என்றது திட்டநாதம். 'முன்புகுடித்ததொரு கள்ளை, மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல் காணான்றோம்' என்றது ஒரு வகை கள்ளுண்டு களித்தாலொருவன் அககள்ளின மாறுபட்டவீரியமுடையபிறி தொரு கள்ளையுண்ண முன்னிருந்த களிப்பொழிதல் அநுபவசித்தமென்றபடி அதாவது : பிறிதொருபாயத்தாற் போகக்கூடாத கட்களியை அககளளின் மாறுபட்ட கட்களியாற்போக்குதல் கூடுமென்பதாம் இதனைத் "தானசெய் நோய்க குத தான்மருந் சாகிய, தேனியா நறயின றேறல் போல" என்பதனாலு மறிக. அது என்றது அந்நனம் பகைகளைத் தவ்வெனவாறு முள்ளினுள்முட்களையு மாறு என்றது பழமொழி. இது, "கூட்கெடுநவகூட்கூப்" என வடமொழி யுள்ளும், "மோதிமுள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்" எனச் சீவகச் சந்தாமணியுள றும்¹ வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டால், பகைவரைவெல்லுந் தெளிவுந் திறனு முடையார் அப்பகைவாக்குட்பகையா யுள்ளாரை யறவுகொண்டுவெல்லல் எளி தென்பது கூறப்பட்டது.

55. ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுளு செல்லாத நாடி லலை யநநாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாபினை
லாற்றுண லேண்டிவ சூல்

எ - து, அறிவுடையாராவார் அறிவுங் கற்றார்; அல்லலியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்குநிலையின் றண ணுளு சொற்செல்லாத நாடி லலை; சென்றநாடுகள் வேற்றுநாடாகா, தமமுடையநாடுகளேயாம்; ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணுக்கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை அவர் கட்கு எ-று.

* இலக்கணவிலக்கம், அகத்திணையியல் 128-ம் குத்திரவுரை யுதாரணம்.

† சீவகச் சந்தாமணி, விமலையாசீலம்பகம், செப்-8.

(குறிப்பு) இது கற்றவர்க்கு எல்லாக்காரியமும் சலபசாத்தியமாகுமென்று கல்வியின் நன்மை கூறுகின்றது. 'ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையார்' என்றது கல்வியானது அறிவுடையாரைக் கைக்கொள்ளத்தக்கது எனக் கல்வியின்சிறப்புத் தோன்றக் கற்றோரைக்கொண்டாடுகூற்றாயிருத்தலால் அதற்கு, "தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார்"* என்புழிப்போல, 'அறிவுடையாராவார் மிகவுங்கற்றார்' எனக் கிடக்கைமுறைமாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இதற்குப் "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்வுவே" என்புழிப்போலச் சிறந்த அறிவுடையோராவார் மிகவுங்கற்றார் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'அஃ' தென்றது கற்ற ரென்றதன் முதனிலைப்பொருளாகிய கல்வியைச்சுட்டினமையால் அஃதுடையார் என்றதற்குச் செய்யுளவிகாரததாற்றொக்க நான்கனுருபுவிரித்து உபசார வழக்காகக் 'அககல்வியாலாயவறிவினையுடையார்க்கு' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லீ' எனததற்கு, செல்லாதநேற்ற அவாய்நிலையான்வந்த சொல் எனனு மெழுவாய்கூட்டி, 'நான்குநிசையின்கண்ணும் சொற்செல்லாதநாடில்லீ' யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது 'சென்றநாடுகள்' எனதது, அங்ஙனம் அவா சொற்சென்றநாடுகள் என்றவாறு. நாட்டில் அவர்சொற்செல்லாவது-நாட்டார அவாசொல்வழிநின்றல். 'வேற்றுநாடாகா' என்றது தமக்கு ஒருரிமையுமில்லாத பிறநாடாயிருப்பினும் தம் சொற்செல்லுதலால் அவை வேற்றுநாடெனது கருதப்படாவென்றவாறு. 'தமவேயா'மென்றது வேற்றுநாடாகாத பாரிசேடிகததாலும், தம் சொல்வழிநின்றல்பற்றியும் தமக்கேயுரியவாம் என்றவாறு. இச்சொல் நாட்டுக்கு உடையோரினும் தமக்குரிமை மிக்கிருக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. 'ஆயினால்' எனதது ஆகவே என்பதன் நிரிபாய் ஆசலால் என்னும் பொருளுணர்ந்திரின்றது. 'ஆற்றணுவெண்மெவதில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, ஏதேனு மொரு கருதியபொருளைச் சுட்டி அது எளிதிற்றிடைக்குமெனவுரைக்கவேண்டுமிடத்து, 'அதற்குக் கட்டிக் கோறுகட்டிப்போகவேண்டாய்'என்னும் அடிப்பட்டநாட்டுவழக்கின் ரொடர் மொழிப்பொருளையுடையது. 'வழிக்குண' வென்றது, ஆற்றணுவென்றதன் கண்ணழிப்பில் அலுக்காயதொடர்ந்தவொருசொல்லாய்க் கருதியபொருள்கிடம்படியொழுகும்பெருமுயற்சிககுத் துணையாய்க்கைக்கொள்ளப்படும் சாதனததையுணர்ந்துந் குறிப்புமொழியாயிற்று. இப்பழமொழி, "கூற்றங்கொண்டோடத் தமிழே கொடுநெறிக்கட் செல்லும்போழி, னுற்றுணைக் கொள்ளீ ரழகலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்" எனச் சேவகசிந்தாமணியுள்ளும்,† பொதிசோறு என்னும் பரியாயப்பெயரான் அதன் உரையுள்ளும், தோட்கோப்பு என்னும் பரியாயப்பெயரால் "ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றண்மையாற்,

* திருக்குறள், 27-ம் அதிகாரம் (தவம்) குறள்-6.

† சேவகசிந்தாமணி 6-வது கேமசரியாரிலம்பகம் செய். 189.

றேட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டியம்மின்” என நாலடியுள்ளும்* வழங்கப் பட்டது. ‘கொண்டிபோகவேண்டியதில்லை’ யென்றது, கொண்டொழுக வேண்டியதில்லையென்றவாறு கற்றோர்க்குத் தாம்கருதியவெல்லாம் யாங்கும் சுலபசாத்தியமாய்முடியுமென்பது கருத்து. இதனை, “வி ஐான்ஸர்வத்ரபூஜ்ய தே” எனவும், “யாதானு நாடாமா ஸாராமா”†வெனவும் “கற்றோற்குச், சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு”‡ எனவும் பிறருங் கூறுதலா னறிக.

56. எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார்த தாந்தேர்தல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோமம் நில்லைத்
தமக்கு மருததுவற் றாம.

எ-து, எமக்கு ஓரிடர்வந்தாற் துணையாவார் வேண்டுமென்றுகரு சித் தமக்குத் துணையாவாஸ்த தாம தே விவேண்டா ; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ? ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலேம்; தமக்கு மருததாவார் தாமேயாதலான் எ-து.

(குறிப்பு) இது, தன்னையங்கருதியிருப்பார்கட்புக்கொள்ளற்கவென்கின்றது. ‘தமக்குத் துணையாவாரை’ என்றது தம்நட்பினர்க்குத் துணையாகாது ஸ்வயகார்ய நிரதராயிருப்பாரை யென்றவாறு. இவரைத் தன்காரியக்துட்டி எனவும், ஸ்வய காரியப்புலி எனவும் வழங்குவர் காட்டார். ‘தாம் தேலவேண்டா’ என்றது எமக் குத்துணவேண்டுமென்பார் தாம்முயன்றுதேடவேண்டா என்பதாம். அதாவது, அவர் ஸ்வயகார்யசுத்தியின்பொருட்டுப் பிறரைத் தாமே தேடியடைந்து அவர்க் குத் துணையாவார்போன்று வஞ்சித்தொழுகுவராதலா லவரைத் தேடியுங்கொள் ளல்வேண்டா வென்றவாறு. ‘பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ’ வென் றது எமக்குத் துணையாவார்வேண்டுமென்பாரும், தமக்குத் துணையாவாருமாகிய விருவருங்கூடித் தம்மு ளொருவர்நன்மையைநாடாது தத்தம்நன்மையையே காடுவராதலால் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தாமாகாது பிறராவர்; ஆகவே பிறர்க்குப் பிறர்செய்யமுதவி யொன்றுமில்லை என்றவாறு. இது ஒருவருக்கொரு வர் செய்கிறதென்ன? என் றடிப்படவழங்கிவரு முலகவழக்கினை, எடுத்துக் கொண்டபொருட்டுணிவிற் கேதுவாகக்காட்டியவாறு. இதனால் “இனிய ரிவ ரெமக் கின்னயா மென்று, புனயினும் புல்லென்று கட்டி”§ என்றபடி யொரு

* நாலடியார், 2-ம் அதிகாரம் (இளமைநிலையாமை) செய்-10.

† திருக்குறள், 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறன்-7.

‡ மூதுரை, செய்-26.

§ திருக்குறள், 79-ம் அதிகாரம் (கட்டி) குறன்-10.

வரையொருவர் தாமாகவேபாவிக்குமிருவரு மொருவருக்கொருவர்செய்யு முதலிய லதிலியாத் தியின்றெனவுணர்க. ‘ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலே’ மென்றது பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதுண்டோவென்ற ஆராய்ச்சியிற் றேன்றிய துணிவுரைகூறியவாறு. ‘தமக்குமருத்துவர்தாம்’ என்றது பழமொழிக் கூற்று. இது தற்காப்பிற் பராக்காயிருப்பானொருவனிடருற்றழி அவனைநோக்கி யிடிப்பாருரைக்குமிடத்துத் தனக்குவயித்தியன் றுனாகவேண்டும் என்னும் உலக வழக்காயுள்ளது. இதன்பொருள் ஒருவர்க்கு ஒருபிணினோயுற்றழி அப்பிணி நோயுற்றானாகிய தானே அந்நோய்தீர்க்குமருந்தின்கூற்றுள் முதலாய்வின்று தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அந்நோய்தீர்த்தற்காக காரணமாவதுபோல இடருற்றானும் தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அவ்விடர்தீர்க்கு முபாயங்க ளுள் முதலாய்வின்று தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். நோயுற்றானே அந்நோய்தீர்க்கு மருந்தின்கூற்றுள் முதலாயுள்ளானென்பதை “உற்றவன் நீர்ப் பான் மருந்துழைச செல்வானென், றப்பானை கூற்றே மருந்து”* என்னுங் குறளரையானு மறிக. இக்குறளில், நோயுற்றானையும் அது தீர்ப்பானையும் மருந் தென்றுகூறியபடியே ‘தமக்குமருத்துவர்’ என்றதற்குத் ‘தமக்குமருந்தாவார்’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

57. கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவர வில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே யுணர்ந்தாரான்—மெய்யா
மடமபட்ட மாணோக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம்.

எ-து, தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட வொண்பொருள், பின்னைத் தன்வகையின்கண்வருவதில்லையென்றுசொல்லுவார் மெய்ம்மைப்பட்டநெறியானே அறிந்தார்கள்; மெய்ம்மையாகவே, மடமையை யுடைத்தாசிய மாணோக்கினைபுடைய மாமயிலபோல்வாய்! பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசுபெற்றபடியாவது குளுறுதற்குப் பாம்புக குடத்தைப்பெறுதல் எ-று. “பாழ்ந்தனிகவேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்” என்னும் பழமொழி இது.

(குறிப்பு) இது சான்று சாசனம் அடகுமுதலியபற்றொன்றமின்றிப் பொன்மயமானபொருள்களைப் பிறர்க்குக் கடன்கொடுக்கலாகாதென்பது கூறு கின்றது. ‘கைவிட்டவொண்பொருள்’ என்றதற்கு, ‘கடம்பெற்றான்’ என்னுங் குறிப்பால், ‘தனிசென் றொருவன் பிறாக்குககைவிட்டவொண்பொருள்’ எனப்

பொருளுரைக்கப்பட்டது. தனிசு-கடன். 'பிறர்க்கு' என்றது தன்னோடியை பில்லாத அயலாருக்கு என்றபடி. 'கைவிட்ட'வென்றது பின்னொட்டித் தற்காதரவான் ஈடு சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக்கொடுத்த வென்றபடி. இதனால் வர்த்தகமுறைப்படி கொடுக்குந் தனிசு விலக்கப்பட்டது. 'ஒன்பொருள்' என்றது கொள்வோன் விழைவுற்று வெஃகுமாறு அவன் நிலையின்மிக்க சிறந்தபொருள் என்றபடி. 'பின்னீத' தன்கையின்கண்' என்றது மறிததும் கொடுத்தான்வயமாக வென்றவாறு. 'வருவதில்ல யென்று சொல்லுவார்' என்றது வராதென்பார் என்றபடி. 'மெய்மைப்பட்டநெறி' உண்மைப்பாடுடையநெறி, அதாவது பிரமாணங்களாம்; அவற்றான நின்றாராவார்-பிரமாணிகர்கள் எனக்கொள்க. 'மெய்ம்மையாகவே' எனறது உதாரணங்காட்டும் பழமொழிக்கதை, கட்டுக்கதையன்று உண்மையாகவே நடந்தகதை என்ப துணாததியவாறு. 'கடம்பெற்றான்பெற்றான் குடம்' என்றது பழமொழிக்கூற்று இக்கூற்றில் இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் குடம்பெற்றதே கடம்பெற்றதாயமுடிந்ததென்பா கடம்பெறுவானென்னாது கடம்பெற்றான் என இறந்தகாலத்தாற்கூறினா எங்ஙனம்பெற்றான் என்பார்க்கு குடம்பெற்றானாகியெனப் பெற்றபடி கூறுவார். கடம்பெற்றான் எனறமையால், அதற்கு 'தனிசுபெற்றபடியாவது குளுறுதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப்பெறுதல்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது குடம் என்றதற்குப் பாம்புக்குடம் என அடையும், குளுறுதற்கு என நிமித்தமும் இப்பாட்டிற்கெடுத்தக்கொண்ட பழமொழியின்கூற்றாலுங் குறிப்பாலுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'பாழ்ந்தனிகுவேண்டிப் பாம்புக்குடம்பெற்றான்' எனனும் பழமொழியிது'வென்றது ஒரையகமடியாகப் பிறந்ததாய், இப்பாட்டிற்கெடுத்தக்கொண்ட பழமொழியி னொகாரமிருக்குமபடி காட்டியவாறு. பாழ்ந்தனிகுசென்றது-ஈடு சான்று சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக் கொடுத்ததனி சென்றபடி இதனாலும் சான்று அடகு சாசன முதலியவுள்ள தனிசு விலக்கப்படுதல்காண்க. இதன் ஐதிகமாவது—சிறிதுபொருளபடைத்தா னொருவன், தன்னிடமிருக்கும்பொருளை திருடர்கவராதிருக்கவேண்டிப் பிற ரறியாதுவைத்துத் தன்னொடுபயின்றொருவனுக்கு மந்தணத்திற் தனிசு கொடுக்க அத் தனிசுபெற்றான் அதனையிறுத்ததற்குரியகாலத்திறுத்திலுணைத் தனி சிட்டோன் பன்னாட்டொடர்ந்து தனிததுககேட்டும் சாகுப்போககுச்சொல்லிக் கடத்திக்கொண்டவருடதுகண்டு இனி இவன் நேரேதாரானென்றுதுணிந்து நியாயசபையில் முறையிட, அதுகேட்ட நியாயசபையார் எதிரியையழைத்துரைத்து நின்னெதிருரையென்னென்ன; யான்தனிசுபெற்றிலேன் என்ன; அதுகேட்டவர் வாதியையேனோக்கி நீ யிவற்குத் தனிசிட்டதற்குச்சான்றுண்டோ வென்ன; சான்றிலையென; குளுரைகறி யுன்வழக்கை மெய்ப்பிக்க நானி வாவுவென்றுபோக்கி மறுநான் அவன்வநதுழி அவ்வாதிகையிற் பாம்பின் குடங் கொடுப்பித்து அதனுட்கையிட்டிக்குளுரைக்கென்ன, அவனதிற்கையிடற்கஞ்சி நேற்றிரவேதனிசுபெற்றுக்கொண்டேனென்றுகூறி வழக்கைநிறுத்திக்கொண்டு

பொருளையிழந்தான் என்பதாம்.* இவ்வாறு பண்டைக்காலத்துப் பாம்பின் குடத் துக்கையிட்டுச் சூளுரை சொல்லும் வழக்குண்டென்பதை “ஆரங்கெடப்பரணன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கா, வாரங்கொடுதல் பாய்ப்பீற்கையிட்டவன் மாற்ற லரை, வீரங்கெடுத்த செங்கோற்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே”† என்பதனானதிக. (சான்றாவார் தீந் தெய்தினுமெய்துவென்னுந் துணிவொடுநின்று கரிகூறவேண்டுமென்னும் நிய மம் முற்காலத்துப் பிறநாட்டினுமிருந்ததென்பது என்னைகளோபீடியா (பிரிட் டானிகா) பதினேழாவதுவாஸ்யும் (9-வது பதிப்பு) 698, 699-வது பக்கங்களிற் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அறியத்தக்கது.)

58. நிரந்த வழிவந்த நீசரு ளெல்லாம்

பரந்தொருவர் நாடுங்காற் பண்புடையார் தோன்றார்

மரம்பயில சோலை மலைநாட வென்றுங்

குரங்கினு ணன் முகத்த வில.

௮-து, இடையறாது குடியாகப்பிறந்துவந்த கீழ்மக்களுள்ளெல்லாம் பரந் தாராயுங்காற பண்புடையாரொருவர் தோன்றார்; மரம்பயில் சோலைமலைநாடனே ! என்றும் குரங்கினத்தில நன்முகத்தவாயுள்ள குரங்குகளிலை, அதுபோல ௮-து.

* இதன் பழமொழியினதிகம் பிறிதோரார்றாதுங் கூறப்படுவதுண்டு. அதாவது — உழுதொழிலவாழ்க்கையுடையானோரினானுன், தன் வீட்டாரறியாது தன் றோட்டத்திலுள்ள காய்கறிகளைவிற்ப்பீடிய சிறுதேட்டைப் பிறறியாது ஒருவனிடம் கடன்கொடுத்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துத் தனிததுக்கேட்ட பொழுது, கடனபெற்றான் அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதி நாளையிரவிற் றருகின்றேன் வாவுவென்று சொல்லிப்போக்கி, ஒருகுடத்தில் இரவைவைத்துப் பாம்பைப்பிடித்து, அக்குடத்தினவாயைக் கிழியால் மூடிக்கட்டி, வீட்டிற் கொணர்ந்துவைத்து, அன்றிரவிற் றனிசிட்டோன்வந்து கேட்க, இக்குடத்தில் இட்டுவைத்திருக்கிறேன் இதனை ஒசைப்படாது கொண்டிசென்று உன்தோட் டத்திலவைத்து, எண்ணி எடுத்துக்கொள் என்று சொல்லக்கேட்டு, அவன் குடத்தை யெடுத்தவனவிற் கனத்திருப்பதுகண்டு, பணக்கிழியென்று மகிழ்ந்து, அதனைக்கொண்டு தன்தோட்டஞ்சென்று வேலிமறைவில்வைத்துக் குடத்தின் வாய்க்கிழியை அவிழ்த்துக் குடத்துக்கையிட்டவாதே அதனுள்ளிருந்த பாம்பு சீறியெழுந்து கடிக்க உடனே இறந்தான் என்பதாம்.

† நாலாயிரதில் பரபந்தம் பெருமாள் திருமொழித்தனியன்.

(தூதர்ப்பு) இது குற்றமேசெய்யுங்கூட்டத்தாராகிய இழிகுலத்தவருள் ஒருவரேனும் நல்லொழுக்கமுடையராயிராதலா லவரைநம்பலாகாதென்பது கூற்றினின்று. “இஃதையுறுத்துடியாகப்பிறந்துவந்ததீழ்மக்கள்” என்றது குலம் சாதி கேர்த்திரநியமமொன்றுமின்றி ஒருளான்று முயர்குலத்தன்மையெய்தற் குரியராகாத வழிவழியே இழிதொழில்புரிந்துவந்த தீழ்மக்கள் என்றவாறு. ‘இங்ஙனையே கர்னக் என்னும்பெயரால் ஆங்கிலம்வல்லார்வழங்குவர். இவ்வழிகுல மன்னது நியமமுடைய சாதிவிசேடங்களிலுள்ள குடிப்பிறப்பின்வேறுதலால், இப் பாட்டின்சொந்த, ‘பெருங்கடலுட், பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார், நல் லான் பிறக்குங் குடி” என்பதனோடு மாறுபடாதெனவுணர்க. பரந்துநாடுங் காற் பண்புடையாரொருவர்தோன்றார் எனக் கூட்டிக். ‘பண்புடையார் ஒருவர் தோன்றார்’ என்றது நல்லொழுக்கமுடையாரொருவரும் தோன்றாருரென்றவாறு. ஒருவரும் என்ற உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்றமென்றது, “மன்னாப் பொருளு மன்ன வியற்றே”† என்றதனா லுமமையும் களனு மொருங்கு கூறிய வாறு. ‘குரங்கினுள் கண்முகத்தவில’ என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, தூங்கு முஞ்சியில் நல்லமுஞ்சியுண்டே. என்றும், துங்கிலியக்குரங்கி லெந்தக் தூங்குகாலென்ன. என்றும் துஷ்டகிருத்தியஞ்செய்யுஞ்சிறுரைச்சட்டி வழங் கப்படுமெனது.

59. முட்டின் றொருவ நுடைய பொழுதின்க
ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபலே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நடாரோ வில்.

எ-து, ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடையபொழுதின்கண் அவரட்டிலின்கண் ணுள்ளதனைத்தின்பவா ஆயிரவருள்ளாராவர்; கட்ட லர்தார்மார்பனே! கலியூழியாகியகாலத்துக் கெட்டார்க்கு நடார் ஒருவருமில்லை; ஆதலான் எ-று.

(தூதர்ப்பு) இது செங்கலைக்கைவிவொரொடு கேண்மைகொள்ளலாகா தென்கின்றது. முட்டி-முட்டிப்பாடி; இது, தாமுண்ணுதற்கும் உற்றார்க்குதவு தற்கும்போதாத பொருட்குறையையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. அக் குறைவின்மையே செல்வத்துக்கு நிறைவுடைமையாதலால், ‘செல்வமுடைய பொழுதின்கண்’ என்றது நிறைந்தசெல்வமுடையபொழுதின்கண் என்றவா ருயிற்று. ‘அட்டிலின்கண்ணுள்ளது’ விரும்பியுண்ணுதற்கேற்ற விளக்குடாருத அறுசுவையுண்டியும் பண்ணியவகைகளுமுதலிய வுணவின்றொகுதி. ‘தின்பவர்’

* என்மணிக்கடிகை செய்—4.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம். குத்திரம்—84.

என்றது பின் பலர் கன்றிமறப்பவர் என்பதுநோக்கிய செறற்சொல்லாயிற்று. 'ஆயிரவருள்ளாராவர்' என்றது மிகப் பலராவர் என்றபடி. கலியூழியாகியும்காலம் என்றது கலிபுருஷன் என்னும் இழைத்ததெய்வம் முறைசெலுத்துங்காலமாகிய இக் கடையுக்கமென்றவாறு. காலவியல்புந் தீவினைக்கே துணையுமாதலால் கன்றி யறிதலுடையராயிருப்பா ரரியரென்பது கருத்து. 'கெட்டார்க்குநட்டாரோவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. கெட்டார்க்கென்றது குறைவின்றிச் செல்ல முடையராயிருந்தகெட்டார்க்கு என்றபடி. 'கட்டாரோவில்' என்றதற்கு 'அட் டிற்றுத்தின்பவ ராயிரவராபவே' என்றகுறிப்பால 'ஒருவருமில்லை'யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஓகாரம் தெரிநிலையானமையால் 'ஒருவருமில்லையாத லால்' என ஏதுவாக்கிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'ஆதலால்' என்றது கெடுங் காலத்தைகவிவொர்நட்டிக் கொள்ளற்கவென்னுந் குறிப்புப்பொருள்கொள்ளக் கூறியவாறு. 'கெடுங்காலத்தைகவிவொர்கேண்மை'என்னுந் குறையும்* 'காலாடி போழ்தி'†லென்னும் நாலடிச்செய்யுளு மிககருதததுடையன. இதன்பழமொழி 'கெட்டவருக்குநட்டவருண்டோ' என்பதாம். இது மிகுதிபற்றியவழக்கானவந்த பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருள், 'நல்கூர்ந்தாரிக்குல்லாகற்றம்' எனச் சேவகசிந்தாமணிபுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

60. ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—வாற்றச்
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லையே யில்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

எ-து, கற்கலாமிளமைக்கட கற்கலாதான், மூப்புவந்தகாலத்துக் கலவியைக்கற்றுப் போற்றுமென்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவுஞ்சுமந்து வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு ஒருவனைச் சுங்கங்கொண்டாரில்லை; ஓடத்தினின்றும்போகக் கரையேற்றிதின்று கூலிகொண்டாருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது கல்வியை அன்றறிவாமென்றிரா திளமைப்பிரயத்தே கற்கவேண்டுமென்கின்றது 'கற்கலாமிளமைக்கண்' என்றது பலவாற்றானும் கற்றற்குயோக்கியமுள்ள இளமைப்பருவத் தென்றவாறு. அவையாவன, மனம் மாசுபடாமையும், உணர்ச்சுலேப்டையும், மனக்கூலையின்மையும், விடயாந்தரங் களில் மனஞ்செல்லாமையும், இயல்பான குரவரகாணை கடங்கியொழுது மியல்புடைமையும், ஆற்றலுன்னுது வளர்வடைந்துவருதலும் முதலாவன.

* திருக்குறள் 80-ஆம் அதிகாரம் (கட்பாராய்தல்) குறள்—9.

† நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்யுள்—8.

‡ சேவகசிந்தாமணி 12 இலக்கணையாரிலும்பம் செய்யுள்—158.

‘மூப்புலந்தகாலத்’ தென்றது பலவாற்றாணுந் கற்றற்குயோக்கியமாகாத வயது நிரம்பியபிறகென்றவாறு. இதனை ‘மூப்பதாமாண்டளவில்’* என்றாற்பிறரும். ‘கல்வியைக்கற்று’ என்றது போற்றும்மென்றதற்கேற்பச் சுட்டாற்போந்த செய்யப்படுபொருளை விரித்துரைத்தவாறு. ‘போற்றும்மென்றுசொல்லப்படுவது மொருவர்க்குக்கூடமோ’ வென்றது போற்றுவானென்று ஒருவர் சொல்லுவதுஞ் செய்யார் எனப் போற்றாமை யை வலியுறுத்தியவாறு. ‘மிகவு’ மென்றது சுமப்பார் வர்த்தகத்தின்பொருட்டன்றித் தமக்கு துகரும்பொருட்டுச் சுங்கமின்றிக்கொண்டுசெல்லற்குரிய அளவின்மேற்பட வென்றவாறு. ‘வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு’ என்றது சுங்கம்வாங்கும்வழிவாயிலை கடந்துசென்று போகவிட்டு என்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடியிரண்டும் இருதொடரிணைந்த தொருபழமொழிக்கூற்ற. இப்பழமொழியின் சொருபம் வழக்குஞ் செய்யுளு நோக்கி வந்துழிக்காண்க. இதன்பொருள் உபலக்ஷணவகையால் ஒன்றனை யொருவன் பெறுதற்குரியகாலததப் பெறுதுவிடுததாற் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்பதாம். இப்பொதுப்பொருளால், இளமையிற் பெறுதற்குரிய கலவியைப் பெறுதுவிடுததான் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இப்பாட்டால், கல்விகற்றற்கு இளமைப்பருவமே சிறந்த தென்றமையாலும், முதுமைப்பருவத்திற் கற்கலாகாதென்றவிலக்காமையாலும், கல்வி கரையிலவாதலால் இளமையிற்கற்றா னவ்வளவினொழியாது மேலுங்கற்றல் முதுமையினியலுமாதலாலும் இது ‘என்னொருவன் சாந்துணையுந்கல்லாதவாறு’† என்னுந் குறிக்கருத்தொடு மாறுபடாதென்க. இதில் ‘மாம்போக்கிக்குலிகொண்டார்’ என்னும் பழமொழியிலுள்ள ஒடத்தை உபலக்ஷணவகையாற் பண்டியாக வைத்து, “உழந்தாலும் புத்தச்சொன் றிட்ரீர்த மேற்றா, சிழந்தார் பலரா விடும்பை நீர் யாற்று, னழுந்துமால்பண்டியச்சீரா முன்னே, கொளுஞ்செல்ந் கூலியாக் கொண்டீர்மின்பாரீர்” எனச் சேவகசிந்தாமனியுள்ளும்‡ முடிக்கப்பட்டது. 1

61. உணற்கினிய விர்நீர் பிறிதுழியில் லென்னுந்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

எ-து, உண்ணுதற்கினிய இர்நீர் பிறிதோரிடத்திலையெனக் கருதிக்கிணற்றகத்தேவாமுந் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; னாலொன் றினையே முடியும்படி நாடொறும்வெறுதே யினிதாகவோதிக் கற்றலிற் பலாநல்களையுங்கேட்டலே நன்று; ஆதலான் எ-து.

* கல்வழி, செய்-89.

† திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்—7.

‡ சேவகசிந்தாமணி, 18-வது முத்தியிலம்பகம், செய்-28.

(குறிப்பு) இது ஒருதற்கல்லியினும் பலதற்கேள்வி சிறந்ததென்கின்றது. 'இந்நீர்' என்றது இங்குள்ளநீர்போலும்நீர் என்றவாறு. இல்லெனல் தவிரையின்வினையாகாத குறிப்புச்சொல்லாதலால் 'இல்லையெனக்கருதி'வாழ்மெனத் தாற்பரியப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கிணற்றகத்தேவாழ்ந்தவனைபோலொழுகலாகா' தென்றது தான் நெரிந்ததொருநிலையே பயின்று பிரிதொருநிலும் அத்துணை நன்றன்றென்று பயிலாதுவிட்டிருக்கலாகாதென்றவாறு. தனிச்சீர் உரையொடுபொருந்தக் 'கணக்கொன்றே' என்றிருக்கவேண்டும். 'முற்றப்பகலும் முனியாதினிதோதி' என்றது கற்றலின் சிறந்தமுறையிருந்தபடி கூறியவாறு. 'துலொன்றினையே' என்றது கற்குங்காலததும் பலதலுமொருங்கு பயிலாது கற்கத்தகு பொருளையே பாடங்கேட்பது நன்றென்றுணர்த்தியவாறு. 'முடியும் படி' என்றது இடையிலிட்டுடொழியாத விரைவிலுமுடியும்படி வேண்டுமளவு பயின்று எனவாறு. 'நாடொழி' மென்றது உரியகாலங்களை வீணுக்காது என்றவாறு. 'வெருதே' என்றது வருப்புடையனும்க்கொண்டென்றவாறு. 'இனிதோதி' என்றது மனஞ் சோவடையலிடாது அநாயாசமாகப் பாடம் வரப்பண்ணி யென்றவாறு. இவை கற்கும் முறைகளாம். கணக்கொன்றே கற்றலின் எனக கூட்டுக 'பலதல்களையு'மென மறதலையடையும் செயப்படு பொருளும் வருவித்தரைக்கப்பட்டன. 'கற்றலிற்கேட்டலேனறு' என்றது கற்றல்நன்று அதனினும் கேட்டல் மிகவும் நல்லது என்றவாறு. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள்குறித்துநின்றது. ஆதலால் என்னும் ஏது ஒழுகலாகாதென்னுத் துணிபொருள்கொண்டுமுடிந்தது. கிணற்றுத்தவனை நாடவேளமறியாது என்ப திதன்பழ்மொழி. கணக்கொன்றே முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக் கற்றொழுகுவாரைக் கூடக்கூர்மை எனப் பழிப்பதும், பலதல்களையும் கேட்டுடொழுகுவாரை வஹுமஹுமஹு எனப் புகழ்வதும் வடமொழிவழக்கு. இப்பழ்மொழிப்பொருளே, "ஊறுநீர்க் கூவலு ஞுறையு மீனஞர், வேற்றளட்டதனசுவை விடுத்தன் மேயினார்" என சீவகசிந்தாமணியினும் உபலக்ஷணவகையா லெடுத்தரைக்கப்பட்டது.

62. கழுமலத தியாதத களிற்றுக் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் மதனூல்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
திண்டா விடுத லரிது.

எ-து, கழுமலமென்னு முரின்கண்ணே பிணித்துநின்றகனிறும், கருவூரின்கண்ணையிருந்த கரிசால்வளவன் கடிதிகாயனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால் அவன்மேற்சென்று தன்மிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற்றுகுரிமைசெய்ததாதலால் விழுமியபொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாதுவிடினும் உறக்கடவன திண்டாவாய்விடுதல் அரிது எ-று.

(குறிப்பு) இது முயற்சியின்றியும் நல்லுழுவலியால் விழுப்பேறடைத வியலுமென்ப துணர்த்துகின்றது. கழுமலத்தென்றது கருவூரின்சேய்நிலத் துள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு யாத்த என்றது அவ்வுரைவிட்டுப் பிரிதிடம்புககரியாத கட்டுண்டுபழகிய வென்றவாறு. களிறு என்றது தருதிய யறியுந்திறனில்லாத விலங்கு என்றவாறு. கருவுர் என்றது தேசாந்தரமாகிய சேரநாட்டுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இவை நான்கும் வளவன் விழுப்பயனெய்தற கியைப்பின்மையுணர்த்துகின்றன. 'கரிகாலவளவன் கடி தினையனுயினு' மென்றது இசையெச்சம இதுவும் அவ னரசரிமையெய்தற் கியையின்மைகாட்டியபடி 'அவன் நாறப்புடையனாத்தலால்' என்றது அவன் அரசரிமையெய்தற்குச் சிறுசு நல்லுழுவலியனாத்தலால் என்றவாறு இஃ. தொன்றமே யவனாகரியமையெய்தற தேதவாயநின்றதென்பதாம். 'விழுமிய பொருளை' என்றது ஒருவன் சாக்கவே முயன்றெய்தற்கரிய பெரும்பேறகளை என்றவாறு 'காசலிடப்பினு' சாதலியாகவடினு' மென்றது ஆரும்பிமுயலினும் முயலா தபேச்சுத்திருப்பினு மென்றவாறு 'சுறக்கடவன்' வென்றது நல்லுழா லுறற்பாலனவாகிய நலகக் என்றவாறு 'திண்டாவிதெலரிது' என்றது அவ் லுழுகடையானைப் பற்றுகொழியாவென்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடி இரண் டும் பணுவல்வழக்காய்ப்பிறந்த பழமொழிக்கூற்ற இது நாலடியுள்ளும்* வழங் கப்பட்டது.

63. எவ்வக துணையாப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி யென்செய்யு—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூர குறும்பியங்கும்
கோப்புக் குழிசெய்வ தில்.

எ-து, துன்பமே தனக்குத்துணையாக ஒருவன் நினைத்தபொருளை முடிக்குந் தாளாண்மை, முற்றிறப்பிற்செய்த தீவினைவந் திடையூறு செய்தால் அவ்வினையைவலிந்து என்செய்வற்று, பூப்புக்கு வண்டார்க் கும் ஊரனே! என்கும் தடைபின்றிச செல்லவல்ல அரசன் கைக் கொண்டநாட்டின்சுட் குறுமபன் வலிந்துசெய்வதொன்றில்லையாத லான் எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியானமிக்க இழவுழின்றுன் எளியமுயற்சி யழி வெய்தமென்பது கூறுகின்றது. 'துன்பமேதனக்குத்துணையாகவென்றது' பொருண்முடித்தற்கேற்ற காலமிடமுதலிய பிறதுணையொன்றபின்னி என்ற வாறு. 'ஒருவனின் தன்பொருளை முடிக்குந்தாளாண்மை' யென்றது இடையூறில் வழிக் கருதியபொருளை முடித்ததற்குப்போதியவனவினையுடைய மெய்ப்புமுயற்சி

* நாலடியார், 11-ம் அதிகாரம் (பழவினை) செய்-9.

யென்றவாறு. தாளாண்மை யென்செய்யு மென்னுங்குறிப்பால் 'தெய்வமென்
றது' ஈண்டு முயற்சிக்குவிரோதியாயுள்ள இழைத்ததெய்வமாயிற்று. அது
முடித்தலாவது காரியக்கேடாகிய தன்காரியமேமுடியுமாறு முயற்சியைக்
கெடுத்தல். 'ஆவ்வினையவலிந் தென்செய்வற்று' என்றது அவ்வலியதீவினை
யை எளியமுயற்சியானது வலிந் தொன்றசெய்து வெல்லரபாலதில்லை யென்ற
வாறு. மொய்கொண்டு என்செய்வற்று எனக் கூட்டுக. 'குறும்பியங்குங், கோப்
புக்குழிசெய்வதில்' என்பது திட்டாநதமாகக்காட்டிய பழமொழிக்கூற்று.
இப்பழமொழியின்கொளும் வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி வந்தழிந் காண்க. இது
நடைத்ததன், "வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும், வெய்ய பாசறை விட்
டகல் வேளிரின்"* எனப் பொருள்பற்றி யெடுத்தாளப்பட்டது. 'எங்குந் தடை
யின்றிசெல்லவல்ல அரசன்' என்றது எந்நாட்டிந் தடையின்றித் தன்னினை
செல்லவல்ல சாராவபௌமனான அரசன் எனவாறு 'கைக்கொண்டநாடு' -
கையாட்சியிலுள்ளநாடு. குறமபன் என்றது குறநிலமன்னனொருவனென்ற
வாறு. இதனாற் குறமபாபலாகுடி எதிர்த்தல் விலக்கப்பட்டமையால், "ஊழையு
முப்பக்கங்காணப்"† என்னுா குற்றொடு மாறுபடாதாயிற்று. 'வலிந்தசெய்வ
தொன்றிலலை' என்றது அப்பேரரசனானையுண்டங்கிச செயலற்றிருப்பதன்றி
அவ்வாணையொடு மாறுபடத் தன்னினையை வலிந்தசெல்லசெய்யுமுபாய
மொன்றமில்லையென்றவாறு. 'ஆதலால்' என்றிருப்பது அதுபோல என்றிருக்க
வேண்டும். 'பேரரசனானையை ஒரு குறநிலமன்னனானை வெல்லாதவாறுபோல
இறைவனானையாகிய வலியதீயுழை உயிரினையாகிய ஒரு எளியமுயற்சி
வெல்லாதென்பதாம் ஆணை என்றது இங்குச் சங்கற்பத்தை எனக் கொண்க.
இவ்வரண்பொட்டானும் ஊழானன்றி, முயற்சி பயனளித்தலிற் பிறழ்ச்சி
யுடையதன்றென்பது கூறப்பட்டது.

64. கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்

பொல்லாத நிலலை யொருவாக்கு—நல்லா

யிழுக்கத்தின் மிக்க விழிநிலலை யிலலை

யொழுக்கத்தின் மிக்க வுயாவு.

௭-து, கல்லாதாரமுன்பு சொல்லுங் கட்டுரையின்மிக்கதொரு
பொல்லாமைநிலலை ஒருவாக்கு; நல்லாய்' இழுக்கத்தின்மிக்கதோ
ரிழிவுநிலலை; ஒழுக்கத்தின்கிசத்தோ நுயாவுநிலலை, ஆதலான் ௭-று.

* கைடதம், இத்திரப்படலம் செய்-2.

† திருக்குறள், 62-ம் அதிகாரம் (ஆன்வினையுடைமை) குறள்-10.

(குறிப்பு) இது கல்லாதவரிடை வைதுஷ்யப்பிரஸங்கமசெய்யலாகாதென உடன்பாட்டானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றது. கல்லாதவர்-கல்வியறிவில்லாதவர். கட்டுரை-வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம். 'பொல்லாமையிலில்' என்றது தோண்டாமையிதிதொன்றிலியென்றவாறு. பின்னடியிரண்டும் ஒருபழமொழி. இது கட்டிரைவகையால் வந்தது. இது "ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழக்கத்தி, னெய்துவ ரெய்தாப் பழி"* எனது திருக்குறளினு மமைந்துள்ளது. இழுக்கம்-நெறியினீங்கியசெயல். ஒழுக்கம்-நெறிமுறையொழுக்கல். கல்லாதவரிடைக் கட்டுரை பயனில்கூற்றாய்ப் பயனிலசெய்யற்க வென்னும் நெறிவழிப் படாமையால் அது நெறியினீங்கியசெயலா யிழக்கமாயிற்று. அது செய்யாமை பயனிலசெய்யாமைமாயிய நெறிவழிப்பட்டமையா லொழுகமாயிற்று. 'ஆதலான்' என்றது கல்லாதவரிடைச்சொல்லுங்கட்டுரை யிழக்கத்தின்பாற்படுதலாலும், அது செய்யாமை யொழுகத்தின்பாற்படுதலாலும் என்றவாறு. இது ஒருவர்க்கு அதனினமிகத்தொரு பொல்லாமையிலில் என்று அனவயதானும் வெதிரேகத்தானும் துணிதற்கு ஏதுவாசகமாயிற்று 'இழுக்கத்தின்மிக்கதோ ரிழிவுமில்லை' என்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைச்சொல்லுதல் தீதென வுடன் பாட்டாற்கூறுதற் கேதுவாயிற்று. 'ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோருயர்வுமில்லை'யென தது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைச்சொல்லாமையே நல்லது என எதிர்மறைமுகத் தாற்கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கல்வியாளுயகழிதட்பம்'† என்றபாட்டு துல்கற்க லுருமாணுக்கர் அந்நூற்பொருள்கொள்ளற்கேற்றகல்வியிலராயிற் சொல்லலாகாதெனக் கற்பிப்போணரோககியகூற்றுகையாலும், இப்பாட்டுக் கல்லாதாரவையுள் வைதுஷ்யப்பிரஸங்கமசெய்யலாகாதெனக் கோட்டிகொள்வாரைநோக்கிக்கூறிய கூற்றுகையாலும் இவை தம்முட் கூறியதுகூறலன்றென வுணர்க. இதனால், கற்றற்கு அதிகாரரியமமவேண்டுவதபோலக் கோட்டிற்கும் அதிகாரரியமம வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. "ஒளியார்முனொளியராதல்வெளியார்முன், லாணசுதைவண்ணங்கொளல்"‡ என்பதும் இக்கருத்தையுத.

65. வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றொடு நின்று சிறியார் பலசெய்தல
குன்றொடு தேன்கலா வெற்ப வதுபெரிது
நன்றொடு வந்ததொன் றன்று.

எ-து, வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனதைக்கொதிப்பித் தவர்வெஞ்ஞவதொருகாரியத்தொடுநின்று எளியராய்ப் பல குற்றங் களைச்செய்தல, குவடுகளும தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரலிநெருங்கிய வெற்பையுடையானே! நிகவும் அது தனக்கு நன்றொடுவந்தனவன்று
எ-று. குற்றென்பதும் வரும்.

* திருக்குறள், 14-வது அதிகாரம் (ஒழுக்கமுடைமை) குறள்-7.

† இந்நூலின் மூன்றாஞ்செய்யுள்.

‡ திருக்குறள் 72-ஆம் அதிகாரம் (அனவயதில) குறள்-4.

வாறு. 'பிரியாதேபொருந்துவர்' என்றது வேற்றுமையின்றி யொன்றபடுவர் என்றவாறு. 'ஒருகுடிப்பிறந்தார்'-குடிப்பிறப்புடைய ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர். மூன்றாமடி பழமொழிக்கூற்று. 'பொன்னாகப் பிறரைச்செ யினும்' என்றது தம் மோடொருகுலத்திற்பிறவாதபிறரைப்பொன் மிக்குடையராகச்செய்துவைப்பினு மென்றவாறு. பிறர் என்றது அங்ஙனம் செய்துவைக்கப்பெற்ற பிறராகிய அவர் என்றவாறு. தமக்கென்றது, அப்பிறரைப்பொன் மிக்குடையராகச்செய்துவைத்த தமக்கே என்றவாறு. 'வந்துபுகுதார்' என்றது வந்து துணைசெய்யாது விலகி நிற்பர் என்றவாறு. துன்னினரல்லர் பிறர் என்றதனைப் பிறர் துன்னினரல் லர் எனக்கூட்டிப் பழமொழிப்பொருளைச்சாதித்தற் கேதுவாக்கி 'ஒருகுடிப் பிறவாதா துன்னினரல்லராகலான்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. "பொன் னுச்செய்தாலும் பேரூந்தார் பேரூந்துவரோ" எனப் திதன்பழமொழி. ஒருகுலத்தார்தட் பொழிக்கறபாற்றன்மென்பது கருத்து.

67. சுற்றத்தார் நட்பா ரெனசென் றொருவரை
யற்றத்தாற் தேறா யறிவுடையார்—கொற்றப்புள்
ஞாநதுலகந தாவின வண்ணலே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில.

எ-து, சுற்றத்தாரென்றும் நட்பாரென்றுங்கொண்டு ஒருவரை மறைத்துசெய்யுங்காரியத்தின்கண் அறிவுடையாரா தேறா; வென்றி யையுடைய புள்ளையூவதுஞ்செய்து உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ் செய்த உயர்ந்தமுதலவனையாயினும், தனக்குச் சோக்கப்பெற்ற தொன்றை ஒழியவிடுவாரில்லை எ-று. தன்பேறு சீரிதாயிருந்ததாயிற் பழிபும் பாவமும் பாராதே யாவராயினும் மனநதிநதவெளவுவர் எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறையிற் பொருட்பேறறை அவா தமதாகிக்கோடற் குரிய சீரியகாரியத்தி லொருவரையும் நம்பலாகாதென்கின்றது. 'சுற்றத்தா ரென்றும் நட்பாரென்றும்கொண்டு' என்றது இவா நம் சுற்றத்தாராதலால் நமக் கண்கூலம்செய்வரென்றேனும், இவர் நட்பாராதலால் நமக் கண்கூலம் செய்வரென்றேனும் மனததுட்கொண்டெனவாறு. 'ஒருவரை' என்றது தானல்லாத பிறரொருவரையும் என்றவாறு. விகாரத்தாற்றொக்கமுற்றுமமையை விரித்ததுரைத்துக்கொள்க. அற்றம்-பிறரையிது மறைக்கத்தருவது அற்றத்தால் என்றது வேற்றுமையக்கமாதலால் 'ஒருவரை மறைத்துசெய்யுங்காரியத்தின்கண்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது மறைத்துசெய்யுங்காரியமாவது— பிறிதொருதுணையும்வேண்டாது தனியேமுயல வெளிதினெய்தும் பொருட் பேற்றினைத் தன்னதாகிக்கொள்ளற்குரிய காரியம். 'அறிவுடையார் தேறார்'

என்றது அக்காரியவிஷயத்தில் அறிவுடையோர் தெரிந்தெடுக்கமாட்டார் என்ற வாறு. 'வென்றியையுடைய புள்ளையூர்வதுஞ்செய்து' என்றது இந்திராதி தேவர்களுள்ளாரையும்வென்று, அண்ணலாகிய தன்னினும் வரத்தா லுயர்வு பெற்ற கலுழனைத் தனக்கு ஊர்தியாகக்கொண்டதுமெய்ன்றி யென்றவாறு. 'உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ்செய்து' வென்றது எல்லாமுடையானுள் என்ற படி. இத்தொடர் இக்கருததுடையதென்பதை "அடியுனந்தான், ஞாய தெல்லா மொருங்கு"* என்பதனுமறிக்க. 'உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினு'மென்றது முதல் வராயுள்ளாருட் டிலேவனேயாயினு மென்றவாறு. இதனை, 'முதலாவார் மூவ ரம் மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்'* என்பதனுமறிக்க. 'தனக்குச் சீர்க்கப்பெற்றதொன்றை'யெனறது தன்னதாக வெளிதிற்கொளளதருவதாய் வாய்க்கப்பெற்றதொன்றை யெனறவாறு. 'ஒழியவிலவாரில்லை' யென்றது ஒழிய விலவாரொருவருமில்லையாகலாலயாரும் தமதாக்கக் கைப்பற்றிக்கொள்வ ரென்ற வாறு சோந்தது-மெலித்தலவிதாரம் அண்ணலேயாயினும்அசுசுற்றத்தார் கட்டார் சோந்தது செய்யாதாரில் எனப் பணமைவினைககேற்ற எழுவாய் விரிததுமுடித்துக் கொள்க. 'தனப்பேறு சீரிகாயிருந்ததாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதே யாக ராயினுமீமனந் திரிந்த வெளவுவா' என்றது 'சீர்ந்ததுசெய்யாதாரில்' என்ற பழ மொழிப்பொருளை விரிததுரைத்தவாறு. யாரும் 'வாய்த்ததை விடமாட்டார்' எனனுமடிப்பட்டவழக்கேஜ்ப்பாட்டிற் கெடுத்தக்கொண்டபழமொழிபோலும்.

68. எனைப்பலவே யாயினுஞ் சேய்ததாப் பெறலீற்
றினையதுணையே யானு மணிக்கோட னன்றே
யினக்கலை தேன்கிழிக்கு மெற்கலசூழ் வெற்ப
பனைப்பகித துண்ணார் பழம்.

எ-து, எததுனைப் பலவாயினும் காலநெடிதுசென்றாற் பெறுமத னிற் றினையளவேயாயினும் அணித்தாகவொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல மிகவும நன்று; இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிக்கும் பிறங்கியகற்கள்கூழ்நதவெற்பனே ' பனையைநட்டு அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பார் ஒருவருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது சூகீடாஹந்யாயத்தாற் சேய்மைக்கட் பெரும்பயனுத முயற்சியினும் அண்மைக்கட் சிறுபயனுதமுயற்சி சிறந்ததென்பது உறுதிந் தது. 'எததுனைப்பலவாயினு' மென்றது பனையளவான் மிக்கபலவாயினும் என்றபடி. 'காலநெடிதுசென்றாற் பெறுமதனின்' என்றது நெடுங்காலமுயன்று சென்றாற் பெறலாப்பயனுதய அம் மிக்கபலவாகியபொருளினும் என்றவாறு

* திருக்குறள், 61-ம் அதிகாரம் (மடியின்மை) குறள்-10.

† நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் இயற்பா முதற்நிருவந்தாதி, பாசரம்-15.

‘தினையனவேயாவியு மணித்தாக வொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும்ன்று’ என்றது சிற்றஞ்சிறுகாலேமுயல் உடனேகிடைக்கும்பொருள் அளவான் மிகச்சிறிதாவியுப்பினும் அதனையே கைக்கொள்ளுதல் மிக நன் றென்றவாறு. அணித்துக்கோடல் என்பது அணிக்கோடல் எனக் கடைக்குறை யாவிற்று. அணித்தாகக்கொள்ளுதல் என்பது பொருள். ‘இனக்கலைக டேன் பொதிகளைக்கிழிக்கும்’ என்று தம்மினங்களுடன்கூடிய ஆண்குரங்குகள் தேனி ஞல்களைப்பிய்த்து இனங்களையூட்டித் தாமுமுண்ணுகின்றனவாறு. பிறங்கிய கற்கள்-வினக்கமுள்ள சிறுகுன்றுகள். பனைப்பதித்துண்ணுப்பழமென்பது பழ மொழிக்கூற்று. ‘பனைவாயாட்டு, அப்பனைபழத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பா ரொருவருமில்லை’ என்றது பசியுடையராய் அப்பசிரோப் பனம்பழமுண்ணுங் வேணவானுடையாவேரும், எளியமுயற்சியிற் கிடைப்பதொரு பனம்பழத்தைத் தேடியுண்டு பசிதீராது, அதன் கொட்டைதேடிக்கொணர்ந்துவந்த தண்ணீர் வார்த்து வளர்த்துவந்த அது பனைமரமாய்ப் பின் காய்த்துப் பழக்கும் மிக்க பழங்கிணைதகாலேமென் றெதிர்பார்த்திரார் என்றபடி. “பசித்துண்ணவேண்டிப் பனைநிலோருண்டோ” என்ப திதன்பழமொழி. இப்பொருள்பற்றி நானாக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக்காட்டிலும் இன்றுகிடைக்கக் கலாப்பழம் நல்லது என்றும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

69: தந்தம் பொருளுந் தமர்தம் வளமையு
முந்துற நாடிப் புறந்தர லோம்புக
வந்த ணருவி மலேநாட சேனோக்கி
நந்துரீர் கொண்டதே போன்று.

எ-து, தந்தமது பொருளினதளவியையும், தமர்கள்செல்வத்தினள வியையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்றுகுதக்கவகை புறந்தருதற் பொருளைப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க; அந்தணருவிமலேநாடனே! பின் தணக்கு ரீர்பெறலாக் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து ரீரைத் தாங்கியதுபோல எ-து.

(திறிப்பு) இது கூட்டியபொருளை விண்ணெய்செய்யாது சிக்கனை வுடையராய் வைத்து வாழவேண்டுமென்கின்றது. ‘தந்தமதுபொருளினதள வியையும்’ என்று ஒவ்வொருவரும் தம்மாலிட்டப்பட்டுள்ள பொருளினது அளவு இத்தனையென்பதையும் என்றவாறு. ‘தமர்கள்செல்வத்தினளவியையும்’ என் றது தம்மாற் பாதுகாக்கத்தக்க இருமுதுகுரவரும் மனைவியும் மகனும் வவலான ரும் மற்றுந் தம்மைப்பற்றிய சுற்றத்தாரும் உண்டுமேதனியவேண்டும்பொருள் களும் அவற்றிற் குபரணங்களுமாகச் செலவுசெய்யவேண்டும்பொருளினள வையும் என்றபடி. முந்துறவாய்த்தறிதலாவது செலவிட்டுவாழவேண்டும் பித்திறநூற்றின் முற்படவே அகிலிருவணைவன்தைபும் சீர்தக்கியறிதல்.

‘உய்தற்குத்தக்கவகை புறத்தருதற்பொருளைப் பொருள்செய்துபாதுகாக்க’வென்றது, தம்பொருளினனவுசிறிதாயின் தாமுந் தமரு முயிவாழுமாறு பாதுகாப்பிற்கு வைத்திருக்கும் அப்பொருளைப் பிறிதொருசெலவும்செய்யாது சிக்கெனவுடையராய்ப் பாதுகாத்துவாழவேண்டுமென்றவாறு. “சேனோக்கி கந்த நீர்கொண்டதே போன்று” என்பது பழமொழிக்கூற்று லுதாரணங்காட்டியவாறு. ‘பின் றனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பாத்து நந்து நீரைததாங்கியதுபோல’ என்றது நத்தை தன்கூட்டினுள்ளே பனிககாலததிலீட்டிவைத்தநீரைத் தான் வீண்விரயஞ்செய்யாது காற்றிலுஞ் சூட்டாலுஞ் சுவறவிடாது புதர்நிழற்பசுமரங்களிலொட்டிக் கூட்டின்வாயைமுடி மிக்கசிக்கெனவுடையதாய் மாரிக்காலத்தளவும் வைத்தருந்தி வாழுமாறுபோல என்றவாறு. இதனால், சுருங்கியபொருளுடையார் அப்பொருளை தீயர்கவர்ந்துகொள்ளவிடாது தண்ணளியுடையோரான வலியோர்சார்புபற்றிச் சேமித்துவைத்துக்கொண்டு சிக்கெனவுடையராய் நுகர்ந்து வாழவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழிச்சொருபம் வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

70. சிறியவ ரெய்திய செல்வத்தின் மாண்பு
பெரியவா கலஞ்ஞாவு நன்றே—தெரியின்
ம தமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய் மோரின்
முதலெய்தி தாதலோ ளில்.

எ-து, கீழ்மக்கள்பெற்றசெல்வத்தின் மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோர்பெற்றவறுமை உலகத்துப் பயன்படும்; ஆராய்வேமாயின், தேன்மிடைந்த பூங்கோதையையுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது; நன்றேயாம் அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது வினைத்துய்மையின் உயர்வுகூறுகிறது. ‘கீழ்மக்கள் பெற்றசெல்வத்தின்’ என்றது பழிபாவங்களையஞ்சாது பொருளொன்றையே கருதிய கீழ்மக்கள் தீநெறியிலீட்டிய நிறைசெல்வத்தைக்காட்டிலும் என்றவாறு. ‘மாட்சிமைப்பட்டபெரியோர்பெற்றவறுமை யுலகத்துப்பயன்படும்; ஆராய்வேமாயின்’ என்றது அங்கனமீட்டாமையாற் பொருள்வரவின்றி நெதிரின்றபெரியோர்க்கு வறுமைவருமாயினும் அது ஆராயுமிடத்து உலகிற் கொடூக்கநடையைக்காட்டி அதனை வலியுறுத்திப் பயன்படுமென்றுதோன்றுதலால் அது மிக நன்றென்றவாறு. ‘தேன்மிடைந்தபூங்கோதையையுடையமாணிழாய்’ என்றது (மகடேமுன்னிலை) வண்டுகள்மொய்க்கும் பூச்சுட்டணிந்தகூந்தலினை யும் சிறந்த அணிகலங்களையுமுடையாய் என்றவாறு. உரையில் ‘மோர்போல’ என்றது மோரின் என்றிருக்கவேண்டும், மோரைக்காட்டிலும் என்றவாறு. ‘பழையநெய்

தீதாகமாட்டா'தென்றது (புதிதாய்ப்பெருகியுள்ளமோரைக்காட்டிலும்) பழைய தாய்ச்சுருங்கியுள்ளனெய் தீதாகாது நன்றாகுமென்றவாறு. அதனினும் புதிய நெய் மிகவுநன்றாகுமென்பது சொல்லாமையேபெறப்பட்டமையால் அதனுபமேயமாயிடுபெரியவரெய்தியசெல்வம் மிகவுநன்றாகுமென்பதும் குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குநோக்கி வந்துழிக்காண்க. இப்பாட்டின் கருத்து, “பழிமலைத் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர், கழிகல் குரவே தலை”* எனத் திருக்குறளிலுமுள்ளது. பாவமும் பழியுமுண்டாகச் சிறியராயினுரீட்டுகு செல்வத்திரட்சியினும் அந்நவனமீட்டாமையால் நெறியின்றபெரியார் வறுமையுறினும் அது சிறந்ததென்றமையாற பொருளை நனனெறியினின்றேமீட்ட வேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று.

71. வண்பாட்டவர்ப்பகை கொள்ளினு மேலாயார்
புண்பாட்டவர்ப்பகை கோடல் பயநினறே
கண்பாட்ட பூங்காவிச் சாணலந் தண்ணேராரார்
வெண்பாட்டம் வெள்ளந் தரும்.

எ-து, வலியதகைமையையுடையாரோடு பகைகொள்ளினும் மேலாயாரா எனியதகைமையையுடையாரோடு பகைகோடல் ஒருபயனும் படாது; கண்களின்றகைமையாயுள்ள பூங்குலனாகையுடைய காணலந் தண்சேர்ப்பனே' பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமுந் வெள்ளந்தாந் மாதலா நென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது ஒருவரோடும் பகைகொண்டு மேற்செல்லலாகாதென்கிறதது. ‘வலியதகைமையையுடையாரோடு பகைகொள்ளினும்’ என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகையாற்றலாலுந் தம்மின்வலியராயினுரோடு மாறுபட்டு மேற்செல்லினும் செல்லுக என்றவாறு. உம்மையால் அது வும்கூடாதென்பது கருத்தாயிற்று. ‘மேலாயார்’ என்றது அவ்வாற்றலான்மிக்காராயினுரென்றவாறு. ‘எனியதகைமையையுடையாரோடுபகைகோடல் ஒரு பயனும்படாது’ என்றது அவ்வாற்றலா விழிந்தாரோடு மாறுபட்டுமேற்செல்லக் கூடாதென்றபடி. உலியார்மேற்செல்லின் ஒரோவழி அவர் இவரது எனிமையையும் அறிவின்மையையுமுணர்ந்து பிழைப்பிற்குத் தகவொறுத்து அறிவுறுத்திவிட உய்தலுங்கூடமாதலால் வண்பாட்டவர்பகைகொள்ளினுங்கொள்க என்றும் எனியோர்மேற்செல்லின் அவர் தா மொருவாற்றாலும் இவர்க்குய்தல் அரிதென்று தணிந்து பலநீங்குகளும் ஒருங்குபுரிவராதலாலும் அவற்றிற்கெல்லாமஞ்சாது அவரைக்கொல்லினும் பழியும் பாவமுமெய்துதலாலும் அது பயமின்றென்றுங்

* திருக்குறள் 66-ஆம் அதிகாரம். (வினைத்துய்மை) குறள்—7.

கூறப்பட்டன. பயமின்றென்றது செய்யலாகாதென்றபடி. 'சன்களின்றகை மையாயுள்ள' என்றது மகளிர்கண்களின் றகைமைபோலுந் தகைமையையுடைய என்றவாறு. இது பூவிற்கு அடையாயிற்று. 'பூங்குவளை' பூக்களையுடைய குவளை. கானல்-கழிக்கரைச்சோலை. "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இதனுள் வெண்மை கருமையின்மறுதலையாய் பாட்டத்தை விசேடித்தலால் வெண்பாட்டமென்றது கார்காலமல்லாத வேனிற்காலத்துப் பெய்யும் மழையை யுணர்த்திற்று. பாட்டம்-மழைபெயல், பாட்டமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது 'பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந்தருமாதலான்' என்றது கார்காலததும்மழையேவெள்ளந்தருமென்றெண்ணற்க; வேனிற்காலததும்மழையும் வெள்ளந்தருமாதலால் அதனமேலும் செல்லலாகாதென்றவாறு. அதன்மேலும் செல்லலாகாதென்பது பொருட்குறிப்பாற்பெறப்பட்டது. வெள்ளந்தருதல்-நீரைப்பொழிதல். இது எடுத்துக்காட்டாதலால் 'ஆதலானென்றவாறு' என்றது ஆதலான் அதுபோலவென்றவாறு என்றிருக்க வேண்மீடு. பருவமழை ஒழியாதாற்பொழிதலால் வலியிக்குடையதும், வெண்பாட்டம் சிறிதுபொழுதுபெய்தொழிதலால் வலியில்லதுமாகிய வேறுபாடுடைய வாயினும் அவற்றைமதியாது எதிர்த்துச்செல்வார் அவற்றின் அம்புமாரியாற்றாக் குறுதல ஒருதலையானையதுவா. அவற்றுட் பருவமழையிற்செல்வார், இடி, ஆவி, சுழிகாற்று முதலியவற்றால் வாதையிலலாமையும், வெண்பாட்டத்திற்செல்வார் இடிமுதலியவற்றால் வாதையுறுதலும் எய்துவராதலாற் பருவமழையிற் செல்லுதலினும் வெண்பாட்டத்திற்செல்லுதல் தீதாவதுபோல, வலியாரும் எளியாரும் வலியால்வேறுபாடும், தம்மையெதிர்ப்பார்மேல் அம்புமாரிபெய்தலால் ஒப்புமையும் உடையராயினும், வலியராயினா எளியார்மேன் மிக்ககினங்கொள்ளாது அவர் அடங்குமளவே போர்புரிவராதலாலும், எளியராயினார் தமக்கு உய்யுமாரில்லாமையாற் தம்மேலெதிர்த்துவரும் வலியாரை யிலையெனச்செய்யக்கருதி மிக்கசீற்றங் கொண்டு தாங்கவொண்ணாதபலதீங்குகளைச்செய்து கொல்லததுணிவராதலாலும் வலியார்மேற்செல்லுதலினும் எளியார்மேற்செல்லுதல் தீதாகுமெனத் திட்டாந்ததொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டபகை ஆக்கிரமணம் என்னும் மேற்செல்வு, "வலியார்க்கு மாறெற்ற லோம்புக வேம்பா, மெலியார்மேன் மேக பகை" எனனுங் குறளிற் சொல்லப்பட்டபகை தற்காப்பின்பொருட்டு எதிர்த்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் இஃது அககுறளொடு மாறுபடாதென உணர்க. இப்பாட்டிற்கு எடுத்ததுக்கொண்ட பழமொழியின்வடிவம் வழகும் செய்யுளும்நோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க. எளியாரைப்பகையாக்கிக்கொள்ளலாகாதென்னும் நீதியை நீரியெதிர்த்தாற் சிங்கம் என்னுந் தொடர்மொழியால் நாட்டார்வழங்குகின்றனர்.

72. நடலை யிலராகி நன்றுணரா ராய

முடலை முழுமக்கண் மொய்கொ ள்வொய்

ஞடலா வொருவற் குறுதி யுரைதத்

கடலுளான் மாவடித் தற்று.

எ-து, மனத்தின்கட் கலையிலராய் நன்மையறியாராகிய மனம் வலிய முழுமக்கண்மொய்கொண்டவையின்கணிநுந்தவொருவற்கு அறிவிற்குடலாகிய வறுதியாயினவற்றையுரைத்தல் கடலுள்ளே மாங்கனியைவடித்தாற்போலும் என்றவாறு

(குறிப்பு) இது நல்லோரல்லாதார் கூட்டத்துள்ள ஒருவனுக்குச் சாஸ்தாரர்த்தஸாரதமங்களான ததவஹ்தபுருஷாததங்களை உபதேசிக்கலாகாதென்கிறது. 'மனத்தின்கட்கலையிலராய்' என்றது விசாரமற்றநீந்தையராய் என்றபடி. விசாரமாவது பிறப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு மெய்களின் துன்பமுணர்ந்து அவற்றிற்கஞ்சி அவைதீரும்வாயில் நாடுதல் 'நன்மையறியாராகிய' என்றது இவை தமக்கு நன்மையாயின; இவை தமக்குத் தீமையாயின எனப் படுத்ததுணர்ந்து நன்மையாகிய ஒழுக்கங்களை விருமபாதவராகிய என்றவாறு. 'மனமவலியமுழுமக்கண்' என்றது அன்பு, விருப்பம், அச்சம், பச்சாத்சாபம் முதலிய மனநெகிழ்ச்சியோடுகூடிய குணங்களொன்றமின்றி, அமமனம் வலியடைந் திருகுத்தற்குரிய வெறுப்பு, தற்கண், களிப்பு முதலிய துர்க்குணங்களை யுடைய அறிவிலாமக்கள என்றபடி. முடலை-வலிமை. இங்கு முழுமை-திருத்தப்படாமையுண் றின்றது; முழுமரமென்புழிப்போல. மொய்கொளவையுள் ஒருவற்குடலாவறுதியுரைத்தல் எனக் கூட்டிக். உடலாவறுதி-வினைத்தொகை. ஒருவற்கு எனபது இடைப் பிறவரல் 'மொய்கொண்டவையின்கணிநுந்தவொருவற்கு' என்றது கொச்சை மக்களாதலால் ஆட்டிமந்தைபோலத் திரண்டகுழுவிலுள்ள ஒருவனுக்கு என்ற படி. ஒருவனுக்குரைத்தலே கூடாதென்றமையால் எல்லோர்க்கு முரைத்தல் கூடாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அறிவிற்குடலாகிய வறுதியாயின வற்றையுரைத்தல்' என்றது ஞாதவ்வியங்களான தத்வ*ஹிதீபுருஷார்த்தங்களை யுபதேசித்தல் என்றவாறு உடல்-இங்கு இலக்கணியால் அங்கவாசக மாயிற்று. அறிவிற்கு விடயங்களை அங்கமாலையால் அங்கனங்கூறினார். 'கடலுள்ளே மாங்களியை வடித்தாற்போலும்' என்றது உவர்க்கடலுள் ஒருதுளி

* தத்தவம், "சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு" (திருக்குறள் :-வது அதி. நீத்தார்பெருமை குறள்-7) என்னுங் குறளார் சொல்லப்பட்டவை.

† ஹிதம், தீயனவொழித்து நல்லனசெய்தல்.

‡ புருஷார்த்தம் அறம் பொரு ளின்பம் வீடுபனபன.

ரீரில் அது இன்சவையெய்தற்பொருட்டு ஒரு தேமாங்கனியைப் பிழிந்தாற் போலும் என்றவாறு. தேமாங்கனிரசம் பிழியப்பெற்ற உவர்க்கடலின் நீர்த்துளியானது, அதன்கணுள்ள பிறநீர்த்துளிகளின் கூட்டரவால் இன்சவையெய்தாதொழிந்து திருந்தாதவாறுபோல முடலைமுழுமக்கண்மொய்கொளவையுஞ்ஞானொருவனுக்கு உறுதிப்பொருளை யுபதேசிப்பினும் அக்குழவினுள்ளார்கூட்டரவால் அவன் அதனை யுள்ளத்துட்கொள்ளாதொழிதலால் அவன் ஒருநாளுந் திருந்தான் எனக் கருத்துநோக்கி யுவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. “கடலுள்ளானமாவடித்தற்று” என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒப்புமைவகையால் வியர்த்தம் என்னும் பொருட்குறிப்புடையதாய்ப் “பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் தேமாவடித்தற்று”* என நாலடியுள்ளும், “ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன் பையெல்லாம்” எனத் திருவேகம்பமாலையினும்† வழங்கப்பட்டது. சமுத்திரத்திற் பெருங்காயம் கரைத்தாற்போலும் என்பது சாமானியவழக்கு.

73. யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால்
வீரஞ் செய்குநத தில்லென்று கூடிப்
படைமாறு கொள்ளப் பகை துண்ட லஃதே
பிடைநாபிற் கென்றிடு மாறு.

எ-து, யானும இவ்விடத்திருந்த வென்முன்னோனுமாக வொரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால் வீரஞ்செய்க்கிடந்த தொன்றுநிலைவொன்றுசொல்லிப் பிறருந் தமமோடுகூடிப் படைத் தொழிலின்கண் மாறுகொள்ளும்வகை பகையை நிக்சொல்லுதலாகிய வது ஆடுகாத்துக்கிடக்கும் இடையர்நாய்க்குக் களார் எலுமிடுமாறு போலு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது வலிமிருக்கவைரை அடுத்தகெடுக்குமாறும், வஞ்சத் திஞ்சொற்சொல்வாரை நம்பலாகாதென்பது மொருங்குகூறுகிறது. ‘யானும்’ என்றது பிறபகைவாசெருக்கையடக்கவல்ல யானுமென்றபடி. இது கெடுப்பான் கூற்றாய் அவன் தன்னையுணர்த்தியவாறு. ‘இவ்விடத்திருந்த’ என்றது கெடுக்கப்படுவானை அவன்பகைவரும் பிறரும்றியுமாறு கெடுப்பான்சுட்டிக்காட்டியவாறு. ‘என்முன்னோனுமாக’ என்றது கெடுக்கப்படுவான் கெடுப்பானாகியதன்னைத் தமனென்று நம்பும்படி அனபுடைமையும் பணிவுடைமையுந்தோன்ற உறவுமுறை கூறியவாறு. ‘ஒரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால் வீரஞ்செய்க்

* நாலடியார் 26-ம் அதிகாரம் (அறிவின்மை) செய்யுள்—7.

† பட்டினத்தார்பிரபந்தம், திருவேகம்பமலை செய்—22.

கிடந்ததொன்றுமில்லை" என்றது இதுகாறும் எம்முண் மாறுபாடுடையோமாயிருந்தோமாதலாற்பிற பகைவர் செருக்குற்றிருந்தார்; இப்பொழுது ஒன்றுபட்டோமாதலால் நாங்கள் கூடிச் செய்யப்போகும் ஒருகருமத்திற் பிறர் பகைவராய்வந்து அவர் வெற்றியடையக்கிடந்ததொருசெயலுமில்லை; எல்லாவெற்றியையும் யாமேயடைவோம் என்றவாறு. 'பிறரும்' என்றது பகைவரல்லாத நொதுமலாய்நின்றவரும் என்றவாறு. 'தமமொடுகடி' என்றது பகைவராய்க் கெடுப்பாராகிநிற்குந் தமக்கு அதுகூலராய் என்றவாறு. படைத்தொழில்-போர். 'மாறுகொள்ளும்வகை' என்றது கெடுக்கப்படுவானைப் பிறரெல்லாம் வீரமானத்தால் விரோதிக்கும்படி என்றவாறு. பகையைமிகச்சொல்லுதலாவது பகைவர்பலராய்மிகுமாறு வீரம்பேசுதல். "இடைநாயிற்கென்பிடுமாறு" எனபது பழமொழிக்கூற்று. அடுத்தது கெடுக்குமியல்புடையான்கூறும் இன்மொழியை அறிவுடையோர் கேட்டிழி அதனைச்சுட்டி இடைநாய்க்கிட்டவேலும்பிது எனவழங்கும் வழக்கே இப்பழமொழி எனக்கொள்க. 'கள்ள ரெலும்பிடுமாறுபோலும்' எனபது கள்ளர் என்பிட்டி வஞ்சிக்குமுபாயம்போலும் உபாயமென்றவாறு. அதாவது--ஆடுதிறுடுங்கள்ளர், ஆட்டுக்கிடைகாத்திருக்கும் நாய தம்மை ஐயுற்றுக குரையாதிருக்கும்வண்ணம் பசுநன்றைப்பறையி எனபுததுண்டததைச் சிறிது சேயமைக்கண்வைத்திருந்து, மோப்பங்கொண்டு அந்நாய் தமருருவருவதுகண்டு, அவ்வெனபுததுண்டததை அதன்முன்பிட அதனை அந்நாய் உவந்துகொளவிக்கொளவிச் சுவைத்து மகிழ்ந்து கள்வரைத் தமராகக்கருதி ஆட்டுக்கிடைப்பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமளவிற்கள்வர் தம்மினத்தாரையேவி ஆடுமுதலியவற்றைத் திருடிச்செலலச்செய்வது போலக் கெடுப்பாரும், கெடுக்கப்படுவார்கேட்டுத் தமமைச் தமரென்று நம்பியுலக குங் களிப்பாற் பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமாறு, "யானுமற் நிவ்விருந்த வெம் முணு மாயக்கால், வீரஞ் செய்க்கிடந்ததில்லெனறு" சொல்லல்போன்ற வஞ்சத துட்பாற்களைச்சொல்லித் தமமினத்தாரைத்தாண்டி அப்பகைவரது பாதுகாப்பற்ற நாமுமுதலியவற்றைக் கைப்பற்றச்செய்தலாம்.

74. கண்ணில கயவர் சுருததுணர்ந்து கைமரிசு

நண்ணி பவாசுரு நலனுடைய செய்ப்பொ

லெண்ணி விடாவந் மென்னா புவிமுருத

துண்ணி பறித்து விடல.

எ-து, கண்ணோட்பலிலாத கீழ்மக்கள் சுருத்தின்கணவிரும்பியதுணர்ந்து செயன்மிகு அவரோடு நண்புகொண்டு நன்மையாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்திதெய்தால் நமக் கிடர்வருமென்னுதே புவி முகத்தினுண்ணியை அருளினுலேபறித்தத்கேடுடொக்கும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கண்ணோட்டமில்லாதார்க்கு நன்மைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'கண்ணோட்டமில்லாதகீழ்மக்கள்' என்றது (ஏது அடையாளம்க்கப்பட்டமையால்) கண்ணோட்டமின்மையொன்றானே செளரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரம முதலிய நற்குணங்களையும் அதுகூலர்பககல் தீக்குணங்களாக்கிகொள்ளுந் தீயார் என்ற குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்து' என்றது அவர்க்குச்செய்யும் நன்மையின் சிறப்புத்தோன்றக் கூறியவாறு. கருத்தின் கண்விரும்பியதுணர்ந்து நன்மையாயினசெய்வாராயின் என இயையும். கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்துசெய்யுஞ் சிறந்தநன்மைகட்கே தீங்குபுரியும் இயல்புடையராயின் அவர் கருத்தணராதுசெய்யும் நன்மைக்கு மிகக தீங்குவிளைப்ப ரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஆகவே அவாக்கு ஒருவிதத்திலும் நன்மை செய்யலாகாதென்பது குறிப்பு. 'செயன்மிககு' என்றது தீயாரோடிணங்கலாகாசென்னும் விதியைக்கடந்து என்றவாறு. இங்கு ஒழுகக்கதையுணர்ந்தும் கையும் செயலும் விதிவாக்கியததுக்கு ஆகுபெயராயின. 'அவரோடுநண்புகொண்டு' என்றது தம்மொடுநண்பில்லாத அக்கயவரோடு தாமாய் ஒருதலை நண்புகொண்டென்றவாறு. 'செயவாராயின்' என்றது செய்தல் அரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'ஆராய்ந்தது இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்றோ' என்றது இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்று ஆராயாதே என்றபடி. 'புலிமுகத்தி னுண்ணியை' என்றது புலி தன்னாற் போகக்கொள்ளவொண்ணாதபடி அதன் கண்ணிமையைப்பற்றி ரததபானமண்ணும் உண்ணியை என்றவாறு. ஈண்டு முகம் ஆகுபெயராயிற்று. 'அருளிஞலே' என்றது பிரிகொருபயனுங்கருதாது புலியின்றயுர்தீர்த்தலொன்றே கருதி யென்றவாறு 'பறித்ததனோடொக்கும்' என்றது பறித்ததீதார் ஐதிகச் செயலோடொக்கும் அச்செயலென்றவாறு அச்செயலென்ற சுட்டி வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க 'எண்ணியிடர்வருமென்றார்' என்னும் உவமையடையப் பொருளொடுங்கூட்டிவிரிததுரைத்துக்கொள்க. 'புலிமுகத் துண்ணி பறித்துவிடல்' என்பது ஒ ரைதிகமடியாகவந்த பழமொழிக்கூற்று. இதனைதிக முங் கூற்றாலேவிளங்கும். இது "வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி, யாங்கதனுக் காகார மாஹம்போல்"* எனப் பிரிதோராரற்றனும் வழங்கப்படும். செளரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரமமுதலிய குணவிசேடங்களாற்சிறந்த ஒரு புலியின்முகத்து அதனுதிரத்தை யுண்ணாதவாறு உண்ணியைப்பறித்தெடுத்து நன்மைபுரிந்தவனைக் கண்ணோட்டமின்றிக் குடரைப்பறித் துதிரத்தையுண்டு உயிரைப்போகிய அப்புலிபோலச செளரியாதிருணங்களுடையராயினும் நிர்த்தா க்ஷிண்யமுள்ள கயவர்கள் தமக்கு நன்மைசெய்வார்க்கும் மிக்கதீங்குசெய்வார் எனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க.

75. பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமே விசைமுரலு முர வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசுடு மாறு.

எ-து, பெருமைக்குணமுடையோர்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணமுடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேற்படிந் திசைமுரலாசின்றவூரானே! அதுவன்றோ! குதிரைமேலிடக் கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிவிடுநெறி யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது தகுதியில்லாதார்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பின்குற்றம் கூறு கிறது. பெருமைக்குணங்களாவன :—கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பு வீரம் வினைத்திட்டம் சால்பு முதலியன. ‘செய்யக்கடவசிறப்பினை’ என்றது செய்யக்கடமைப்பட்டசிறப்புக்களை யென்றவாறு. அவை பொற்புமுதலிய பரிசும் பட்டமும் புரவலர்தம்மோடிருக்கையு மெடுபடியு முதலாயின. ‘விரும்பி’ என்றது வெளியிடத்தகாதகாரணத்தால் அவரைவிரும்பி என்றவாறு. சிறுமைக் குணமுடையார் - பெருமைக்குணங்களின் மாறுபட்டகுற்றங்களை யுடையராய்க் காமநெறியொழுமவர். ‘செய்துவிடுதல்’ என்றது செய்துவிட்டோமேயென்று பச்சரத்தாபமுண்டாகும்படி தவறாகச்செய்தல் என்றவாறு. இதுவே பின்னும் அதுவென்று சுட்டப்பட்டமையால், தகாது என ஒருபயனிலைசொல்வருவித்து முடிக்கற்பாற்று. இங்ஙனம் முடியாதிருப்பின் மேல் அதுவென்னுஞ்சுட்டு வேண்டாதுகூறலாம். “நாய்மேற்றவிசுடுமாறு” என்பது பழமொழிக்கூற்று. தகாதார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பை நாய்க்கிட்டதவிசு என வழங்கும் அடிப்பட்ட வழக்கே இதன்பழமொழியாகும். நாய்மேற்றவிசுடுமாறென்றமையால், ‘குதிரை மேலிடக்கடவபண்ணினை’ என மறுதலையுமாம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண் - ஏறுகுதிரைமேலிடுஞ் சேணமென்னுந்தவிசு. ‘குதிரைமேலிடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிவிடுநெறி’ என்றது தகாதகாரியம், பயனில்லாதசெயல், இகழப்படுஞ்செயல், அறிவில்லாதசெயல், முறையில்லாதசெயல் எனப் பலதிறத் தானும் பழித்தற்குரிய குறிப்புணர்த்தியவாறு. இப்பழமொழிக்கு மறுதலையுமாம் யானைமேலிட்டதவிசென்பதே சிறந்ததெனக்கொண்டு, “அடுகளிற்றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்கும்” எனச் சேவகசிந்தா மணி*யுள் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழியிலுள்ள ஏழனுருபைப் பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தற்குரிய விடயசத்தமியாகவும், மறுதலையுமாம் நாயகராகவும் கொண்டு, நாயகநுக்கிட்டதவிசை நாய்க்கிட்டேத்தூதவைத்தவாறும் எனப் பிறி தோருரையில் வரையப்பட்டுள்ளது இக்கருத்துப்பற்றியே திருவாசகத்தில்

* சேவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்யுள்—202.

இது, இங்கு எடுத்துக்கொண்டபொருளை நாட்டுதற்குக்காட்டிய ஏது வசனமாய்நின்றது. ‘ஒருபொருளைக் கையாற்றொட்டாரை யொட்டாத பொருளில்லை’யென்றது அபகரித்துக்கொள்வாரை யடையாதபொரு ளொன்றமில்லை யென்றபடி. இங்குக் கையாற்றொடுதல் அபகரித்தற் பொருளில்வழங்கும் கைவைத்தல்என்னுங் குறிப்புமொழியின் பரியாய மாயிற்று. ‘அட்டாரைப்பொருந்திப் பயன்படாத கலமுமில்லை’ யென் றது பிறிதுமொழிதலாய், வினையாளர்க்குதவாத வினைக்களமுமில்லை யென்னுங் குறிப்புணர்நின்றது. இது எடுத்துக்கொண்டபொரு டெணிதற்கேதுவாய்நின்றமையால் ஆதலான் என ஏதுவசனம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. ஆதலாற் பரிவில்லாதாரை வையாதொழிகவெனக் கூட்டிமுடித்துக்கொள்க.

119. ஒற்கந்தா முற்ற விடத்து முயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல்—வற்பத்தார்
றன்மே னனியும் பசிபெரி தாயினும்
புன்மேயா தாகும் புவி.

ஏ-து. வறுமைதாமுற்றவிடத்துமுயர்ந்தவாநின்றநிலையின் கண்வழுவாதே நிற்பார். மிகவுந்தன்மாட்டுகவியும் பசிபெரிதாயினும் புலிபுல்லினமேயாதாகுமது போலவென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, தருமகர்த்தராகநியமிக்கத்தக்காரிவரென்கிறது. ‘வறுமைதாமுற்றவிடத்து முயர்ந்தவர் நின்றநிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பார்’ என்றது குடிப்பிறப்பாலு மொழுக்கத்தாலு முயர்ந்தவர் தாமுணவின்நிவருந்தியகாலத்தும் அவர், தமக்குரியபயன்கிடைத்தபோ ததனை துகர்வதன்றித் தம்மொழுக்கங்கெடுமாறு தமக்குரியதல்லாத தொருபொருளையும் தாம் துகரவிரும்பார் என்றவாறு. நிலை—ஒழுக்கம். இதனால் அவர் செல்வமுமுடையராயிற் தமக்குரியதல்லாததொரு பொருளையும் துகராரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இது ஏது. ஆதலாலவரே தருமகர்த்தராகநியமிக்கத்தக்கார் என்பது குறிப்பு. இது பொருள். வற்பமென்னுங்குறிப்புமொழி உணவுகிடையாமைப்பொரு ளுணர்நின்றது. பின்னடியிரண்டும் பழமொழிக்கூற்று. இதன்பழ மொழி “புலிபசித்தாற்புல்லைத்தின்னுமா” எனவழங்கப்படும். இதன் பொருள் குலபரம்பரையாய்வந்தநியமத்தாற்சிறந்த புனியேறு மிக்க

பசியால் வருந்தியவிடத்தும் அது தனக்குரியதல்லாத புல்லைத்தின்ன விரும்பாதவாறுபோல, குடிப்பிறப்பாயமைந்தநியமத்தாற் சிறந்தார் மிக்கவறுமையும்றகாலத்தும் அவர்தமக்குரியதல்லாத பொருளை நுகர்ந்துயிர்வாழவிரும்பார் என்பதாம். இது இங்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருளை நாட்டுதற்குக் காட்டிய ஏதுவைநாட்டும் பிரமாணவாக்கிய மாயிற்று. இங்ஙனமன்றி இப்பாட்டு உயர்ந்தவாழியல்புகூறியதெனக் கொண்டு செம்பொருளொன்றேயுணர்த்தித் திட்டாந்தமாய்நின்ற தெனினுமாம். இப்பழமொழி “இடுக்கண்டலைவநதக்கண் ணுமரிமாக்க, கொடிப்புற்கறிக்குமோமற்று” என நாலடியுள்ளும்* “செங்கட்புலியே றறப்பசித்துநதினனுவாம, பைங்கட்புனததபைங்கூழ்”* என நீதிநெறி விளக்கத்துள்ளும். “புலி புற்றினனதெனத்” திருக்குறளுரையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது.

120. பன்னாளு நின்ற விடத்துங் கணிகேவங்கை

நன்னாளே நாடி மலர்தலான்—மன்ன

ருவப்ப வழிபட் டொழுநினுஞ் செல்வந்

தொகற்பால போழ்தே தொகும்.

எ-து, பலநாளுந்தானுளதாய்நின்றவிடத்துங் கணிகேப்போலநாளையறிவிக்கும்வேங்கை தாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலா லரசர்மனமகிழும்படி வழிபட்டொழுநிராயினுமொருவர்க்குப்பொருள்கூடுங்காலத்தேவந்து கூடுமல்லது கூடாதென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒருவர்செல்வமடைதற்குக் காலமும் ஒத்துவர வேண்டுமெனக் காலமறிதல்கூறுகிறது. ‘பலநாளுந்தானுளதாய்நின்ற விடத்தும்’ என்றது பூத்தற்குமுதற்காரணமாகியதானும், காலவிசேட மொழிந்தபிறகாரணங்களும் மற்றைக்காலங்களிலெல்லாமுள்ளனவாயிருப்பினும் (கணிகேவங்கைமலர்வதன்று) என்றவாறு. இது ஒரு காரியத்தோற்றத்திற்கு அதற்குரியகாலவிசேடமும் காரணமாமென வெதிரேகதிட்டாந்தங்காட்டியபடி. கணிகேவங்கை-கணியாகியவேங்கை. இது வேங்கையென்னும் பலபொருளொருசொல்லின்குறிப்பொழித்து வேங்கைமரமென வெளிப்படையாக்கவந்த இருபெயரொட்டு. ‘கணிகேப்போலநாளையறிவிக்கும்’ என்றது சோதிடகணிதம்வல்லாரைப்

* நாலடியார் 15-ஆம் அதிகாரம் குடிப்பிறப்பு செய். 1. நீதிநெறிவிளக்கம் செய். 61. திருக்குறள் ௨௮-ம் அதிகாரம் கூடாவொழுக்கம் செய். 3-ன்உரை.

போலப்பருவகாலவிசேஷத்தைத் தவறாதறிவிப்பது எனக்கணிஎன்னும் பெயரின் காரணவாற்றல்காட்டியதுணையாய்நின்றது. 'வேங்கைக தாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலால்' என்றது வேங்கைமரம் தான் பூத்தற்கனுகூலமாகியபருவகாலவிசேடம்வாய்த்தவிடத்துத் தப்பாது தன்காரியமாகியபூத்தலையடையுமாதலால் என்றவாறு. இது, காரிய சித்திக்குக் காலவிசேடமும் காரணமாமென்பதை அந்நவயதிருஷ்டார் தத்தாற்காட்டியபடி. ஈண்டுஆலுநபுருபகவேதுப்பொருண்மையுணர நின்றது. 'அரசர்மனமகிழும்படிவழிபட்டொழுதினராயினும்' என்றது ஒருவர்பொருள்கூட்டுதற்குப் பிறகாரணங்களாகிய தாம்செய்தொழு கும் அரசன்வழிபாடும், அவ்வழிபாடுகொள்ளுமரசனும், அவனுக்கதில் விருப்பமும், அவ்விருப்பானுவந்தளித்தற்கு அவன்மாட்டுப்பொருளும் மற்றைக்காலங்களிலிருப்பினும் என்றபடி. 'ஒருவர்க்குப் பொருள் கூடுங்காலத்தேவந்துகூடுமல்லதுகூடா' தென்றது தாம் பொருளுடைய ராதற்குரியகாலவிசேடத்தாற்கிடுவதல்லது மற்றைக்காலத்திற் கிட்டாதென்றவாறு. பொருள்கூட்டுதற்கேற்ற காலவிசேடம்வாய்த்த விடத்துத் தவறாவிடலாகாதென்பதுகுறிப்பு. இங்குக் காலவிசேட மென்றது தம் காரியசித்திக்கனுகூலமாகியசந்தர்ப்பத்தை யொட்டி யிருக்கும் காலமெனவுணர்க. இதன்பழமொழி செய்கிறவேலையைச் செய்துவந்தாற்கிடைக்கிறபோதுகிடைக்கும் எனச் செம்பொருளிலவழங் கும் அடிப்பட்டவழக்காயுள்ளது.

121. காடுறை வாழ்க்கைக் கடுவினை மாக்களை
நாடுறைய நல்கினு நன்கொழுகார்—நாடொறுங்
கையுள தாகி விடினுங் குறுமபூழ்க்குச்
செய்யுள தாகு மனம்.

எ-து, காடுறையும்வாழ்க்கையையுடைய கொலைத்தொழிலையுடையமக்களை நாட்டின் கனுகூலையவொருவர்நல்கினுங் கொலைத்தொழின்முதலானவற்றைத் தவிர்த்துநன்றாகவொழுக்கமாட்டார். நாடோறுங்கையுளே மருவிவளரினுங் குறும் பூழ்க்குச் செய்யின் கண்ணையுறையவேண்டுமெனமே யுள்ளதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, புல்லோரை நல்லொழுக்கமுடையராகத்திருந்த லரிதென்கிறது. 'காடுறையும்வாழ்க்கையையுடையகொலைத்தொழி லையுடையமக்களை' என்றது நாடாகாதகாட்டிடத்தை யிருப்பிடமாகக் கொண்டு விலங்கினங்களைக்கொன்றுதின்னுயிர்வாழும் விலங்குபோலும்

எசு. அன்பிதுமார்வ் முடைமை யுதினும்
஁ண்பென்னுநாடாச் சிறப்பு.

இ - ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செயதவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,—அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும் - அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் ஁ண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ - று.

உடைமை உடையனாத்தன்மை. டாவருநண்பாதல் எல்லாப் பொருளுமெயதுதக்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பெனரூர்.

எடு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வைபகத்
தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு. இ.

இ - ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடைய ராய இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வைபகத்து இன்பு உற்றார் எயதும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கணின்னு இன்புறுதார்த்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெயதும் பேரின்பத்தினை. எ - று.

வழக்கு யுருபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்னு மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித் தொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெயதுஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானனறியில்லையென்பதாம்.

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு ம஁தே துனை. ஁.

இ - ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அ஁தே துனை - ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ - று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை ஁ட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்கும஁தே துணையெனரூர், “துன்பத்திற் றியாரே துணையாவார்.” * என்பு

ழிப்போல. * இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கு
றப்பட்டது. (க)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ.

இ - ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்
லாத வுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்—அன்பு இல
தனை அறம் - அன்பில்லாதவயிரை அறக்கடவுள். எ - று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்பதாஉம், அன்பிலதென்
றதனால் உயிரென்பதாஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொ
ருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற்
சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய வறத்தின்முன்
அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென
வெயிலறங்களின்மேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புன்மை
யின். இவ்வாறு “அல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றம்” † எனப்
பிறருங்கூறினார். (எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்ந்த தற்று. அ.

இ - ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை-மனத்தின்க
ணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்—வன்பாற்
கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று - வன்பாலின்கண் வற்றலாகிய
மரம் தளிர்ந்தாற்போலும். எ - று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம், வற்றலென்பது
பால்விளங்காவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எக. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யர்க்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. க.

* “ஆதி சத்தத்தால் பூவிறகுச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரே
துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து எனப
வற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்து பொருளுரைத்
துத் துமர்த்தமென்பதுங்கொள்க.” என்னார் பிரயோகவிவேகநூ
லார். காரகபடலத்து “உடனிகழ்கின்ற” என்னும் பதிகொரு
செய்யுளுரையிற்காண்க.

† நான்மணிக்கடிகை,—கல்லா பொருவற்குத் தன்வாயிற் சொற்
” நற—மெல்லிய வாழைக்குத் தானின்ற காய்கூற்றம்—மல்லவை
” செய்தாற் கறங்கூற்றங் கூற்றமே—யில்லிருந்து தீங்கொழுகுவான்.

இ - ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இல்லவர்க்கு - யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு—புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும் - ஏனைப்புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ - று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், எவல்செய்வாருமுதலாயின. துணைபொருள் கூடாதவழி அவற்றற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்ன பயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக. (சு)

அ0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0.

இ - ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை - அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;—அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல்தோர்த்த - அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ - று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

சூ ம் அதி.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் * புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாசலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின், வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிஸ்வரூபுதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க.

* இருவகைவிருந்தினர். ஈடும் குறஞ்சுரையிறகாண்க.

இ - ன். இல் விருத்த ஒம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவி யோடும் வளத்திற்செல்லாத இல்லின்கணிஞ்ஞ பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம்—விருத்த ஒம்பிவேளான்மை செய்தற்பொருட்டி - விருத்தினரைப்பேணி அவர்க்குபகாரஞ் செய தற்பொருட்டி. எ - து.

எனவே, வேளான்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிஞ்ஞத்தும் பொருள்செய்ததும் நாரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல் லாம் பயனில்லையென்பதாம். (5)

அஉ. விருத்த புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருத்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று. உ.

இ - ன். சாவா மருத்த எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்—விருத்த புறத்ததாத் தான் உண்டல் - தன்னினோக்கி வந்தவிருத்த தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்—வேண்டற்பாற்றது அன்று - விரும்புதன் முறைமையு டைத்தன்று. எ - து.

சாவாமருத்த சாவாமைக்குச் காரணமாகிய மருத்த. விருத தின்றியே ஒருகாற்றினுண்டாகச் சாவாமருத்தென்பார் உளராயி னும் அதனைடொழிகவேண்டுகாரட்பினும்கூறும். இவையிரண்டு பாட்டானும் விருத்தோம்பலின் சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருத்த வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுத லின்று. கூ.

இ - ன். வரு விருத்த வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை - தன் னினோக்கி வந்தவிருத்தை நாடோறும் புறத்தருவானதில்வாழ் க்கை—பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நஞ்ஞரவான் வருத்திக் கெடுதலில்லை. - எ - து.

நாடோறும் விருத்தோம்புதலுக்கு அதனற்பொருடொகை யாத மேன்மேற்றினுக்குமென்பதாம். (௩)

அச. அகனமர்க்குத செய்யா னுகையு முகனமர்க்குத கல்விருத் தோம்புவா வில். சூ.

இ - ன். செய்யான் அகன் அமர்க்குத உகையு - நிருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்—முகன் அமர்க்குத கல்விருத்த ஒம்பு தல் இல் - முகமினியனாய்த் தக்கவிருத்தினரைப் பேணுவான தில்லிந்தன். எ - து.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் எவ்வழிப்பதெல்.
தருதி ஞானவொழுக்கெனனுபத்தல். பொருள் வினைத்தற்குக்
காரணம் கூறியவாறு. (ச)

அதி. வித்த மிடல்வேண்டும் கொல்லோவிருத்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். (இ)

இ - ன். விருத்த ஒம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம் - மூன்றே
விருத்தினரை மிசைவித்தப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது
வினைபுலத்திற்குள்வித்தும் இடல் வேண்டுமோ - வித்ததெனும்
வேண்டுமோ, வேண்டா. எ - து.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே வினைபுமென்பது நுறிப்
பெச்சம். இவ்வமூன்றுபாட்டானும் விருத்தோம்புவார் இம்மாதிரி
னெய்தம் பயன் கூறப்பட்டது. (இ)

அக. செல்விருத்தோம்பி வருவிருத்த பார்த்திருப்பா
னல்விருத்த வானத் தவர்க்கு. (க)

இ - ன். செல்விருத்த ஒம்பி வருவிருத்த பார்த்த இருப்
பான் - தன்செல்வத்தவிருத்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ
விருத்தைப் பார்த்தத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்—
வானத்தவர்க்கு எல்லிஞ்சு - மறப்பப்பிற்றேவனாய் வானினுள்
ளர்க்கு எல்லிஞ்சுதாம். எ - து.

புருவிருத்தோம்புது இடவருவகையி. எல்லிஞ்சுது எய்தாவி
ஞ்சுது. இதனால் மறக்கக்கொண்தம்பயன் கூறப்பட்டது. (க)

அஎ. இனைத்தனைத் தென்பதொன் நினை விருத்தின்
துனைத்தனை வேண்டிப் பயன். எ.

இ - ன். வேண்டிப் பயன் இனைத்தனைத்த என்பது ஒன்று
இன்பு - விருத்தோம்புகையி வேண்டியின்பயன் இன்னவையிற்
தென்பதொளவுகூடத்தன்று—விருத்தின் தனைத் தனை - அத
தரு அல்லிஞ்சுத்தின்றுருதினவையே அளவு. எ - து.

ஐம்பெருவேண்டியி * ஞென்றாகின் வேண்டியென்தம்,
பொருளளவு "தாங்கித் தாவினார் தக்காரைப் பட்டக்கார்—

* ஐம்பெருவேண்டியாவன பிரமபாகம், தேவபாகம், மானுட
பாகம், பித்திரபாகம், பூதபாகமெனவிலை. அவற்றை, பிரமபாகம்
யேதமோதம்; தேவபாகம் ஓய்வனத்தம்; மானுடபாகம் விருத்
தோம்பல்; பித்திரபாகம் நீக்ககூற்றம்; பூதபாகம் பகிவீதம்.

வாஸ்கிதிதாப் போர்த்து விடும்” * ஆகலின், இளைத்துணைத்தென்
பதொன்றில்லையென்றுக் கூறினார். இதனான் ஒருமையும் பயத்தற்
குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ.

இ - ன். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் - நிலையாப்
பொருளை வருந்திக்காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது
யாம் பற்றுக்கோடிடலமாயினே மென்றிரங்குவார்—விருந்து ஓம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார் - அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி
வேள்விப் பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ - று.

சுட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தது மாக்கே கடுத்துன்
பம்” † ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ.

இ - ன். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மட
மை - உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலுவிடமும்
பேதைமை:—மடவார்கள் உண்டு - அஃது அறிந்தார்மாட்டு உன
தாகாது, பேதைவார்மாட்டேயுனதாம். எ - று.

உடைமை பொருளுடையனாதன்மை. பொருளாற்றொள்
ரும்பயனை யிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமை
யை இன்மையாகவுபுத்தரித்தார். பேதைமைதான் விருந்தோம்பலை
யிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம்.
இவையிரண்டுபாட்டாளும் விருந்தோம்பாவழிப் படுக்குற்றங்
கூறப்பட்டது. (க)

கூ௦. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து
கோக்கக் குழையும் விருந்து. கூ௦.

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—உறக்குந் துணையதோ
ராலமவித் திண்டி—யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் - கறப்பயனுக்—
தான்கிற தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்—வாஸ்கிதிதாப்
போர்த்து விடும்.

† நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டினுந் துன்பமற்றீட்டியவொண்
பொருளைக்—காத்தது மாக்கே கடுத்துன்பம்—காத்தல்—குறைபடிந்
துன்பம் கெடித்துன்பம் துன்பக்—குறைபடி மற்றைப் பொருள்.

இ - ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அனிச்சப்பூ மோந் துழியன் திருழையாத;—விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ - று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவீழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்ட வழி நன்றற்றவென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத முன்றலுள் முதலாய இன்முகம் இவ்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடிநீங்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவி னும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனால் விருந்தோம்பு வார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.()

க0 ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக. இன்சொலா லீர மனைஇப் பழநிலவாஞ்
|செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். க.

இ - ள். இன்சொல்—இன்சொலாவன—ஈரம் அனைஇப் பழந் துலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல் - அன்போடு சல ன்று வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ - று.

இஃது அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெ ளிப்படுத்தல். பழநின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற் கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த்தோன்றலின், செம்பொருளு ளைப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவியையும். |வாயென வேன் டாதுகூறினார், தியசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனால் இன்சொற்கிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்கொல னாகப் பெறின். உ.

இ - ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று - நெஞ்சவந்த ஒரு வற்கு வேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்தலினும் நன்று—முகன் அமர்ந்து இன்சொலாகப் பெறின் - கண்டபொருதே முகமினிய னாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையதாகப் பெறின். எ - று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வந்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது பல்பாகவின்மையின், அதனினுமரிதென்னுங் கருத்தான், இன்சொலாகப் பெறினென்றார். (உ)

கூட. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு மின்சொ லினதே யறம். கூ.

இ - ன். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொருள்தே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி—அகத்தான் கும் இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின் எண்ணதே அறம். எ - து.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடைய இத்துரின்ற முதலிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண் ஈதன்மென்றவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கோடலின் விருந்தோம்பு தற்குட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூச. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு மின்புறுஉ மின்சொ லவக்கு. ச.

இ - ன். யார்மாட்டும் இன்பு உறுஉம் இன்சொலவர்க்கு - எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு—துன்பு உறுஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ - து.

நாமுதலிய பொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை துகராபையுடைமையின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டிமின்புறுஉமின் சொலவர்க்குப் பகையும் கொதுமையின்றி உள்ளது என்பேயாம் ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமுமெய்துவரென்பது கருத்தே. (ச)

கூடு. பணிவுடைய வின்சொல னாத லொருவற் கணியல்ல மற்றப் பிற. இ.

இ - ன். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல் - ஒருவனுக்கணியாவது தன்முற்குழப்படுவார்கட்டாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்களுக்கும் இனிப்பசொல்லையுமுண்டியனாதல்;—பிற அல்ல - இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணிபாகா. எ - து.

இன்சொல்லுதற்கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கு
றியுநர். ஸ்மர்த அசைக்கல். வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவென
வும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமையின் அல்லவெனவுக்
கூறியுநர். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இனியவை கூறவார்த்து இம்
மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (டு)

கஉ. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். கூ.

இ - ன். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பெருளாற் பிறர்
க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்சனை மனத்தானாராய்ந்து இனியவாக
ஒருவன்சொல்லுமாயின், அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவ
னுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். எ - து.

தேய்தல் தன்பகைபாகிய அறம் வளர்தலிற் தனக்கு நீதியி
ன்றிமெலிதல். “தவத்தினுன் வில்லாதாம் பாவம்.” * என்ப
தூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுக் கடிய
வாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனான மறுமைப்பயன்
கூறப்பட்டது. (க)

கஉ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் தலைப்பிரியாச் சொல். ஏ.

இ - ன். நயன் ஈன்று ஈன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மை
க்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அர்த்தையும் பயக்கும்—
பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்-பொருளாற் பிறர்க்கு
நன்மையைக் கொடுத்த இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ - து.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டறிகூர
த்தான் இனிமைமேனிற்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

கஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
யிம்மையு யின்பந் தரும். அ.

இ - ன். சிறுமையு ணீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிற
ர்க்கு கோய்செய்யாத இனிமையென—மறுமையும் இம்மையும்
இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்
கும். எ - து.

* காணியார், தறவு—வினக்குப் புடவிரண் மாய்த்தால்
கொருவன்—தவத்தினுன் வில்லாதாம் பாவம்—வினக்குநெய்—
தேய்விடத்தச் சென்றிருன் பாய்த்தாய்க்கு நல்லினை—நீர்விடத்து
நிற்குமார் தீது.

மதமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் கண்ணவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்ததல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

சுரு. இன்சொ வினிதின் தல் காண்பா வெவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது. சுரு.

இ - ன். இன்சொல் இனித ஈன்றல் காண்பான்-பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிதின் தவன்—வன் சொல் வழங்குவது எவன்கொல் - அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன் சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன கருதி. எ - று.

இனிதென்றது ஈனிக்ஞறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கு மின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (க)

கரு. இனிய ஷளவாக வின்குத கூறல் கனியிருப்பக் காப்கவர்ந் தற்று. கரு.

இ - ன். இனிய ஷளவாக இன்குத கூறல் - அதம் படக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறுத பாவம் படக்கும் இன்குதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்—கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று - இனிய கனிகளும் தன்கைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றை தகராது இன்குத காப்களை தகர்த்ததொடெய்கும். எ - று.

கூறலென்பதொற் சொற்களென்பது பெற்றும். நிபாருளை விசேடித்து நின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனிய கனிகளென்றது ஒருவையுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்குதகாடகளென்றது காஞ்சிநங்காய்போல எஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்தனத்தேயின்குதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்குதகூறலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (40)

* நெய்பாருற்றுப்படை, மரவிலை—கமழ்ப்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி—பயிற்றுவினை நிக்ரவி பெளவைக் கீர்த—வரவுச்சினைக் கனது மொவிநிகழ் நெய்யே—லாவக்கடற் குளை பதிகளும்

புறநாளுது, கக, தொன்னிலைப்—பெருமை விடாகத் தருபவைக் கொண்ட—விதியில நெல்லித் நிக்ரவி குறியா—நாத விளகத் தடக்கிச்—சாத விளக வெமக்கித் தியேயே.

கக ம் அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனிப்பை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வைபகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க.

இ - ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு—வைபகமும் வானகமும் ஆறறல் லரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ - று.

எனும்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆறாதுவாயின். செய்யாமைச் செய்தவுதவிபென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவிபென்றுரைப்பாருமுள்.

(க)

க0உ. காலத்தினுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ.

இ - ள். காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த வெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தபுகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ - று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளுக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினுலென்பதுவேறுறுமை மடக்கம்.

(உ)

க0க. பயன்றுக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. க.

இ - ள். பயன் றுக்கார் செய்த உதவி நயன் றுக்கின் - இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராத் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைகமையை ஆராயின்—நன்மை கடலிற் பெரிது - அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ - று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்தது உம், காலத்தினுற் செய்தது உம், பயன்றுக்காராய்ச் செய்தது உம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது.

(ங)

க0ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெறி வார். ச.

இ - ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்-தமக்குத் திணையளவி
ற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன் தெரிவார் - அதனை ஆவ்வளவிற்காகக் கருதாது
பணியளவிற்காகக் கருதுவர் அக்கருத்தின்பயன்றெறிவார். எ - று.

தினை பனைமென்பன் சிறுமைபெருமைகட்டுக் காட்டுவன
சிலவளவை. அக்கருத்தின் படனாவது அங்ஙனம் கருதுவார்க்கு
வரும் பயன். (ச)

க0ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ரு.

இ - ள். உதவி உதவிவரைத்த அன்று - கைம்மாருணவுதவி
சாரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும்
முன்செய்த உதவியளவிற்கன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்
பின் வரைத்து - அதனைச் செடவித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதி
யளவிற்கு. எ - று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதா
மென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார் இவையிரண்டுபாட்டானும்
மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செடதவழிப்
பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

க0க. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்திடப் பெய்யார் நட்பு. கூ.

இ - ள். துன்பத்தன் துப்பு ஆயசர் நட்புத் துறவற்க - தன்
பக்காலத்துத் தன்சுருப் பற்றுக்கோடாயினானது நட்பை விடா
தொழிக்;—மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க - அறிவொழிக்கங்க
ளிற் குற்றமற்றானது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ - று.

கேண்மை கேளாத்தன்மை. இம்மைக்குத்தகுதுவார் மறுமை
க்குறுதியும் உடன்குறினார். (கூ)

க0எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முன்னுவர் தங்கண்
விழுமத் துடைத்தவர் நட்பு. எ.

இ - ள். தங்கண் விழுமத் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கணைய்
ய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்

சுகி கக ம் அதி.—செய்கின்றியறிதல்.

பும் உள்ளவர் - எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ - று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடும் எழுபிறப்பினை; அது விரையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு பேலேபுகைத் தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்தடைத்தலான் அவர்பாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோ றுந் தொடர்ந்த அன்புடையராதல். இவை இரண்டுபாட்டானும் நன்றி செயதாரது நப்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ.

இ - ள். நன்றி மறப்பதுநன்று அன்று - ஒருவன் முன்செ யத நன்மையை மறப்பது ஒருவரது அறனன்று.—நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று - அவன் செயத நிமையைச் செய்தபொ ருதே மறப்பது அறன். எ - று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாத தும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (அ)

க0க. கொன்றன்ன கின்னு செய்யினு ம்வர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். கூ.

இ - ள். கொன்று அன்ன இன்னு செய்யினும் - தயக்கு முன் னொரு நன்மையசெய்தவர் பின்கொன்றாலொத்த இன்னுதவறநாச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும் - உடவடெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றினையும் நினைக்க இல் லையாம். எ - று.

நினைத்துனை பனைத்துனையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ் வொன்றுமே அவற்றைபெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனால் நன்றல்லது அன்றே மறக்குநதிறங் கூறப்பட்டது. (க)

கக0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்கிலி
செய்கின்றி கொன்ற மகற்கு. க0.

இ - ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினிற்கும் வாயிலுண்டாம்;— செய நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ - று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மக
ளிர்கருவியைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாத
கங்களைச் செய்தல். * இதனாற் செய்நரன்றிகோறவின் கொடுமை
கூறப்பட்டது. (சஉ)

கஉ ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை கொழமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியி
னும் அறத்தின்வழுவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றியசெய
தார் மாட்டு அநரன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதைபுமன்றே அவ்வி
டத்துஞ் சிதைபலாகாதென்றற்கு, செய்நரன்றியறிதலின்பின்
வைகப்பட்டது.

**கக்க. தருதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெநின். க.**

இ - ள். தருதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமையென்று
சொல்லப்படும் ஓராமுமே நன்று.—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்
பெநின் - பகை கொழாமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தனமு
றறமையை விடாதொழுசுப்பெநின். எ - று.

தருதியுடையதனைத் தருதியென்றார். “ஊராணோர் தேவரு
லம்” என்பது போலப் பகுதியானென்பழி துணுருபு தோழமென்
பதன்பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுச்சத்
தருமத்தோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. (க)

**ககஉ. செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. உ.**

இ - ள். செப்பம் உடையவன் ஆர்கம் - நடுவுநிலைமையு
டையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு வொப்பு
உடைத்து - பிறர்செல்வம்போல் அழிவினறி அவன் வழியினுள
ளார்ச்சும் வலியாதையுடைத்து. எ - று.

* புறநானூறு, நக - ஆன்முலை உறுத்த வறணி லோர்க்கு—
மானிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கு—குரவர்த் தப்பிய கொ
டுமை யோர்க்கும்—வருவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்
புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றூர்க் குயி
யில்லென்—றறம்பாடின்றே யாயிழை கணவ. கருவாய - பிராயச்
சித்தம்.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். ஐறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தானிறந்துழி எஞ்சிநிப்பதாகலின், எச்சமென்றார். (உ)

ககங. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
அன்றே பொழிய விடல். ங.

இ - ள். நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவு நின்றபொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே பொழியவிடுக. எ - று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலா என்பது இகத்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏன்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன. (ங)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சக்காற் காணப் படும். ச.

இ - ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது-இவர் நடுவுநிலைமையுடையார் இவர் நடுவுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய ஈன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ - று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒரு தலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையும் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு கணி. ரு.

இ - ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவார்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன;—நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாறறையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானனமந்தார்த்து அழகாவது. எ - று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருத

க்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல், அவற்றிற்குக் காரணம் பழவி
ரயே, கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநின்றல் சால்
னை யழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (இ)

**ககக. கெடுவல்பா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். எ.**

இ - ன். தன் நெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின் - ஒருவன்
ன்னெஞ்சம் நடுவுநின்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய
னைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக - அந்நினைவா
ன் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ - று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொச்சுமாகலின், செயினென்றார். (.)

**கக௭. கெடுவாக வைபா தலக நடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான் ருழ்வு. எ.**

இ - ன். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாக
ன்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக
வயாது உலகம் - வறுமைபென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ - று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்று
காள்ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும்,
முறையே கேடும்பெருக்கமுங் கோடுதலான் வாராவென்பதும்,
'கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பதும், கோடாதவன்ருழ்வு
கெடன்றென்பதும், கூறப்பட்டன. (எ)

**ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொ
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ. [ருபாற்**

இ - ன். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - மூன்றே
ரான் சமனாகின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்
கும் துலாம்போல—அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு
கணி - இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை
சான்றோர்க்கு அழகாம். எ - று.

உலமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்
ண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமை
பும் உலமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தடை
விடை * களாற் கேட்டவற்றை ஊழான் † உள்ளவாறுணர்தலாக

* தடை - சூழ்ச்சியும். விடை - சமாதானம் † ஊழ் - முறைமை.

வும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுன்னவாற்றை மறையாத படை கொடும் கப்பென்னும் முன்றிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கது தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க. (அ)

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ.

இ - ன். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலைமை யாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாததாம்,—உட்கோட்டம் இன் மை ஒருதலையாப் பெறின் - அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோ ட்டமின்மையைத் தின்னிதாகப் பெறின். எ - று.

சொல் ஊழான் அறுத்தச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாதமனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொ ல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ் வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. ()

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவுந் தமபோற் செயின். க0.

இ - ன். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறப்பொருளை யுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்வின்,—வாணிகம் செய்வார் க்கு வாணிகம்-வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம்.எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப் பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டு முன்ற ளுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின், ஊையது வாணிகரை நோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறு கச் சிறந்தமையின். (உ0)

கக ம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்கெல்லாத அடக்குதலுடையதுதல். அஃது எதிலார்குற்றம்போற்றன்றூற்ற முங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாற்காதலின், இது நடுவுநிலைமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரூ ருப்பக்கு மடங்காமை யாரி ருப்ப்த்த கிடும். க.

இ - ன். அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் - ஆருவன் அடக்கம் பிபவறம் பிந்தேவருகைத்துய்க்கும்;—அடக்காமை ஓர் இருள் உய்த்தவிதம் - அடக்காமைபாபியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின் கட்செலுத்தம். எ - று.

இருளென்பது ஓர்நரசுவிடேடம். "எல்லாம் - பொருளிற்பித ன்து விடும்" * என்றும்போல உய்த்தவிடுமென்பது ஒருசொல் லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்கபொருளா வடக்கத்தை பாக்க
மதனினூங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ.

இ - ன். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர் கட்டு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை;—அடக்கத்தைப் பொரு ளாக் காக்க - ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ - று.

உயிரென்பது/சாதியொருமை. அஃது ஈன்ம மக்களுயிர்மே னினறது, அறிந்தடங்கிப்பயனுகொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉ௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ஈ.

இ - ன். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் - அடங் குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங் கப்பெறின்,—செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல் லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெயம்முதன் மூன் றம் தன்வயத்தவாதல். (ஈ)

கஉ௪. நிலையிற் திரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ச.

இ - ன். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இங் வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினக ளது உயர்ச்சி—மலையினு மாணப்பெரிது - மலையினுயர்ச்சியினுட மிகப்பெரிது. எ - று.

* காண்மணித்தழகை,—எ.—கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி க ளது—பொருளிற்பிதற்கு முயர்மத - மெல்ல—வருளிற்பிதற் றுயர்மத—பொருளிற்பிதத்து விடும்.

நிரியாதடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகரானின்றே
அடங்குதல். | மலை ஆகுபெயர். (ச)

கஉரு. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ரு.

இ - ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் - பெருமிதமின்றிய
டங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்;—அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து - அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமு
டையார்க்கே வேறொருசெல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ - று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுந் கல்வியுந் குடிப்பிறப்புமுடையார்
அஃதின்றி அவை தம்மானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்து
காட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார், செல்
வத்தகைத்தென்பது மெலிநதுகின்றது. பொதுவென்பாரையுமுட
ம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும்
பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉசு. ஒருமையு ளாமையோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மோபு புடைத்து. சு.

இ - ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் -
ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்க
வல்லனாயின்,—எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - அவ்வன்மை அவ
னுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரண்தலையுடைத்து. எ - று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறு
போல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமடைக்கவேண்டு
மென்பார், ஆமைபோலென்றார். | ஒருமைக்கட்செய்தவினையின்
பயன் எழுமையுநதொருமென்பது இதனானிக. இதனான் மெய்
யடக்கந்கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. எ.

இ - ள். யா காவாராயினும் நா காக்க - தம்மாற் காக்கப்படுவ
னவெல்லாவற்றையுந் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுந்
காக்க;—காவாக்கால் சொல்லிழுக்குப்பட்டுச்சோகாப்பர்-அநனைக்
காவாராயிற்சொற்குற்றத்தின் கட்டித்தாமே துன்புறுவர். எ-று.

யாவென்பது அஃறினைப்பன்மைவினுப்பெயர். அஃது நண்டு
எஞ்சாமையுணரின்றது. | முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றங்குற்றம். அல்லாப்பர் செம்
மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (௭)

க2அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயி
| னன்றாகா தாகி விடும். அ.

இ - ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் -
தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்ப
மொன்றாயினும் ஒருவன்பக்க லுண்டாவதாயின்,—நன்று ஆகா
தாகிவிடும் - அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதா
யவிடும். எ - று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொ
ல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்
ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொறபடும் பொருளினது பயன் பிறர்க்கு
ண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

க2க. தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினுற் சுட்ட வடு. கூ.

இ - ள். தீயினுல் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனையொரு
வன் தீயினுறுசுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண்
அப்பொழுதேயாறும்,—நாவினுல் சுட்டவடு ஆறது - அவ்வாற
ன்றி வெவ்வுரையுடையநாவினாறு சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்
ஞான்றுமாறாது. எ - று.

ஆறிப்போதலால் தீயினுற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறா
துகிடத்தலால் நாவினுற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினார். தீயும்
வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாற்
றீயினும் வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இதுக்குறிப்பா
ன்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழி
யடக்கங்கூறப்பட்டது. (க)

க௩௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க௦.

இ - ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி-
மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றாமற் காத்துக் கல்வியுடையனா
யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின்
துழைந்து - அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனையடையும் நெறியி
ன்கட் சென்று. எ - று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நின்றல். செவ்வி தன்குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முதல்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெற்றியானே அறந் தானே சென்றடையு மென்பதாம். இதனால் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

கச ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையுடையராதல். இது, மெயம்முதலிய அடங்கினூர்க் கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

கஙக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னெழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும். க.

இ - ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க் குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் - அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ - று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக்கூறினார். ஈட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங் றனம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றா. (ச)

கஙஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பிக் தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ - ள். ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன் றானும் அழிவுபடாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;—தெரிந்து ஒம்பிக் தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்து இவ ற்றுள் இருமைக்குந்துணையாவது யாதென்று மனத்தையொருக் கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாக லான். எ - று.

பரிந்துமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண் டொட்டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

கஙங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ங.

இ - ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் - அவ்வொழுக்கத்திற்கவறுதல் அவ் வருணத்திற் ருழ்ந்த வருணமாய்விடும். எ - று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலத்தராவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்கவறுதல் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங்குறமம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீட்டின் றி யெய்துதலின், அவ்விரைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

கசுச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ச.

இ - ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும் - கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொளலாம்;—பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தன்னது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங்குன்றக் கெடும். எ - று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றா. சிறப்புடைவருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச)

க௩௩. அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௩.

இ - ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை - ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை. எ - று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றும்; என்னை? “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்ற” * மும் நல்குந்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (௩)

க௩௪. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ராவோ ரிழுக்கத்தி னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௪.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்,—இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து அஃவிழுக்கத்தால் தமக்கிழிசுல மாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ - று.

ஒழுக்கத்திற்கருக்கம் அதனை யுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (சு)

கந.எ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. எ.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவா, —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர் - அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவா. எ - று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவ ரென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (எ)

கந.அ நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க மென்று மிடும்பை தரும். அ.

இ - ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும். எ - று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்றுரின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கந.சு. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய !வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. சு.

இ - ள். !வழுக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல - மறந்துந் தீய சொற்களைத் தம்வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ - று.

தீயசொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்ம்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்செறிபில் பலவாயின. சொல் சாதிபொருமை, சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினார், நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (க)

கச௦. உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். க௦.

இ - ன். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் கல்லார் - உலகத்தோடு பொருந்த வொழுக்குதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார் - பலநூல்களையும் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ - று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுக்குதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுக்குதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகவின் அவ்வொழுக்குதலைக் கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றும் கூறினார். ஒழுக்குதலைக் கற்றலாவது அடிப்பதிதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்க ளெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க௦)

கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகவின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதைமைஞா
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். [லத்

இ - ன். பிறன் பொருளாட்பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையானாக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல் - ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ - று.

௫௮ கட்டிம் அதி.—பிறனில்வினையாமை.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. | அறம் பொருளென்பன ஆகு பெயர். | செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன் றையே நோக்கும் இன்பதூதுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகியமென்று * கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்க ணில்லென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையெனபது பெறப்பட்டது. (ச)

கசஉ. | அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்றாநிற் பேதையா ரில். உ.

இ - ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் - சாமங் காரணமா கப் பாவத்தின்கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை நின்றா ரின் பேதையார் இல் - பிறனில்லானாக் காதலித்து அவன் வாயிற கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ - று.

| அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன் கடை நின்றபெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின் மகளிரோடும் இழி குலமகளிரோடும் கூடி இன்பதூகர்வாரும்போல அறமும் பொரு ளும் இழத்தலேயன்றிப், பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார்; எனவே, இன்பமுமில்லையெனபது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங். விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் றீமை புரிந்தொழுகு வார். ங்.

இ - ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் தம்மை ஐயுறுதாரில்லாள் கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொ முகுவார்,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் - உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர்.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (ங்)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந் தேரான் பிறனில் புகல். ச.

இ - ள். எனைத்துணையராயினும் என்னும் - எத்துணைப்பெரு மையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய முடியும்—தினைத்துணை

* பரகியம் = பிறற்குரியது.

பும் தேரான் பிறன் இல் புகல்-காமமயக்கத்தால் தினையளவுத் தம்
விழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ - று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமைமீழ்ந்து சிறுமையெய்தல்
நோக்கி, என்னுமென்றார். “என்ன ரதியாதீர் போல விவைகூறி—
னின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய” * என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட்
பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான் பிறனைன்பதினைத் தம
மை ஐயுருத பிறனைன்றுரைப்பாருமுள். (ச)

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா எனய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ரு.

இ - ள். எளிது என இல்லிறப்பான் - எய்துதலெளிதென்று
கருதிப் பின்விளவு கருதாது பிறனில்லின்கணிதப்பான்—விளி
யாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி யெய்தும் - மாயதலின்றி எஞ்
ஞான்றும் நிகழ்நிற்குங் குடிப்பழியினையெய்தும். எ - று.

இல்லின்கணிதத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (ரு)

கசகூ. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். கூ.

இ - ள். இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகட
ந்து செல்வானிடத்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும்
இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியுமென்னும்
இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ - று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டா
ளும் பிறனில்விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கசஎ. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ - ள். அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய
இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன்
இயலாள் பெண்மை நயவாதவன் - பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனு
டைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பானது பெண்டன்மையை விரும்பா
தவன். எ - று.

ஆறுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய
வானெனப்படுவான் அவனே டென்பதாம். (எ)

* கலித்தொகை, பாலைக்கலி, ரு-ம் படிப்டு.

**கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறினொன்றே வானறவொழுக்கு. அ.**

இ - ள். பிறன் மனை|நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன்மனை யானை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு - சால்புடையார்க்கு அறனுமாம் நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ - று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகை யாகிய சாமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மை யைப் ||பேராண்மையென்றார். ||ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச் சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யா மையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

**கசக. நலக்குரியார் யாரெனி னுமகீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ.**

இ - ள். ||நாம நீர் வைப்பின் - அச்சந் தருங் கடலாற் சூழ்ப்ப ட்ட உலகத்து—நலக்கு உரியார் யார் எனின் - எல்லாநன்மைக ளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்,—பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ - று.

அசலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவி டப்படாமையின், நாம நீரென்றார். ||நலத்திற்கென்பது நலக்கெ ணக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்றது. * இருமையினும் நன்மையெய்துவரென்பதாம். (க)

**கரு௦. அறன்வரையா அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. க௦.**

இ - ள். அறன் வரையான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயி னும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று - அவனுக் குப் பிறனெல்லைக்கணிப்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண் டாயின், அது நன்று. எ - று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றமென்பதாம். இவைநான் குபாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது.

கனம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானதல் ஒரு வன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய யாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியின்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
புகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.** க.

இ - ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல - தன்னையகழ்வாரை வீழாமற்றாங்கு நிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ - று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

**கருஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.** உ.

இ - ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க,—அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ - று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டினையும். பொறுக் குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றெனரார். (உ)

**கருங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் |
வன்மை மடவார்ப் பொறை.** ங.

இ - ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் - ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்;—வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை - அது போல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ - று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையாகாதவாறுபோல, மடவாட்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (ங)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையு
போற்றி யொழுகப் படும். ச. [டைமை

இ - ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன்
சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,—பொ
றையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை
தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும். எ - று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லைபென்பதாயிற்று. இவை
நான்குபாட்டானும் பொறையுடைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது.

கருநு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. நு.

இ - ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத்
தீங்குசெய்தவழிப்பொறுது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார்
ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்,—பொறுத்தாரைப் பொன்
போல் பொதிந்து வைப்பர் - அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்
போற் பொதிந்து கொள்வார். எ - று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்
ளாகவையாரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி
இடைவிடாது நினைத்தல். (நு)

கருசு, ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். சு.

இ - ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளே இஃபும் - தமக்குத் தீங்கு
செய்தவனை யொறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்ப
மே;—பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ் - அதனைப்
பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ - று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தே
மெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம்
பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏறபுடையுலகென்னுஞ்
சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சு)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினுநோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ.

இ - ள். திறன் அல்ல தற்பிறர் செய்யினும் - செய்யத்தகாத
கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ-நொந்து—

அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந்துன் பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத் தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உம்மை-யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர்கொல்” * என்றுபரிதல். (எ)

கருஅ. மிகுகியான் மிக்கவை செய்காரைக் காங்கக்

தகுதியான வென்று ஸ்டல.

அ.

இ - ள். மிகுகியான் மிககவை செய்தாரை - மனச்செருக்காற் றங்கட்டியவற்றைச் செய்தாரை—தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவி டல் - தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக. எ - று.

தாமும் அவர்கட்டியவற்றைச்செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட் டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய நிறந்தார்வா

யின்னாச்சொ னேற்கிற் பவர்.

கூ.

இ - ள். துறந்தாரின் னாய்மை உடையர் - இவ்வாழ்ச்சைக்க ணின்றேயும் துறந்தார்போலத் தாய்மையுடையார்—துறந்தார் வாய இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் - நெறியைக்கடாதாராவாய்ன னுத்சொல்லைப் பொறுப்பவர். எ - று.

தாய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீய சொற்கள் பயின்றதெனத் தாயவேண்டியதனிபுழுடித்தற்கு. (கூ)

கக௦. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு

மின்னாச்சொ னேற்பாரிற் பின்.

க௦.

இ - ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ணுணைத்தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்;—பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாதுசொல் லைப் பொறுப்பாரிற் பின். எ - று.

* நாலடியார், துறவு.—தம்மை மிகழந்தமை தாம்பொறுப்பதன் நிமிற்—நெம்மை மிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா - லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று—பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்.

பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற் றெடு நின்றே நோற்றலின், இன்னஞ்சொனோற்பாரிற் பின்னெ ன்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (௧௦)

களம் அதி.—அழுக்காற்றமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலேயுரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமை யென்னும் பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிருதி யும்பெற்று அழுக்காற்றாமையென நின்றது. இப்பொருளையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறை யுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௯௧. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன் தன் னெஞ்சத் தழுக்கா நில்லாத வியல்பு. க.

இ - ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இப ல்பு - ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுந் குற்றமி ல்லாத இயல்பினை—ஒழுக்காறுக் கொள்க - தனக்கோதிய ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்க. எ - று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மை பயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். ()

௧௯௨. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ.

இ - ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் - யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமா யின்,—விழுப்பேற்றின் ஈஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன்பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினைப்பொய்தில்லை. எ - று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மா ட்டுமென்றார். அன்மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

௧௯௩. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் பேணு தழுக்கறுப் பான். கூ.

இ - ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக் கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தன் க்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான் - பிறன் செல்வங்கண்டவழி அதற்கு உவ்வாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ - று.

அழுக்கறுத்தலென்னும், அழுக்காறென்னுமொக்கும். அழுக் காறு செயயின் தனக்கே யேதமாமென்பதாம். (௩)

க௬௪. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச.

இ - ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செயயார் அறிவுடையார்—இழுக்காற்றின் எதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையி னுற துன்பம் வருதலையறிந்து. எ - று.

||அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார் கட்டிற்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செயதலுமாம். (ச)

க௬௫. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார் வழுக்கியுங் கேடின் பது. டு.

இ - ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரையொழிந்தும் கேடு பயப்படுதொன்றாகலின்,—அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகை வர் வேண்டா, கேடுபடத்தற்கு அதுதானேயமையும். எ - று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலைகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (.)

க௬௬. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது உ முண்பது உ மின்றிக் கெடும். கூ.

இ - ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிற ர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம்— உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண் ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ - று.

கொடுப்பதன்கணமுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொரு ள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் சேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிற்பேறு பொருமை

தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின்பேற்றையும் இழப்பிக்கு
மென்பதாம். (௬)

௧௬௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ.

இ - ள். அழுக்காறு உடையானை - பிறராக்கங்கண்டவழிப்
பொறுமையுடையானை—செய்யவள அவ்வித்துத் தவ்வையைக்
காட்டிவிடும் - திருமகள் தானும் பொறுது தன்றவ்வைக்குக்
காட்டி நீங்கும். எ - று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது “அறிவு
டையந்தனை நவளைச்சாட் டென்றானே.” * எனபதுபோல திருபு
மயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனையினையெ
ன்றுரைப்பாருமுள்ளார். (எ)

௧௬௮. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தியுழி யுய்த்து விடும். அ.

இ - ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி - அழுக்காறென்றுசொ
ல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தியுழி உயத்து
விடும் - தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து,
மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும். எ - று.

பண்பிற்குப் பண்பிழில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமை
யுக்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காறறினையு, பாவியென்றார்.
கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபா
ட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றந் கூறப்பட்டது. (அ)

௧௬௯. அவ்வித நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ.

இ - ள். அவ்வித நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் - கோட்டத்தினை
ப்பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கே
டும் நினைக்கப்படும் - எனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உள
வாயின், அவை ஆராயப்படும். எ - று. *

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சினிற்
றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வரு
தல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவியை

* கல்தொகை, மருதம்—௨.

மாத்தென்றாயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: “இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது” * என நினைக்கப்பட்டவாறறிக. (௭)

௧௭௦. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார் பெருக்கத்திற் றீர்தாரு மில். ௧௦.

இ - ள். அழுக்கற்று டுஅகன்றாரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியராயினாருமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்தாரும் இல் - அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினிங்கினாரு மில்லை. ௭ - டு.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒரு ன்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

கஅ ம் அதி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிற ருடைமை கண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு இஃது அழுக்காருமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௭௧. நடுவின் திறன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும். ௧.

இ - ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச் செயது, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடு ச்கும். ௭ - டு.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்ற வென்பது பொன்றியெனத் திரிந்துநின்றது, † செயதென்பது சொல்லெச்சம். (௧)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருனீங்கி யின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவி த்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன பிறவினைப் பொருளு

கஎஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாணு பவர்.

உ.

இ - ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார் - பிறர் பொருளை வெளவிலால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்யார்—
நடுவு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சு பவர். எ - று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும்நடுவு.

கஎங். சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே

! மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

ங்.

இ - ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறா பால் வெளவிய பொருளால் தாமெயதும் நிலையில்லாத வின்ப த்தை விரும்பி அவாமாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக காதலிப்பவர். எ - று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியுமென்பார், சிற்றி ன்பமெனார். 'மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது.()

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற

புன்மையில் காட்சி யவர்.

ச.

இ - ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று கருதி அது நீர்த்தறபொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார் - புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலனக ளையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார். எ - று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. புனமையில்காட்சி பொருள்களைத் திரிபிணி யுணர்தல்.

(ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ரு.

ணர்த்தும் விவ்விசுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக் கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிரூத் திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிச்செனார்.

இ - ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - தண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ்சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின் - பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார்செய்வராவின். எ - று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகா தார்மாட்டும் இழிநதனவும் கடியனவும் முதலியன செயதல். அறிவிற்குப் பயன் அவைசெய்யாமையாகலின், அறிவென்னு மென்றார். (ந)

கஎ௬. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்ருள் பொருள் பொல்லாத சூழக் கெடும். சு. [வெஃகிப்

இ - ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்ருள் - அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின் மவன்— பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும் - பிறர்பொருளைய வாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ - று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துயில்லது துறக்கப்படா மையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆற்றென்றார். | கெடுதல் இரண்ட றமுஞ் சேரவிழுத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய் தாற்றெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎ௭. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினாவயின் மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ.

இ - ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிறர்பொருளை யவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக்;— வினாவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம் - பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றதலில்லை ஆகலான். எ - று.

வினாவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட் டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎ௮. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகா வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ. [மை

இ - ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதெ ன்று ஒருவனாராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃ காமை - அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான்வேண்டா மையாம். எ - று.

‡ அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான்செல்வம் அஃகாதென் பதாயிற்று. (அ)

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ.

இ - ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃதற னென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காங்கூற் றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ - று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலா யின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின குணங் கூறப பட்டது. (க)

கஅ௦. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை பென்னுஞ் செருக்கு. க௦.

இ - ள். எண்ணுது வெஃகின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவதறி யாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவ னுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,—வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ - று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும். அப் பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விற லீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விரு மையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க௦)

கக ம் அதி.—புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறுமை வெஃகாமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற லினிது. க.

இ - ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செயயாது பாவங்களைச் செய்யுமாயி

ஹம்,—புறங்கூறன் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங்கூறனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ - று.

புறங்கூறுமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செய்தலிற் நீதே
புறனழிஇப் பொய்த்து நகை. உ.

இ - ள். அறன் அழிஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச் செய்தலினுந் தீமையுடைத்து—புறன் அழிஇப் பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ - று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக் கோறல். (உ)

கஅங். புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். கூ.

இ - ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாதவழி இசழ்நதுரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்தது ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அல்தொழிந்தார் மறுமைக்கணையதும் பயன். அறம் ஆகுபெயர், தருமென்பது இடவழுவமைதி. * (ங்.)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்ல
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல. ச. [ற்க]

இ - ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் - ஒருவனெதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னாலுயினும்,—முன் இன்று

* தொல்காப்பியத்துக் கிளவியாக்கத்தில், “அவற்றுள், தரு சொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந்—தன்மை முன்னிலை யாய் ரிடத்த” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப் படர்க்கையிடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியாயிற்று.

பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்
குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப் பட்டது. * இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்
புன்மையாற் காணப் படும். ரு. [சொல்லும்

இ - ன். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை - புறஞ் சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்மென்று சொல்லினும், அது தன்மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது † —புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் - அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ - று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅக. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். ன.

இ - ன். பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன் புறத்துக் கூறுமவன்—தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் - தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாக்கூறப்படும். எ - று.

புறத்தென்பது, அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிநததுபட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன் தெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்று தவர். எ.

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல். இது ஒருபொருளின் வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோகவிவேகம், திங்ஙுப்படலம், “மருளறு காரணம்” என்னும் கச-ம் பாட்டிற் காண்க.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விசுவாசப்பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகதுலார்.

இ - ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றும் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்—
நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றுதவர் - கூடி மகிழுமாறு இனிய சொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்கை விகாரத்தாற்றெக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல், “கடியு-மிடந்தேற்றுள் சோர்ந்த னைக்” * என்முழிப்போலத் தேற்றுமை தன்வினையாய்நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (௭)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமும் தூற்று மரபினு
ரென்னகொ லேதிலார் மாட்டு. அ.

இ - ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினுர்-தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார்—ஏதிலார்மாட்டு என்னகொல் - அயலார்மாட்டுச் செயவது யாதுகொல்லோ! எ - று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனீற்கொடியது பிறிதொன்று காணுமையின், என்னகொலென்றார். செடவதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்விதமியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஅக. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. கூ.

இ - ள். புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடறபாரத்தை—வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கமராவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ - று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இதுபொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறனோக்கியாறறுங்கொலென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெயதுங்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

கக௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றம் காண்கிற்பிற்
நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. க௧.

இ - ள். எதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் - எதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,—மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலைபேறுடையவியர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ? எ - று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவி களினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உரம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்லென வாக்கின்கணிசமும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இவ்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறுமையின் டின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க.

இ - ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் - அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான்—எல்லாரும் எள்ளப்படும் - எல்லாரானுமிகழ்பட்டிம். எ - று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழ்ப்படுதலின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். ிமூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (க)

ககஉ. பயனில பல்லார்முற் சொல்லு|னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் நீது. உ.

இ - ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்-பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—

உஓ ம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை. எடு

நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது - விருப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது. எ - று.

விருப்பமில் வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிசுழற்பாடி பயக்குமென்பதாம். (உ)

ககூக. நியனில நென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. கூ.

இ - ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே—நயன் இலன் என்பது சொல்லும் - இவன் நீடுலெனென்பதனை உரைக்கும். எ - று.

உரைபால் இவன் நயனிலெனென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (கூ)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ச.

இ - ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லாரசத்து - பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,—நயன் சாரா|நன்மையின் நீக்கும் - அவை அவர்மாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ - று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய்|சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும்,|எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு.

இ - ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் - பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ - று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று. (ரு)

ககூக. பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். க.

இ - ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ் சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க, —மக்கட்பதடி எனல் - மக்களுட்பதரென்று சொல்லுதல். எ - று.

அல்விருதவியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம் பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடினமையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கக௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுதல் சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. எ.

இ - ள். நயன் இல் சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுதல்-நீதியோடு படாதசொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்:—பயன் இல் சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில வற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

ககஅ. அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். அ.

இ - ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் - அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராய்வல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் - மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ - று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

ககக. பொருடீர்த்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருட
மாசறு காட்சி யவர். [ர்ந்த

இ - ள். பொருள் தீர்ந்தபொச்சாந்தம் சொல்லார் - பயனினங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்ந்த மாசறு அறு காட்சியவர் - மயக்கத்தினங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ - று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம்¹ காட்சியவரென்னும் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். க0.

இ - ள். சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக;—சொல்லிற் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்டின் வருநிலையென்னும் அணிநோக்கி வந்தது, “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்” * என்பதுபோல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம் அதி.—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சதல். இதனான் மெய்யின்கணிகமும் பாவங்களெல்லாந்தொருத்து விலக்கு கின்றாராகவின், இது பயனில சொல்லாமைப்பின்பின் வைக்கப் பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க.

இ - ள். தீவினை ஏன்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார் - முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர் - அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ - று.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக[†] உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங் கூறினார். (க)

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் தின்புறுவர்—வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்—வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விதிபிரயோகவிவேகம் திங்குப்படலம் “மருளுகாரணம்” என்னும் கச-ம் பாட்டிற்காண்க.

உ௦௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ.

இ - ள். தீயவை தீய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினையின பின் அல்தொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான, —தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் - அத்தனமையவாகிய தீவினையின ஒருவனாறியினுமஞ்சப்படும். எ - று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதொருடம் பிறுநு சென்று சடுதல் தீக்கின்மையின, தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ௦௩. அறிவினு னெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ஈ.

இ - ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவார் எல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீயசெய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார் மாட்டும் தீவினையினச் செய்யாது விடுதலை. எ - று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்த்துக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உபாத்ததுணர்தலின் அதனை அறிவினு னெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தீவினையினஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

உ௦௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச.

இ - ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக;—சூழின சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் - எண்ணுவனின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ - று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (ச)

உ௦௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. டி.

இ - ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்த்தப்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக;—செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் - செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ - று.

அத்தீவினையாற பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். ஆன்விருதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை “உளனாவென் னுயிரையுண்டு” * என்பதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளா. பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நறகுண நறசெயகைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (இ)

உ௦௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால தன்னை யடல்வேண்டா தான். க.

இ - ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டாதான் - துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன்—தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக் கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

செய்யின், அப்பாவங்களிதல் ஒருதலையென்பதாம். (க)

உ௦௭. ஞனைப்பகை யற்றொரு முய்வர் வினைப்பகை வீயாது பின்சென் றடும். எ.

இ - ள். ஞனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் - எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனையொருவாறறாற்றப்புவர்;—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும் - அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ - று.

“வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை.” † என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

உ௦௮. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை வீயா தடியுறைந் தற்று. அ.

இ - ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாய்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,—நிழல் தன்னை

* கலித்தொகை, குறிஞ்சி—உஉ.

† புறநானூறு, நகநக.

வீயாது அடி உறைந்தற்று-ஒருவனிலுல் நெடிதாகப்போயும் அவன் தன்னை விடாது வந்து அடியின்கட்டங்கியதன்மைத்து. எ - று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச்செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழற்தன்னை வியந்தற்றென்னுது வீயாதடியுறைந்தற்றெனற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ.௦௯. தன்னைத்தான் காதல னாயி நெனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ.

இ - ள். தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,—தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க - தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகவின், தீவினைப்பாலுன்றார். பிறர் மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகவின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யியற்றாற் கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உக௦. அருங்கேட நென்ப தறிக மருங்கோடித் தீவினை செய்யா நெனின். க௦.

இ - ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,—அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அறிதாகிய கேட்டையுடைய நென்பதறிக. எ - று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றும் வியன்றோம்” * என்பதுபோலக் கொள்க. † ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலுனென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

* அகநானூறு, ௪௨.

† அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விசுவாமிதிரர் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகனுலார்.

உஉ ம் அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடைபோல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்தருவன கூறினார், இனிச் செய்யத்தரு வனவற்றுள் எஞ்சினின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச் சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க.

இ - ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகி ன்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின் றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங் கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறுநோக்குவன வல்ல. எ - று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதாமாற்றுவென்பது தோன்ற நிற் றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவெ ன்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வா ரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமேலேற்றினார். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின், தாள் ஆற ித் தந்த பொருளெல்லாம் - முயற்சைச் செய்திட்டிய பொருண்மு ழுதும்—வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற் பயத்தவாம். எ - று.

பிறர்க்குதவாதார், போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டிம் வைத் திழத்தற் பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகஉ. புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவி னல்ல பிற. னு.

இ - ள். புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும் இவ் வுலகத்தும்—ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுதலரிது. எ - று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத் தே ஞலகத்தரிதாயிற்று; யாவார்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொ ன்றின்கையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாட.

அஉ உஉ ம் அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

மோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ச.

இ - ன். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினை யறிந்து செய்வான்;—மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செய்யாதவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணமையின், செத்தாருள்வைக்கப் படுமென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைத் தந்தே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. ரு.

இ - ன். உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு - உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்— ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

நிறைதலென்னும் இடத்தாகிழ்பொருளின்சொழில் இடத்தின் மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டிவன தப்பாதுதவமென்பதாம். (ரு)

உகசு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின. சு.

இ - ன். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின், -பயன்மரம் உள்ளூர்ப்பழுத்தற்று-அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ - று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற்பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

உகஎ. | மருந்தாகித் தப்பா மாத்தற்றூற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின. எ.

இ - ன். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமர

யின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று - அஃது எல்லாவுறுப்பும்
பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ - று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றூதல், மறைந்து
நின்றூதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. இதற்கு
ஹைரோக்காது எல்லார் வருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். இவை
மூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படு
மாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ.

இ - ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் -
செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—
கடன் அறி காட்சியவர் - தாஞ்செய்யத் தருவனவற்றையறிந்த
இயற்கையறிவுடையார். எ - று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ.

இ - ள். நயன் உடையான் லல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவுசெ
ய்தலையுடையான் லல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது
அமைகலா ஆறு - தவிராது செயுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்பு
ரவுகளைச் செய்யப்பெறுது வருந்துகின்ற வியல்பாம். எ - று.

தானாகவன நுகரப்பெறுமையன்றென்பதாம். இவையிரண்
டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது
கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறுக்கோட் டக்க துடைத்து. கஉ.

இ - ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவுசெய்த
லான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—
அஃது ஒருவன் விறுக்க கோட்டக்கது உடைத்து - அக்கேடு
தன்னை விறுதியினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ - று.

தன்னை விறுத்துக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே
இஃதாயின் அதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தனோக்கி.
இதனால் ஒப்புரவிறுக் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

உஉம் அதி - ஈகை:

|அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றுகொடுத்தல், இது மறமைநோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியார்க்கொன் நீவதே யீகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க.

இ - ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒருபொருளறி ல்லாதார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடை த்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பைகொடு க்கு நீர்மையையுடைத்து. எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக் கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்தவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென் பது பகுதிப்பொருள்விருதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறி யெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

உஉஉ. நல்லா ரெனினுங் கொளநீது மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ.

இ - ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுல கிற்கு நல்லெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது;—மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லை யென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ - று.

|எனினுமென்பது இருவழியும் அங்குனங்கூறுவாரின்மை விளக்கினின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் ஈற ந்ததென்பது பெற்றும். நல்லதுகூறுவார் தீயதுமுடன்கூறினார். (.)

உஉஉ. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் குலனுடையான் கண்ணே யுள. ஊ.

இ - ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறிய னென்று இரப்பான் சொல்லுமினிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல் லாமையும்;—ஈதல் - அதனைத் தன்கட்சொன்னார்க்கு மாற்றி தீத லும்;—உள குலனுடையான்கண்ணே - இவையிரண்டுமுளவாவன குழப்பிறந்தான்கண்ணே. எ - று.

மேற்றிதென்றது ஒழிதற்கும் ஈன்றென்றது செய்தற்குமுரிய வகை உணர்த்தியவாறு. இனி இன்னென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்வினியவரவை ஒருவன்றனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன்குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின் னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்த லெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இனியவரைவச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாகவுரைப்பர். (௩)

௨௨௪. இன்னு திரக்கப் படுத லீரந்தவ
ரின்குமகங் காணு மளவு. ச.

இ - ன். இரக்கப்படுதல் இன்னது - இரத்தலையென்றி இரக் கப்படுதலும் இனிதன்று,—இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரந்தவர் அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங் காணுமளவும். எ - று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன். இர க்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னுதெ னறது “எல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றியாமை” * கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வே ண்டிமென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

௨௨௫. ஆற்றுவா ஆற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். இ.

இ - ன். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலி யார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்ப சியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற் பின் - அவ்வலிதான் அங்கனம் பொறு த்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ - று.

தாமும் பகித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்ற லின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் ஈன்றெ ண்பதாம். (௫)

௨௨௬. அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. கூ.

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சம் கயவர் தொழி லுச்சுள்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றியாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப் பிறந்தார்.

இ - ள். அற்றார்! அழி பசி தீர்த்தல்-வறியாரது மிக்க பசியை அறவேக்கிடத் தீர்க்க, —பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைபபுழி அஃது - பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவவைக்கு மிடம் அவ்வறமாகலான். எ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறவேக்கியென்பது எஞ்சினினைது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சு)

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ.

இ - ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்து ண்டல்லபின்றவனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயரோய தீண்டிதலில்லை. எ - று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புகட்குந் துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. சனக்கு மருத்துவன்றாகலின், பசிப்பிணி நனுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டாலும் ஈதலின்கிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ.

இ - ள். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் - தாமுடைய பொருளை ஈயாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளி லாதார்—ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடையாரெ டுதும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ - று.

ஈவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாரா யின், தாமும் அவவிற்பத்தை யெய்துவதில்லது வைத்திழவாரென் பது கருத்து. (அ)

உஉக. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ ருணல். கூ.

இ - ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்த லின் இன்னாது மன்ற - ஒருவர்க்குப் பிறர்பாறசென்று இரத்தலி னுமின்னாது ஒருதலையாக். எ - று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத் துணையீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டு தல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொ முதை யிளிவரவே பின் நல்குரவில்லை, தமிழருண்டற்கு அவையிர ண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்றோதென்றார். நிரப்பியவென் பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

உரு. சாதலி னின்றோத தில்லை யினிததூஉ

மீத லியையாக் கடை.

கரு.

இ - ள். சாதலின் இன்றோதது இல்லை - ஒருவர்க்குச் சாதல் போல இன்றோததொன்றில்லை;—அதூஉம சாதல இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன் முடியாதவழி இனிது. எ - று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடறபொறை கீங்குதலான், இனி தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குறநங் கூற ப்பட்டது. (கரு)

உச ம் அதி.—புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீரகச் சொல்லப் பட்ட இவ்வறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின் ஈணிகமுநது இறவாது நிறகுங்கிர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உரு. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மிலலை யுயிர்க்கு.

க.

இ - ள். | ஈதல் - வறியார்க்கீக;—இசை படவாழ்தல் - அத னாற் புகழுண்டாகவாழ்க;—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அபுகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை யாகலான். எ - று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங் களும் உளவேனும்; “உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று” * ஆக லின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க் கென்பது, பொதுப்படச்சுகறினானும் விலங்குயிர்கட்கேலாமை யின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (க)

உ.க.உ. உரைப்பாருரைப்பவைபெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
*நீவார்மே னிற்கும் புகழ். உ.

இ - ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன் றுரைப்பாருரைப்பவெல்லாம்—இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் - வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டிய தொன்றை யீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ - று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். * அவற் றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழா மென்பது உம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளும் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாங் சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மேனிற்ருமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழது சிறப்புநோக்காமையறிக. (உ)

உ.க.க. ஒன்று வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாந்
பொன்றது நிற்பதொன் தில். க.

இ - ள். ஒன்று உயர்ந்த புகழல்லால்-தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ - று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப் புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்ப தின்றித் தானேயுயர்ந்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதெனபதாம். இனி ஒன்றுவென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றது நிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

உ.க.ச. நிலவரை நீள்புகழாற்றிப் புலவரைப்
போற்றது புத்தே ஞாலகு. ச.

இ - ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின - ஒருவன் நிலவெல்லு க்கண்ணே பொன்றது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்—புத் தேள் உலகு புலவரைப் போற்றது - புத்தேளுலகம் அவனையல் லது தன்னையெய்தினின்ற ஞானிகளைப்பேணது. எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே பெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றுகதென்றார். அவன்

இவ்விதம்தான் தம்மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவா
தே—தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ்வாரை
நோவதென்கருதி! எ - று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத ருற்றம்பற்றிப் பிற
நிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார். (எ)

உரு. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விடின். அ.

இ - ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிடின் - புகழென்னு
மெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெருநொழிவராயின்,—வைஉத்தா
கூத எல்லாம் வசை என்ப - வைபகத்தோர்க்கெல்லாம் அது
தானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிற்றதுபோகத் தான் இறவாது நிற்ற
லின். இகழப்படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது
கருத்து. (அ)

உரு. வசையிலா வண்பயன் குன்றுமிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். கூ.

இ - ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்-புகழில்லாத
வுடம்பைச் சுமந்தநிலம்—வசை இலா வண்பயன் குன்றும் - பழி
பயில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ - று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கை
பெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவென
வுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொ
றுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ் பொருளின் ரு
ழில் இடத்தின்கீழேனின்றது. இவை நான்குபாட்டானும் புகழில்
லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க)

உசு. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். கடி.

இ - ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு
வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை
ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே
இறந்தாராவார். எ - று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயின
மையின், இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல்

இசையிலாடாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரு
ண்டும் உடன்கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் “வானுறையுந் தெய்
வத்துள் வைக்கப்படும்” * என மேலே கூறப்பட்டது; படவே,
இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற் புகழும் தேவருலகிறபோதமும் பய
னென்பது பெற்றும்.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட
இல்லறங்களெல்லாம் இவா தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அட
ங்கும்: அல்திறநடக்கிக்கொள்க; யாமுரைப்பிறபெருகும். (க0)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவற
மாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வசுவாதொழுதி அறிவுடையரா
யப் பிறப்பினைப்பஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டித் துறந்தார்க்கு உரித்
தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுநீரது அநதக்கரணங்கள் தூய
வாதற பொருட்டி அவராதகாகப்படிம் விரதங்களும், அவற்றுள்
அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படிம்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும்
இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொ
ளவன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவை
தம்முள்ளே பலவறதையும் அகப்படுத்திநிற்குஞ் சிறப்புடையன
சிலவற்றை ஈண்டிக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடை
மை கூறுகின்றார்.

உரு ம் அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவயிற்கண்
மேலுஞ் செல்வதாகிய சருணை. § இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை
போல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொரு
பூரிபூர் கண்ணு முள. க. [ட்செல்வம்

* திருக்குறள், ௫௦.

இ - ள். செல்வத்தான் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம், —பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணு முளவாம் ஆகலான். எ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத் தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில்வென்பதாம். (க)

உசு2. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ - ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றநாயந்து, அருளுடையராக; —பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே - ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராயந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளேயிற்றில்லை. எ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுயத்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகபமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமுன்றியின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றுகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருகினையென்றற் றண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமு தவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

உசு௩. அருள்சேர்ந்த றெஞ்சினுர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்னு வுலகம் புகல். உ.

இ - ள். இருள் சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட்கென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுக்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ - று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது நிணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (௩)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. ச.

இ - ள். மன் உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு - நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சம் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமரசலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினுண் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ரு.

இ - ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லன்மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றாவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார்பாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்கும்மல்லன்மாஞாலங் கரியென்றார். எனவே, இம்மைக்கண்ணென்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்தனை யுடையார்க்கு இருமையினும் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசக. பொருணிங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணிங்கி யல்லவை செய்தொழுகு வார். கூ.

இ - ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார் - உயிர்க ள்மாட்டிச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்த்து தவிரப்படுங் கொடு

கைகளைச் செய்தொழுருவாரை—பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகாரென்பது கருத்து. (க)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. எ.

இ - ன். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கள் மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பமில்லை,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாதியாங்கு - பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினுற்போல. எ - று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருள்ற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்ற ரற்றர்மற் றுத லரிது. அ.

இ - ன். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறிய ராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்போலிவர்,—அருள் அற்றார் அற்றார் மறு ஆதல் அரிது - அவ்வாறன்றி அருளிலாதார் பாவமகுமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும ஆதலில்லை. எ - று.

மறு வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாறொடுபபுமை கூறினராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங் கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற்றேரி னருளாதான் செய்யு மறம். கூ.

இ - ன். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர்கள் மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று - ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ - று.

மெய்ப்பொருள் மெய்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவைநான்குபாட்டானும் அத்துணையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியார்முற்றன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. க0.

இ - ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர் முன் தானுஞ்சிநிறகு நிலையினை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியாராமேல் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும் பொழுது. எ - று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினாராயினும், ஏனையொன்றையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையனமென்பது கருத்து. இதனால் அருள பிறத்தறகுபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான் பெருக்கற்குத் தான் பிறி தூனுண்பா
னெனவன மாளு மருள். க,

இ - ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—எனவனம் ஆளும் அருள் - எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினே! எ - று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பழனெனக்கருதி இக்கொ
டுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாருயிற்று.
எங்ஙனமானுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்படுபின்ற இச
ழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யுன்றின் பவர்க்கு. உ.

இ - ள். பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை - பொரு
ளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை;—அங்கு
அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளாற் ப
யன்கோடல் ஊன்றின்பவர்க்கில்லை. எ - று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்
பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றின்றா
ராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழக்
கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரண்டுபா
ட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார் நெஞ்சம்போனன்றுக்காதொ
றுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ஈ. [ன்ற

இ - ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக்கருவி
யைத் தங்கையிற்கொண்டவர் மனம் அதனாற் செய்யுங் கொலையை
யே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல—ஒன்றன்
உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிரிதோருயிரினு
டலைச் சுவைப்படுவுண்டவர் மனம் அவ்வுணையே நோக்குவதல்
லது அருளை நோக்காது. எ - று.

சுவைப்படவுண்டல் காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்
டல். இதனால் ஊன்றினாரார் மனம் தீங்குநினைத்தல் உயமவளனுவ
யாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ஈ)

உருசு. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் றினல். ச.

இ - ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள் யாதெ
னின், கொல்லாமை;—அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல
தியாதெனிற் கோறல்;—அவ்வுன் றினல் பொருளல்லது - ஆக
லான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்கை புாவம். எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காணங்களாகியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாகியுங்கூறினார். 'அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வுருளென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாகிக், கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமை யென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

உருநு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யுனுண்ண வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ரு.

இ - ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது - ஒருசாராயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்கல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின் உண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது - ஆகலான் அந்நிலை குகைய ஒருவன் அதனையுண்ணுபயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ - று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேயந்து சிலவாக ஊண்ட பலவாய வருதலின், உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றார். | உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளமுந்துமென்பதாம் கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னானுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லாதுலகெனின்யாரும் விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். சு.

இ - ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின்—விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ - று.

|| உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிக முந்தின்கை முன்னிசமுட்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான வரும்பாவமில்லையென்ற வாதிபையேனோக்கி, அருத்தாபுத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

கூடி உண்மை அது. — புலகன்குறுத்தல்.

உருஎ. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். எ.

இ - என். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோ
ருடம்பின் புண்;—அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணுமை வேண்
டும் - அது துய்தன்மை யறிவாரைப்பெறின், அதனை உண்ணு
தொழியல்வேண்டும். எ - று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றெக்கது. அம்
மேய்ம்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றாரென்பதாம். பொரு
நதுமாற்றானும் * புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனும் கூற
ப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த வுன். அ.

இ - என். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய
சூழ்ந்ததின்கிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த
ஊன் உண்ணர் - ஒருயிரின்கிவந்த ஊனையுண்ணர். எ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்
ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணுரென்றார். (அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. கூ.

இ - என். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண்
நெப முதலிய அவினைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலி
னும்;—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று - ஒருவிலங்கி
னுயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும்
படனே பெரிதென்பதாம். (கூ)

உரு௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦.

இ - என். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை—ஒருவிரையுங்கொல்
லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்ணாதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்
பித் தொழும் - எல்லாவுயிருந் கைகுவித்துத் தொழும். எ - று.

* பொருந்துமாறு—யுத்தி.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லை ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனற பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட் டேவரின் மிக்ககருமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கஉ)

உள ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்ப்பொருட்டு, விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிறதலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிறதலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றும் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்களை மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செயப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை யற்றே தவத்திற் குரு. க.

இ - ள். தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுசண் செய்யாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கண்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாமை யுமாயிவ அவ்வளவிற்கு. எ - று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றே எனத் திறந்தேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையதுகோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றாற்போல ஆறாவதன்பொருட்கண் நான்சாவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்ததிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ.

இ - ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அஃதும் - ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ - று.

பரிசுயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்க லின் தவமுடையார்க் காருமென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவையி ன்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றும் கூறினார். (உ)

உகாட. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் மற்றை யவர்க டவம். டு.

இ - ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்— துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல் - துறந் தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும உறையுளுமுதவலை விரும்பித் தாந் தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்' எ - று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. * “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்த” ந்பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத் தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந் தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிச்சுகென்பது பெற்றும்.()

உகாச. ஒன்றூர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச.

இ - ள். ஒன்றூர்த் தெறலும் - தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை யுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவ த்தான் வரும் - தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலி யான் அவை அவர்க்குளவாம். எ - று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடா மையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றத னான், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றூர்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட் டித் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உகாதி. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்தவ மீண்டுமுயல்புபடும். டு.

இ - ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெற ளாம் ஆதலால்—செய்தவம் ஈண்டு முயல்பபடும் - செய்யப்ப டிவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயல்பப டும். எ - று.

நன்மென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற் கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எயதப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

உசுசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. சு.

இ - ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச்செய்வார்—மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவரையொழிந்த பொருளின் பங்களைச் செபவா அவற்றின்கணையாகிய வலையுட்பட்டித் தம க்குக் கேடு செய்வார். எ - று.

அறித்தமாய் மூலகைத் துன்பத்தாய் உயிரின்வேறாய உட ரகு வருத்தம் வருமென்றொழியாது சவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணிமூப்பிறப்புச்சளான் அநாதிடாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிறுநின்பத்தின் பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோட லின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (சு)

உசுஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிகிடுங் துன்பஞ் சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. எ.

இ - ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்களையும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும் - தவஞ்செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ - று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்க லின், ஒளியென்றார். (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனை ய மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ.

இ - ள். தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானே - தன்னுயிரைத் தான்தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும் - பெருதனவாகிய மன்னுயிர்களைல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினு ன்குப் பெறுதற்கரிய தின்மையின், பெற்றானபென்றார். அது பெ ருதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. சாபமும் ருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொழுமென்றார். (அ)

உசக. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி னுற்ற நிலைபட்ட வர்க்கு.

இ - ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக் கடத் தலும் உண்டாவதாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு. எ - று.

நபும்மை அது கடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலையன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவும்மைமாகவுரைப் பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க)

உஎ௦. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார் சிலர்பலர் நோலா தவர். க௦.

இ - ள். இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற் பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செயயாதார் பலராதல். எ - று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைக லையுங் குறித்து நின்றன; என்னை? “நுண்ணுணர் வின்மை வறு மை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம்” * என் றுராகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம் மையின்புமில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

உஅ ம் அதி.—கடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்

* நாலடியார், அறிவின்மை,—நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ - மெண்ணுங் காந்—பெண்ணவா யானிழந்த பேடி யணியாளோ—தண்ணவாத் தக்க கலம்.

தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க ளைந்து மகத்தே நகும். க.

இ - ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை—பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும் - உடம்பாய அவனோடு கலந்து நிற்றின்ற பூதங்களைந்துங்கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ - று.

காமம் தன்மண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுதுங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்க மென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற் செயவனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன்மறைக்கின்றவாறறையுமிற்று அவனறியாமற் தம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தோருமெனறுங்கூறினர். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந் தானறி குற்றப் படின. உ.

இ - ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன படினைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின - தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்ச தாழுமாயின். எ - று.

வானுயர்தோற்றமென்பது “வான்றோய்குடி” * என்றும் போல இலக்கணவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபயனில்லையென்பதாம். (உ)

உஎங். வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று. ஈ.

இ - ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இடல்பிணையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம்

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு—உ.

கரசு உ அ ம் அதி.—கடாவொழுக்கம்.

புலியின்றோல் போர்த்து மேயர்த்து - பசு காவலர் கடியாமற் புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்குழை மேயந்தாற்போலும். எ - று.

*|இல்பொருளுவமை. வலியினிலையானென்ற அடையாளம், மேயந்தறறென்னுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமையுடைய புலி புற்றின்தென்பதனாலும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப் படின் அனனகாரணங்களான் உலகத்தாரா அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுடுத்துறந்து வலியுயிர்ப்பு பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப் படுதலாவது தன் மனமோடிவழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரைவிழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லையிடும் பிறாகுரிய பைங்குழை மேயந்தாற்போலும் மென்ற உவமையான் அதிக. (ங)

உஎச. தவமறைத் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. ச.

இ - ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - அவ்வது - - - லையையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்—வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களெப் பிணித்தாற்போலும். எ - று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்ததாக்குதல். இதுவும் இதொழிலுவமையானதிக. (ச)

உஎடு. பற்றற்றேமென்பார்படிற்றொழுக்கமெற்றெற்றென்றேதம் பலவுந் தரும். டு.

இ - ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தறபொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—என்று என்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை; அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ - று.

* இல்பொருளுவமை—அபூதவுவமை,

சொல்லளவல்லது பற்றறாமையின், பற்றற்றேமென்பாரென் றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய் இன்பத்தின்பொருட் டிப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய் பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் அந்தோ விளையேயென்றழுங்குவராகலின், எற் றெறென்றுங் கூறினார். இவையையநதுபாட்டானும் கூடாவொழு க்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎ௬. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். சு.

இ - ள். நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சாற் பற்றறாதுவத்து— துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் - பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுவவர்போல்—வன்கணுர் இல்- வனகண்மையையுடையார் உலகத்திலே. எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டே வராததொருபொருட்டு இவ்வருந்தவாக்கு இன்னதீதுமென்று அறியா தீதாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிற ப்பினராதல்! “அடங்கலாக் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு முந் தீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி—யுட ம்பொடி முடங்க ளொவ்வா ருழ்சனி மாநதி வாழ்வார்—மடங்கலஞ் சேறத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே.” * என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவனசெய்தார்க்கு ஆசாதன விளைத்தலின், வன்கணுரில் லென்றார். (சு)

உஎ௭. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ.

இ - ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும் - குன்றியின்பு றம்போல வேடததாற் செம்மையுடைய ராயினும்.—குன்றி மூக் கின் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன் மூக்குப்போல மனமிருண் டொருபுற உடைத்து உலகம். எ - று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின் † கணிதத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றன வாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவையுபண்புவமை: “கூழின் மலிமணம் போன்றிரு ளாரின்ற கோகிலமே” ‡ என்பதும். (எ)

* சேவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கச.

† பொருள்—உபமேயம்.

‡ திருச்சிற்றம்பலக்கோவைபார், ஈஉஉ—வாழும் படியொன் றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்—குழு முகச்சுற்றும்

உ.எ.அ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ.

இ - ள். மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம்மனத்தின்கண்ண
தாக—மாண்டார் நீராடி - பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடை
யராய் நீரின்கூழ்க்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் -
தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும மாந்தர் உலகத்துப்
பலர். எ - று.

மாசு காம வெகுளி மடக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்
டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான, அ. தொழிலை அவர்
மறைதற்கிடனுக்கினார். இனி மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்
சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையராயென உரைப்பாருமுளர்.
இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரது குற்றமும்
அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

உ.எ.க. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ.

இ - ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது - அம்பு வடி
வாற்செவ்விதாயினும், செடலாறகொடிது; யாழ் கோட்டால் வளை
ந்ததாயினும், செயலாறசெவ்விது;—ஆங்கு அன்ன வினைபடு பா
லால் கொளல் - அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையுங் கொடியர்
செவ்வியரென்பது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செடல்பட்ட
கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ - று.

கணைக்குச்செடல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்
பம் பயத்தல். அவ்வகையே செடல் பாவமாயிற் கொட்டி ரெனவும்,
அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனை
அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உ.அ.௦. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க.௦.

இ - ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ்செய்வார்
க்குத் தலையிறை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும்வே
ண்டா,—உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்—உயர்ந்தோர் தவத்திற
காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைத் தடுத்துவிடின். எ - று.

பற்றின வாற்றொண்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை, பங்
கன்சிற்தம்பல மாதரியாக்—கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாரி
ன்ற தோகிலேமே.

பறித்தலும் மழித்தலுடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாயினார். இதனார் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்த்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ0)

உசூ ம் அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செயதலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவதையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃதலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாயுமை முதற் கொல்லாமையீறிய நானகதிகாரத்திறகுமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம் பற்றி நிகழ்வதாய் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொ
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க. [ன்றுங்

இ - ள். எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்—எனைத்தொனதும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாவதை தன்னெஞ்சினுக் காக்க. எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழதலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாறறோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய் உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவயிற் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனா செயப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய் மெயநதூற்பொருளையே

னும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகள் னாமற் காச்சுவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். உ.

இ - ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே - குற்றங்களைத் தந் நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலு மென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அல்விசுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண்வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இந்நடைச்சுருக் கள்வாவது இதுவென்பதாஉம அது கடியப்படுவதென்பதாஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும். ங்.

இ - ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம் - களவினாலுளதாகிய பொருள்—ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும் - வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைச் கடந்துகெடும். எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது தான போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செயதவறுத்தையும் உடன்கொண்டிபோதல். அளவிறதென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங்)

உஅசு. களவின் கட் கன்றிய காதல் விளைவீன்கண் வீயா விழுமந் தரும். ச.

இ - ள். களவின் கண் கன்றிய காதல் - பிறன்பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை—விளைவின் கண் வீயாவிழுமம் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத ஓடும்பைனைக் கொடுக்கும். எ - று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனூற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வியாவிழும் தருமென்றார். இவையிரண்டிபரட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (ச)

உஅடு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல்பொருள்கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். டி.

இ - ள். அருள் கருதி அன்பு உடையராதல் - அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதனமேல் அன்புடையராயொழுகுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிற்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரதுசோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது. எ - று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறாக்குரிய பொருளை நனகுமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலருள்செய்தல் நமக்குறுதியெனவறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுகுந தெருட்சி கூடாதென்பதாம். (டு)

உஅசு. அளவின் க ணின் றொழுக லாற்றார் களவின் கட் கன்றிய காத லவர். சு.

இ - ள். அளவின் கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர் முதலியவற்றையளத்தலாகிய நெறியின்கணின் று அதற்கேற்ப ஒழுக மாட்டார்—களவின் கண் கன்றியகாதலவர் - களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ - று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திற்று வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோகஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளவது உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினிங்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்பல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு மாற்றல் புரிந்தார்க ணில். எ.

இ - ள். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை - களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்களிலலை. எ - று.

இருள மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுரதுறவும இருளு மொளியும்போலத் தம்முண் மாறாகலின், ஒருங்கு நில்லாவென் டது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

**உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ.**

இ - ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் - அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்தது அறம் நிலைபெற்றாற் போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு-களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ - று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலிடாது நிற்குமென்பது அவ்வுவமையாறபெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

**உஅக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்று தவர். கூ.**

இ - ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுபவர்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றுதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ - று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை றுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்துநின்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற் செயல்களைப் புகுவித்தது அபபொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றுமை அவற்றையே றுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடு மாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உக௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ஞலகு. க௦.

இ - ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும;—கள்ளார்க்குப் புத்தேஞலகு தள்ளாது - அது செயலாதார்த்து நெடுஞ்சேனதாசிய புத்தேஞலகுந் தவறுது. எ - று.

உயிர் நின்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பு ம்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாறறென்கன. இம்மையினும் அரசனலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேஞலகுந் தள்ளாதென்றுங் “கூறினார். “மறறது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீராதது” * என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளா. இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௦ - ம் அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுந் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய் பொய்மைபை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் களளாமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

உக௧. வாய்மையெனப்படுவதையாதெனின் யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொல்லல். க.

இ - ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மை யென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—தீமை யாதொன்றுந் இலாத சொல்லல் - அது பிறிதோருயிர்க்குத் திங்கு சிந்திதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ - று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது “ஊரெனப்படுவதுறையூர்” என்றாற்போல நின்றது. இது னன் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், திங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (௧)

உக௨. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த ;

• நன்மை பயக்கு மெனின்,

க்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரென்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

உகூடு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் நவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற் நலை. (ரு)

இ - ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன் தன்மனத்தொடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின், - தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை - அவன் தவமுந்தானமும் ஒருங் குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ - று.

மனத்தொடு பொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம். (ரு)

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை யெல்லா வறமுந் தரும். எ.

இ - ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை - ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமைமையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை; - எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும் - மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானேகொடுக்கும். எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றினும் துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றினும் வருந்தல்வேண்டுமென்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமை யெல்லாவறமுந் தருமென்றார். (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி நறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ.

இ - ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் - ஒருவன் பொய்யாமைமையே பொய்யாமைமையே செய்யவல்லனாயின், - பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று - அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமைமையே செய்யாமைமையே நன்று. எ - று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, 'வனை யது துணிவின்மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார்.

இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாகமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவற்றஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற் பிற வற்றஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றவடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவைமூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப படும். அ.

இ - ள். புறம் தூயமை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாதன்மை நீராணையுண்டாம்;—அகம் தூயமை வாயமையான் காணப்படும் - அதுபோல மனந்தூயதாதன்மை வாயமையானுண்டாம். எ - று.

காணப்படுவ துள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப் பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூயமைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற் போல, அகந்தூய்மைக்கு வாயமையல்லது காரணமில்லை யென்ற வாறுயிறறு. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு தூயமையும் வேண்டுமென்பது உம் பெற்றும். (அ)

உகக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ.

இ - ள். எல்லா விளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா:—சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு - துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் சடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ - று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறிபாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறுமையாகிய விளக்கென்ற வாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமை யான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

௩௦௦. யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. கடி.

இ - ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவுற்றுள் - யாம் மெய்நூல்க ளாகக் கண்ட நூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் கல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவா சச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்கனில்லை. எ - று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றா. அவையாவன சககண மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராக டககாம வெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக் கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதியெய்து தற்பொருட்டிக் கூறிடவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃ தொபபமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத் தினது தலைமை கூறப்பட்டது. (ச௦)

நக ம் அதி—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செயதற்குச் காரணம் ஒருவன்மா ட்டிளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மைப றறி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நகக. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத் தாக்கினென் காவாக்கா லென். க. [துக்

இ - ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலித்குமிடத்து அதனையெழாமறறடுப்பானே அருளாற்றடு பபானாவான்;—அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் - ஷனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் தடாதொழிந்தா லென்! எ - று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தார் தன்னின்மெலியா ரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவா க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென் பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். இதனான் வெகு ளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

நகக. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து மில்லதனிற் நீய பிற. உ.

இ - ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும்

அதனின் தீய பிற இல் — மந்தையெளியார்மேலெழினும் அதனின் நியன பிற இல்லை. எ - று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவ மும் பயத்தலின், அதனின்றியன பிறவில்லையென்றா. ஒரிடத்து மாகாதென்பதாம். (உ)

கூ.கூ. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுக் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். கூ.

இ - ள். யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட்டும் வெகுளியையொழிக,—தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்—ஒருவாக்குத் தீடனவெல்லாமுளவாதல் அதனான வரும் ஆகலான். எ - று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தாற்றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிதைகளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனானவருமென்றுங் கூறினார். (உ)

கூ.ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ச.

இ - ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந்தார்க்கு அருளானுவாய முகத்தினகண்கையையும் மனத்தினகணுவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுதின சினமேயல்லது—பிறபகையும் உளவோ - அதனின் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. எ - று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தினமிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (ச)

கூ.கூ. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கார்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். கூ.

இ - ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் - காவானாயின், அச்சினத் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்கனையெயதுவிக்கும். எ - று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தம்” *பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம்விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். கொல்லச் சரப்பதாங் கீழ்” † என்புழிப்போலக் கொலைசொல் ஈண்டுத் துன்பமிருதி யுணர்ந்தி நின்றது. (ரு)

ந.0௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்மேம்பு புணையைச் சுடும். சு. [னு]

இ - ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையேயனறி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ - று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயாதிணைப்பன்மைமேல்வைத்து ஏனை நான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாறகொண்டார்; ஈண்டு உருவகஞ் செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற் பெரியராயக் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இளியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளமுந்தாமல் வீடென்னுங்கரையெற்றுக்கின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவுழ்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தன்னையும் கீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (சு)

ந.0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடுநிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. எ.

இ - ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் சேடு - சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்

* திருக்குறள்—உசுடு.

† நாலடியார், ஈயாமை—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகித சரப்பதாம் வண்மை - விரகின்றி—வல்லவ ருன்ற வடிபாபோல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சரப்பதாங் கீழ்.

ககஅ

நக ம் அகி.—வெகுளாமை.

கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்,—நிலத்து அறைந்தான் கையிழையாதற்று — நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அநிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தட்பாது. எ - று.

| வைசேழகா பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றோடோல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டாககு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

நகஅ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னு செயினும்

புணரின் வெகுளாமை நன்று.

அ.

இ - ன். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னு செயினும் - பல சுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோயந்தாலொத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செயதானானும்,—வெகுளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவருக்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ - று.

இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ் செயதல் தோன்ற இன்னுவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விககுமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

நகக. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா

றுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

க.

இ - ன். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் - தவஞ் செயுமவன், தன்மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாளுயின்,—உள்ளிய எல்லாம் உடன் எயதும் - தானகருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனை முற்றக்கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

நகக. இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினத்தைத்

துறந்தார் துறந்தார் துணை.

கக.

இ - ன். இறந்தார் இறந்தார் அணையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பார்;—சினத்தைத்

துறந்தார் துறந்தார் துணை — சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ - று.

மிக்கசினத்தையுடையார்ப்ரு ஞானமெயதுதற்குரிய உயிர்நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரணையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாச்சாடெயதுதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனால் அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

ந.உ. ம் அதி.—இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபடனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோராவானுதல் ஒருயாக்கு இன்னுதவறறைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தறகு, இது வெகுளாமையின்பின வைககப்பட்டது.

ந.கக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு செய்யாமை மாசற்றார் கோள். க.

இ - ள். சிறப்பு அனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னு செய்து பெறலாமாயினும்,—பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் — அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனநதுயாரது துணிவு. எ - று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

ந.கஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு ,
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். உ.

இ - ள். கறுத்து இன்னு செய்த அக்கண்ணும் - தம்மேற்செய்துங்கொண்டு ஒருவன் இன்னுதவறறைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் — மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னுதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவ்
வின்னுதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தெ
ன்பதாம். (உ)

நகந. செய்யாமம் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழும் தரும். ந.

இ - ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் -
தான் முன்போரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற்செற்றதற்கொ
ண்டவார்க்கும் இன்னுதவற்றைத் துறந்தவன், செய்யுமாயின், —உய
யா விழும் தரும் - அச்செடல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடு
ம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்தல்.()

நகசு. இன்னுசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச.

இ - ள். இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்னாதுவற்
றைச் செய்தாரைத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்
னயம் செய்து விடல் - அவர்தாமே நானுமாறு அவர்க்கு இனிய
வுவகைகளைச் செய்து அவ்விண்ணுடனையும் மறத்தல். எ - று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கப்பா
லவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூழிவாறு. இவைமூன்று
பாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

நகரு. அறிவினா னுருவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போந் போற்றுக் கடை. ரு.

இ - ள். அறிவினான் ஆருவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு
உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினாவதொரு பய
னுண்டோ,—பிறிதின் நோய தந்நோய்போல் போற்றக்கடை -
பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தன
போலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல்,
நிற்றல், உண்டல்முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும்
உயிர்களுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறும்பாத்தல். இது பெ
ரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப்
பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான்
அது தன்புறிலும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல்

வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற்பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ரு)

நகக. இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறனகட் செயல். சு.

இ - ள். இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட்
இன்னுதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண்
செயல் துன்னுமை வேண்டும் - பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவா
மை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ - று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியள
வையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது
மனமுளவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (சு)

நகஎ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணு செய்யாமை தலை. எ.

இ - ள். மனத்தான் ஆம் மாணு - மனத்தோடு உளவாகின்ற
இன்னுத செயல்களை—எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும்
செய்யாமை தலை - எங்காலததும் யாவாக்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய
யாமை தலையாவதம். எ - று.

என்று மனத்தானாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும்
ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும்,
எளிபாக்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும்
பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (எ)

நகஅ. தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல். அ.

இ - ள். தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் - பிறா
செய்யுமின்னுதன தன்னுயிர்க்கு இன்னுவாதன்மையை அனுபவி
த்தறிகின்றவன்—மன் உயிர்க்கு இன்னு செயல் என்கொல் - நிலை
பேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகா
ணத்தான்! எ - று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னுவென்பது அனுமானத்
தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின்,
இன்னுதன யான வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆக
மத்தினுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும்,
அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது

தோன்ற என்கொல்லோவென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

நகக. பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்பிற் தமக்கின்ன
பிற்பகற் றுமே வரும். கூ.

இ - ள். பிறர்க்கு இன்ன முற்பகல் செய்யின் - துறந்தவர் பிறர்க்கின்னதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின்,—தமக்கு இன்ன பிற்பகல் தாமே வரும் - தமக்கின்னதன அதன்பிறகூற்றின்கண் அவாசெய்யாமற்றாமேவரும். எ - று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறாம வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச்செய்யுளே தமக்கின்னதனவாய வருமென உபசாரமழக்தாக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (க)

நகஉ. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்
நோயின்மை வேண்டு பவர். க௦. [யார்

இ - ள். நோய எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம் - இன்னதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதன செய்தாராமேல்வாம்;—நோய இன்மை வேண்டிபவர் நோய் செய்யார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னதன வேண்டாதார பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதனசெய்யார். எ - று.

உயிர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்ப்கு வினையும் அதுவே * யாகவின், நோயெல்லா நோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது சொற் பொருட்பின்வருநிலை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தாராகவு வருந்திவகு கூறப்பட்டது. (க௦)

நா. ந. ம் அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீரையுயிர்களைச் சோர்நதுங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்

* சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், ௧௧௪.

† புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரத்தத்தையுமறியும் ஓரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு நத்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தம்பியும் வண்டும் முதலியன

கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்
களையும் அகப்படுத்திற்றதலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. ()

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க.

இ - ள். அறவினை யாதா எனின் கொல்லாமை - அறங்களெ
ல்லாமாகிய செடிகை யாதெனறு வினவின, அஃது ஒருயிரையுங்
கொல்லாமையாம்,—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும் - அவற
றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே
தரும் ஆதலான. எ - று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்த
லாமாகலின், கொல்லாமைகைய அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிற
வினையென்றது அவற்றினவினைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்கு,
துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாந் கூடியும் வினைக்கமாட்டாவெ
ன்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனை
புரத்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாறு
கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ.

இ - ள் பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் - உண்பதனைப்
பசித்தவயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களை
யோம்புதல்—நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை - அற
வாடையார் துறந்தாரக்குத் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினு
ந்தலையாவதாம் எ - று.

பல்லுயிருமென்னும் முறையும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.
ஒம்புதல் சோரநதுங் கொலை வாராமற குறிசெய்கொண்டு காத்தல்.
அதற்குப் பகுத்துண்டல இனநியமையாவதுபபாகலின், அச்சித
புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற கூறினார். எல்
லாநூல்களிலும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்பட
கூறுதல் இவறுக்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோர்
ன்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாடவற
மென்றுங் கூறினார். (உ)

அம்மூன்றினோடு உருவத்தையும்றியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவ
ரும் மீக்களும் நரகளும் விலங்கும் புளனப முதலியன அந்நான்க
னோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ந.உந. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ந.

இ - ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை - நூலோர் தொகுத்த
அறங்களுள் தனனோடினைப்பதினறித் தானேயாக நல்லது
கொல்லாமை;—பொய்யாமை அதன்பின்சார நன்று - அஃதொ
ழிநதால் பொய்யாமை அதன்பின்னேநிற்க நன்று. எ - று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களெனப்பது அதிகாரத்தான் வந்
தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் மேற பொய்யாமைபொய
யாமை யாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவறறுளிலையென
வுங் கூறினாராகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று
ஐயசிகழாமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, என் ன் அதன் பின்
சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார், முறகூறியதிற் பிற்கூறியது
வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை
பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்
யும் பொய்யாயும் இதுனைப்பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவு
ணர்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (ந)

ந.உச. நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழ நெறி. ச.

இ - ள். நல்லாது எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி
வீடுபெறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று
வினவின,—யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி - அஃது
யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக்காக்கக் கரு
தும் நெறி. எ - று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு.
காத்தல் வழுவாமறகாத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே
நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ந.உரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. ரு.

இ - ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்புநின்ற நிலை
யை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தா
ரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை -
கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாத
வன் உயர்ந்தவன். எ - று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளவெல்லாம் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

நூ. ௧. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ் செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. கூ. [நாண்மேற்

இ - ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல் - கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளினமேல்—உயிர உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது எ - று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுள்ளே அவறநின்பயன் அனுபவிப்பரெனவும் அறநூற்றுணிப்புறநி, இப்பேரறஞ்செய்தான்றானுங் கொல்லைபடாண். படானாகவே, அடியிறகட்டியவாழ்நாள் இடையுறின்றி யெய்துமென்பார, வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார் செல்லாதாகவே, கால நீட்டிகளும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர வீடு பெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வரு நனமை கூறப்பட்டது. (கூ)

நூ. ௨. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி தின்னுயிர் நீக்கும வினை. எ.

இ - ள். தன் உயிர நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோரினனுயிரை அதனுடம்பினீக்குந தொழிலைச் செய்யற்க. எ - று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாரதியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றவைப்பாருமுளர்; பிறர் செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (எ)

நூ. ௩. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக் கொன்றாகு மாக்கங் கடை. அ.

இ - ன். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர் பொருட்டு வேள்விகட்கொன்றால் இன்பமிருஞ்செல்வம் பெரிதா மென்று இவ்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க் குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவானமைந்தார்க்கு ஒரு பிறரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை. எ - று

இன்பமிருஞ் செல்வமாவது தாழ்ந்தேவராயத் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ்செல்வம். அது சிறிதாசலானும், பின்னும் பிறத்தற் சேதுவாகலானும், வீடாடிய சரிலிணைமெய்துவதாகருக் கடையெ னப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவா ர்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலகரும்கள தமமுண்மலையாலம விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லாதமனமைக்குக் காரணம் இவை பிறன்பாட்டானு கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

நா.க. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகதது. கூ.

இ - ள். கொலை வினைய ஆகிய மாக்கள் - கொலைத்தொழிலை யுடையராகிய மாந்தர்,—புன்மை தெரிவார் அகததுப புலை வினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையைய அறிதாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ - று.

கொலைவினையரென்றதனான், வேள்விகட கொலையன்னமய திக. புலைவினையரென்றது தொழிலாற புலையரென்றவாறு இம் மைக்கட் கீழ்மையெய்துவரென்பதாம். (க)

நா.௧. உயிருடம்பி நீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். க௦.

இ - ன். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்-நோக் கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க் கையிணையுடையாரை—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார எனப - இவர் முறபிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவ ரென்று சொல்லுவர் வினைவினைவுகளை உறிரதோர். எ - று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையென்கூட்டுக. செயிருடம் பினராதல் * “அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத்

* நாலடியார், தீவினையச்சம்.—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - டச்சா—லலவனைக் காதலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற—பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

“தாழுநோ யெழுபவே” என்பதனனுமறிதக. மறுமைக்கண் இவை
பெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொல்வார்
எரு வருந தீங்கு கூறப்பட்டது. (௫௦)

அருளுடைமைமுதற் கொல்லாமையீருசச் சொல்லப்பட்ட
இவையுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்த
டக்குகொள்க. ஈண்டுரைப்பிறபெருகும்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார்.
ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவர
வதுத்தலுநியாக ஈானகதிகாரத்துடைககப்பட்டது.

நட்ச ம் அதி.—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும்
நிலையுதலிலவாநதனமை. மயங்கியவழிப பேயத்தேறிதபுனல்போ
லத் தோனறி மெயுணர்ந்தவழிக் கயிறிலிரவுபோலக் கெடுதலிற
பொய்வென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற கணந்தோறும் பிற
திறக்குமென்பாரும், ஒருவற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான்
வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்
கேயுடையவென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார பலதிற
ததிராவா; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின்,
ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழிவலது பொருள்
கனிற பற்றுவிடாதாகலின், இது முன வைககப்பட்டது.

ந.ந.க. நிலலா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. க.

இ - ள். நிலலாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறி
வாண்மை - நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவெ
ன்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையாதல்—கடை - துறந்
தார்க்கிழிபு. எ - று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறி
வால் அவற்றின்மேற பற்றுச்செய்தல் பிறவித்தன்பத்திற்கேதுவா
கலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்
டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது
சிற்றின்பத்துக்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையுறுப

கிக்கும் யாக்கையினகண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதாது கூறுப. (க)

நநஉ. கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று உ.

இ - ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று - ஒருவன்மாட்டிப பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போரோழாம வந்தாறபோலும்,—போக்கும அது விளிந்தற்று - அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்த வழி அக்குழாம் போயினாறபோலும். எ - று.

பெருஞ்செல்வமெனவே துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான, வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஹிறத்தாற ருனே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாயுபோல, செல்வமும் ஒருவன்லவினே காரணமாக அவன்மாட்டிப பஹிறத் தாறருனே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிற்று. (உ)

நநந. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று
லற்குப வாங்கே செயல். ந.

இ - ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் - நில்லாதவியல்பினே யுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல் - அதனைப் பெற்றால், அதனாற செய்யப்படும அறங்களை அப்பெற்ற பொழுதே செயக. எ - று.

அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழுள்ளவழியல்லது துறந்தாராற பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினார். அதனாறசெய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (ந)

நநச. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின. ச.

இ - ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் - நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத்

தன்னைக்காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்,—
உணர்வாரப பெறின் - அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ -று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடர்த்தீர்பொரு
ட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்
படுவதல்லது தாளுசச் கூறுபடாடையின் நாளெனவொன்றுபேர்
லென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர் மாட்டாதார நமக்குப்
பொழுதுபோகா நின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய மயக்கவித
காட்டியென்றும், இடைவிடாதிதலான வாளின் வாயதென்றும்,
அஃதினறமையை உணர்வார அரியராசலின் உணர்வார்ப்பெறி
னென்றுங் கூறினார். உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப்பெயர்
ராண்டு உடமயினமேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின்.
வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்பதொரு பொரு
ள்போலத் தோன்றி உயிரை யாவதொரு வாளாமென்றுரைப்பா
ருமுளர்: எனவென்பது பெரளநி இடைச்சொல்லாகலானும்,
ஒன்றுபோறகாட்டி யென்பதற்கு ஒர்பொருட்சிறப் பின்மையா
னும், அதுவென்பது குறியிலுக்கரமன்மையானும், அஃதுரைய
னமையறிக. (ச)

நட்சரு. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப படும். ரு.

இ - ள். நாச் செற்று விக்குள மேல் வாராமுன் - உரையா
— உணனம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்
யனை மேற்சென்று செய்யப்படும் - வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம
யிரைநது செய்யப்படும். எ -று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்த
ல்லயன்றிச் சொல்லுமாயாகலானும் வாராமுனென்றும், அது
தான இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்
றுங் கூறினார் மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினைசெய்யுமாற்றின்
மேல்வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

நட்சு. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. சு.

இ - ள். ஒருவன் நெருநல் உள்ள இன்று இல்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து - ஒருவன் நெருநலுளனுயினான் அவனை
இன்றில்லையாயினென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடை
த்து—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம். எ -று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்தி நின்றன. அவைபெண்பாருமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம்.

௧௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. எ.

இ - எ. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒருபொழுதளவும தமமுடம்புமுயிரும இயைநிறுத்தலேத தெனியமாட்டார்,—கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியுளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினைபா நிற்பா அறிவிலாதார். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின் மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்ததற்கும் அளவா சலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும இனபங்களை தமசகூரியவாமாறும், அதற்குப் பொருளா துணைக்காரணமாமாறும், அது தமமுயற்சிகளான வருமாமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாமாறும், அவற்றிறகுவருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாமாறும், நீக்கி அப்பொருள கடைக்கூட்டுமாமாறும், அதனைப் பிறாகொள்ளாமற காககுமாமாறும், அதனால் நட்டாரையாக்குமாமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாமாறும், தாம் அவ்விற்பங்கள் துகருமாமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரதியல்பினமேல் வைத்து நிலையாமைகூறியவாறு. இனித கருதுப வென்பதனை அஃதினைப்பன்மைப்பெயராககி உரைப்பாருமுளா. (எ)

௧௩௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறத் தற்றே
யுடம்போ யுயிரிடை நட்பு. அ.

இ - எ. குடம்பை தனிதது ஒழியப் புள் பறத்தற்று - முன் நனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து—உடம்போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிறகும் உயிர்க்குமுளதாய நட்பு எ - று.

தனித்தொழியவென்றதனால், முனநனியாமை பெற்றும்: அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறுந்துணையும் அதற்காதாரமாய நிறதல், அதனால் அஃது உடம்பிறகுவமையாயிற்று; அதனால் வேற்றுமையின்றிநின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோ

டொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின் நிப்போதலுணர்த்தினின்றது. * சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய் உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற்கூடிய தல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக் குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளா அது புள்ளுடன்றோன்றானமயானும், அதன்கண் அதுமின்று புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக. (அ)

நட்சு. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ.

இ - ன். சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறகம வருதலோடொக்கும்,—பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ - று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றபோலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்சற்றகுப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது. (கூ)

நட்சு. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. கோ.

இ - ன். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போகாத உயிர்க்கு—புக்கில் அமைந்தின்றகொல் - எஞ்ஞான்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அபைந்ததிலலைபோலும்! எ - று.

அந்நோய்கள இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தம, வெகுண்ட ஞான்றுபோயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின் புறப்பட்டாது புச்சேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறிற்சுருள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆசவே உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையே முபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளநாநிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிறகுமென்பது தெளி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமுலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றும் கூறுவர்.

யப்படாமையும், உயிர்நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய வன்மையுமென்று, இவ்வாறனால் பாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு சண்டுகொள்க. (க0)

நடு ம் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அசமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இத்தானே விளங்கும்.

நசக. யாதனின் யாதனி நீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன், க.

இ - ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின் அதனின் நோதல் இலன் - அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெயதுதலிலன். எ - று.

அடுக்குக்கள பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இமமைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களுமாயும். எல்லாப் பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந்துன்பமில்லாமென்பது கருத்து. (க)

நசுஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல, உ.

இ - ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;—வேண்டின உண்டாகத் துறக்க - அவ்வின்பங்களை வேண்டின, அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ - று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மன மொழிமெய்கள் அலையாது நின்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெயதுமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இலவாதலேபன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம்.

நசந. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தைவிடல்வேண்டு
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ந. [ம்

இ - ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடெய்துவார்
க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய் ஒசை முதலிய ஐம்
புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்;—வேண்டிய எல்லாம் ஒரு
ங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்த்தற்பொரு
ட்டித் தாம் படைத்த பொருண் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்
வேண்டும். எ - று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்த்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்
தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லது வீட்டு
நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்
வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந்
நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படா
மையின், வேண்டியவெல்லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங்
கூறினார். (ந)

நசச. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் தின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்தது. ச.

இ - ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் - பற்றப்
படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்;—
உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும் - அஃதனறி, ஒன்றாயி
னுமுடைமை அத்தவத்தைப்போக்குதலான, மீண்டும் மயங்குதற்
கேதுவாம். எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நோன்பென்ப
து உம் மயலென்பது உம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரி
நதுநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்
துக்கூட்டிக. எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடா
தவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டிவந்து தவத்திற்
கிடையீடாய் மனக்கலக்குச்செய்யுமென்பது கருத்து. இவை நான
குபாட்டானும் எனதெனனும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

நசந. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. இ.

இ - ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப்
பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும்

மிகையாம்;—மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இவையில்கனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னும்! எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். * அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்தி ரியவுணர்வோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினைவினைவுக ளோடும் கூடிய மனம்; இது துண்ணுடம்பெனவும்படும். இதன கட் பற்று நிலைபாமையுணர்ந்ததுணையான் விடாமையின், விடுதற் குபாயம் முன்னாக் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடைய றுதுவருதலையுணர்ந்து இவற்றினாய் கட்டினை இறைப்பொழு தும் பொறுது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், உடம்பு மிகையெ ன்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வானோர்க் குயர்ந்த வுலகம் புகும். கூ.

இ - ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான்-தானல் லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியையில்லாத பொருளை எனதெனறுங் கருதி அவற்றினகட் பற்றுச்செயதற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான்—வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும் - வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ - று.

மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிநது, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப் பமமை விகாரததாற்றெக்கது. இதனால் இவ்விருவகைப்பற்றினை யும் விட்டார்க்கே வீடுளதெனபது கூறப்பட்டது. (கூ)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப் பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. எ.

இ - ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு - இருவகைப்பற்றி னையும் இறுகப்பற்றி விடாதாரை—இடும்பைகள் பற்றி விடா - பற்றித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா. எ - று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற் றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீட்டில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசீரம்.

**கூசஅ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவர். * அ.**

இ - ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் - முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்,—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் - அங்குனர் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார்.எ-று

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினை யும் உவர்த்துப்பற்றற விடுதல். அங்குனர் துறவாமையாவது அவ் வறுள் யாதானுமொன்றினகட் சிறிதாயினும் பறதுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரெனறும், பொய்நெறியென்கே பிற புவலையுளகப்படுதலின் மயங்கியெனறுங் கூறினார். (அ)

**கூசகூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். கூ.**

இ - ள். பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றுதி அவன் பிறப்பை யறுக்கும்,—மற்று நிலையாமை காணப்படும்-அவையறுதபொழுது அவற்றா பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ - று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணே யென்றார்; “அற்றது பற்றெனி-ஹற்றது வீடு” † எனபதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வி ருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (கூ)

* இவ்வருமைத் திருக்குறளைச் சந்தானகுரவரு ளொருவராகிய கொற்றவனகுடி உமாபதிசிவாசாரியா நெஞ்சுவிடினாத்தில் “தேந்ருங்கா—ஹுனனை யொழிய வுறவில்லை யெனனுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை - முன்னர—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவர் ரென்று - நிலைத்தமிழின்—றெயவப் புலமைத் திருவள்ளுவ ருரைத்த—மெயவைத்த சொல்லே விரும்பாம் - லைவாக்கு—மாவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தபபாமற—பாவமெனும் பௌவப் பரப்பமுநதிப் - பூவையர்த்தங்—கண்வலையிற பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்—குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற - நிண்மையின—ஹுவிற் கொடுமை பலபித்தறிநாடோறுஞ்—சாவிற பிறப்பிற் தலைப்பட்டங் - காவிரிலை—நிற் கும்வகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகல்க்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடினாது சைவசித்தார்த்தம் பதினான்கினுள்ளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உ-ம் திருப்பதிகம், று—அற்றது பற்றெனி—ஹற்றது வீடுபிர்—செற்றது மன்னுறி—ஹற்றிதை பற்றே.

கடவுள்

நாசு ம் அதி—மெய்யுணர்தல்.

நாடு. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. க0.

இ - ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் - எல்லாப் பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு - கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ - று.

கடவுள் வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றன்பற்றென்புழி ஆருவது செய்யுட்கிழமைக் கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்பது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனால் கூறப்பட்டது. (க0)

நாசு ம் அதி—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநாலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நாடு. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென்றுணரு
மருளானு மாணப் பிறப்பு. க.

இ - ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம்—மாணப் பிறப்பு - இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ - று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையெனவும், மற்றுமித்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கனால் வழக்குக்களை மெயநூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப்பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின்,

நடும் அதி:—மெய்யுணர்தல். கருள்

மாணப்பிறப்பென்றார். இதனும் பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதும் கூறப்பட்டன. ()

நடு2. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. உ.

இ - ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையினிங்கி மெய்யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ - று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெனத்தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்கவென்பதன்றிரிபெனினுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது நிரதிசயவின்பமென்பதும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதும் கூறப்பட்டன. (உ)

நடுந. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ந.

இ - ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து - எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ - று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இல்லோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்பதல்; பேயத்தேரோ புனலோ கயிரோ அரசவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றும் பிறர்மதங்களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழுமையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகியனுணர்வு தூர்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின் வானீ நணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும்பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (ந)

நடுசி. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ச.

இ - ன். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே-செல்லப் படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யினை யுணராதில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒரு நிலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றோ. சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையாராக்கே வீடுஎதனை மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

நடுநி. எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ரு.

இ - ன். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொரு பொருள் யாதோரியல்பிறகுபத் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத்தோன்றியவாறறைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்னு மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பொருளோடும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்ற வரையிறுப்பு. அஃதாவது கோசசேரமான் யானைக்கட்சேய மாந் தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்ப தோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாநதரஞ்சேரலிருமபொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகவின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீராகிய தத்துவங்களின்றொருதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தம் காரணங்களுளொடுக்கிக் கொண்டுசென்றற் காரணகாரியங்களி ராண்மின்றி முழுவாய நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளெனற் பொதுமையான் இவங்குதியையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்க ளெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வின் திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

நடுசு. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்பெவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

இ - ன். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம்மக் கப்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவா - மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ - று.

சுறதென்றதனால் பலர்பக்கலிலும் பலகாலும் பயிதலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிறகுரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமிததகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்ந்தரு உபாயம் மூன்று, அவை கேளவி, விமரிசம், பாவனையெனபன. அவற்றுட்கேள்வி * இதனாற் கூறப்பட்டது. (கூ)

நாருள. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ.

இ - ன். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுளளம் அளவைகளானும் பொருநுதுமாற்றானுந் தெளியவாராயநது, அதனான் முதற்பொருளை யுணருமாயின,—போததுப் பிறப்பு உள்ளவேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே † யுரைத்தாம். இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது.()

நாருஅ. பிறப்பென்னும் பேதைமைநீங்கச்சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ.

இ - ன். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க-பிறப்பிற்கு முதற் காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு எனனும் செம்பொருள்காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஜுவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை வனைய நான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரண

* கேள்விடெனினும், சிவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினு மொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசனமெனினு மொக்கும்.

† உசஉ-ம் குறளுரையித்காண்க.

மாச்சிக்கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய், நோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றுய்தாயத், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விசாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவும் கூறியது உம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுககிலத்தியானமெனவுங் கூறுப. உயிரீ உடம்பினிங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றமெனபது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கே துவாய பாவனை கெடுத்தபொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல் வேண்டிதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின்மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

நூலு. சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுக்கின் மற்றழித்து
சார்தரா சார்தரு நோய். * கூ. [ச்

இ - ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுக்கின் - ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய அச்செம்பொருளை யுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லனாயின, —சாராதரும நோய அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின்சாரமாட்டா. எ - று.

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடலூர் உய்யவராத தேவநாயனார் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுக்கினென்றமையாற்—சார்புணர்வு தானே தியானமுமாஞ் - சார்பு—கெடவொழுக்கினில்ல சமாதியுமாங் கேதப்—படவருவதில்லைவினைப் பற்று.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வய்யவரந்த தேவநாயனார் பெரும்பற்றப்பெரியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச்செய்து, இதன்பெருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுள்ளங் கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருச்சளிற்றுப்படியிலே இந்நூலை வைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணநிதியாகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுதுறு திருமுடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழ்ந்தனர் மூவாயிரவரும் மாசேசுரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே

ஆகுபெயரார் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார் பென்றார். ஈண்டு ஒழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுதுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின்பீர்ப் பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிறபெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்றதுன்பங்க ளாவன பிறப்பு அநாதியாய வருசலின் உயிரான் அளவின்றியீட் டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுப வித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான முகநது நின்றனவுமொழியப் பின் னுமனுபவிக்கக் கடவனவாயக்கிடந்தன. அவை விளக்கிமுன்னி ருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அழித் துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஒருநதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற் குக்காரணமாகலான், நல்லினைப்படலும் நோயெனப்பட்டது. மே ளமூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறுமென் றார். அஃதறும்வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமெ னனுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமைபானும் வேறுசார்பின்மையா னுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

நூல் ௩. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற னுமங் கெடக்கெடு நோய். கசு.

இ - ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட - ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெ றுப்பு, அவிச்சையென்னு மிக்ஞறறங்கண்மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக்கெடுதலான்,—நோய் கெடும் - அவற்றின் காரியமாய வினை ப்பயன்கள் உளவாகா. எ - று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும் அக ங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அது பற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமானசையும், அதுபற்றி அதன்மறு தலைக்கட்செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார். இஃது அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன் கூழின்று வியப்புற்று, இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினர்களைன்றிக. இது சைவசிந்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கினுள்ளொன்று.

னர்ப்பஞ்சுத்துப்போலுமாகலின், அம்மிருதி தோன்ற இவை மூன்றும் மனங்கெடவென்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதிபொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செயயாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லையென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வரக்கடவதுன்பங்களும்மில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின். இவ்வாற்றினே மெய்யுணர்நதார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே மெனபது பெறும். (௧௦)

நா. எம். அதி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு கடுவுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலனகண்மேற்பழைய பிழைசெய்யுத்தான் நினைவு செல்லுமனதே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நா. எ. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்தவா அப பிறப்பினும் விதது. க.

இ - எ. எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு எனும் வித்து - எல்லாவுயிரகட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைவிக்கும் வித்து—அவா எனப் - அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிரிமித்தங்களும், அக்கதிச்சணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கக் கொண்டசெல்லுமாசலான, அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி * யெனனுங் காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்கு

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றின் வளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவதறுத் தேயபிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

மெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கு மொத்த லான் என்பவென்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித் தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

நகூஉ. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது வேண்டாமை வேண்ட வரும். * உ.

இ - ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத் துன்பமாதலிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண் டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும் - அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையேவேண்ட அவனுக்குத் தானேயு ண்டாம். எ - று.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுன்ப முற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண் ணையாகலிற் பிறவாமையேவேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிற தின்பங்கருதி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தா யப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண் டாமை வேண்டவருமெனதுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத்தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண வந்தது. (உ)

நகூந. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை யாண்டு மஃதொப்ப தில். ந.

இ - ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை—ஒருபொருளையும் அவாவாமையொடங்கும் விழுமிய செல் வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை;—ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறச்சு த்தின்கண்ணும் அதனை யொட்பதில்லை. எ - று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேனோக்கக் கீழா தலுடைமையின், தனக்கு மேலிலலாத வேண்டாமையை விழுச் செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகினுமொப்பதில்லையென்றுங் கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந்

* இவ்வருமைத்திருக்குறள திருக்களிற்றுப்படியாரிலே “வேண் டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால்—வேண்டுமஃதே டஃதொன்றும் - வேண்டினது—வேண்டாமை வேண்டவரு மெ ன்றமையால் வேண்டுக—வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.” எனவெடுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது,

கசுசு

௩௭ ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௭௪. தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாயுமை வேண்ட வரும். ச.

இ - ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை;—அது வாயுமை வேண்ட வரும் - அவ்வவாவில்லாமை தான் மெய்மையேவேண்டத் தானே யுண்டாம். எ - று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சைமுதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாவின்மை யென்றும், மெய்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்மையென்றுங் கூறினார். மற்றுமேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டிதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே யேதுவென்பது உம் அது வரும் வழியும் இதனாக் கூறப்பட்டன. (ச)

௩௭௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ௩.

இ - ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்;—மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர்—பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமறாதவர்கள், அவற்றாது சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர் போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௭௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. ச.

இ - ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்யுணர்தலீராகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பினனும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா.—அஞ்சுவதே அறன் - ஆசலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ - று.

ஒருமென்பின் அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா; நூரோவழி வாய்மையேண்டலையொழிந்து பராக்கரம் காவானாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான்; அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்த லாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய யாமற் பரிசுறியுத்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப பதே அறமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௮௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். எ.

இ - ன். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினை யஞ்சித் துவரக்கெடுக்கவல்லனாயின், — தவா வினை தான் வேண் டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ - று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவா கிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதி யொருமை. தான் விரும்புநெறி மெய்வருநதாநெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல் லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௮௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் தன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். அ.

இ - ன். அவா இல்லார்க்குத் தன்பம் இல்லாகும் - அவாவில் லாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை; — அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும் - ஒருவரகுப் பிறசாரணங்களெல்லாமி ன்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாத்துன்பங் களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ - று.

உடம்பு முகந்தறின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதா கலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்து கொள்வனவற்றை. தவாதுமேன்மேல் வருமென்றதான், மூவ கைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்ப த்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௩௮௯. இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெழின். கூ.

இ - ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின் - அவா வென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமா யின்,—சாண்டும் இன்பம் இடையறாது - அவன் கீழி பெற்றவழியே யன்றி உடம்போகி நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ - று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளைவின் கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அதுகெட்டார்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிறைவான் ஈண்டிமின பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டுமென்பதற்குப் பெரு குமெனதுரைப்பாருமுளா. இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

௩௭௦. ஆரா வியற்கை யவாரீப்பி னநிலையே
பேரா வியற்கை தரும். க௦.

இ - ள். ஆரா இயற்கை அவா ரீப்பின்—ஒருகாலும் நிரம்பாத விடையையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,—அநிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அநரீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே என்னுள்ளும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ - று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பையனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய் பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளாச்சிக்கு அளவினமையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவறசிகளும் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவினநி உயிர நிரதிசயவின்பத்ததாய நிறைவின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒரு தலைபாகலின் அநிலையே தருமென்றுங் கூறினார். “நன்றாய் ஞானப் கடந்துபோய் நல்லந திரிய மெல்லாமீர்த்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா முல்பி லதனை யுணர்நதுணர்ந்து—சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள் செற்றுக்களையு பசையறா—லன்றே யப் போ தேவீடு மதுவே கீடுவீடாமே.” * என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சேவன்முத்தெனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதுஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதுஉங் கூறப்பட்டன. (க௦)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமுன்றனையும் பய
த்தற்சிற்சுபுடைத்தாய அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளுயின்பமுங்
கூறுவார், அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

நா. அம். அ. தி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செபதவனையே சென்றடை
தற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம்,
நியதி, விதியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இது பொருளினிப்பங்க
ளிரண்டற்கும் பொதுவாய ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும்,
மேற்கூறிய அறத்தோடிடையுடைமையானும், அதனதிறுதிக்கண்
வைக்கப்பட்டது.

நா. எக. ஆகூழாற்றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற்றோன்று மடி. க.

இ - ள். சைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்
தும் - ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக்காரணமாகிய ஊழான்.
முயற்சியுண்டாம், — போகு ஊழால் மடி தோன்றும் - அஃதழிதற்
குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ - று.

ஆகூழ் போகும்மென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்
தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய நின்றன. அசையு
மடி. பொருளினுக்கவழிவுகட்டுத் துணைக்காரணமாய முயற்சி,
மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (ச)

நா. எஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவு முறிவகற்று
மாகலு முற்றக் கடை. உ.

இ - ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்
கும் - ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும் கைப்பொருளிழந்
தற்கேதுவாகிய ஊழ்வாற்றாற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையா
க்கும்; — ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும் - இனி அவனறிவு
சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வாற்றா
விடத்து அஃதனை விரிக்கும். எ - று.

சைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவுமுறி
ஆகலுமென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடை
யென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானாவறிவையும்
வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

ந.எந. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ந.

இ - ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் - பேதைப்படுக்கு மூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றாளுமியும், — மறறும் தன் உண்மையறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னுழானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும் எ - று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிர்ங்குதற்சாககிச் செயலுக்குத் தான்முற்படுதல். “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைசொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” * என்பதுமது. செயற்கையானாயவறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ந.)

ந.எச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச.

இ - ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு - உலகத்து ஊழினுயலியற்கை இரண்டுகூறு;—திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு - ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ - று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் - பயன்கோடலும் அறிவுடையாராக் கல்லதியலாவனறே, அவ்வாறனறி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதற்காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமூழ் அறிவுடையராதற்காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றும். (ச)

ந.எரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாந் செல்வஞ் செயற்கு. ரு.

இ - ள். செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லை எல்லாம் தீயவாம்—நல்லவையெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்;—தீயவும் நல்லவாம் - அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும், ஊழ்வயத்தான். எ - று.

நல்லவை தீயவை யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும்முதலாயவற்றை ஊழானென்பது அதிகாரத்தர்த்தப்பெற்

* சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், எசு.

றும். * அழிக்குமுழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமுழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும். (நி)

நளசு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச் ;
சொரியினும் போகா தம். ஈ.

இ - ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காபினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்:—தம் உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற்றமவாயபொருள்கள் பற்றத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா. எ - று.

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினுவதல்லது காப்பி கழச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது. (சு)

நளசு. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. எ.

இ - ள். கோடி தொகுத்தாகும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தாகும்—வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ - று.

ஒருயிர் செயதவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். † “இசைத்தலுமுரிய வேறிடத் தான்.” எனபதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. வெறுமுயற்சி ‡ களாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

நளசு. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறப்பால
வூட்டா கழியு மெனின். அ.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிபபதனை வடநூலார் அதுஷங்கமெனவர்.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், நிகு.

‡ வெறுமுயற்சி - நல்வினை தீவினை யிரண்டினும் படாமுயற்சி. இலக்கணக்கொத்து, வினையியல் பதினேழாஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இ - ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையானவர்கள் சி யில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர்;—உறதபால் ஊட்டா கதியுடையனின் - ஊழ்கள் உறததபால்வாய் துன்பங்களை உறுவி பாசொழியுமாயின். எ - று.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்சால் முற்றச்சொல். தம்மால் விட்டபெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்துங் கருத்துவேறு பாட்டாற்றுவனப் முறுகின்றது ஊழின் வலியானென்பது எஞ்சி நிற்கலின். மன ஒழியிசைச்சுண வந்தது. (அ)

நா. எசு. நன்றாங்கா நல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லந் படுவ தெவன். சூ.

இ - ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் - நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய் இன்பங்களைத் துடைச்சுநிறைந் து இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்;—அன்று ஆங் கால் அல்லந் படுவது எவன் - வினைத்தவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய் துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவிப்பாது துடைக்கூடாதிற் றன் உ அல்லலுழப்பது என்கருதி. எ - று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமைபானும், ஊட்டாது கழியா வாயானும், இரண்டிமிசையுதனுபவிக்கதபால்; அவற்றுள் ஒன் றற்கு இயைந்தனுபவித்து வினையதற்கு அது செய்யாது வருநது தல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்டத்து ண்பங்சடகுக் காரணமாய் ஊழின் வலி கூறப்பட்டது. (க)

நா. அ0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். க0.

இ - ள். மற்றென்று சூழினும் தான் முந்துறும் - தன்னை விலக்குதற் பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிரிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுமுச்சியின் முறப்பட்டு நிற்கும்;—ஊழிற் பெருவலி யா லு - அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள். எ - று.

பெருவலி ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணு தல். செய்தற்செயன்றிச் சூழதற்கும் அவதி கொடாதென்றமை யின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமை யின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிபடுவனவாய பொருளின் பங்குநீள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டா. அது தனதுணைக்காரணமாய அரசன்தி கூறவே யடங்கும் அரசன்தியாவது காவலேடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்க வியல், ஒழிபிடலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிறகுயிரெ னசகிறநத அரசனதிடல்பு இருபத்தைநததிகாரத்தாறு கூறுவான் றெடங்கி, முதற்கண இறைமாட்சி கூறுகின்றா.

நகம் அதி.—இறைமாட்சி.

அதிதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகப்பால் நருவாய நின்று உலகங்காதகலின், இறையென்றா, “திருவுடை மன்னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்” * என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

நக. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரணுறு முடையா னரசருளேறு. க.

இ - ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரசன் ஆறும் உடையான் - படைபுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரசனுமெ னறு சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்கையு முடையவன்—அரசருள் வறு - அரசருள் வறுபோல்வான். எ - று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென் றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரசன், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுளுக்கிப்

* திருவாயமொழி, நகம் திருப்பதிகம், அ.—திருவுடை மன் னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்—முருவுடை வண்ணங்கள் காணினுலகளந் தானென்று துள்ளுந்—கருவுடைத் தேவிற்கு ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெரு விலும் வீழ்விலுமோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

கருஉ

நகக ம் அதி.—இறைமாட்சி.

பிறழ வவத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்
றில் வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலார்
இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி.
ஏதென்பது உபசாரவழக்கு. இதுதனால் அரசற்கங்கமாவன இவை
பென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன் வெற்றிக்கேது
வென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

நகஅஉ. அஞ்சாமை மிகை யறிவுக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ.

இ - ள். வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கி ல்பாவது—அஞ்
சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும்
கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும்
இடைவிடாது நிறறல். எ - று.

ஊக்கம் வினைசெயதற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு
ஆறங்கத்திற்குமுரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, உணைய வினைக்குரிய.
உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற எணையவ—ங்யுவரும், அவ
ற்றுள் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின்,
இவை எப்பொழுதுநதோன்றி நிறறல் இடல்பாகவேண்டுமென
பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (உ)

நகஅந. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ந.

இ - ள். நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினைப்பாளுந் திருவுடை
யாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முனறும நீங்கா -
அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வி
யுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்முன்று குணமும்
ஒருகாலும் நீங்கா. எ - று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது
ஒன்றனையும் பாராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உப
சாரவழக்காற றுணிவெனப்பட்டது. உமமை இறர்த்துதழீஇய
வெச்சவும்மை. இவற்றுட் கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, உணைய
வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங்
குரைக்க. (ந)

நகஅச. ஆறணிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமுக்கா
மான முடைய தரசு. ச.

இ - ள். அறன் இழுக்காது-தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவா தொழுதி—அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை தன்னுட்புன்கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து—மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு-வீரத் தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினே யுடையான் அரசன். எ - று.

அவ்வறமாவது ஒதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், டல்லுயிரோம்பல், பகைத் திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்கல். * “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்” எனபதனால் இவ்வறம் பொருட்டுக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய் மானத்தின்க்குதற்கு, மறனிழுக்காமான மென்றார்; அஃதாவது “வீறின்கையின் விலங்காமென மத வேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றினையாரையு மெறியா—றாறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்.”† எனவும் “அழியுநர் புறக்கொடை யாயில்வே லோச்சாள்” எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன் தன்மேனின்றது. (ச)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫.

இ - ள். இயற்றலும் - தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலுள வாககலும்—ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வாதவற்றை ஒரு வழித்தொகுத்தலும்—காத்தலும் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொ ளளாமற் காத்தலும்—காதத வகுத்தலும் - காத்தவற்றை அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு - வல்லவனே அரசன். எ - று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென் பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிச்சப்பட்டது. பொருள்களா யன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பசுவையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னுடு தலைடளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வீணை செய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர் க்கும் புகழிறகுங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற்

* புறநானூறு, ௫௫.

† சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௨௫௬.

கஞ்சு.

நட்கு ம் அதி.—இறைமாட்சி.

பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குந் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்ஞன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர் வணவற்றிற்குந் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன் முதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (டு)

நடஅள. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். எ.

இ - ள். காட்சிக்கு எளியன் - 'முறைவேண்டினார்க்குந் குறைவேண்டினார்க்குந் காண்டற்செளியனாய்—கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - யாவர்மாட்டுந் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின், —மன்னனில் மீக்கூறும் - அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உடர்த்துக்கூறும் உலகம். எ - று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெயதினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்செளியமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அநதணர் சான்றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாய் ருத்தல்.கடுஞ்சொல் கேளவியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி புகழமுதலியவின்றி யாவாக்கும் பேரின்பநதருதலிற் தேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய வருவிக்கப்பட்டது.

நடஅள. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலா
ருன்கண் டனைத்திவ் வுலகு. எ. [ற்

இ - ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல்லுடனே ஈதலைச்செபது அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு—இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து - இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிறமும். எ - று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரிய வாசலின் வல்லாறகென்றும், அவன் மண்முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுந் கூறினார். கருதியவளவிறுதல் கருதிடபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். அ.

இ - ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான்முறை
செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன்,—மக்கட்கு
இறை என்று வைக்கப்படும் - பிறப்பான் மகனேயாயினும், செய
லான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ - று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறரென்
றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயர்
த்துவைத்தல். (அ)

௩௮௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வே
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ. [ந்தன்

இ - ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை
வேந்தன் - இடிக்குந்துணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறு
தாகவும் விளையுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு - குடை நிழற்கண்ணே தங்கும்
உலகம். எ - று.

செவிகைப்பவென்றதற் கேற்ப இடிக்குந் துணையென்பது
வருவிக்கப்பட்டது. நாவினபுலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்ப
வென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினதால். அறநீதிகளிற
றவமுமையின், மண்முழுதுந தானேயாளுமென்பதாம். (கூ)

௩௯௦. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுன்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. க௦.

இ - ள். கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்த
லும்—அளி-யாவார்க்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல்-முறை
செய்தலும்—குடி ஓம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய—
நான்கும் உடையான் - இந்நான்குசெயலையுமுடையவன்—வேந்தா
ர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளககாம். எ - று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவடியிகோல்பேரறவின்,
செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்துக் கூறின
மையால், தளர்ச்சி பெற்றும்; அல்தாவது ஆறிலொன்றாய் பொரு
டன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு
கோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும்

விளக்கவின், விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்து பாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன. (க0)

சு 0 - ம் அதி.—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன; அறநூலும் நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாய்க்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதலோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவார்க்கும் உறுதி பயத்தறசிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் 'நாங்காமை கல்வி' எனத் தோற்றுவாயசெய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூசுக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி

னிற்க வதற்குத் தக.

க.

இ - ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க - ஒருவன் கற்கப்படுநூல்களைப் பழுதறக் கறக,—கற்றபின் அதற்குத் தக நிறக - அங்ஙனங் கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவைசொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிறக. எ - று.

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொருளுணாத்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவெனபது பெற்றும். கசடறக் கற்றலாவது விபரீதனையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும பலகாலும் பயிறல். நிற்கலாவது இவ்வாழ்வுழிக் "கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய" * தலினும், துறநதுழித் தவத்தான் மெய்யுணர்நது அவாவறுத்தலினும், வருவாமை சிறப்புடை மகற்காயிற் கறநல்லேண்டுமென்பதும், அவனும் கற்கப்படுநூல்களும், அவற்றைக் கறகுமாரும், கற்றதனற பயனும் இதனும் கூறப்பட்டன. ()

கூசுஉ. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. உ. [கூ]

* நாலடியார். அறிவடைமை.

இ - ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் - அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டினையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப - அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ - று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆதிமுதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான் - மாதே—யறமார் பொருளின்பம வீடென் நிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு.” “எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு - மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன முதலுற் பொருளுணர்நது—கட்டறுத்து வீடுபெறும்.” இவற்றானாக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்; பின்னது உயர்திணைப்பன்மை வினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களையிருள்ளும் உணர்வுமிருதியுடையதனை. இதனால் சற்கூப்படுநூல்குக்குக் கருவியாவனவும் அவற்றதின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (உ)

நகந. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர். நக.

இ - ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடைய ரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;—கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர் - மறதைக் கல்லாதவர் முகத்தின் கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ - று.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய முதலியவற்றற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றும் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணர்நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருளுல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனால்ரெகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ங)

**நகசுசு. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லணைத்தே புலவர் தொழில். ச.**

இ - ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அணைத்தே = யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெயது இனி இவரை யாமெங்
வனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து—
புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில். எ - று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்ச்சுறுதிகூறலென்பன இரண்
டு தொழிலென ஒன்றாயுடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார்.
அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங் காண்ட
லானும், தமக்கு மதரமுமுறுதியுமாய் கூற்றுக்கள நிகழ்வெதிர்வுக
ளின இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாருமனபுடைய
ராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

**நகசுரு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.**

இ - ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் -
'பிறரை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்றார்' * தலான், செல்வார்முன்
நல்குந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கறாதுநி
ன்றுங் கற்றார் தலையாயினார், கல்லாதவர் கடையரே - அந்நிலை
க்கு நாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழந்தாரேயாவார். எ - று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசை
பாற்றும்பதல். கடையரென்றதனான் அதனமறுதலைப்பெயர் வருவி
ககப்பட்டது. பொய்யாயமானநோக்கி மெய்யாய் கல்வியிழந்தார்
பின்னொருஞானும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்
றார். இதனாற் கற்றரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன.

**நகசுசு. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. சு.**

இ - ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும் - மணலின்
கட்டகேணி தோண்டியவளவிற்குகலும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்
றனைத்து ஊறும் - அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்குக
லும். எ - று.

நண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்குகவென்
றது அதனளவுஞ் செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான்

அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ்
மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகு * மென்ற
தனோடு மலையாமைபுதிக. (சு)

நகூஎ. யாதானு நாடாமா ஊராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. எ.

இ - ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம் - கற்றவனுக்குத் தன்னை
நினை தன்னுருமேயன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானு
மோருளும் ஊராம்,—ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என் -
இங்ஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது
என்கருதி! எ - று.

உய்ரோடு சேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறர்நாடுகளும்
ஊர்களுந் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவ
ந்து செய்தற்கேதுவாகலிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை,
அதனையே எப்பொழுதுந் செய்கவென்பதாம். (எ)

நகூஅ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி பொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ.

இ - ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற
கல்வி - தானொருபிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி—எழுமையும் ஏமாபபு
உடைத்து - எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ - று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப புருமாக
வன, எழுமையுமேமாபபுடைத்தென்றார். எழுமை மேலே கூறப்ப
ட்டது. † உதவுதல் நன்னெறிக்கணுயத்தல். (அ)

நகூகூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காழுறுவர் கற்றறிந் தார். கூ.

இ - ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறம் கண்டு - தாமின்
புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு
நோக்கி—கற்றறிந்தார் காழுறுவர் - கற்றறிந்தார் பின்னும் அத
னையே விரும்புவர். எ - று.

✕தாமின்புறுதலாவது நிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின்
கவைதுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வி
ன்கண் அறம் வீடு படித்தலானும், அதனான் இடையறாதவின்ப

* திருக்குறள், நகூஉ. † கூஉ-ம், குறளுரைபிற்காண்க.

மெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அநியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டுபலவாக நரையிலமாயினேமென்றுமுவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத் தல் இழுத்தலென்றிவற்றாறுன்புறுதலும் பலரையும் பகைபாக்க லுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறுமையிற் கற்றறிநதாரெ ன்றும், சுரும்புயிற்றற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்பு றுதல் பிறவாற்றாணினமையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங் கூறினார். (க)

ச௦௦. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. க௦.

இ - ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி - ஒரு வனுக்கு அழிவில்லாத சீரியசெல்வமாவது கல்வி;—மற்றையவை மாடு அல்ல - அஃதொழிநதமணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வ மல்ல. எ - று.

✱ அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென் றிவரற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குச் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்காரசன்னே நிறநல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை மாடல்ல வென்றார். இவையைந்துபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப பட்டது. (க௦)

சக ம் அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது சுற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனினுடவி ழிபின். கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுஃத்தாற சுறியதுணையான முற்றுபெறுமைநோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாக லின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ச௦௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலினிக் கோட்டி கொளல். க.

இ - ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினையிழை யாது வட்டாடினார்போலும்—நிரம்பிய நூல் இனிக் கோட்டி கொளல் - தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கொண்டுநனைச் சொல்லுதல். எ - று.

அரங்கு வஞ்சத்தானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்” * என்பதனானறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டு வனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாருபெயர்; “புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” † என்புழிப்போல. சொல் லும் பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (க)

சு02. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. 2.

இ - ள். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் - கல்வியில்லாதா னொருவன் அவையின்கண்ணென்றுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலை யிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று - இயல்பாகவே முலை யிரண்டிமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போ லும். எ - று.

‡ இளைத்தெனவறிந்த கிளைபாகலின், தொகையொடு முற்று மமை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகைவிளைககுமென்பதாயிற்று. (உ)

சு03. கல்லா தவரு நணிகல்லர் கற்றாமுற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின. 3.

இ - ள். கல்லாதவரும் நணி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிகநல்ல ராவர்,—கற்றாமுன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின - தாமே தடி மையறிநது கற்றாவையினகண் ஒன்றிளையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ - று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்

* நற்றிணை, ௩, ஈன்பருந துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்— பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்—கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்—வில்லே ருழ வர் வெம்முனைச் சீறார்ச்—சுரனமுதல் வந்த வுரன்மாய மாலை— யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய—வினைமுடித் தன்ன வினி யோண்—மனைமாண் கூடரொடு படர்பொழு தெனவே.

† நாலடியார், மேன்மக்கள்,—புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி—கல்லா வொருவனுரைப்பவுங் கண்ணோடி—நல் லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்—பல்லாரு ணணல் பரிந்து.

‡ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக் கம். ௩௩.

படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் நனி நல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (ங)

ச0ச. கல்லாதா னெட்பங் கழியநன் ருயினும்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ச.

இ - ள். சல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றுயினும் - கல்லாத வனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றுயிருப்பினும்,—அறிவுடை யார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ - று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, அயிற்றுயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ரு.

இ - ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடைமையெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு—தலைப் பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும் - அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ - று.

கற்றவனென்பது வருவிஞ்சப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த் தைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதார தியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

ச0க. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்

௧ களரணையர் கல்லா தவர். க.

இ - ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்—உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான இலரல்லர் உளரென்று சிலர் சொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அணையர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் வினையாத களாநிலத்தோடொப்பர். எ - று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனால் கல்லாதாரது பயன்படாமையுக்கூறப்பட்டது. (க)

ச௦௭. நுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ.

இ - ள். நுண் மாண் துழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்—மண் மாண் புனை பாவை யற்று - சுதையான் மாட்சிமைப்பட்டுப் புனைந்தபாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ - று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்ட லும் மறவாமையும் முதலாயின பாவை ஆகுபெயர். “உருவின்மி சகதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது” * ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேடெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இத னான அவர் வடிவழகாற் படினின்மை கூறப்பட்டது. (௭)

ச௦௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ.

இ - ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - சுற்றார் மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது—கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதார்மாட்டுநின்ற செல்வம். எ - று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. தத்தநிலையின்னறி மாறிநிறைவால தாமிடுக்கப்படுதலும் உலகிறகுத் துன்பஞ்செய்த லும் இரண்டறகுமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிறைவான, வறுமையினுந் திருவின் னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின்குறநங் கூறப்பட்டது. (௮)

ச௦௯. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ற ரனைத்திலர் பாடு. கூ.

இ - ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார் உய ர்த்தசாதிக்கப்பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் சுற்றார் அனைத் துப்பாடு இலர் - தாழ்த்தசாதிக்கப் பிறந்துவைத்துங் கற்றரது பெருமையளவிறைய பெருமையிலர். எ - று.

* சேவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க௦— கருவி மாமழை கண்பெயல் பொழிந்தென வழிநா—எருவி போற் றெடர்ந் தருதன வரும்பிணி யழலுட்—சருவிற் காயத்திய கட்ட னைப் பழமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறு தலு மரிதே.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சக0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். க0.

இ - ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையா அத்துணைத்தீமையுடையர்— இலங்கு நூல் சற்றாரோடு ஏனையவா - விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ - று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின மக்கடடேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது சற்றார்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவா மககப்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (க0)

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அல்தாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிநதார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுய்வறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கலவி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. க. [வஞ்

இ - ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் - ஒருவருஞ்ச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச் செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை - அச்செல்வம் பிறசெல்வங்களைல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ - று.

செவியானவருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையு மறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாகலானும், தன்பவினைவின வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செயகவேன்பது குறிப்பெச்சம்.

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ.

இ - ள். செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ - று.

சுவைமிகுதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ள பொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தெனறும், பெரிதாயவழித் தேடறதுன்பமேயன்றி நோயுங்காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டறபொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதிழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சகந. செவியுணவிற்கேள்வியுடையா ரவியுணவின்னா ரோடொப்பர் நிலத்து. ந.

இ - ள். செவியுணவிற்கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் - நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ - று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வாத இன்சாரிபையது னகரம்வலிந்து நின்றது அவியாகியவுணவு தேவார்க்கு வேள்வித்தீயிறகொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற தேவரோடொப்பரென்றும் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ந.)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ச.

இ - ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - உறுதி நூல்களைத்தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றும் துணை - அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந்துணையாகலான். எ - று.

மமை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளாதல். அதனைக் கேள்வியினைய அறிவு நீங்குமாகலின், ஊற்றாந்துணை பென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெடரின்னசரம் திரிந்து நின்றது.

சகநி. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். நி.

இ - ன். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று - வழக் குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போ லுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாயச்சொல் - காவற்சாகாடுகைப் பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிறசொறகள். எ - று.

அவாயநிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வரு விக்கப்பட்டது. ஊற்றுகிய கோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். எல்லியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவி லராகலின், அவர்வாயச்சொற கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாயச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொல றியாமையாகிய சிறப்புனர நின்றது. அவறறைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (டு)

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். சு.

இ - ன். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க - ஒருவன சிறிதாயி னும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆனற பெரு மை தரும் - அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமை யைத் தரும் ஆகலான். எ - று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந் தீண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுளவாககலின், சிறிதெனறிகழற்க வென்பதாம். (சு)

சுகள. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத் தீண்டிய கேள்வி யவர். எ. [துணர்ந்

இ - ன். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - பிற முவுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்தது ஈண்டிய கேள்வியவர்—பொருள் களைத் தாமும் ஈண்ணிதாகவாராயந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண் டிய கேள்வியினைபுடையார். எ - று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்சனின் மெயம் மையைத் தாமுமறிந்து அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லா ரென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருந்ந் மைகூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படர்த செவி. அ.

இ - ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம்புலமாய ஓசை
மாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம்—
கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியாற்றுளேர்க்கப்
படாத செவிகள். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறு
தியெய்தாமையிற் கேளாத் தகையவென்றும், மனத்தின்ரண் நூற்
பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியும்
சுறினார். பழையதுளே துளையனறென்பதாம். (அ)

சகசு. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. சு.

இ - ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய
கேள்வியுடையரல்லாதார்—வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது -
பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ - று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமேலேற்ற
ப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படு
த்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வினமையாற் தம்மைவிடாது
சுறுவரென்பதாம். அல்லாலென்பது உம் பாடம். (சு)

சஉ௦. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க௦.

இ - ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள்—
செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய
மாந்தர்—அவியினும் வாழினும் என் - சாவினும் வாழினும் உல
கிற்கு வருவதென்க! எ - று.

செவியானுகரப்படுஞ்சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொரு
ட்சுவையும்; அவற்றுட் சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இரு
வகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்தி
ரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பது வகைத்து.
அவைபெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும். வாயுணர்வென்பது
இடைப்பதங்கடொக்குரினற மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை: அது
வாயானுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை

கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாழிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்மையின், இரண்டு மொக்குமென்பதாம். வாயுணவினென்று பாடமோது வாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கேளாதவழிப்படுங் குற நங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

சுரு ம் அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினாய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுரு. அறிவுற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண். ௧.

இ - ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசார்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற் காக்குங் கருவியாம்,—செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும் - அதுவேயுமன்றிப் பகைவார்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ - று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிசுரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாய வரண்; உன்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

சுரு. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா த்தொரீஇ நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. ௨.

இ - ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா - மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட் செல்ல விடாது—தீது ஓரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு - அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராயந்து தீய கனினீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு. எ - று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்தி னுன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடா தென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் (வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (௨)

சுரு. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினு மப்பொரு மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩. [ண்

இ - ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் - யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யாயபயனைக்காணவல்லது அறிவு. எ - று.

குணங்கண் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்பொருள் யகைவர் வாயினும், கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார் யார்வாயக கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப்பன்மை பற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமையுணர்த்தி நின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச. [வாய்

இ - ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - தான் சொல்லுஞ் சொற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளியபொருளவாமாறு மனங்கொளச சொல்லி—பிறர்வாய நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - பிறர்வாய்க் கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ - று.

உடையவன்றொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொனமேல்வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிடுவென்பார் பொருண்மேல் வைத்துங் கூறினார். (ச)

சஉரு. உலகம் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும் கூம்பலு மில்ல தறிவு. ரு.

இ - ள். உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் - உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்,—மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு - அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையாவது அறிவாம். எ - று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போலவே நுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினான் எல்லா

வின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார். * காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளா. (நு)

சஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு.

இ - ள். உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம் யாதொருவாற்றொழுக்குவதாயிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு - அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றொழுக்குவது அரசனாகறிவு. எ - று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரி ஸ்லையெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியு மாமாகலான், அவ்வாறொழுக்குதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையையநதுபாட்டானும் அதனதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ.

இ - ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லாரா, — அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவா - அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமை பாவது வநதாலறிதல். இனி அவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நனமையறிவாரெனறுரைப்பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ.

இ - ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்; — அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சதல் அறிவார் தொழிலாம். எ - று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணுதுசெயது

* நாலடியார், நட்பாராயதல், — கோட்டுப்பூப போல் மலர்ந்து பிற கூம்பாது — வேட்டதே வேட்டதா நடபாட்சி - தோட்ட — சுப்பபூபபோன் முன்மலர்நது பிறகூம்பு வானர — நயப்பாரு நடபாரு மில்.

நிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்பட்டாதெனபார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டி மிடங் கூறியவாறு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அதனையுடையார திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉக. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ.

இ - ள். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு - வரக்கடவதாகிய வதனை முன்னறிநது காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிர வருவது ஓர் நோய இல்லை - அவா நடுங்க வருவதொரு துன்பமு மில்லை. எ - று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இத னும் காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன் காம ணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப் பட்டது. (கூ)

சநூ. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். கஃ.

இ - ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையாராவர்—அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ - று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படு லின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தா னழிந்துழிப் படைத்தறகுங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லா தாரை என்னுடையரேனுமில்ரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கஃ)

சச ம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது¹ காமம், வெகுளி, கடிம்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாற்றையும் அரசன் தனகணி கழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவை

குற்றமென்றிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமை யின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சாநக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க.

இ - ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக் கம் - மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாத வரச ரது செல்வம் - பெருமித நீர்த்து-மேம்பாட்டு நீர்மையினையுடை த்து. எ - று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செயவித்த லான, இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும நிலைபேறு முடைமையின், மதிப்புடைத் தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முறகூறப்பட்டன. (க)

சாநஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாண வுவுகையு மேத மிறைக்கு. உ.

இ - ள். இவறலும் - வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமை யும்—மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையினீங்கிய மானமும்— மாணு உவுகையும் - அளவிறந்தவுவுகையும்—இறைக்கு ஏதம் - அரச னுக்குக் குற்றம். எ - று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென் றார்: அஃதாவது 'அநதணர் சானரோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன் னோர் தந்தை தாயென்றிவ' * ரை வணங்காமையும், முடிக்கபப டாதாயினும் கருதியது முடித்தே விடுதலும் முதலாயின. அளவி றந்தவுவுகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமங் கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றை யறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையா குந் தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையெனபது கூறப்பட்டது. (உ)

சாநந. துணைத்துணையாங் குற்றம்வரினும்பனைத்துணையா கொள்வர் பழிநாணு வார். ந. [க]

இ - ள். பழி நாணுவார் - பழியை யஞ்சுவார்,—துணைத்துணை யாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் - தங்கட்டினை யளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவுன்றிப பனையினளவாகக் கொளவர். எ - று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்றுபொ
றூர் பெரிதாகக்கொண்டு வருநதிப் பின் அது வாராமற் காபப்
ரெனபதாம். (௩)

ச௩சு. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந தநூஉம் பகை. ச.

இ - ள். அற்றம் தநூஉம் பகை குற்றமே - தனக்கிறுதி பபக
கும் பகை குற்றமே,—குற்றமே பொருளாகக் காகச - ஆகலான,
அதகுற்றம் தனகண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காககவேண
டும். எ - று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அற்றநதாராமையின் இவையே
பகைபாவனவெனனும் வடநூலார மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந
தநூஉம் பகையெனனும், இவற்றதின்மையே குணங்களதுணைம
யாகக்கொண்டென்பார பொருளாகவெனறுங் கூறினார். குற்றமே
காக்கவென்பது “அருமபண்பினா லீமைகாக்க” எனபதுபோல
நின்றது. (ச)

ச௩ரு. வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும். ரு.

இ - ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வரக்
கடவதாகின்ற முறகாலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்
க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தாறுபோலக் கெடும் - அது வந்தால் எரி
முகத்து நின்ற வைக்குவைபோல அழிநதுவிடும். எ - று.

குற்றமென்பது அதிகூரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதன்
றறது பகுதிப்பொருள் விசுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன
னரென்னுங் காலப்பெயர் கொண்டது; அதனாற் காக்கலாங்
காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரிய
செல்வம் அழிநதேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும். (ரு)

ச௩சு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சா.

இ - ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் -
முன்னர்த் தன் குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்கு
றங் காணவல்லனாயின்,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனு
க்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ - று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங் கடிதல் குற்றமாம் அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்ற மாகுமென்றார்: எனவே, தன்குற்றங்கடியாதவனே முறைசெய்தற குரியவனென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுப.

(சு)

சுநௌ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ.

இ - ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளாற நனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்சுட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ - று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செய்தலாவது பெருச்சூதல்; அது “பொன்னி னாகும் பொருபடையப்படை—தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—டுன்னுங் காலைத் துன்னுதன் விலலையே.” * என்பதனுதிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயற்பால தன்றியென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றி யென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(எ)

சுநஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ள மெண்ணப் படுவதொன் நன்று. அ.

இ - ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளை விட தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத் தினது தன்மை—எற்றுள்ளம எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ - று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவா யினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான மேறபட வல்லவிய லுட. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ள மெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின்றிமை கூறப்பட்டது.

(அ)

சுரு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். ௧௭௫

**சுரு. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுர் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ.**

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்பவியாந்த ஞான்றும் மதத்தாற் றனனை நன்குமதியாதொழிக;—நன்றி பயவா வினை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மாணததால் விரும்பாதொழிக. எ - று.

தன்னை வியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தே விடுவென்று அறமபொருளினபங்கன பயவா வினைகளை நயப்பின அவற்றற் பாவமும் பழியுங் சேடும் வருமாகலின், அவற்றைநயவற்கவென்றுங் கூறினார். இதனான மதமானங்களினநீமை கூறப்பட்டது. (கூ)

**சுசு0. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். ௧0.**

இ - ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிறபின் - தான் காதலித்த பொருள்களை அவா அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்கவல்லாதின,—ஏதிலார் நூல் ஏதில - பகைவர் தனைவஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ - று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புரூந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுயத்தால் வாயிலினமையின் வஞ்சிக்கப்படா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முறறக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனற பெரும்பான்மைத்தாடிய காமனுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவதை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (க0)

சுரு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது பூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத்தற்குரியனாய அரசன தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மாணிடத்தெய்வக் குற்றங்கள்வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

களக் சரூ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

சசக. | அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க.

இ - ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை —
அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது
கேண்மையை—தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் - அரசன் அதன
தருமையை யோரந்து, கொள்ளுந் திறமறிந்துகொள்க. எ - று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவே
ண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தா
னும், காலத்தானும் முதிர்ந்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகிய
லையும்றிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்
செய்தல், அவாவரைநிறைவென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண
னுந் திறனறிந்து செய்தல். (அ)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ.

இ - ள். உற்ற நோய் நீக்கி — தெய்வத்தானாக மக்களாகாத
நனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறிறந்து நீக்கி—உறுமை முற
காக்கும் பெற்றியார்-பின் அபபெற்றியன வாராவண்ணம் முன்ன
றிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—பேணிக்கொளல் -
அரசன அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக்கொள்க. எ - று.

தெய்வத்தான் வருந் துன்பங்களாவன மழையினதினமை
மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப பிணியென்றிவற்றானும், வருவன.
அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச்செய்யுந் சாந்திக
ளானிக்கப்படும். மக்களான்வருநதுன்பங்களாவன பகைவர், கள
வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரென்றிவர்களான் வருவன. அவை
சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ழற்ற
தனானிக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவ
றறை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும்; மக்க
ளான்வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலெ
ன்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுள்ளொன்றற் காத்தலுமாம்
ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுந் கூறியவாறுயிறறு
இங்கிதம் சூறிப்பானிகமும் உறுப்பின்றொழில். ஆகாரம் சூறிப்பி
ன்றி நிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன் முதலியன.
இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத்
துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதும், கொள்ளுமாறுங் கூற
ப்பட்டன. (உ)

சநு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். ௨௭௭

சசந. ஆரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ந.

இ - ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் - அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்—ஆரியவறறுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு ஆரியபேறுகளெல்லாவறறுள்ளும் அரிது. எ - று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோக்கி. (ந)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச.

இ - ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுதல் - அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்காரா தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழிநின்றொழுதல்—வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ - று.

பொருள், படை, அரண்களானுய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவறறானீசகபட்டாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசநு. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். நு.

இ - ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் - தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக்கொண்டு நடத்தலான்—மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் அத்தன்மையராய் அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றெடுக்கது. தானே சூழ்வல்லனயினும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெயதுமரசன்பாடி, அதுவே தொழிலாய் அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட் சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினை ரென்பதனை யாராய்தல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (நு)

சசசு. நீக்கா ரினத்தனய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். னு.

கௌ சடு ம் அதி.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

இ - ள். தக்கார் இனத்தையத் தான் ஒழுக வல்லாணை - தக் காராகிய வினதையுடையனயத் தானுமறிந்தொழுகவல்லவர சனை—செற்றா செயக் கிடந்தது இல் - பகைவர் செய்யக் கிடந்த தொரு துன்பமுமில்லை. எ - று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற்றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமனடத்தல். வஞ்சிததல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறுபகை விளைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவா செயபுர துன்பங்கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவானகண் அவற்றொளான தும் வாராதென்பார், செற்றா செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ.

இ - ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண்டால் நெருங்கிச் சொல்லுந் துணையாநதன்மையையுடையாரை இவர் நம க்குச் சிறந்தாரென்றானுமரசரை—கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவார்? எ - று.

தீயன பாவங்களும் நீதியில்லனவும். துணையாநதன்மையா வது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளு மரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல் லுமளவினோரையென் றுரைப்பாருமுளர். இவை யிரண்டு பாட் டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (ஏ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ.

இ - ள். இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - கழறுதற் குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்—கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாயக் கெடுப்பா இல்லையாயினும் தானே கெடும். எ - று.

இல்லாத ஏமராவென்பன், பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவரெனபது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுத லாவது பாசனிலலாத யானைபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

சசு. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. கூ.

இ - ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை - முதற்பொருளில்
லாத வணிகர்க்கு அதனால் வருமுதியமில்லையாம்,—மதலையாம்
சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை-அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாந்
துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையிலலை. எ - று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்கு
வாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசா
பாரத்தோடு சலியாது நிறதல். (கூ)

சுரு0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். சு0.

இ - ள். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து-
தானநியனாய வைத்துப் பலரோடும் பகைகொளுதலிற் பதி
றறு மடங்கு தீமையுடைத்து—நல்லார் தொடர் கைவிடல் - அரச
சன பெரியாரோடு நடப்பினக் கொள்ளாதொழிதல். எ - று.

பலர் பகையாயக்கால் “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டி
டல் - பேதுசெயது பிளநதிடல்” * என்பவை யல்லது ஒருங்கு
வினையாகுதல் தீது, செயதாலும் ஒருவாறானுயதல் கூடும்.
நல்லார் தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாறானுமுயதல் கூடாமை
யின, இது செயதல் அதன்னுந் தீதென்பதாம். இவை மூன்றுடாட
டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு0)

சசு ம் அதி.—சிறநினஞ்சேரமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருநதாமை. சிறியவின
மாவது ௮ நல்லதனனும் தீயதனநீமையுமில்லென்போரும் விட
ரும் தூர்த்தரும் நட்புமுள்ளிட குழு. அறிவைத் திரித்து இரு
மையுங் கெடுககுமியல்பிறைய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத்
துணைக்கோடல் பயனினறெனப் துணாத்தற்கு இஃததன்பின
வைச்சுப்பட்டது.

* சீவகசுநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.--நீதியாலதுத் தந்
நிதி யீட்டுத-லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதிமுள்ளொடு
முட்பகை கண்டிடல்—பேது செயது பிளநதிடல் பெட்டதே.

சருக. சிற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க.

இ - ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சம் - பெரியோரியல்பு சிறியவின் தையஞ்சா நிற்கும்;—சிறுமை தான சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும் - ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ - று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருதன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொறுமையாற பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங் கூறினார். பொருளினறொழில்கள பண்பின்மேனின்றன இது னாற சிறியவின் பெரியோர்க்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சருஉ. | நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ.

இ - ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும் - தான சேர்ந்த நிலத்தினதியல்பானே நீர் தன்நன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் நன்மைத்தாம்,—மாந்தாககு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும் - அதுபோல் மாந்தாக்குத் தானுசேர்ந்த இனத்தினதியல்பானே அறிவுந் தன்நன்மை திரிந்து அவ்வினத்தினநன்மைதகாம். எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவனம். விசும்பின்கட்டன்நன்மைத்தாய நீர்நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி, நிறம், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாறபோலத் தனிநிலைக்கடனநன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சருங். மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல். ங்.

இ - ள். மாந்தாக்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தாக்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;—இன்னுன எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் - இவன இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராறசொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ - று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத் திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனெனருசத் தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு

இனம் வேண்டிதலின் அதனை இனத்தானுமென்றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும மனத்தானுமென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

சருசு. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு. ச.

இ - ள். அறிவு - அவ்விசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து ளதுபோலக் காட்டி - ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவது போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து ளதாகும்—அவன்சோ நவின்த்தின் கண்ணேயுளதாம். எ - று.

மெய்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும பின்னோக்கியவழிப் பயினைவினத்துளதாயுமிருத்தலின், காட்டி யென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத் தின்கண்ணே அனதேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுநதுணையேயுளது அதற்குமுலம் இனமென்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனந்தாய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தாய்மை தூவா வரும். ரு.

இ - ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும் - அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுத்திகிடைய மனந்தூயனாதறநன்மையும செய்யும்வினை தூயனாதறநன்மையுமாகிய விரண்டும்—இனம் தூயமை தூவா வரும் - ஒருவற்கு இனந்தூயனாதறநன்மை பற்றுக் கோடாக உளவாம். எ - று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய் அறியாமையினிக்குதல். செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாறசெய்யும் நலவினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் “தூவறத துறந்தாரை” * எனப்பதனனுமறிக ஒருவன இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்செய்யத்தான மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வுபுலப்பட்டு அதனாறசொல்லுஞ் செயலுந்தூயனாமென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசு. மனந்தூயார்க் கெச்சுநன் றாகு மினந்தூயார்க்
• கில்லைநன் றாகா வினை. கூ.

* கவிதநொகை, நெய்நறகலி, க.

க ௮௨ சக ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேரமை.

இ - ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் - மனநதூயராயினாகு மககடபேறு நன்றாகும்,—இனம் தூயார்க்கு நனது ஆகா வினை இல்லை - இனநதூயராயினாகு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ - று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபாடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்று, நல்லினத்தோடெண்ணிசெய்யப்படுதலின் எல்லாவினை ப நல்லவாமென்றுங் கூறினா. (சு)

சுரு௭. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ.

இ - ள். மன உயிர்க்கு மனநலம் ஆர்கம் (தரும்) - நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மனத்தது நனமை செல்பதற்குக் கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும் - இனத்தது நனமை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ - று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயாதினைமேனின்றது. தருமெனும் இடவழுவை மதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உயிமை இறாதது தழீஇடவெச்சவுழ்மை. மனநனநுதருவே ஆதமரகலின் அதனை ஆககாதருமென்றும், புரழ் கொடுத்ததற்குரிய நலலோராநாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புரமுநதருமென்றுங் கூறினா. மேல மனநனமை இனநனமைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அபிதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவுவினநனமையேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவே பன்றி அதனமை, பல்வற்றைபுந் தருமென அவாக்கும் அதுவேண்டுமென்பது இவ்விருணுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுரு௮ மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப புடைதது. அ.

இ - ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மனநன்மைகடமுனை நலவினையாற்றாமையுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாபபு உடைதது - அமைநதார்க்கு இனநனமை அதற்கு வலியாதலையுடைதது. எ - று.

நனகாலென்னும் முனதனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நலவினையுளவழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கே உடையுடைத்தாயிற்று. (அ)

சுரு௯. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றொது
மினநலத்தி னேமாப புடைதது. கூ.

சுளம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை. சுஅங்

இ - ள் மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவற்கு மனநன்மைமாயானே மறுமையினபமுண்டாம்;—மறஹிதம் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மைமான் வல்பெறுதலையுடைத்து. எ - று.

மனநலத்தின்கு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைமாயானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டிக் கூறியவாறு. மறறு வினைமாறறு. உமமை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான மனநலத்திரியினும் நலலினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமையயப்பிச்ச்குமென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானுஞ் சிற்றினஞ்சேரானம் பது சிறப்பு நலலினஞ்சோதலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாம் கூறியவாறறிக. (க)

சுசு0. நல்லினத்தி ணங்குந் துணையிலை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதுஉ மில். சு0.

இ - ள். நல்லினத்தின் ணங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை,—தீயினத்தின் (ஊங்கு) அலறப்படுபதுஉம இல் - தீயினத்தின் மிக்க பசையுமில்லை. எ - று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளினகண்வந்தன. ஊங்கெனடது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாறறியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறிவாமையினீக்கித் துயருறமற காத்தலின அதனைத் துணைபெனறும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவிர்த்தலின அதனைப் பசையென்றுங் கூறினா. அல்லறப்படுபதெனபது ஏதுபெயர். இதனால் விதியெதிராமறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (சு1)

சுளம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தான்செய்யும் வினைகளையாராட்கது செய்யுநதிறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பட்டினடைத்தாபவழி அவரோடுஞ் செயப்படுவதாகலின, இது சிறநினஞ் சேராமையினபின வைக்கப்பட்டது.

சுசுக. அழிவதுஉ மாவதுஉ மாகி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழந்து செயல். சு.

இ - ள். அழிவதுஉம - வினைசெய்யுநகால அப்பொழுது அதனுழிவதனையும்—ஆவதுஉம - அழிந்தாபினனாவதனையும்—ஆக

கஅச சஎ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை:

வழி பயக்கும் ஊதியமும் - ஆய்நின்று பிற்பொழுது தருமுதியத்
தையும்—சூழ்ந்து செயல் - சீர்நாக்கி உறுவதாயிற் செயக. எ - று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்சண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்
வினும் அது வளர்ந்து வருதல். அழிவதினமையின், எதிர்வின்
கண் வருமாக்கத்தை ஊதிய மென்றார்: எனவே, அவ்லுதியம்
பெறின் நிகழ்வின்சண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும்
ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்டுகாலத்தும் பயனு
டைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

**சகஉ. தெரிந்த வினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ.**

இ - ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்
க்கு - தார் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செயயத்தரும் வினை
யை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்
சர்க்கு—அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் - எயதுதற்கரிய பொ
ருள் யாதொன்றுமில்லை. எ - று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்று
மாம். செயவார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொ
ருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேற
லீறாய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவருமையின்,
அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினையதுவரென்பதாம். இவையி
ரண்டுபாட்டானுஞ் செயயத்தரும் வினையும் அது செயயுமாதும்
கூறப்பட்டன. (உ)

**சகந. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யுக்கா ரறிவுடை யார். ந.**

இ - ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை - மேலெ
ய்தக்கடவலுதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதறன்னையும்
இழத்தற்கேதுவாய செயவினையை—அறிவுடையார் ஊக்கார்-அறி
வுடையார் மேற்கொள்ளார். எ - று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெ
ச்சவினையென்கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. ஆக்
கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும்
இடனுமறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணுமிழத்
தல்போல்வன. முன்செயதுபோந்த வினையாயினுமென்பார், செய
வினையென்றார். (ந)

சுஎ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை. கஅரு

சசுசு. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச.

இ - ன். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் - இனத்தோடுங்
தனித்தும் ஆராயந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார்—
இனிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவா - தமக்கு இனிவரவென்
னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ - று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்கா
ரென்றார். இனிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன்
மேலும் அற்றும் மானமுமிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிகம்ச்சி.
அல்துண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக
வென்பதாம். (ச)

சசுரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ரு.

இ - ன். வகை அறச் சூழாது எழுதல் - சென்றால் நிகழுந்தி
றங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே
அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல்—பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது
ஒராறு - அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறி
யாம். எ - று.

அத்திறங்களாவன உலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்
கும் பகைவர்க்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும்,
அதற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமா
றும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சிலவெஞ்
சினும் பகைவர்க்கு இடனாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவே
ண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினை
யும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குந் கூறப்பட்டன. (ரு)

சசுசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். சு.

இ - ன். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன்வினை
சுருட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செயதலாற்கெடும்,—செய்த
க்க செய்யாமையானும் கெடும் - இனி அதனையன்றிச் செய்யத்
தக்கனவற்றைச் செய்யாமை தன்னுணங்கெடும். எ - று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்
தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்
றுயர்வினாப்பனவுமெனவிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின்

கசு௬ சஎ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இரு வகைகளாய் பெருமை சநுங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனாற் செயவன செய்து ஒழி வனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (௬)

சசு௭. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ.

இ - ள். கருமம் எண்ணித்துணிக - செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, —துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு - தொடங்குவத்துப் பின்னெண்ணுக கடவேமென்றொழிதல் குறறமாதலான். எ - று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பபட்டது சிறப்புமமை விகாரததாரொருக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. அது கொடுத்தல், இனசொறசொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் லென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலா தான சாம பேசு தண்டமென்ப. அவறுதன் முனையவிரண்டும் ஐவகைய, எளைய முவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும்.* இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றுகால் விலை கூடப்பட்டு முடிபாயமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசனறுயருதுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென்றார். செய வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குவென்பதாம். (௭)

சசு௮ ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ.

இ - ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்-முடியுமுபாயத்தாற் சநுமத்தை முயலாதமுயற்சி—பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - துணைவாபலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும். எ - று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணையாளானகண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியா

* அரும்பொருள் கொடுத்தல், தரும்பொருள்பெறுது விடுதல், கொடுக்கும்பொருள் கொடுத்தல், பிறன்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், இறையொழிதல் எனக் கொடுத்தல் ஐந்து; வணங்கல், புகழ்தல், எதிர்கோடல், நட்புக்கூறல், உறவுகூறல் என இன்சொற சொல்லல் ஐந்து; வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகை வினைத்தல் என வேறுபடுத்தல் மூன்று; துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறல் என ஒறுத்தல் மூன்று.

என், முன்னே பிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவர்கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையானன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத சீழமக்கள்கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றன்முயற்சல். புரைபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் சருதாத தீமைபயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசக. நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. கூ.

இ - ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேறறுவேற் தர்மாட்டு நன்றானவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம்,— அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக்கடை - அவரவாருணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்குரியசெய்யாவிடின. எ - று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின, உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவா பண்பறிந்தாற்றுடையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதாகண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினை முடியாமை. (க)

சஎ 0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க 0.

இ - ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசாவினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும்;—எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் - ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ - று.

தம்மென்பது | ஆகுபெயர். தநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச்செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகந்கொள்ளாதென்றா. அஃதெள்ளாதன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்டேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான உரிமை கூறியவாறு. இவை நான் குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (ச 0)

ச அ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒதுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க.

இ - ள். வினை வலியும் - தான்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும் - அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும் - இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ - று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய பூவகையாற்றலானும் கூறுபடுதல் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். உ.

இ - ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து - தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கரிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசார்க்கு—செல்லாதது இல்-முடியாதபொருளில்லை. எ - று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎஈ. உடைத்தம் வலியறிபா ஈர்க்கத்தி னூக்கி
; யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ஈ.

இ - ள். உடைத் தம் வலி அறியார் - கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியினளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மனவெழுச்சியாற்றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் - அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ - று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவு டையார் சிலராதலின் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிய றிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சினின்றது. (ந)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச.

இ - ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் - அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ் செயயாது—அளவு அறியான் - தன் வலியளவறிவதுஞ்செயயாது—தன்னை வியந்தான் - தன்னை விய ந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்-விரையக்கெ டும். எ - று.

ஃ காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். | விரையவென்பது திரிந்து நின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறி ந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனும் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரை ந்து கெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்வலியறியா வழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின். ரு.

இ - ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் - பீலியேற்றிய சக டமும் அச்சுமுறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்—அப் பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ - று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய் மைச்சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன் மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொரு டோன்ற நின்றமையின், இது.பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை துவலாதுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒரு வன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இத னான் மாற்றான் வலியும் அவன்றுணைவலியும் அறிடாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிநற் றாக்கி னுயிர்க்கிறதி யாகி விடும்.

இ - ள். கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்—ஒரு மரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலுமேறலுக்குவராயின,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும் - அவ்லுக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும். எ - று.

நுனிக்கொம்பரென்பது சுடைக்கணென்பதுபோலப் பின்பு னனாகத்தொக்க ஆறும் வேறறுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின் மைபற்றி இழித்தறகணவந்தது. இறுதிகேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னுற் செல்லலாம ளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சி யான்மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமெனனும் பொருடோனதரின் றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிநதுநிறநல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிபபடும இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (கூ)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ.

இ - ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிநது அதற்கேற்பவீக;—அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி - அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ - று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என் புழி உரைத்தாம். * எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை நான்குகூருக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வநதுழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, ஈனாவொன்றனைமீதல்: பிறரும் “வருவாயுட்கால்வழங்கி வாழ்தல்” † என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நடப்பி லாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிறசெலவு சுருங்கிற பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா நகலாக் கடை. அ.

* ஈயுநு—ம் குறளுரையிற்காண்க.

† திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை - செய்தப்—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம்முன்று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள.

இ - ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் சேடு இல்லை - அர சர்க்குப் பொருள்வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றுமீனும் அத னுறகேடிலையாம்,—போகு ஆறு அகலாக்கடை-போகின்ற நெறி யளவு அதனின்பெருகாதாயின. எ - று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றெழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவி த்து, அளவென்பது பின்னுங்கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடிலையென்பதாம். (அ)

சஎக. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ.

இ - ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான வாழ கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும் - உள்ளன போலத் தோன்றி மெய்மையான இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற றமுயின்றிக் கெட்டுவிடும். எ - று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடா தாயின் ஒக்வாயினும் ஈததுந் துயத்தும வாழ்தல். தொடக்கத்திற கேடு வெளிப்படாமையின், உளபோலத்தோன்றியென்றா. முத லிறசெலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (க)

சஅ0. உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு வாண்மை ! வளவரை வல்லைக் கெடும். க0.

இ - ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக்கு ளளவளவு தூக்காமக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால்—வள வரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவன் செலவத்தினெல்லை விரைடக கெடும். எ - று.

ஒப்புரவையாயினும் மிகலாகா தென்றமையான், இதுவுமது. இவைநான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதி ! யாய பொருளவலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

சக - ம் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனைய பகைமேற்சேற ஹற அரசன் அச்செலவிறகேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங்கூகையைக்காக்கையிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க.

இ - ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின்
வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகறபொழுதின்கண் வெல்லா நிற
கும்,—இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - ஆத
லால் பகைவரதிகலை வெல்லக் கருதுமரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம்
இன்றியமையாது. எ - று.

|எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லை
யென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளி
ர்ச்சியுந் தம்முளொத்து நோய செய்யாது தண்ணீரும் உணவும்
முதலியவுடைத்தாயத் தானே வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம்.
இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத்
| தீரமை யார்க்குங் கயிறு. உ.

இ - ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - அரசன் காலத்தோடு
பொருந்த வினைசெய்தொழுகுதல்—நிருவினைத் தீரமை ஆர்க்
கும கயிறு - ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத்
தனகணீங்காமற் பிணிக்குங்கயிறும். எ - று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமற் செய்தல். தீரா
மையென்றதனால், தீர்தன்மாலையதென்பது பெற்றும். வினை வாய்
தது வருதலான், அதனின்குஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்கா
தென்பதாம். (உ)

சஅங். அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ங்.

இ - ள். அருவினை என்ப உளவோ - அரசராத் செயதற்கரிய
வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,—கருவியான் காலம்
அறிந்து செயின் - அவற்றை முடித்தற்காங்கருவிகளுடனே செய
தற்காங்காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ - று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களு
மாம் அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு,
கருவியானென்றார். எல்லாவினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின், ச.

இ - ன். ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுது ந்தானே யாளக் கருதினானும் அஃது அவன்கையகத்ததாம்,—காலம் கருதி இடத்தான் செயின் - அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிநது இடத்தோடு பொருந்தச் செயவனாவின். எ - று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத் தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன் றுபாட்டானுங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். (ரு).

இ - ன். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் - தப்பாது ஞாலமெ ல்லாங் கொள்ளக்கருதுமரசர்—காலம் கருதி இருப்பர் - தம் வலி மிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ - று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங் கருதி யென்றதனாற் பெறறும். அது கருதாது செல்லின் இருவ கைப் பெருமையுந் தேயந்து வருத்தமுமுறுவராகலின், இருப்ப ரென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர் |
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு. |

இ - ன். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலிமிகுதியுடைய வரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொருதகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - பொருகின்ற தகா தன் பகை கெடப் பாய்ததபொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து. எ - று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றி யெய்தற்பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். எ.

இ - ன். ஒள்ளியவர் - அறிவுடையவரசர்—ஆங்கே பொள ளெனப் புறம்வேரார் - பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறி

ககசு

சக ம் அதி.—காலமறிதல்.

யபபுறத்து வெகுளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் - தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிநது அது வருநதுணையும உள்ளே வெகுள்வர். எ - று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பரெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித தமமைக காபபராகலிற் புறம்வேராரென்றும், வெகுளியொழிநதுழிப பின்னும் மிகை செயயாமலடக்குதல் கூடாமையின உள் வேர்ப்பரென்றங் கூறினார். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்கார் தலை. அ.

இ - ள். செறுநரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய வரசா பகைவருக்கு இறுதிக்காலம் வருநதுணையும் அவரைக் கண்டாறபணிக்;—இறுவரைகாணின் தலை கிழக்காம் - பணியவே அக காலம் வநதிறும்வழி அவர் தகைவின்றி யிறுவர். எ - று.

பகைமையொழியும் வகை மிகவுந் தாழ்கவென்பார் சுமக்க வென்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக காத்தலிகழவராக லிற தப்பாமறகெடுவரென்பார் அவாதலை கீழாமென்றுங் கூறினார். தலைமேறகொண்டதொருபொருளைத் தளருங்கால அது தனறலைகீழாக விழாமாகலின், அவவியலபு பெறப்பட்டது. இவையிர ண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்க வென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅக. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கால் ல்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். கூ.

இ - ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகையை வெல்லந் கருதுமாசர் தம்மாலெயதுதற்கரிய காலம் வநதுகூடியக கால்,—அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல் - அது கழிவதற்கு முனபே அது கூடாவழித் தம்மாற செயதற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ - று.

ஆதறன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தறசரியதென்றும், அது தானேவநதியைதல் அரிதாகலின் இயைநதககாலென்றும், இயைந்தவழிப பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேபெயென்றும், அது பெறுவழிச் செயயப்படாமையிற செயதறகரியவெனறுங் கூறினார். இதனாற காலம் வநதுழி விரைந்து செய்க வென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சகூ. தொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. க௦.

இ - ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வினைமேற
செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க.—
மறறுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க - மறறைச் செல்லுங்
காலம் வாயத்தவழி அது செயது முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாபற
செயதுமுடிக்க. எ - று.

மீனகோடறகிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்
னறிந்து தபபாமற பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலா
னும், எய்தியவழிப் பின்றபபுவதறகுமுன்பே விரைந்து குத்துமாக
லானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்குங் கொக்கே உவமையாயிற்று.
கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக
வென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக்
குத்துகவென்று முரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின்.
உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறிய
வாறாயிற்று. (க௦)

௩௦ ம் அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங் காலமுமறிந்து பகைமேற் செலவான
தான் வெல்லுதறகேற்ற நிலத்தினைபறிதல். அதிகாரமுறைமையும்
இகனானே விளங்கும்.

சகூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க.

இ - ள். முற்றும இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற
றுதறகாவதோரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்
கற்க - அவர்மாட்டு யாதொருவினையையுந் தொடங்காதொழிக;—
எள்ளற்க - அவரைச் சிறியரெனறிகழாதொழிக. எ - று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும்
நுழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணி
னைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாயத் தம்முணலிவினாத
பலபண்டியுப்பிறகும் மதிலும் அகமுமுதலிய வரன்செய்யபப
ட்ட அரசிருப்பிற்கு மேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது.
அதுபெற்றால் இரண்டுஞ்செயகவெனபதாம். (உ)

சகூஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்குமரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும். உ.

இ - ன். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்
டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும்—அரண் சேர்ந்து ஆம்
ஆக்கம் பலவும் தரும் - அரண்சேர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன்
களையுங்கொடுக்கும். எ - று.

மாறுபாடாவது 'ஞாலம் பொதுவெனப் பொருவரசா' மன்ற
தின்சணிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது
பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அர
ண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்
'டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்
கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம்
நிலைபெற்று நின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகூங். ஆற்றாரு மாற்றி யடுப லிடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ந.

இ - ன். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலியரல்லாதாரும் வலிய
ராய் வெல்வர்,—இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண்
செயின் - அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகை
வர்மாட்டு வினை செய்வராயின். எ - று.

வினையென்பது உம் தம்மையென்பது உம் அவாய்நிலையான்
வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படை
யானும் காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்
லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம். (ங)

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ச.

இ - ன். இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெய்தற்
கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்ற வரசர்—துன்னிச் செயின் -
அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணி
யார் எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த
பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர். எ - று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது
எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனை யிழப்பரென்றார், அவர்
வினை செய்யாமற் தம்மைக்காத்தமையின். இதுதூல் அவர் பகைவர்

தோற்றென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பகைவரரணியுற்றதினப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (ச)

சகௌ. நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனவி
நீங்கி னதனைப் பிற. இ.

இ - ள். முதலை நெடும்புன லுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின் கணையிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அப்புனலினிங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ - று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நின்றலாற்றுகையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்க லாற்றுகையின் அஃதவற்றிற்கெல்லா மெளிதாமென்றது, மேற் செல்லும் அரசர் பகைவர் நின்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். அவரை அவர் நின்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம். (இ)

சகௌ. கடலோடா கால்வ நெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. கூ.

இ - ள். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்கணையிற் கால் வலியநெடிய தேர்கள் கடலின்கணையுமாட்டா,—கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா - இனி அக்கடலின்கணையிடும் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்கணையுமாட்டா. எ - று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடு மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடையவாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (கூ)

சகௌ. அஞ்சாமை யல்லாற்றுவேண்டாவெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ.

இ - ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின் - பகையி டத்து வினைசெய்யுந் திறங்கனையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவ றுறை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின;—அஞ்சா மை அல்லால் துணை வேண்டா - அச்செயற்குத் தந்திண்மையல் லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ - று.

திண்ணியராய நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவினமையின டுவை மூன்றுபாட்டானும் வினை செய்தற்காமிடனறிதல் கூறப பட்டது. (எ)

சகஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா னூக்க மழிந்து விடும். அ.

இ - ள். உறுபடையான் - பெரும்படையுடையவரசன்—சிறு படையான செல் இடம் சேரின் - ஏனைச்சிறுபடையுடையானை யழித்தல் கருதி அவன் புகலைச் சென்று சாருமாயின,—ஊக்கம அழிந்துவிடும் - அவனாற் றன்பெருமை யழியும். எ - று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென பது எழுந்திருக்கு மென்றும்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைபெருமை நோக்கி இடனோக்காது செல்வனின், அஃது அப்படைக் கொருங்கு சென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப பெருமையாற் பயனினறித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த ிருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ.

இ - ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அரணழித்தற் கருமையும் பெருமையாகிய வாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந் தா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது. எ - று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மையுடையா ரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட் சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற் றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (க)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா வேலாண் முகத்த களிநு. க0.

இ - ன். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த கன்று - பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோதத கோட்டவுமாய் சளிறுகளை—சால் ஆழ் களரின நரி அடும் - அவை காலாழ்மியல்பிறறாய் சேற்றறுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ - று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவறறழ் பயனின்றி மிகவுமெளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர் வேறபடை குளித்த முகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவை மூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப படுமிடாகுந் கூறப்பட்டன. (க0)

நுக ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவறறையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானாராயநது தெளிதல். வலிமுதன் மூன்று மறிநது பகைமேறசெல்வானுக்குத் தானே வினையுதறுச் செயதறபொருட்டும் அறைபோகாமறபொருட்டும் இது வேண்டிதலின், அவறறின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நுக. அறம்பொருளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிந்து தேறப் படும். க.

இ - ன். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் - அரசனாற்றெளியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வருமச்சமுமென்னும்—நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - உபதை * நான்கின்றிறத்தான் மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியப்படும். எ - று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையு முடையானொருவனை வைத்தறசெண்ணினம் இதுதான் யாவார்க்கு மியைந்தது நினகருத்தெனையெனச் சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையு

* உபதை—சோதனை.

முடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டி * உரிமையோடு பயின்றானோர் தவமுதுமகளிவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னுள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின் மேலிட்டி ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண்ணைப்பித்து, இவர் அறை போவானெண்ணற்குக் குழீஇயினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந் திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்துந் திரிபிலனெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாதே யுரைத்தார். (க)

இ௦௨. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. உ.

இ - ள். குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி - குற்றங்களினின்று நீங்கி—வடுப் பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு-நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ - று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லியவகையாகும், † மடி, மறப்பு, பிழைப்பென் றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான் குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

இ௦௩. அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிது. ஈ.

இ - ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும்—தெரி

* உரிமை - அரசன்மனைவியர்.

† சாடக-சாடக-ம் குறள்களிற்காண்க.

யுங்கால் வெளிது இன்மை அரிது - நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ - று.

வெண்மை அறியாமை; இஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத் தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவ ரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்ற முந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ங)

நு0ச. குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச.

இ - ள். குணம் நாடி - குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடை யார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து, - குற்ற மும் நாடி - ஏனைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து, - அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து, - மிக்க கொளல் - அவனை அம்மிக்கவற்றினையறிக. எ - று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமை யானாகப் பன்மையானாக உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமி க்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனெ ன்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

நு0ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ரு.

இ - ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் - பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமை க்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது - தத்தம் கருமமே - தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம், மக்களது பெருமைபுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறியவறுவார்க்குப் பிறகுவிசுருமுளவாயினும், முடிந்த சருவி செடலென்பது தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். இதனாற் குணங் குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (ரு).

நு0சு. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. ன.

இ - ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக - சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிகு;—அவர் மறறுப பறறு இலா - அவர் உலகத் தோடு தொடர்பிலர்,—பழி ாணா—ஆகலாற் பழிச்சுஞ்சார். எ - று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செயதற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின, அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (சு)

|| ௫௦௭. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். எ.

இ - ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்—பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு எல்லா வறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ - று.

தன்னோடு அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார் மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற கெடும், கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினாவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுள வாமென்பதாம். (எ)

௫௦௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ.

இ - ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் - தன்னோடியையுள்ளல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு—வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும் - அத்தெளிவு தன்வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதாவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய விடுவரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

௫௦௯. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற
தேறுக தேறும் பொருள். சூ.

இ - ள். யாரையும் தேராது தேறற்க-யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக;—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆராயாதபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ - று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரிய; த்தால் ஐயுறவினது விலககினமேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயா. (க)

ருக௦. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். க௦.

இ - ள். தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவனமாட்டி ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்-அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதெனனுங்கருத்தான அவ வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயனறிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற நெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதும், அவரைத் தெளிந்தாறபடுமிழுகும, தெளிவிற்கெல்லையும் கூறப்பட்டன. (க௦)

ருஉ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

ருகக. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப படும். க.

இ - ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒரு வினையைத் தன்கண்ணைவத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராயந்தறிந்து—நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவறுறுள ஆவனவறையே விரும்பிய வியல்பினையுடையான்—ஆளப படும் - பின் அவனாற சிறந்தவினைகளிலேயாளப்படும். எ - று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாய
தோர்வினையை அரசன்நன்கண்வைத்தவழி அதன்கணஞ்செயல்க
ளையே செயதவன் பின்னும் அவ்வியல்பினனாதல்பற்றி அகமாய
வினைக்கண்ணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இற
ந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையா
தல் பெற்றும். (க)

**நீக௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. ௨.**

இ - ள். வாரி பெருக்கி-பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செ
ய்து—வளம் படுத்து - அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து—
உற்றவை ஆராய்வான் - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்ல
ங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராயநது நீக்கவல்ல
வன்—வினை செய்க - அரசனுக்கு வினைசெய்க. எ - று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் * என்
புழி யுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்
தையு † மாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளுமின்பழமாக
உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார்,
சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வரு நலிவுகள். (௨)

**நீக௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ௩.**

இ - ள். அன்பு - அரசன் மாட்டனபும்—அறிவு - அவனுக்
காவனவறியுமறியும்—தேற்றம் - அவை செயதற்கட்கலங்காமை
யும்—அவாவின்மை - அவற்றாற் பொருள் கையுறறவழி அதன்மே
லவாவின்மையுமாகிய—இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே
தெளிவு - இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான் மேலதே
வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ - று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண்
பாதுமாராயவேண்டுமவதில்லையென்று அரசன் நெளிதற்கேதுவாக
லின, அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக்கூறினார். இவைமூன்று
பாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

**நீக௪. |எனைவகையாற் நேறியக் கண்ணும் வினைவகையா
வேறாது மாந்தர் பலர். ௪. [ன்**

* திருக்குறள் - ௩௮௫. † வார்த்தை - விர்த்தி, தொழில்.

இ - ள். வினைவகையான் தேறியக்கண்ணும் - எல்லாவகையானுமாராய்ந்து தெளிந்த வினை வைத்தபின்னும்—வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் - அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப பலர். எ - று.

கட்டியங்காரன் * போல அரசவிற்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்த தம்மியல்பினிற் பார் அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாய்தொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனால் ஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருகரு. ஆறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ரு.

இ - ள். அறிந்த ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் - செய்யமுடியாங்களையறிந்த செயலானும் இடையுறுகளானும் வருந்தனபங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லாணையல்லது—வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று - வினைதான் இவன் நமமாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவு மியல்புடைத்தன்று. எ - று.

செய்கிற்பாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருகசு. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ டெய்த வுணர்ந்து செயல். சு.

இ - ள். செய்வானை நாடி - முதற்கண்ணே செய்வானதில்கணத்தையாராய்ந்து,—வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பை யாராய்ந்து,—காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல் - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடு படுத்துப பொருந்தவறிந்து அவனை அதனகளுடையசெய்க. எ - று.

செய்வானதில்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணாதலாவது இக்காலத்து இவ்விலகணமுடையான் செயயின் இவ்வியல்பிற்குயவினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்ந்தல். (சு)

* கட்டியங்காரன் சீவகசிறதாமணியிற் கூறப்படும் சச்சந்தனெனும் அரசனுடைய மந்திரி.

௨௦௬ ஐ ௨ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

நுக௭. இதனை யிதனா லீவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். எ.

இ - ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து -
இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுப
டுததாராய்ந்து,—அதனை அவன்கண் விடல் - மூன்றுந் தம்முளியை
யைநதவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ - று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும்
கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒருரன்றோடு ஏனைய
விரண்டறகும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையு
ரியனாக்குதல். (எ)

நுக௮. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரியனாகச் செயல். அ.

இ - ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - ஒருவனை அரசன்
தன்வினைசெயதற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால்,—அவனை
அதற்கு உரியனாகச் செயல் - பின்னவனை அதற்குரியனாது உய
ரச்செயச. எ - று.

உயரச்செயதலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்ற
வடையனாக்குதல். அது செய்யாககாலங் கெடுமென்பது கருத்து.

நுக௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருக்
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. கூ.

இ - ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை - எப்பொழு
துந் தன்வினையின்கண்ணே முயற்செய்யுடையான் அவ்வுரிமையாற்
றனாகுக் கேளாயொழுகுவினற் தன்மையை—வேருக் நினைப்பா
னைத் திரு நீங்கும் - அது பொறுதார்சொற்கேட்டு அரசன் மாறுப
டக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனைவிட்டு நீங்கும். எ - று.

கேளாயொழுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது
கேளர்செய்யுமுரிமையெல்லாங் செயதொழுகுதல். அவனை அவம்
திப்பாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு
முயலவாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கரு
த்து இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையானுந்திறங் கூற
ப்பட்டது. (கூ)

நு௨௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க௦.

இ - ன். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மன்னன் நாடோறும் நாடிக - ஆதலால் அரசன் அவன்செயலை நாடோறு மாராயக. எ - று.

அஃதொன்றையும்மாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லா மாராயந்தானும், அதனால் அவனுரிமை அழியாடற்றன்னுள்ளே யாராயந்து போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிச்செயவது கூறப்பட்டது. (௧௦)

நா. ம. அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினிங்காமல் அணைத்தல். வினைசெய்வாரைக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராக வின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா. ம. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. க.

இ - ன். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் - ஒரு வன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாவழியும் விடாது தம்மோடு அவ னிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத் தார் கண்ணே உள - சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ - று.

சிறப்பும்கை வறியனாவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறுக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகா ரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராசலின், ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனை சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

நா. ம. விருப்பருச் சுற்ற மியையி னருப்பரு
வாக்கம் பலவுந் தரும். உ.

இ - ன். விருப்பு அருச் சுற்றம் இயையின் - அன்பருத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,—அருப்பு அரு ஆக்கம் பலவுந் தரும் - அஃது அவற்குக் கிளைத்தலுறத செல்வங்கள் பலவற்றை யுந் கொடுக்கும். எ - று.

உட்பகையினிக்குதற்கு விருப்பருச்சுற்றமென்றும், தானே வளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினிக்குதற்கு அருப்பருவாக்க மென்றும், விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயை

யினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகு பெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறையுநோர்க்கி. பலாகூடி வள ரத்தலின், அவை மேன்மேற கிளைக்குமென்பது கருத்து. (௨)

நாடும். அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோழின்றி நீர்நிறைந் தற்று. நா.

இ - ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - அச்சுறத்த் தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று - குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந் தாறபோலும். எ - று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின். அள வளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றனும் அதற்கேது வாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிசழ்பொருளின ரெழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரினமையிற புறத்துப் போமென்பதாம். (நா)

நாடும். சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ச.

இ - ள். செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தான் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல் - தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்வகை அத னைத் தழீஇ யொழுகுதல். எ - று.

பெற்றவென்பதனால் அகரமும் அதனென்பதனால் அன் சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றெடுக்கன. இவ்வொழுக குப் பகையினறி டிரசாடற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல் வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

நாடும். கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். நா.

இ - ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் - ஒருவன் சுற தத்திறகு வேண்டிவனகொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்—அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிற்றொட ர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ - று.

இரண்டு அளவறிததாறுதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றி
னென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது
சுற்றமுமாய அவற்றற் பிணிபுண்டிவருதல். இவ்வுபாயங்களை
வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான் பேணுன் வெகுளியவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். கூ.

இ - ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணுன் - ஒருவன்
மிக்க கொடையையுடையனாமாய வெகுளியை விரும்பானுமா
யின்,—அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன்போ
லக கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்கை. எ - று.

மிக்ககொடை ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல்
விரும்பாமை இஃதரசுறகுவேண்டிவதொன்றென்று அளவிறநது
செய்யாமை. (கூ)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னரீ ரார்க்கே யுள. எ.

இ - ள். காக்கை கரவா கரைநது உண்ணும் - காக்கைகள்
தமக்கிரையாயின சுண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அத்
னோடுங்கூடவுண்ணுநிறமும்;—ஆக்கமும் அன்ன ரீரார்க்கே உள -
சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையு
டையார்க்கே உளவாவன. எ - று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமு
டைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன
றிப் பொருளுமெயதுமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்
பென்றது தாம் துகர்வனவெல்லாம் அவரும் துகருமாறு வைத்தல்.

ருஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ.

இ - ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் -
எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தநதகுதி
க்கேற்ப நோக்குமாயின,—அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச்சிற
ப்புநோக்கி அவனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ - று.

உயார்தார் நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லா
ரும் விடாதொழுகுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இநநா
ன்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ரு௨௯. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ.

இ - ன். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் - முன்மராய்வைத் துத் தன்னோடு அமராத யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்—அமராமைக் சாரணம் இன்றி வரும் - அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாத தானையுளதாம். எ - று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாய் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசனருளெனிகெடவொழுகல் வெறுப்பனசெயதென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெயதுகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய் நிற்குமென்பார், வருமென்றார். (க)

ரு௩௦. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
ஃ னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். க௦.

இ - ன். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை - காரணமின்றித் தன்னிடத்து நின்றுப் பிரிந்துபோய்ப் பின் காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் - அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ - று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றுங்கூறினார். பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்ய வருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க௦)

ருச ம் அதி.—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச்செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனூள்

ளது இச்சோர்வில்தவழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக் கப்பட்டது.

**ருகக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. க.**

இ - ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு - மிக்கவுவகை
க்களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது - அரசனு
க்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ - று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றி
வறறான் வருவது. அளவு பசைவரையடர்த்தற்கும் கொடியோரை
யொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பசைவ
ரையுஞ்சொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அத
னினுந் தீதாயிற்று. (க)

**ருகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுங்கு. உ.**

இ - ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புக
ழினை அவன் மறவிகெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்
றுங்கு - அறிவினை நிச்சநிரப்புக்கெடுக்குமாறுபோல. எ - று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறை
த்தல். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவா
னும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை வினைத்து அவனன்குமதிப்
பினையழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டா
யின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற
பாட்டினை வினைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதா
யிற்று. இவையிரண்டொபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூற
ப்பட்டது. (உ)

**ருகக. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பாணு லோர்க்குந் துணிவு. க.**

இ - ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை - பொச்சாந்
தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை;—அது உலகத்து எப்பால்
நூலோர்க்கும் துணிவு - அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கே
யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடி
ந்தது. எ - று.

அரசர்க்கேயனறி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்
உக்கும் அவை கைகூடாமையிற புகழில்லைபென்பது தோன்ற, எப்
பானுலோர்க்குந் துணிவென்றார். (ங)

நீநசு. அச்சமுடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ச.

இ - ன். அரசன் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை-காடி மலை முத
லிப அரசன்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையார்க்கு
அவற்றாற்பயனில்லை;—ஆங்கு நன்கு பொச்சாபபு உடையார்க்கு
இல்லை - அதுபோலச் செல்வமெல்லாமுடையாராயினும், மனத்தின்
கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை. எ - று.

நனமைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார்
நின்ற அரசனழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வநா
ளும அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

நீநநு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் நன்பிழை
பின்னா நிரங்கி விடும். நு.

இ - ன். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்-தன்னுறக்கப்ப
டுநதுன்பங்களை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறநதி
ருந்தான—பின் னுறு தன்பிழை இரங்கிவிடும்-பின்வந்தற்றகாலத்
துக்காக்கலாகாமையின் அபபிழைப்பினை நினைநதிரங்கிவிடும்.எ-று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர்
செய்வன. ஊற்றினகணென்புழி உருபஞ்சாரியையும் உடனறொ
சுகன். உறகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென
றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாபபுடையார்க்கு வருமே
தங் கூறப்பட்டது. (ரு)

நீநசு. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். சு.

இ - ன். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை
வாயின் - அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவார்மாட்டும் எக்காலத்
தும் ஒழிவின்றி வாயக்குமாயின்,—அது ஒப்பது இல் - அதனை
யொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ - று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும்
ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியருண்
றும் சுருங்கியருன்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்

லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழக்காமையென்றும் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த வினையெச்சம். வாயத்தல் நோபடுதல். (சு)

நூஎ. அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். எ.

இ - என். அரிய என்று ஆகாத இல்லை - இவை செய்தற்கரியன வென்று சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை, — பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத் தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ -று.

பொச்சாவாத என்பதனிதுதிநிலை விகாரத்தாற்றெக்கது. அநதக்கரணமாகலிற் கருவியென்றார். * இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென் பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நூஅ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ.

இ - என். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் - நீதிநூலு டையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்க ளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க, —செய்யாது இடழ்ந்தார்க்கு எழு மையும் இல் - அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நனமையில்லையாகலான். எ -று.

அச்செயல்களாவன † மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாய மும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய சரு வியெனப் பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் “நிலனுமபொருளும்” என்னும் முப்பத்தேழாஞ்சூத் திரத்துரையிலே சேனாவரையர் “நின்முகக்காணுமருநதினேன னெபுழிக் காட்சியை மருநதென்றாராகலிற் காணுமருநதென்பது ளினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக்கருவியாற் போற்றிச் செயின் என்புழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது” எனக் கூறுமாறறனுணர்க. இலக்கணவிளக்க நூலார்க்கும் இலக்கணவி ளக்கச்சூருவளியார்க்கும் இதுவே சருத்தென்க.

† மூவகையாற்றல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன; நால் வகை உபாயம் கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன; ஐவகைத்தொழில் மேற்சேறல், அரண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பன; அறுவகைக்குணம் நட்பாக் கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்

கள்.சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத் துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

நூகூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. கூ.

இ - ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாம் வலியுறும்பொழுது,—இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக - முற்காலத்து அதனினாய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க. எ - று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமே லேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன ரேன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங் கூறி னார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறாரென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாட மோதுவாருமுளர். (க)

நூசு0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0.

இ - ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் - அரசனுக் குத் தானையத் நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெறறியே எய்து தல் எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ - று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசை க்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்க ண்ணே முயறல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமெக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

நூ டு ம் அதி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோ லெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில் லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பன. இவற்றுள் மூவகையாற்றலை சகக ம் குறளுரையினும், நால்வகை உபாயத்தை சகௌ ம் குறளுரையினும், ஐவகைதொழிலை சகஉ, சகௌ ம் குறளுரையினும், அறுவகைக்குணத்தை சஅநு ம் குறளுரையினும் காண்க.

நூசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க.

இ - ள். ஓர்ந்து - தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக் குற்றத்தை நாடி—யார்மாட்டும் கண்ணோடாது—பாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது—இறை புரிந்து - நடுவுநிலைமையைப் பொருநதி— தேர்ந்து-அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடு மாராயந்து—செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்காகச் செய்வதேமுறையாம். எ - று.

நடுவுநிற்பல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ()

நூசஉ. வாணோக்கி வாழ முலகெல்லா மன்னவன்
கோணோக்கி வாழும் குடி. 2.

இ - ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்துயி ரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் - குடிகள் அரசன்செங்கோலு ளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ - று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாகமை. வானினுயவுணவை வானென்றும், கோலினுயவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லை யென்பதாம். (உ)

நூசந. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ந.

இ - ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது—அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காரணமாய நிலைபெற்றது—மன்னவன் கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ - று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்கு முரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். “மாதவர் நோன்பு மடவா கறபுங்—காவலன் காவ லன்றித் தங்கா” * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது ஆவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காகி

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

யென்றும், அபபெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

நசச. குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச.

இ - ள். குடிதழீஇக் கோல் ஒச்சும் மாநிலமன்னன் அடி - தன்குடிகளையுமணைத்துச் செங்கோலையுந் செலுத்தும் பெருநில வேந்தனடியை—தழீஇ நிற்கும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ - று.

அணைத்தல் இன்சொறசொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டி வள கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற் செய்வான் நிலமுழுதுமாளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇ நிற்குமுலகென றும், கூறினார். (ச)

நசரு. இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுநர் தொக்கு. ரு.

இ - ள். பெயலும் விளையுநர் தொக்கு - பருவாழையுந் குன்றாதவிளவும் ஒருங்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஒச்சும் மன்னவன் நாட்ட - நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற் செங்கோலேச் செலுத்துமரசனது நாட்டின்சண்ணவாம். எ - று.

உளியெனபது மூன்றாவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுந் சேரத் தொழிறபட்டு வளஞ்சுரக்குமெனபதாம்

நசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். சு.

இ - ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் - மன்னவனுக்குப் போரின்றண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—அதூஉம் கோடாது எனின் - அஃதும அபபெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ - று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாயப்பதென்பார் வேலன் றென்றார். “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” * எனறா பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க. (சு)

நுசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். எ.

இ - ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - வையகத்தையெ
ல்லாம் அரசன் காக்கும்;—அவனை முறை காக்கும் - அவன்றன்னை
அவனது செங்கோலே காக்கும்;—முட்டாச் செயின் - அதனை
முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ - று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான் * உண்
னும் தன்கை குறைத்தான் † கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்ப
தன் இறுதிநிலை விகாரத்தாறறொக்கது. இவை நான்குபாட்டா
னும் அதனைச் செலுத்தினனெயதும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

நுசஅ. என்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ.

இ - ள். என்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் --
முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்
லிபவற்றை தூலோர் பலரோடுமாராயந்து நின்றவுண்மைக்கொ
ப்ப முறை செய்யாதவரசன்—தண்பதத்தான் தானே கெடும் -
தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ - று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்
னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிமறை
யுட செயதல்வினைகொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியுமெ
யதிரிற்கும்நிலை. ‡ “அல்லவையெய்தாற கறங்கூறம்” ஆகலின்,
பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனால் முறைசெலுத்தாதா
னது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

நுசக. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். கூ.

இ - ள். குடி புறங்காத்து ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிக
ளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவா
மாட்டுக் குற்றநிகழின அதனை யொறுப்பானொழித்தல்—வேந்தன்

* மனுநீதிகண்டசோழன். சிலப்பதிகாரம். வழக்குரைகாதை,
நுந-நுநு.

† பாண்டியன். சிலப்பதிகாரம். கட்டுரைகாதை, சஉ-நுந.

‡ நான்மணிக்கடிகை. மேலே எடுத்துக்காட்டினும் ஆங்குக்
காண்க.

உகஅ நுக ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாக லான். எ - று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்புமு ன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற றங்கடிதலென்பதனற் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வாரை யொறுத் தல் அறனன்மையின் வடுவாமென்பதனை யாசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதி தருமமென்றார். (க)

நூநூ. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங் களைகட்டதனொடுநேர். கர. [கூழ்]

இ - ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அரச னன் கொடியவர்களைக் கொலையானொறுத்துத் தக்கோரைக் காத் தல்—பைங்கூழ் களை கட்டதனொடுநேர் - உழவன் களையைக் களை யுறு பைங்கூழைக் காத்ததனொடொக்கும். எ - று.

கொடியவரெனது தீர்க்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவி யிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பாரா, சூறைகொள்வாரா, பிறனில விழைவாரென்றிவா முதலாயினரை. இவரை வடநூலார் ஆதகா யிடுள்ளெனப். இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற கூளைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலியுபலவெயதி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதரும மென்பதாயி றது இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல செலுத்தும் வெண் குடை வேந்தற்குத் தீயாமாட்டி மூவகையொறுப்பும் ஒழியற பால் வல்லவெனப்பது கூறப்பட்டது. (கர)

நுக ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதறன்மை. ஈண்டும உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நூநூ. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற் டல்லவை செய்தொழுகும் வேநது. க. [கொண்

இ - ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது - பகைமைப்பற றிற் கொலுதறறொழிலைத் தமமேற்கொண்டொழுகுவாரினுங்கொ டியன—அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செயது ஒழுகும் வேநது -

பொருள் வெல்கிக் குடிகளையலைத்தற்றெழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ - று.

அவர் செயவது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செயவது எப்பொழுதும் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடியனென்றார். |பான்மயக்குறழ்ச்சி. |வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கணவந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

நுநுஉ. வேலொடு நின்ற னிடவென் ததுபோலும்
கோலொடு நின்ற னிரவு. உ.

இ - ள். வேலொடு நின்றான் - ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன்—இடு என்றது போலும் - ஆறலையுடைய நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டிதலோ டொக்கும்—கோலொடு நின்றான் இரவு - ஒழுத்தற்றெழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டிதல். எ - று.

வேலொடு நின்றனென்றதறா பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளானமையும், பெற்றும். தாராகால் ஒழுப்பலென்னுங் குறிப்பினனாகவின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங் கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நுநுந. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ந.

இ - ள். நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன் - தன்னாட்டு நிகழ்ந் தீமைகளை நாடோறுமாராயநது அதற்கொரு முறைமையைச் செய்யாதவரசன்—நாடொறும் நாடு கெடும் - நாடோறும் நாடிழக்கும். எ - று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகவின், அதன்வினை அவன்மேனி ன்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனுடு நாடொறுங் கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ந)

நுநுச. கூழங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச.

இ - ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேலைவிளைவதென்னுது முறை தப்பச்செய்யுமரசன்—கூழும் குடியும்

ஒருங்கு இழக்கும் - அச்செயலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்
னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ - று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டியபொருள்
இழத்தற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ச)

ருருரு. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ரு.

இ - ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே -
அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப்
பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே—செல்வத்தைத் தேய்
க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி. எ - று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய
மரத்தையென்னுமையின், இல்தேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத
திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது.
அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங் கடிதிறேயு
மென்பது கருத்தது. (ரு)

ருருசு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. சு. [றேன்

இ - ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்
குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்;—அஃது
இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் - அச்செங்கோன்மையில்
லையாயின, அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ - று.

விகாரத்தாற்றொக்க முன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்து
ரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் * “இந்நிலத்து மன
னுதல் வேண்டி னிசைநடுக” என்பதனுணுமறிக. மன்னுமை ஒரு
காலு நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே,
தாமுமன்னுரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலிய வேதுக்க
ளாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்
லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்
குபாட்டானுங் கொடுங்கோலனுயினான் எயதுங் குற்றங் கூற
பபட்டது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. எ.

இ - ன். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு ஏறறு - மழையில்லாமை வையத்து வாழுமுயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,—அற நே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத்துன்பம் பயக்கும் அரசன்நண்ணளியில்லாமை அவனுட்கொழுங்குடி கட்டு. எ - று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மறைமேனின்றது; உயிரென்பது குடிகண்மேனின்றது. மேல் வாளுக்குவிவாழு மென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு. (எ)

நூலு. இன்மையி னின்னா தடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின. அ.

இ - ன். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின - முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது - யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ - று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுபோனது நாட்டுக் கைநரோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுட்கொழுங்கு வரங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

நூலு. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி யொல்லாது வானம் பெயல். கூ.

இ - ன். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனுட்கொடு பருவமழை இன்றாமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ - று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துநின்றன. உறை கோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (கூ)

நூலு. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் காவலன் காவா னெனின். க0.

இ - ன். காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவாருயின்.—ஆபயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவனுட்கொடு பசுக்களும் பால்குன்றும்,—அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் - அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ - று.

உஉஉ னு எ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

ஆபயன ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அதுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏறறலெனவிலை. பசுக்கள பால்குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற குடியார மந்திரங்கற்பமெனபன ஒதாமையானும், வேள்வி நடவா தூம, ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவை யிர ண்டி பாட்டானும் அவனாட்டின்கணிகழுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

—•••••—
 னு எ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதி * யஞ்சுவதும் தான ஞ்சுவதுமாய தொழிலகளைச் செய்யாமை. அவை செயதல் கொடு ந்தகொனமைப்பாற்படுதலின, இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நுகு. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. க.

இ - ன். தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் தனனின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றராயநது—தலைச்செல்லாவண் னத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து - பின்னும் அது செய்யா மறபொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரச னாவான். எ - று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவு நிலைமையாதல் † “தகுதி யெனவொன்று நன்றே” என்பத னனுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம் பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும். (க)

நுகுஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க நீங்காமை வேண்டு பவர். உ.

இ - ன். கடிது ஒச்சி - அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொட ங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக - செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங் காமை வேண்டுபவர் - ஆக்கந் தங்கனெடுங்கால் நின்றலை வேண்டு வாரா எ - று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை யஞ்சுதற் பொருட் டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டினாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓசுசுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை

* பகுதி - மந்திரிமுதலியவர்கள். † குறள், ககக.

ருள ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை. ௨௨௩

யிரண்டு பாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

ருசு௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னெருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩.

இ - ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் - குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாயின், —ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் - அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும். எ - று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட்டினவி. அச் செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும். (௩)

ருசு௪. இறைகடிய னென்றுரைக்குமின் னுச்சொல்வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪.

இ - ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னுச்சொல் வேந்தன் - குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னுதசொல்லையுடைய வேந்தன்—உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் - ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங்கடிதினிழக்கும். எ - று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னுமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னுச்சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டாகுபெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் ச்ருங்குதல். (௪)

ருசு௫. அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செல்
பேள்கண் டன்ன துடைத்து. ௫. [வம்

இ - ள். அருஞ்செவ்வி இன்னமுமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம் - தன்னைக் காணவேண்டுமார்க்குக் காலமரியனாய்க் கண்டால் இன்னுத முகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்—பேய் கண்டன் னது உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வதொரு குற்ற முடைத்து. எ - று.

எனவே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவை செய்வாளைச் சார்வாரின்மையின், அவனது செல்வத் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத் தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (௫)

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிழப்பார்போல்ப் பிரத்தியேகபந தாந்துவய மென்பர் வடநூலார்.

க்தின் கண்ணே செலுத்தி அவரை வெகுநுமாயின்,—திருச் சிறு
கும் - அவன் செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ - று.

அரசர்பாரம் பொறுததுயத்தலொப்புமையான் அமைச்சரை
இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை
அவாமேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப்
பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதுயக்குமாறும் இலனமென
பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினார். இதனை பகுதியிற்
கூமவினையும் அது செயதானையதுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. ()

௫௯௯ செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். கூ.

இ - ள். சிறை செய்யா வேந்தன் - செரு வருதற்குமுன்னே
தனக்குப் புதலாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன்—செரு
வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் - அது வந்தகாலத்து
ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ - று.

பகையை வெருவிச் சேர்த்தார் நீங்குதலிற்றமியனாய்த் தானும்
வெருவி அப்பகையுத்தனமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும
வினையும் அது செயதானையும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (க)

௫௭0. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. க0.

இ - ள். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் - கடுங்கோலையு
வரசன் நீதினுன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக்
கூட்டாநிற்கும்;—அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை - அஃ
கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிறிதில்லை. எ - று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அத
னைச் செய்வான்மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கிபையவாரை
யல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்
றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை
அதுவல்லதில்லையென்றுங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள்வி
காரம். இதனால் வெருவந்த செயதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. ()

௫௮ ம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறி
யன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்ணென்றவழி நிக
ழுவதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமை

யுட் கூறியவதனையே சிறப்புபற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

ருஎக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. க.

இ - ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டி உண்டாகலான்,—இவ்வுலகு உண்டு - இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

உழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுழிமிகு சிறப்புணர் நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபெறுங்கூறினா. இன்மை வெருவநதசெயதலாகலின் அவர்நாட்டி வாழ்வார் புலியையடைநத புல்வாயினம போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார். (க)

ருஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ.

இ - ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகநடைகண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது—அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை - ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ - று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெயதல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். அதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டிபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ருஎங். பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணெ
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ங். [ன்னுங்

இ - ள். பண் என்னும் பாடற்கு இடையு இன்றேல் - பண்ணென்பதத்தாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்!—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அதுபோலக் கண்ணென்பதத்தாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ - று.

பண் சண்ணென்பன! சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலை யாழ்முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண்

வார்த்தல் முதலியவெட்டும், * பண்ணல் முதலியவெட்டும், † மிடற்
நின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னும
நதும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய
வண்ணங்களெழுபத் தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்
னறபயனில்லாதவாறு போலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக்
கண்ணறபயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி
அதனை யிடமாக்கினா. இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் † “கண்ண
கன ஞாலம்” என்புழிப்போலக் கொள்க. (ங)

நி.எச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ச.

இ - ன். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்க்கு
முகத்தின்கண் உளபோற்றேன்மல்லது வேறென்ன பயனைச்
செய்யும்—அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அளவிற
வாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ - து.

தோன்மல்லதென்னஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான் வந்தன.
! சழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனை
யஞ் செயயாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

நி.எரு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ரு.

இ - ன். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம் - ஒருவன
கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம்,—அஃது இன
மேல் புண் என்று உணரப்படும் - அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவு
டையாராத புண்ணென்றறியப்படும். எ - து.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணு
யத்தோன்றினும் நோயகளானும் புலன்பற்றலானுந் துயாவினீத்த
னோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன
றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. ()

நி.எசு. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடாதவர். சு.

இ - ன். கண்ணோடு இயைநது கண்ணோடாதவர் - ஓடுதற்கு
ரிய கண்ணோடுபொருநதிவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு

* வாதல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வாதல், வடி
த்தல், உந்தல், உறத்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட
ட்டை என்னவியை. † பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டா
வன பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளை
யாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவியை. † திரிகடுகம். க.

உஉஅ ருஅ ம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

இபைநத மரத்து அணையர் - இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிறகின்ற மரத்தினையொப்பர். எ - று.

ஓடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாரு முளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண்ணுனன்றி அதனுண் மறைந்து நிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், “மரக கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென்—நிரக்கண்டாய” * என்பத னனுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடை கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ. [யார்

இ - ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர்;—கண் உடையார் கண்ணோட் டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமில்லாதவ மில்லை. எ - று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பது பறறிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அத னையெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை|இறந்ததுதழீஇய வெச்சவுமமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. |கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ.

இ - ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறை செய்தலாகிய தந்தொழில்நியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தாரு—- உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வு லகம். எ - று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிடுக்கண்ணெய்துழி அவரைக கண்ணோடியொருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல்† “ஒர்நதுகண் ணோடாது” என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோ டும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும்,

* முத்தொள்ளாயிரம். வரக்கண்டு நாணுதே வல்லையா னெஞ்சே—மரக்கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென் - நிரக்கண்டாய—வாளுழவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென்— ருளமுவர் தோன்றத் தொழுது. † குறள், ருசக.

அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

நிஎகூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ.

இ - ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும் - தம்மையொறுக்குமியல்புடையாரிடத்தும்—கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை - கண்ணோட்டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசார்க்குத் தலையாயவியல்பாவது. எ - று.

பண்பினாரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ஈன்டொருசொன்னீர். (கூ)

நிஅ௦. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர். க௦.

இ - ள். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடககண்டுவைத்தும் | கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பினனுமவரோடு மேவுவர்—நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டிபவர் - யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ - று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் “முந்தை யிருந்து நட டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்.”* என்பதனானு மறிக. அரசர் அவரையொறுது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக்கு றறஞ்செயதுழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

நிகும் அதி.—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத் தாாமாட்டும் நிகழ்நதனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேறசொல்லிய விலக்கணத்தனாய் அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவ் விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முனைவைக்கப்பட்டது.

நிஅக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுத் தெற்றென்க மன்னவன் கணர். க.

இ - ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இஹை இரண்டும் - ஒற்றும் புகழ்மைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும்—மன்னவன் கண் தெற்றென்க - அரசன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ - று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழாதவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றெனறார், வேந்தனை வேந்தெனறா போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த[வியங்கோள். அது தெற்றெனவெனனுஞ் செயவெனெச்சத் தானதிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

நீஅ௨. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் ரொழில். ௨.

இ - ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் - எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவறையும் நாடோறும் ஒற்றன் விரைந்தறிதல்—வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில். எ - று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது எழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது எல்லாவுநதீடவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்த பொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க அளியாகத் தெறலாகச் செய்யவேண்டிதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிறகும் அறிதல் காரணமாசலின் அதனையேபுபசாரவழக்காற் ரொழிலென்றுங் கூறினா. ஒற்றுனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினுய பயன் கூறப்பட்டது. (௨)

நீஅ௩. ஒற்றினு னெற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩.

இ - ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றையெனும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொளக்கிடந்தது இல - வென்றியடையக்கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ - று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றா. இது

ற்குக் கொளக்கிடந்ததொருவென்றியில்லையென்றுரைப்பினுமமையும. இதனால் அத்தொழில் செயயாதவழி வருங்குறறங் கூறப்பட்டது. (௩)

நிஅச. வினைசெய்வார் தஞ்சற்றம் வேண்டாதாரென்றங் கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ச.

இ - ன். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராயவது - தங்காரியஞ் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களா னாராயவானே—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ - று.

தம்மென்றது அரசனோடுள்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ் செய்வார் செயவனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத் துஞ் செயவனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராயதலும் மேறதேறப படுதலும் முன்னிட்டித் தன்னிடத்துச் செயவனவுமறிந்து, அவற நிறகேற்றன செயப்பவேண்டிதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாம லாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராயவ தொற்றெனறா.

நிஅரு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ரு.

இ - ன். கடா வருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறுத வடிவொடு பொருந்தி—கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுறறறியலுறற செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்னு—யானமும் உகாமை வல்லதே ஒற்று - நான்குபாயமுஞ் செயதாலும் மனதது க்கொண்டவறறை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ - று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறுத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு. (ரு)

நிஅசு. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந் தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. சு.

இ - ன். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராயந்து - முற ற்த்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உன்புகுதற்சரிமவிட ங்களெல்லாம் உன்புகு ஆராயவேண்டுவன வாராயந்தறிந்து— என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று - ஆண்டையார் ஐயுறுறுப பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செயது கேட்டாலும் தன்னை வெளிப படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ - று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமெ ன்பது அறவோரென்று செயவாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல்

நால்வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மைசொல்லிவைத்து ாண்டுந் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச் சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந தார் வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுள். (சு)

நிஅஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை யையப்பா டில்லதே யொற்று. எ.

இ - ள். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாராற் கேட்க வல்ல னாய்—அறிந்தவை ஐயப்பாடி இல்லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த செயல்களிற பின்னையப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான். எ - று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து, அவரயிராமற்சென்றொ ட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற்றேக்குங்காலும் உறுதார் போனதுநின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்றுகியென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனாக அவற்றிற்கேற்ற வினை செயலாகாகாமையின ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்க ணங் கூறப்பட்டது. (எ)

நிஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல். அ.

இ - ள். ஒற்று ஒற்றித் தந்தபொருளையும் - ஒரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்தகாரியந்தன்னையும்—மற்றும் ஒரொற்றினால் ஒற்றிக் கொளல் - பிறனோரொற்றினாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டு கொள்க. எ - று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலங் கடுமா சலின், ஒருவன்மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

நிஅக. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர் சொற்றொக்க தேறப் படும். கூ.

இ - ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க - ஒற்றரையாளுமிட த்து ஒருவனையொருவனறியாமலாள்க;—உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும் - அங்ஙனமானவொற்றார்மூவரை ஒருபொ ருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனாலொ த்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ - று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற் தம்முளியைந்து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமையாள்கவெனதும், மூவர்க்கு நெஞ்சொற்றுமைபபடுதலும் பட்டால் நீடுநிறைவங்கூடாமையிற தேறப்படுமெனதுங்கூறினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னுமாராயகவென்பதூஉம் பெற்றும். (க)

ருசூ0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் புறப்படுத்தா னாகு மறை. க0.

இ - ள். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க - மறைநதவையறிநது கூறிய ஒற்றினகட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன் பிறரறிபசு செயயாதொழிக;—செய்யின மறை புறப்படுத்தான ஆகும் - செயதானாயிற தன்னகத்தடக்கப்படும் மறையைத்தானே புறத்திட்டானும். எ - று.

மறையாவது அவனொற்றையதுஉம், அவன் கூறியதுஉமாம். சிறப்புபெற்றவிவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதெனதும் வினவுவாரும் இதுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானாகுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒற்றையானுமாம், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாதும், அநிறதாற சிறப்புசெய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ0)

சூ 0 ம் அதி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெயதற்குட் கிளாச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிறகேற்ற வினைசெயவானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பினவைக்கப்பட்டது.

ருசூக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா ருடைய துடையரோ மற்று. க.

இ - ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச்சிறந்தது ஊக்கம்;—அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ - அவ்ஊக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ - று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. காக்குமாற்றல்லராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (க)

நிகு௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ.

இ - ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை = ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது;—பொருள் உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும் - மற்றைப்பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ - று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அஃதற்கு நிலைநின்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைததாகலின் அதற்கு நிலை நிலைமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

நிகு௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடையார். ஈ.

இ - ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - இழந்தாராயினும் யாம கைப்பொருளையிழந்தே மென்றலமராரா—ஒருவநதம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலைபெற்றவர்க்குத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார். எ - று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள்: “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செயம்மின்” * என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற கூறுப. (ஈ)

நிகு௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச.

இ - ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத ஊக்கத்தையுடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் - பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும். எ - று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற

* நாலடியார், இளமை நிலையானம்,—மற்றறிவா நல்வினையாமினைய மென்னுது—கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலுமுண்டு.

சூக் காரணமாயலுக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்குபாட்டா
னுங் கூறப்பட்டது. (ச)

ருகரு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய தயர்வு. ரு.

இ - ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம் - நின்ற நீரினள
வினவாம் நீர்ப்பூக்களினரூளினது நீளங்கள்;—மாந்தர்தம் உள்ள
த்து அனையது உயர்வு - அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம்
அவருயர்ச்சி. எ - று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுனையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்
பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்
சமிக்கதுனையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல்
பொருள் படைகளான் மிகுதல். (ரு)

ருகரு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. சு.

இ - ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயி
னார் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளி
னும் தள்ளாமை நீர்த்து - அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்லை
யாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ - று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று.
தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற்றவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப்
படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனைய
தயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சு)

ருகரு. சிதைவிடத் தொல்கா ருவோர் புதையப்பிற்
பட்டுப்பா னேறுங் களிறு. எ.

இ - ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்—களிறு
புதைபாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெரு
மையை நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அது
போல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வர்த
விடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ - று.

புதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது
பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடுன்று
தல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந்தவருதுள்ளி

யது முடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடை
யாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

**நிகுஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ.**

இ - ள். உள்ளம் இலாதவர்-ஊக்கமில்லாதவரசர்—உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார் - இவ்வுலகத்தாருள் மாம
வண்மையுடையமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறா. எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு
இவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றா.
கொடைவென்றியினையுவின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகா
மையின, தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

**நிகுக. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின். கூ.**

இ - ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் - எல்லாவிலங்கி
னுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமனறிக் கூரியகோட்டையுமு
டையதாயினும்,—யானை புலி தாக்குறின் வெருஉம் - யானை தன
னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும். எ - று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய
வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மை
யான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமெனற இது, பகைவரின் மிகக்
மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லா
யின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்றநின்றமை
யின், பிறிதுமொழிதல். (க)

**கூ௦௦. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. கூ௦.**

இ - ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவற்குத்
திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிகுதி;—அஃது இல்லார் மரம் - அவ்
வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;—மக்களா
தலே வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமை
வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை. எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் * “உரனென்னுந் தோட்டியான்”
என்பதனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்டீஞ்ஞள்

நல்லறிவுங் கழுநீர்முயற்சியுமின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற
குள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங்கூறி
னார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர,
நாவாயகடகு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுன்றுபாட்டானும்
ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௦)

சூக - ம் அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை.
ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலே
சகி, இஃதுஊக்கமுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

௯௦௧. குடியென்னுங் குன்ற விளக்க மடியென்னு
மாகூர மாய்ந்து கெடும். க.

இ - ள். குடி எனனும் குன்ற விளக்கம் - தான் பிறந்த குடி
யாகிய நந்தாவினக்கு—மடி என்னும் மாசு ஊர மாயநது கெடும்—
ஒருவன் மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ - று.

உலகநடையுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை
விளக்குதலிற் குடியைக்குன்றவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்
தான் வருதலின் மடியைமாசென்றும், அஃது ஏனையிருளபோ
லாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமை
யின் மாகூரமாய்ந்துகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வ
ழக்கமுமில்லையாதல். (௧)

௯௦௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨.

இ - ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவர் - தாம் பிறந்த
குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டிவார்—மடியை
மடியா ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழு
குக். எ - று.

முயற்சியோடென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. நெருப்பிற்
கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக
வென்றறபோல மடியிற்றியது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப
பெயர்ந்தன்னே கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்து முய
ன்றொழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடி
யைக் குடியாகவேண்டிபவரென்றா அங்ஙனமொழுகாச்சாற குடி

வழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்ச மாக்கிக் கெடுத்தொழுகுவென்று உரைப்பாருமுள். (௨)

௯௦௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩.

இ - ள். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி - விடத்தருவதாய் மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி—தன்னினும் முந்து மடியும் - அவன் தன்னினும் முந்துவழியும். எ - று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினுமுந்துவழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிறப்பினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (௩)

௯௦௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து மாண்ட வுஞ்ஈர் லவர்க்கு. ௪.

இ - ள். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - மடியின கண்ணே வீழ்தலாற் நிருந்திய முபற்சியிலராயினார்க்கு—குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் - குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்பும். எ - று.

மடிந்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை நான்குபாட்டானும் மடியின்மீமை கூறப்பட்டது. (௪)

௯௦௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங் கெடுநீரார் காமக் கலன். ௫.

இ - ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும் - மடியும் விரைநது செய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயி லுமாகிய இந்நான்கும்—கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்குமிய ல்பிணையுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ - று.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுணுக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாய் செயன்மேனி ந்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதன்மூன்றும் தாமதகு ணத்திற்றேன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண் ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை துன்புறுநீரார் க்கு துன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவ

ழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப் பதுபோன்றுகாட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க் குங் கலத்தினை யொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கல னென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் புணு மாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (டு)

சூ௦௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடை மாண்பய னெய்த லரிது. கூ. [யார்

இ - ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் - நிலமு முதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது - மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ - று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழி யவே, தநுன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுமுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென் றுரைப்பாருமுளர். (சூ)

சூ௦௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து மாண்ட வுஞ்றி லவர். எ.

இ - ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் - மடியை விரும்புதலான் மாண்டமுயற்சியில்லாதார்—இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பர் - தந்நட்டார் முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட் பர். எ - று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்ாரென் பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லா மையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின் மையின், கேட்பரென்றார். (எ)

சூ௦௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார்க் கடிமை புகுத்தி விடும். அ.

இ - ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின்,—தன் னென்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் - அஃதவனைத் தன்பகைவார்க்கு அடியனாற் தனமையையடைவித்துவிடும். எ - று.

மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை ரூடிசெயதற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்றதல், தன்னொன்றாக்கென்றதனான் அறிக. அடியனாதனமை தாழ்ந்துநின்றே வல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூ௦கூ. குடியாண்மையுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ.

இ - ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற - ஒருவன் தன்மடியாளுந் தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும் - அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ - று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய் தாமதகுணம். குடியாண்மையென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியானன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

கூ௦௦. மடியிலா மன்னவ் னெய்து மடியளந்தான்
ரூஅய் தெல்லா மொருங்கு. கூ௦.

இ - ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையுள்ளநத இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும—மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும் - மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ - று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்சின், இடையீட்டின்றி யெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும்பயன் கூறப்பட்டது.

கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியானன்றியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சூகக. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க.

இ - ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் - தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமில்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக;—பெருமை முயற்சி தரும் - அது முடித தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ - று.

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாதுமுயலத் தாம் பெரியராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (ச)

சூகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் தீர்ந்தன் றுலகு. உ.

இ - ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று - வினையாகிய குறையைச் செய்யாது விட்டாரை உலகம் விட்டது,—வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் - அதனாற் செய்யப்படும் வினைக கட்டவிர்ந்திருத்தலையொழிக. எ - று.

குறை இன்றியமைபாப்பொருள். அது * “பயக்குறையில்கை தாம் வாழுநாளே” என்பதனாலுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினுரினீங்கிறென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

சூகங. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட்டங்கிறே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ங.

இ - ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று - முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ - று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வககுணங்கண்மேல் வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிறேயென்றுங்கூறினர். இவை மூன்றுபாட டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சூகச. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மைபேழுகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச.

* புறநானூறு. சூத்-ம் குறளில் மேலெடுத்துக் காட்டினுமாங்குக்காணக.

இ - ள். தாளான்மை இல்லாதான் வேளான்மை - முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாதனமை—பேடி கை வாள் ஆண்மை போலக கெடும் - படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடத் தன்கையில் வாளை ஆளுதறன்மைபோல இல்லையாம். எ - று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளீப் பணி கோடறகருத்துடையளாயினும் அது தன்னசகத்தான் முடியாத வாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்குமுபகரித்தறகருத்துடையளாயினும் அது தன் வறுமையான் முடியாதென்பதாம். வாளான்மையென்பதற்கு வாளாற்செய்யுமான்கையென்றுரைப்பாருமுளா. இதனான அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (ச)

௬௧௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர் துன்பர் துடைத்தான் றுந் தூண். ரு.

இ - ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கின்பத்தை விரும்பாநாகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தனகேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண் - தனகேளிராகிய பாரத்தினுனன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந்துணும். எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அபபொருட்டா டுல “மதலையாய மறததன் வீழூனறி யாங்கு” * என்பதனானும் நிக. சுறதததார் நட்டாரது வறுமையுநதீர்த்து அவர்க்கேமஞ்செய புமாறறலையுடையனமெனவே, தனனைககூறவேண்டாவாயிறறு. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாபயனுமெயதுமெனததனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதுமெய்தானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது நனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றினமை யின்மை புகுத்தி விடும். கூ.

இ - ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாககும்;—முயற்று இனபை இனமை புகுத்தி விடும் - அஃதில்லாமை வறுமையை யடைவித்த விடும். எ - று.

* நாலடியார், தாளான்மை,—சிதலை தினப்பட்ட வால மட்க்கை—மதலையாய மறததன் வீழூனறி யாங்குக்—குதலைமை தாதைகட் டோனறிற்றான பெற்ற—புதல்வன மறைபபக கெடும்.

கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை. உசந

செல்வம் • அதுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிககவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (கூ)

கூக௭. மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
ருளுளா டாமரையி னுள். எ.

இ - ள். மா முகடி மடி உளான் - சரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமரையினுள் மடி இலான தான் உளான் எனப் - திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே யுறையுமெனது சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேறப்பட டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவை தமமேல வைத்துக் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைகரு மேது கூறப்பட்டது. (எ)

கூகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் தறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. அ.

இ - ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியனது - பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது;—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி - அறிதவேண்டுமவந் தயறிநது வினை செய்யாமையே பழியாவது. எ - று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிபட்டென்றா. அதனால விடாதுமுடலகவெனபது குறிப்பெச்சம். (அ)

கூககூ. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். கூ.

இ - ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் - முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதியபயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன்மெய் வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ - று.

தெய்வத்தானாவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமெனபது உமமையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலினமையின தெய்வநோக்கியிராது முயலகவெனபது கருத்து. (கூ)

உசுசு கூடம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

சுஉ௦. | ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலையின் நித்
தாழா துஞற்று பவர். க௦.

இ - ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் - பயனை விலக்குவ
தாய் ஐழினையும் புறங்காண்பா—உலேவு இனறித் தாழாது உஞ
றறுபவர் - அவ்விலக்கிற கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்
வார். எ - று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலிமுதலியவறிதலினும், செய
லினுங் குறறமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்
கலாகாமையிற் பலகான் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்ப
க்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தானிடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்
பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. ()

கூடம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானாக,
பொருளின்மையானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண் வந்
துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதன
னேவிளங்கும்.

சுஉ௧. இடுக்கண் வருங்கா னருக
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். க.

இ - ள். இடுக்கண் வருங்கால் ஈருக - ஒருவன் வினையாற்
றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்குழியாது உண்மகிழ்க;--அதனை
அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல் - அவ்விடுக்கணை மேன்மே
லடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ - று.

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய் மகிழ்ச்சியை அதற்
கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி
மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி அச்சுறை முடிக்குமாற்றலு
டையனாமாகலின், அதனையடுத்தூர்வதஃதொப்பதில்லென்றார். ()

சுஉ௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். உ.

இ - ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக்
கரையிலவாய் இடும்பைகளெல்லாம்,--அறிவுடையான் - உள்ளத்
தின் உள்ளக் கெடும் - அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்
றனை நினைக்க, அத்துனையானே கெடும். எ - று.

சுஉ ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை. ௨௪௩

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதும் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதும் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினாய இடுக்கணுல் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

சுஉ௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩.

இ - ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - வினைசெய்யுநகால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்—இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் - அத்துன்பநதனக்குத் தாந்துன்பம் விளைபவர். எ - று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடைய ராய விடாது முயல்வே வினை முறறுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமில்லாமாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறே கொள்க. சொறபொருட்டின்வருநிலை. (௩)

சுஉ௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪.

இ - ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் - லிலங்கிய விடங்களெல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையை யெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை—உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து - வந்ததற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ - று.

மடுத்தவாபெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளந்துநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் * அறிதினுயக்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுயப்பானென்பார், பகடன்னுனென்றார். (௪)

சுஉ௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫.

இ - ள். அடுக்கி வரினும் - இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,—அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும் - தன

* சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், கஅக.

உசுக் கூட ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

துள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கண்டாம் இடுக்கணி லே படடுப்போம். எ - று.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலும் டங்க, அடுக்கிவரினுமென்றா. அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரி யத்தினமேநின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெகவததானாய தந்சுழியாமை கூறப்பட்டது. (நு)

கூஉசு. அற்றேமென் நல்லந் படுபவோ பெற்றேமென் றோம்புத நேற்ற தவர். கூ.

இ - ள். அற்றேம என்று அல்லற்படுபவோ - வறுமைக்கால தது யாம வறிய மாயினேமென்று மனததாற றுயருழப்பரோ— பெற்றேம என்று ஒம்புதல தேற்றதவா - செலவக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதா. எ - று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடா தாகலின, அல்லற்பாடில்லையிறந். இதனாற பொருளினமையா னாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

கூஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக் கையாறுக் கொள்ளாதா மேல். எ.

இ - ள். உடம்பு இடுமபைக்கு இலக்கம் என்று - நாற்கதயி னுமுள்ளவுடம்புகள் இடுமபையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெ ளிநது,—கலக்கத்தைக் கையாறுக் கொள்ளாதாம் மேல் - தமமேல வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையா. எ - று.

ஏகதேசவருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தினமேனின்றது. கையாறென்பது ஒரு சொல். இதற்கு ஒழுக்கநெறியென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பா கக கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான் றுன்ப முறுத லிலன் அ.

இ - ள். இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான் - தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவறதை விரும்பாதே வினையாவிடுமபை பெயதுதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்—துன்பம் உறுதல் இலன் - தனமுபறசியாற் றுன்பமுறன். எ - று.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையை யியல்பென்னுது
நாக்ககருதினும், துன்பம் வினைதவின, இவ்விரண்டுச் செயயா
தானைத் துன்பமுறுதவிலன்னென்றார். (அ)

சுஉகூ. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லீலன். கூ.

இ - ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - வினையாற்
றனக்கின்பம் வந்துழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான விரு
மபாதான—துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம் வந்து
ழியும் அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான வருந்தான. எ - று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கன். இரண்டையும் ஒருந
னமையாகக் கோடலின, பயனகருமிலவாயின. (க)

சுரு. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
னென்னர் விழையுஞ் சிறப்பு. க௦.

இ - ள். இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன
வினை செய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருநதுன்பநதன்னையே தனக
கினபமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,—தன ஒன்றார் விழையும்
சிறப்பு ஆகும் - அதனாற் றனபகைவர் நன்குமதித்தற்கேதுவாய
உயர்ச்சியுண்டாம். எ - று.

துன்பநதானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை
நிகழ்வதோர் கோடபாடாகலின, அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே,
அதற்கழிவினறி மனமகிழ்ச்சியுடையனாய் அதனாற் றொடங்கிய
வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமென்பது கருத்து. இவை
நான்குபாட்டானும் மெய்வருந்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும்
அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (க௦)

அரசியல் முற்றிற்று.

அ ன் க வி ய ல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொ
ன்று துணையாய் அங்கங்களாறனதிலபு முப்பத்திரண்டதிகாரத்
தாற சுறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் “காவற்
சாகாடுகைத்தற்” * கண் அவ்வரசற்குணையாய் அமைச்சனதிலபு

பத்ததிகாரத்தார் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

சூச ம் அதி.—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன் தன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

சூசு. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க.

இ - ள். கருவியும் - வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டிங் கருவிகளும்—காலமும் - அதற்கேற்றகாலமும்—செய்கையும் - அது செய்யுமாறும்—செய்யும் அருவினையும் - அவ்வாற்றிறசெய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும்—மாண்டது அமைச்சு - வாழ்பப வெண்ண வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங் காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையுறு நீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற்பெரிய பயனற்றவதென்பார், அருவினையென்றார். இவையையறினையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

சூசு. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨.

இ - ள். வன்கண் - வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்— குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல் - நீதிநூல்க னைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும்—ஆள்வினை - முயற்சி யும்—ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு - மேற்சொல்லிய அவ்வங் கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ - று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வவந்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந் நான்களையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றி றகு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டெண் ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பி றப்பும். அதனையொழுக்கத்தார் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற் றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியெ ன்டதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (௨)

கூரு. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. கூ.

இ - ன். பிரித்தலும் - வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணை
பாயினுரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டித் பிரித்தலும்—பேணிக்கொள
லும் - தம்பாலாரை அவர்பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற
பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்—முன்னே தம
பினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற்
பொருத்தலும்—வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனு
வான். எ - று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை
அவரநியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாத
னோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச்சுந
தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (கூ)

கூரு. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச.

இ - ன். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றாற்றோள்
நின் அவற்றுள் ஆவதாராயந்தறிதலும்—தேர்ந்து செயலும் - அது
செய்யுங்கால் வாயக்குந்திறனுடிச் செய்தலும்—ஒருதலையாச்சொல்
லும் - சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இது
வே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்—
வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ - று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின்.

கூரு. அறனறிந்தான் மைந்தசொல்லானெஞ்ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் நேர்ச்சித் துணை. ரு.

இ - ன். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் - அர
சனாற்செய்யப்படும் அறங்களையறிந்து தன்சுக்கேற்ற கல்வியானிறை
நதமைந்த சொல்லையுடையனாய்—எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்
தான் - எக்காலத்தும் வினை செய்யுந்திறங்களையறிந்தான்—தேர்ச
சித் துணை - அவர்க்குச சூழ்ச்சித்துணையாம். எ - று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடை
நிகராயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானெ
னபதனை ஒடுவுருபின்பொருட்டாய ஆறுருபாக்கியுரைப்பாருமு
ளா. இவையையந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை
கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ௩௬. மதிதுட்ப நூலோடு உடையார்க் கதிதுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. கூ.

இ - ள். மதிதுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு - இயற்கையா
கிப் நுண்ணிறவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய்
அமைச்சர்க்கு—அதிதுட்பம் முன நிறபவை யா உள - மிக்கநுட்ப
ததையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள! எ - று.

மதிதுட்பமென்பது பின்மொழிநிலைபல். அது தெய்வந்தரவே
ண்டுதலின் முற கூறப்பட்டது. நூலென்பது உம அதிதுட்பமென
பதூஉம், ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள மிருதிப்பொ
ருளதோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்பமென்பதனோடு தொக
கது. முன்னிறல் மாறறார் சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ்ச்சியால் அழி
யாது நிறல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதினுட்
பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய முனசு
ட்டப்படுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுபெயர் ஐந்தாமுருபேற்ற
வழி அவ்வாறு நில்லாமையுமறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றத்
தாமறிந்து அழித்து அவரறிந்தழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கரு
த்து. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ௩௭. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ.

இ - ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் - நூனெறியான்
வினைசெய்யுநதிறங்கனையறிந்த விடத்தும்,—உலகத்து இயற்கை
அறிந்து செயல் - அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறி
ந்து அதனோடு பொருந்தச் செயல். எ - று.

1 கடைத்துமென்புழித்து பகுதிப்பொருள் விருதி. நூனெறி
யோராயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செயற்கை. செய
யின் அது பழிக்குமென இயற்கைபறிவாற பயன் கூறியவாறு (எ)

கூ௩௮. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ.

இ - ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும் - அறிந்துசொல்
லியாரது அறிவையுமழித்து அரசன தானுமறியானேயாயினும்,—
உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் - அக்குற்றம் நோக்கியொழி
யாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறை
மை. எ - று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொளாமைமேலும் இகழ்நதுகூறுதல். உழையிருநதானென்பெயர்காடுத்தார், அமாத்தியரென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். * உறுதி கூறுக்கால் அவனதினுதியெய்தற்குறத்தை உலகந தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

கூடகூ, பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோரெழுபது கோடியுறும். கூ.

இ - ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் - பக்கத்திருந்து பிழைப்பவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில்—ஒரெழுபது கோடி தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர் நிறபார் ஒரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ - று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநின்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன உடபகையாய நிறைநாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லரென்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலைபென்று பாடமோதுவாருமுளா. (கூ)

கூசு0. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் திறப்பா டிலாஅ தவர். கூ0.

இ - ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர் - செய்யப்படும் வினைகளை முன அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுநகால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிறபர்—திறப்பாடு இலாதவா - முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ - று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்த விடையுறுகட்டு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாநதிண்ணியராதலுமாம். பிழையாம லெண்ண வல்லராயவைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குறறங் கூறப்பட்டது. (க0)

சூடு ம் அதி.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சிய னடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல "ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல" † தெனறதனையே சிறப்புப்ப

* அமாத்தியரென்பதனுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

† திருக்குறள், கூடகூ.

ந்றி. விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக் கப்பட்டது.

சுசக. நானல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
| யானலத் துள்ளதூஉ மன்று. க.

இ - ள். நானலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நானலமென்று சிறப பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யானல த்து உள்ளதூஉம் அன்று - அந்நலம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லா வறறுளளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ - று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம வயதத்தாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதினால் வழக்குப்பற்றி நானலமென்னுலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யானலத்துள்ளதூஉமன்றெ னுறுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருததல் முதலிய தொழிலில்லாதா ராக்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவே ணடுமோவென்பது கருத்து. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காததோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ.

இ - ள். ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால் - தம்மரசற கும அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாக லான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் - அப்பெற்றித் தாய சொல்லின்கட் சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற போற றிககாக்க. எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச் சொல்லையும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சுசங். கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ங்.

இ - ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் - நப்பாயே ற்றுககொண்டாரைப்பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களே

அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவது - மந்தைப் பகையாய் ஏறறுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நடப்பினை விரும்பும்வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம் - அமைச்சர் க்குச் சொல்லாவது. எ - று.

அகீகுணங்களாவன வழுவினமை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருதலென்றவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல் அவாயென்னுஞ் செயதெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ்செயப்பாட மிவினைகொண்டது. இனித் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு நூல கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமு ரைப்பாருமுள். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையு டையவாயென்றுரைத்தார்; அவர் அப்பன்மை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறதில். இச்சுறை சொல்லின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ந)

சுசச. திறனறிந்து சொல்லு சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினூஉங் கில்.

சு.

இ - ள். சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லு - அடபெற்றித் தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய் திறங்கனையறிந்து சொல்லு,—அதனின் ஊங்கு அறனும் பொரு ளும் இல் - அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொரு ளுமில்லையாகலான். எ - று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவமென்பனவற்றான் வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற் றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றற் றமக்கும் அவர்க்குமுள வாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம்மரபாற சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத் தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அற னும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (ச)

சுசரு. சொல்லு சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ரு.

இ - ள். சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல் வெல்லும் சொல் இன மை அறிந்து - தாஞ்சொல்லக்கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லாய் வெல்லவல்லதொருசொல் இல்லாமையறிந்து,—அச்சொ லைச் சொல்லு - பின் அச்சொல்லைச் சொல்லு. எ - று.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களானமிகுதல். அதுவே வெல்லச்சொல்லுதலென்பதாம். இன்ப பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணு கூடி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல்லுதலென அரைப்பாருமுளா. இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௫)

சுசசு. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோ மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். சு. [டன்

இ - ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோ டல் - பிறாக்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச்சொல்லுங்கால் அச்சொல் லன்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாட்சியின் மாசு அற்றார்கோள் - அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாது துணிபு. எ - று.

பிறாசொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழா ரென்பதாம். வல்லாரையிகழ்தல் வல்லார்க்குத் தகுதியனமையின், இதுவுமுடன் கூறினர். இவை முனற்பாட்டானும் அதனைச் சொல் லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

சுசஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகல்வெல்ல யார்க்கு மரிது. எ.

இ - ள். சொல்ல வல்லன் - தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிற ர்க்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லனாய்—சோர்வு இலன் - அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலனாய்—அஞ்சான் - அவைககஞ் சாணயினான் யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது - அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல் யாவார்க்குமரிது. எ - று.

ஏறபச்சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியுமவகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டு வதனை மறப்பாடுழிதல். இம்முனறுகுணமுமுடையானை மாற்றா ராயப் பிரிததல் பொருத்தல்செய்து வெலவாரிலையென்பதாம். (.)

சுசஅ. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ.

இ - ள். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் - சொல்லப்படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதா கசு செரலுதலவல்லாரைப் பெறின்,—ஞாலம் விரைந்து கேட்கும் - உலகம் அவற்றை விரைந்தேற்றுக்கொள்ளும். எ - று.

தொழில்சாதி யொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின்சொல்வனவுமறிந்து அமமுறையே வைத்தல். இனி தாதல் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான நாமுழி ரவருளொருவன் என்ற வடமொழிபற்றிப் பெறினென்றா. ஈண் டெங் கேட்டல் ஒற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வா ற்றாது சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சூசக. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல தேற்றா தவர். கூ.

இ - ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர் - குற்றமற்ற னவாயச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாது சொல்லுதலையறியா தார்—பல சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாய வார்த்தைகளைத் தொழி த்துச் சொல்ல விரும்புவர். எ - று.

குறறம் மேறசொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடை விடாது பலசொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரு ளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லாரா அதுசெய்யா ரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (க).

சூ௫௦. இணரூழ்த்து நாற மலரணையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். க௦.

இ - ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார் - கற்றுவைத்த துணைப் பிறரறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவா—இணா ணுழ்த்தும நாற மலர் அணையர் - கொத்தின்கண்ணே மலராததுவா க்கும நாறாத பூவையொப்பர். எ - று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாறறமில்லாத பூச் குடப படாதவாறுபோல துணைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டா தார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவனமயா யிறறு. இவை இரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (ச௦)

சூகம் அதி.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளையன்றி அற மும் புகழும் பயந்து நல்வாதல். சொல்லையன்றிச் செயலும நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையினபின வைக்கப்பட்டது.

௬௫௧. துணைநல மாக்கற் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க.

இ - ள். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம் - ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றையுங்கொடுக்கும்;—வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும் - அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ - று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய பதங்களையும் இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௬௫௨. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. ௨.

இ - ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை - தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை—என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அமைச்சர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ - று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின, என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டி. (௨)

௬௫௩. ஒழுதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ௩.

இ - ள். ஆதும் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார்—ஒளிமாழ்கும் வினை செய ஒதல்வேண்டும் - தம்மொளிகெடுத்தற்குக் காரணமாய வினைபைச் செயதலைத் தவிர்க. எ - று.

ஒதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒவுதலென்பது குறைநதுநின்றது. ஒளி தாமுளகாலத்து எல்லாரானும் நன் குமதிக்கப்படுதல். செய்யெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக் கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன் றென்பதாம். (௩)

௬௫௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ௪.

இ - ள். இடிக்கட்படினும் இளிவந்த செயயார் - தாயிடுக்க ணிலேபடவரினும், அது தீர்த்தற்பொருட்டு முன் செயதார்த்கு இளி வந்த வினைகளைச்செயயார்—நடுக்கு அறற காட்சியவா - துளக்கமுற்ற தெளிவினையுடையார். எ - று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடிக்கணுக்கி எஞ்ஞான்றுங்க ழியாதவிழிவு எயதற்பாலதன்நெனபதூஉம் அல்தெய்தினுலும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவராகலால், செயயாரென்றார். ()

சுருரு. எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ரு.

இ - ள். எறுறு என்று இரங்குவ செயயற்க - யான் செயதது எததன்மைத்தென்று பின் றுனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுரு செயயாதொழிக,—செய்வானேல் மற்று அன்ன செயயாமை நன்று - அனறி ஒருகான்மயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மையனா யினானாயின், பின்னிருநது அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ - று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டி யொழிந்தாரா. அவ்வினைகளது பன்மையான், இரச்சமும் பலவா யின். அச்செயற்குப் பின்னிருந்திரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயி லநிநதிலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனிலனை செய்கின றுனெனவும், தனபழியைத் தானே தாற்றுக்கின்றனெனவும், எல லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றெனறார். இதுவும், வினைத் தாயார் செயலாகலின், உடனகூறப்பட்டது. 'பிறரொடரதற்குச் செய்வானாயின் அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நனநெனப் பிற ரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். (ரு)

சுருசு. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. சு.

இ - ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் - தனனைப் பயந தாளது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினனெ னினும்,—சான்றோர் பழிக்கும் வினை செயயற்க - அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செயயாதொ ழிக. எ - று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுருவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழுவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயி னும் புறநதருகவென்னும் அறநூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழி

உருஅ

சூக ம் அகி.—வினைத்தூய்மை.

பொழுதுதலும் அரசர் தொழிறகுரியராதலும் நன்சூழித்தகற்பாடு முடைய அமைச்சாக்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவை யைநதுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

சுருஎ. பழிமலைத் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. எ.

இ - ள். பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் - சாலாதார் தீயவி னைகளைச் செய்து அதனாற் பழியைத் தமமேற்கொண்டு பெற்ற செலவுத்தின்—சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை - அது மேற்கொ ள்ளாத சான்றோரனுபவிகடும் மிக்க நல்குரவே உயார்த்து. எ - று.

நிலையாத செலவுத்தின்பொருட்டு நிலையின் பழியை மேற் கோடல் சாலபோடியையாமையின், சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை யெனறா. (எ)

சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும். அ.

இ - ள். கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தார்க்கு - நூலோர் கடிந் தவினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளைச்செய்த அமைச்சாக்கு—அவைதாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும் - அவை ஆயவனமையின் முடியார், ஒருவாற்றான் முடியினும் பின்னுனபத னையே கொடுக்கும். எ - று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளி ன்றொழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (.)

சுருக. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. கூ.

இ - ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் - ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றூனிரங்கப்போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழ ப்பினும் பிற்பயக்கும் - மறறைத் தூயவினையான் வந்த பொருள் கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும். எ - று.

பின்னெனவே, மறுமையுமடங்கிற்று. பொருள்களான் அவ ற்றிற்றிக் காரணமாய வினைகளதியல்பு கூறியவாறு. (க)

சுசு0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று, க0.

இ - ள். சலத்தால் பொருள் செயது ஏமார்த்தல் - அமைச்
சன் தீயவினைகளாற பொருளபடைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்
செய்தல்—பசுமட்கலத்துள நீர் பெயது இரீஇயறறு - பசியமட்க
லத்துளளே நீரைப்பெயது அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொககும்.
எ - று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோறறேனறிப் பின்னழிவே பயத்த
லால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்த
லென்றாயிற்று. ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்
துதல் நெடுங்காலமிருப்பசெய்தல். அரசனும்பொருளும் சேரப
போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாததலென்று பாடமோதி,
அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தார்போலு
மென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையு
மாப உவமையிலககணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிறதிலா.
இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுள ம் அதி.—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது அத்தாய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய
மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுசுக. வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க.

இ - ள். வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் -
வினைசெய்தறகட்டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடி
த்தற்குரியானொருவன் மனத்தினது திண்மை;—மற்றைய எல்
லாம் பிற - அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று
சொல்லப்படா. எ - று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின்றின
மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்ற
றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப பயனிலவாகலிற் பிற
வென்றாக் கூறினா. இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்னதென
பது கூறப்பட்டது. (க)

சுசு2. ஊரொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். உ.

இ - ள். ஆய்ந்தவர் கோள் = முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு—ஊறு ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும் வினை செய்வதாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் தூலோர். ௭ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சப்பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைததாய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபின்னென்றும், இவ்விரண்டினகண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறெனறுங் கூறினார். ஊறெராரென்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒல்காமையென்னுமென்னேனும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (௨)

௯௯௩. கிடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்
னெற்றா விழுமத் தரும். ௩. [கொட்கி

இ - ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை - செய்பபடும் வினையை முடிவிற்குட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாவது;—இடைக் கொட்கின் ஏற்றா விழுமம் தரும் - அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப புலப்பாடி செய்வானாகுந் நீங்காத இடம்பையைக் கொடுக்கும். ௭ - று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிற ரறியாமலும்; தானறிந்ததாஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செடல், சொற்களான் அவருயத்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்தி ட்பம், ஆண்டன்மையான வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. ஏற்றாவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்கு தல், செய்வானே விலக்குதல் செயவராமலின், அவற்றான வரு வன. விழுமம் சாதிப்பெயா. இவைவிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௯௯௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௪.

இ - ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய - யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாது செயதுமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவார்க்குமெ ளிய;—சொல்லியவண்ணம் செயல் அரியவாம் - அதனை அவ்வாற் றானே செய்தல் யாவார்க்கு மரியவாம். ௭ - று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார் இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

சுசுநீ. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கணூறெய்தி யுள்ளப் படும். (ரு)

இ - ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் - எண்ணித் தாழ் சிறப்பெயதிப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைபபட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்டம்,—வேந்தன்கண்ணூறு எய்தி உள்ளப படும் - வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ - று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனால் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிநது நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவானும். இதனால் அதன சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின். சு.

இ - ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப - தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாரே எய்துவார்;—எண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின் - எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப்பெறின். எ - று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துப வென்றார். அவர் அவ்வாறல்லதெண்ணுமையிற் நிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங் கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமவேண்டுமுருள்பெருந்தே கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. எ. [ர்க்

இ - ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்ச ஆணி அன்னார் உடைத்து - உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணுரிபோல வினைக்கட்டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்;—உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமைநோக்கி இகழ்தலே யொழிக. எ - று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனும். உவமையா னும் பெற்றும். அச்ச உருள்கோத்த மரம். சூணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகும்து. அது வடிவாற சிறிதாயிருந்தே பெ ரிய பாரத்தைக் கொண்டிருந்திட்பமுடைத்து, அதுபோல, வடி வாறசிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டிருக்குந் திட்ட முடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்டபேராக் அறிந்துகொ ளக் வென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

**சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளுங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். அ.**

இ - ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய் வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் - பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல். எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றேனதுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராயந்து தாஞ்செய்வதாக ஓத்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை திட்டமுடைமை.()

**சுசுக. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. சு.**

இ - ள். துன்பம் உற வரினும் - முதற்கண் மெய்ம்முயற்சி யாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றிச் செயல் - அது நோக்கித் தளராது முடி வின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்டமுடையராய்ச் செயல். எ - று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செயதல கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

**சுஎ0. எனைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. க0.**

இ - ள். வினைத்திட்டம் வேண்டாரை - வினைத்திட்டத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத் திட்டம் எய்தியக்கண்ணும் - ஒழிந்த திட்டங்களெல்லாமுடையரா யவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு - நன்குமதியார் உடர்ந்தோர். எ - று.

மனத்தின்கட் டிட்பயில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின்றிப்பங்களுள்ளாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றா. இதனால் வினைத்திட்பயில்லாதாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (௧௦)

சுஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செயயுந்நிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. க.

இ - ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் - விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிககின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல்,—அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது - அங்ஙனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ - று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென்பது பெற்றும். பின்னாத் துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிப்பு செயயுங்காலத்துச் செயயாமை. அஃதுளவழிக் காலக சழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றா. (௧)

சுஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨.

இ - ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய் வினைகளுள் நீட்டிக்க,—தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ - று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செயயின், அவை வரையாவென்பது கருத்து. மேறுங்காமையென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெயயுந்நிறங் கூறப்பட்டது. (௨)

சுஎ௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்
செல்லும் வாய் நோக்கிச் செயல். ௩. [காற்

இ - ன். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினைநன்று - வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செயதல் நன்று;—ஒல்லாக்கால் செல்லும் வாய் நோக்கிச் செயல் - அஃதியலாவிடத்து ஏனை மூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செயக. எ - று.

இயலுமிடம் பகையிற்றான் வலியனாய் காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டு காலத்துஞ்சாம் பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செயகவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத் தற்பயத்தாற் தம்முள்ளொக்குமாகலின். இதனால் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பது உம், அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (௩)

௬௮௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நியையுங்காற்
நீயெச்சம் போலத் தெறும். ச.

இ - ன். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் - செயயத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும—நியையுங்கால தீயெச்சம்போலத்தெறும் - ஆராயுங்காற் நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளநது கெடுக்கும். எ - று.

இனி இக்குறை என்செயவதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியசெயகவென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனால் வலியான் செய்யுநதிறம் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௮௫. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனெ டைந்து
மிருடர வெண்ணிச் செயல். ௫.

இ - ன். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தாம் - வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல் - மயக்கமறவெண்ணிச் செயக. எ - று.

எண்ணெடு பிறவழியுங் கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும் பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினை தான்

சுஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

உசுநி

வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துநதிறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செயகவென்பதாம். (ரு)

சுஎசு. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். சு.

இ - ள். முடிவும் - வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும்—இடையூறும் - அதற்கு வருமிடையூறும்—முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும் - அது நீங்கி முடிநதாற் ருனெய்துமபெரும்பயனும்—பார்த்துச் செயல் - சீர்நுங்கிச் செயக. எ - று

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற் செயகவென்பதாம். (சு)

சுஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ.

இ - ள். செயவினை செய்வான் செயன்முறை - அவ்வாற்றாற் செயயப்பபடும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது—அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனதுளப பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ - று.

அவ்வாறென்றது பொருண் முதலியவெண்ணலையும் முடிவு முதலிய தூக்கலையும். உள்ளறிவான் முனசெயது போந்தவன். அவன் கருத்து அவன் செயது போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாசெயது பயனெய்துமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்நிறங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. அ.!

இ - ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்றவினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க;—நனைகவுள் யானையால் யானை யாத் தற்று - அது மதத்தானனைநதகபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர் யானையைப்பிணித்ததனோடொக்கும். எ - று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை

முடிததற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செயக, செயயவே, அமுமுறை யான எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

சூஎகூ. நீட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
'யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். 'சூ.

இ - ன். நீட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - வினை செய்வானுற் றன்னட்டார்க்கு இனிபவறதைச் செயதலினும் விரை நது செயப்பபடும்—ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் - தன்பகைவ ரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாகக்கி கோடல். எ - று.

அவவினை வாபததபயத்தவாப இவ்விரண்ம பகைவர்க் குத்தனமெலியு புலனுவதன்முன்னே செயகவென்பார், விரைந த்னனா. விரைநது செயப்பபடுவதெனறவாறு. வினைசெய்யுந திறமாகவிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னொட்டா பிற ருட கூடாமல் மாறறி வைததலெனினுமமையும. (க)

சூஅ௦. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிந்
கொளவர் பெரியார்ப பணிந்து. க௦.

இ - ன். உறை சிறியார் - ஆளுமிடஞ்சிறி'பராய அமைச்சர்,— உள நடுங்கல அஞ்சி - தமமினவலியார் எதிர்தவழித தமபகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—குறை பெறின பெரியார்ப பணிநது கொளவர் - அநிலைக்கு வேண்டுவதாய சநது கூடுமாயின, அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ - று.

இடம நாடும அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார மேலே ற்ப்பட்டது. மெலியாரோடு சநதிக்கு வலியார இயைதலரிதாக லின, பெறினென்றா. அடியிலே மெலியாராயினா தமபகுதிய மஞ்சி நீங்கின முதலொடுங் கெடுவராகலின, அது வாராமற் சிறிது கொடுத்ததுஞ் சநதினேடேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மான முடையார்க்குக் கருத்தனமையின, கொள்வரென உலகியலாற் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் மெலியான செய்யுநதிறங் கூறப்பட்டது. (க௦)

சூசூ ம் அதி.—தூது.

அஃதாவது சக்தி விககிரகவடக்கு வேற்று வேந்தரிடைச் செல்வாரதுதனமை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின, இஃததன்பின வைக்கப்பட்டது. தான் வருத்துக

சுறுவான் ஸ்ரீயது சுறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடொப்பாகைலானும், பின்னோன் அவனிறு காறுசுறு குணங் குறைந்தோனாகைலானும், இவ் தமைச்சியலாயிற்று.

சுஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க.

இ - ள். அன்பு உடைமை - தன் சுற்றத்தாராமாட்டு அன்புடையதாகலும்—ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சுப் புனாநகரம் முத குடியின்கட்பிறத்தலும்—வேந்த அவாம் பண்பு உடைமை - அரசாசாதி விருமபும பண்புடையதாகலும்—தூது உரைப்பான் பண்பு - தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுகிலக்கணம். எ - று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் திங்கு வாராமற முன்பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும் பெற்றும். வேந்தவாம்பண்புடைமை முன்னா மன்னரைச் சோந்தொழுகதகட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயததராதல் பெறுதும். (க)

சுஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்
கினறி யமையாத மூன்று. உ. [பார்க்

இ - ள். அன்பு - தம்மரசனாட்டனபுடைமையும்—அறிவு - அவனுக்கு அவனவறியுமறிவுடைமையும்—ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென—தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள மூன்று. எ - று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டிமென்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுஅங். நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ங்.

இ - ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு - வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றி

தரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ - று.

கோதன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூது வினையிரண்டுமடங்கு வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய் அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (ங)

சூ.அ.ச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்லியிம் மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ச.

இ - ள். அறிவு - இயற்கையாகிய வறிவும்—உரு - கண்டார் விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான் - நன்குமதித்தற்கேதுவாய் இம்மூன்றனது கூட்டத் தையுடையான்—வினைக்குச் செல்க - வேறறுவேந்தரிடைத் தூது வினைக்குச் செல்க. எ - று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (ச)

சூ.அ.நி. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி நன்றி பயப்பதார் தூது. நி.

இ - ள். தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி - இன்னதாகாரியங்களைச் சொல்லும் வழி வெயயசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம் - தன்னரசனுக்கு நன்மைதாய் பயப்பவனே தூதனாவான். எ - று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாயதொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுபட்ட துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானு முடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ்வின்னையை காணாது உடம்படுவராதலின், அவவிருவாற்றானும் தன்காரியந் தவருமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றெக்கன. (நி)

கூஅகூ. கீற்றுக்கண் னஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்
றக்க தறிவதார் தூது. கூ. [தாற்

இ - ள். கறறு - நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி -
தான் கென்றகருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—
கண் அஞ்சான்—அவர்செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது--
காலத்தால் தக்கது அறிவது தூதாம் - காலத்தோடு பொருந்த அது
முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதனாவான். எ - று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனைன்
றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவே
ண்டிதலிற் சாலத்தாறமக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (கூ)

கூஅஎ. கூடனறிந்து காலங் கருதி யீடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் தலை. எ.

இ - ள். கடன் அறிந்து - வேறறரசரிடத்துத் தான் செய்யு
முறைமையறிந்து—காலம் கருதி - அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன்
அறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து—
எண்ணி - சொல்லுமாறறை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான்
தலை - அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ - று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்
னிலையும் தாக்கி அவறறித்கேறபக் காணுமுறைமையும் சொல்லு
முறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தனசொலலை யேற்றுச்சொள
ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாழலிற் காலமென்றார். இடம்
தனக்குத் துணையாவாருடனாபவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொ
ல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லு முத்தரமும் அதற்குப் பின்னான
சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற ருனே கறபித்தல்.
வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஒலையொழித்து நிற்பாரையுங்
கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினா
ராகலின், அவர்மதமுநதோனறத் தலையென்றார். தூதென்பது அநி
காரத்தான் வந்தது. இவையைந்துபாட்டானும் தான் வகுத்துக்
கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

கூஅஅ. தூய்மை துணைமைதுணிவுடைமையிம்முன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ.

இ - ள். வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த்தை
யை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லு
வானதிலக்கணமாவது—தூய்மை—பொருள் காமங்களாற்றாயகுத

௨௪0 `௪0 ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

புலம—துணைமை - தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாதன்மையும்—
துணிவுடைமை - துணிதலுடைமையும்—இம்மூன்றின் வாயமை -
இம்மூன்றோடு கூடிய மெய்மையுமெனவிலை. எ - று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறுமைப்பொருட்டுத்
தூயமையும், தன்னரசனுக்கு உயாச்சிகூறியவழி எம்மோர்க்கு
பலபெனக்கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும்,
இது சொல்லின் இவரேதஞ்செய்வரென்றொழிபாற்றப்பொருட்டுத்
துணிவுடைமையும், யாவரானுந் திறப்படுதற்பொருட்டு மெய்
மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் லுவினப்பொருட்கண் வந்தது. ()

சுஅக. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். சக.

இ - ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் - தன்னரசன்
சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசாக்குச் சென்று சொ
ல்லுபடியான்—வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன் - தனக்கு
வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்
சோராதுஞ் சொல்லாத தின்மையை யுடையன். எ - று.

தாழவு சாதிதருமமன்மையின். வடுவென்றார். வாய்சோரா
வெனக காரியங் காரணத்துளடக்கப்பட்டது. (க)

சுசு0. இறுதி பயப்பினு மஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. சு0.

இ - ள். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்
க்கூறுதி தருமாயினும் அதற்கஞ்சி பொழியாது—இறைவாக்கு உறு
திபயப்பது தூதாம் - தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகு
தியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதலுவான். எ - று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவே
ண்டாவாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவான
திலகணிங் கூறப்பட்டது. (சு0)

௪0 - ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுகுமாறு.
இது, வேந்தவரம் பண்புடைமை * பென மேலே வேண்டப்பட
டமையின், தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

* குறள், சுஅக.

எ 0 ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுதல். உளக

சூகக. அகலா தனுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க.

இ - ள். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் - மாறுபடுதலை யுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுளந் தனமையரென்பது தோன்ற, இகல்வேந்த ரென்றார். மிகவகலிற் பயன் சொடாது மிகவணுகின அவமதிபற் றிந் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலிற் குளிர் நிககாது மிகவணுகற் சடுவதாய தீயோடுளதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது. (க)

சூகஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான
மன்னிய வாக்கந் தரும். உ.

இ - ள். மன்னர் விழைப விழையாமை - தம்மாற சேர்ப்ப ட்ட மன்னர் விருமபுவனவறறைத் தாம் விருமபாத்தொழிதல்— மன்னரான மன்னிய ஆக்கம் தரும் - அமைச்சாக்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

சுண்டு விழைபவென்று அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவறறை. அவை துகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென்றிவை முதலாயின. இவறறை ஒப்பிற்கஞ்சித் தாம் விழையாத்தொழியவே, அவ்வசக நோக்கியுநது அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவறறை விரும்பிற் கேடுதருமெனபதாம். (உ)

சூகங. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. டு.

இ - ள். போற்றின் அரியவை போற்றல் - அமைச்சர் தம மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க,— கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது - அவற்றை வாதனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவார்க்கு மரிதாகலான். எ - று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தற்கரிய அதையோ தல், உரிமையொடுமனுவல், அருமபொருள் வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியககால், தகுமோ வென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றோன்றப் பொ

உஎ2 எ0 ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

ருடோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படு
தவின யார்க்கு மரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது
பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (ஈ)

சூசூச. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக.
லான்ற பெரியா ரகத்து. ச.

இ - ன். ஆன்ற பெரியாரகத்து - அமைந்தவரசரருகிருந
தால்,—செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல் -
அவாகாண ஒருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோ
க்கி நகுதலையுந தவிர்ந்தொழுகு. எ - று.

சேர்தல் பிறனோடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றங்
கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (ச)

சூசூரு. எப்பொருளு மோரார்தொடரார்மற்றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ரு.

இ - ன். மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிசழ்வுழி—
எப்பொருளும் ஓரார் - யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக்
கேளாது,—தொடரார் - அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்பாது,—
அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க - அம்மறைப்பொருளை அவன்
ருளே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க. எ - று.

ஓர்தற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்
றார். மற்று வினைமாற்றின்சண் வந்தது. (ரு)

சூசூச. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில்
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல. ச.

இ - ன். குறிப்பு அறிந்து - அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்
கால் அப்பொழுதுநிகழுகின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து—காலம்
கருதி - சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல - வெறுப்பிலவுமாய வேண்டுவனவு
மாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்பும்வகை சொல்லு. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணதிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற
நினிகழவுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாக
லிற் குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடி
வுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுரு
ங்கியவுஞ் செயதல்வேண்டாமையின் வேண்டுவென்றும், அவு

௪0 ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௨௪௩.

நிறை இனியவாயச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்க ளாற சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொல்லென்றுங் கூறினார். ()

௬௬௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ.

இ - ள். வேட்பன சொல்லி - பயன் பெரியனவுமாய் ஆர சன் விரும்புவனவுமாய் காரியங்களை அவன் கேட்டிலனையினுஞ் சொல்லி,—எஞ்ஞான்றும் வினை இல் கேட்பினும் சொல்லாவி டல் - எஞ்ஞான்றும் படவிலவாயவற்றைத் தானேகேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடிக. எ - று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிச்சுப்பட்டன. வினையான் வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக்காலமுடங்க எஞ்ஞான்று மென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத் துக் கூறியவாறு. இவைரானகுபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. (௭)

௬௬௮. இனைய நினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ன வொளியோ டொழுகப் படும். அ.

இ - ள். இனையர் இன முறையர் என்று இகழார் - இவர் எம் மினியையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரச ரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - அவர்பாட்டு நின்றுவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்படும். எ - று.

ஒளி—உறங்காநிற்சவுர் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட் டன்மை. * அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுள ருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட வினமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படு வரென்பது கருத்து. (௮)

௬௬௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத துளக்கற்ற காட்சி யவர். கூ. [செய்யார்

இ - ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செயயார் - அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டேமென்று கருதி

* சீவகசிந்நாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௧௯.—உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி—சுறங்கு நெண்டிறை வையகங் சாக்குமா— லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்—தறங்கள் வெளவ வத ன்புறங் காக்கலார்.

அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்—துளக்கு அற்ற காட்சியவர் - நிலைபெற்ற வறிவினையுடையார். எ - று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொள்பாட்டிதகுப் பின்றம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னேய்ராகவே கருதியஞ்சி பொழுதுவாரைத் துளக்கற்றகாட்சியவரென்றார். (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0.

இ - ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை - அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை—கேடு தரும் - அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ - று.

அவன் பொறுது செலும்பொழுதின் அப்பழமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய் கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொறுப்பெனது அரசர் வெறுப்பென செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

. அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச்சோதனொழுதற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாரீர் வையக் கணி. க.

இ - ள். குறிப்புக் கூறுமை நோக்கி அறிவான் - அரசனற்ற குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவதை அவன்முகமானுங் கண்ணானோக்கி அறியுமமைச்சன்—எஞ்ஞான்றும் மாறாரீர் வைடக்கு அணி - எஞ்ஞான்றும் வறறாத நீராறகுழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ - று.

ஓட்பழையைய எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக் கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. (க)

எ0௨ ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வாணத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். ௨.

இ - ன். அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வானை - ஒருவன் மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை—தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல் - மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்கு மதிக்கீ. எ - று.

உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிறர்நினைத்ததுணருந் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார். (உ)

எ0௩ குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ௩.

இ - ன். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தங்குறிப்பு நிகழ்மாற்றிநது அதனாற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையாரை,—உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல் - அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முகக்குறிப்பானே அவா மனக்குறிப்புணர்வாரைபென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமுன்னுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது ஐறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ௪.

இ - ன். குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோடு - ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு—னை உறுப்பு ஒரணையர் - மறறைமாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராக வொப்பாராயினும்,—வேறு - அறிவான் வேறு. எ - று.

கொள்ளாதாரென்பதுஉம், ஆயினுமென்பதுஉம் அவாய நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவின்மையின், விலங்கென்னுங்கருத்தான் வேறென்றார். (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫.

இ - ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் - குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ - ஒருவனுறுப்புக்க ளுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ - று.

முதற்குட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்குட் கிணையாதற் சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணாவு சண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்க ளாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பு நியாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (டு)

எ௦௬. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம். கூ.

இ - ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் - தன்னையடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்கு போல—நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டும் - ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானேகொண்டு காட்டும். எ - று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். | கடுத்ததென்பது கடியென்னு முரிச்சொலடியாயவந்த தொழிற்பெயர். | உவுமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளின் பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (சு)

எ௦௭. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங் காயினுந் தான்முந் துறும். எ.

இ - ள். உவப்பினும் காயினும் தான் முந் துறும் - உயிர் ஒரு வனையுவுத்தலானுங் காய்தலானுமுறின், தானறிந்தது அவற்றின் கண் அதனின்முற்பட்டு நிற்குமாகலான்,—முகத்தின் | முதுககுறைந்தது உண்டோ - முகம்போல | அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ - று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானிடன்ற முகத்திற்கில் லையென்பாரைநோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்தது அஃதுவககுறின மலர்ந்துங் காயவுறிநகருகியும் வரலான், உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (ஏ)

எ௦௮. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ.

இ - ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் - குறை யறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்தது தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின்,—முகம் நோக்கி நிற்க அமையும். அவர் தனமு

எட ம் அதி.—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனேடிருந்த அவையினதில்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலையன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். க.

இ - ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் - சொல்
லின் குழுவினையறிந்த தூய்மையினையுடையார்—அவை அறிந்து
ஆராய்ந்து சொல்லுக - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழு
தையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக. எ - று.

சொல்லின் குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல்,
குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின. * தூய்மை
அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையெ
ன்றது ஈண்டதெனவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகை
தது. அறிதல் தம்மொடு னாக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்
சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமறிது, சொன்னால் அதன்முடி
விதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராயதல். (க)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுகசொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ.

இ - ள். சொல்லின் நடைதெரிந்த நன்மையவர் - சொற்களி
னடையினை ஆராயநதறிந்த நன்மையினையுடையார்—இடை தெரி
ந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக - அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அதனசெவ்வியையாராயநதறிந்து வருப்படாமல் மிகவுந்தெ
ளிந்துசொல்லுக. எ - று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொ
ருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்க
ளைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விரிப்புடைமை. வரு
சொல்வழுவும் பொருளவழுவும். இவையிரண்டுபாட்டானும்
ஒன்று சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது
கூறப்பட்டது. (உ)

* செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பனவ
ற்றை முறையே வடநூலார் அபிதை, இலக்கண, வியஞ்சனாவிர
ததியென பா.

எகந. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொ
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ந. [ல்லின்

இ - ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்
வின் வகை அறியார் - அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்
வதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறி
யார்,—வல்லதூஉம் இல்-கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை. எ-று

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கே
ட்பாரதணர்வுவகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியா
ரென்றும், இஃதறியார் யாதமறியாரென்று எல்லாரானுமிகழப
படுதலின் வல்லதூஉமில்லென்றுங்கூறினார். இதனால் அவையறி
யாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ந)

எகசு. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வாண்கதை வண்ணங் கொளல். ச.

இ - ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் - அறிவாலொள்ளியார்
அவைக்கட் டாமுமொள்ளியராக,—வெளியார்முன் வாண்கதை
வண்ணம் கொளல் - ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட்டாமும் வாலிய
சுதையினிறத்தைக் கொள்க. எ - று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அதுவிகாரத்
தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தன்னாலறிவுஞ் சொல்
வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியா
ரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிமென்னும் வழக்குபபற்றி.
அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார்,
வாண்கதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந
திறம் இதனால் குறுகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக்கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு.

இ - ள். நனது என்றவற்றுள்ளும் நன்மே-ஒருவற்கு இது நன்
மென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்களெல்லாவற்றுள்
ளும் நன்றே—முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு - தம்மின்
மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாதவடக்
கம். எ - று.

தங்குறையும் அவர்மிகுதியும் முந்தகிளந்தாற்படுமிழுக்கும்
கிளவாக்காலெயது நன்மையும் அறிந்தேயடங்கிளமையின், அவ்வ
டககத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளுநன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே

லிலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளத்தலுமாமென்பது பெற்றும். இதனான் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

எகசு. ஆற்றி நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. சு.

இ - ள். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று - வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணினுனொருவன் அநநெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்நதாலொக்கும்—வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு - அகன்ற தூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப் படுதல். எ - று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் “உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந் துங்கா”த்தொழுதியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவுப்படுமென்பதாம். இதனான் அதன் கணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ.

இ - ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து - வழப்ப டாமற் சொற்களையாராய்தல் வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,—கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - பலதூல்களையுங்கற்று அவற்றினைய பயனையறிந்தாரது கல்வியாவார்க்கும் விளங்கித் தோன்றும்.எ-று.

சொல்லினென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம். (எ)

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ.

இ - ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் - பிறருணர்த்த லின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையார வைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று - தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிநதாற்போலும். எ - று.

தானேயும் வளர்த்தருரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல் லுகவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எகக. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்கல்லவை
ணன்ரு செலச்சொல்லு வார். கூ. [யு

இ - ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார் - நல்லாரி
ருந்தவகைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்
லுதற்குரியார்—புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க - அவை
யறியாத புல்லரிருந்தவகைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லா
தொழிக. எ - று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும்,
பொருளறியாமையார் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், தூரண்டவை
க்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

எஉ௦. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க௦.

இ - ள். தம் கணத்தார் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல் - நல்
லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றையுஞ்சொல்லற்க;—
அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்று - சொல்லின், அது அயதல்லாத
முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ - று.

கொள்ளென்னும் முதலிலைத்தொழிற்பெயர் முன்னின்று
பின்னெதிர்மறையல்லிகுதியோடு கூடி “மகனெனல்” என்பது
போனின்றது. சொல்லின் அது என்டன அவையறியலையான் வந்
தன. பிறரெல்லாங்கொளலென்பதனைத் தொழிற்பெயராகியுரை
த்தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு
இயையாமை நோக்கிற்றில். சாவாமருந்தாதலிதது நுகர்வார்
கையினும் படாது அவ்வங்கணத்துக்கு மியையின்றிக்கெட்டவாறு
தோன்ற, உக்கவமிழ்தென்றார். அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்
பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒரு
வழியுஞ் சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எங் ம் அதி.—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்த சொல்
லங்கால் அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

எஉ௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றெகையறிந்த தூய்மை யவர். க.

உஅஉ எட ம் அதி.—அவைவஞ்சாமை.

இ - ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் - கற்றுவல்லவை, அல்லாவவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவர் - சொல்லின்றொகையெல்லாமறிந்த தூயமையினையுடையார். எ - று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூயமை என்பன * வற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க.

எஉஉ. கற்றாருட் கற்று ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். ௨.

இ - ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் - கற்றரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்—கற்றாருமுன கற்ற செலச் சொல்லுவார் - கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார். எ - று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென்பதாம். (௨)

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩.

இ - ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர் - பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்;—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் - அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ - று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எஉ௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪.

இ - ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி - பலநூல்களையுங் கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனம் கொள்ளுமாற்றும்

* குறள், எகக.

சொல்லி—தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல் - அவற்றின் மிக்க பொருள்களை அம்மிக்கற்றாரிடத்திந்துகொள்க. எ - று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க் கேற்பசீ சொல்லுக; சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாந் சொல் லுவராஜலான், ஏனைக்கற்கப்பெறுதன கேட்டறியலாமென்பதாயி ற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன் கூறப்பட்டது. (அ)

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு. ரு.

இ - ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க - சொல்லிலத்தன நெறிபாளே அளவையுடை அமைச்சர் உட்பட்டிக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு - வேற்றுவேந்தரவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரவு சொல்லுதற் பொரு ட்டு. எ - று.

அளவையுடை சொன்னால் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற் கல்தாறென்பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றார், ஆகு பெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வுத செழ்ப விதனுடைகளும் சலசாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவேன்பதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வன்கண்ணரல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. சு.

இ - ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என் - வன்கண் மையுடையரல்லாதார்க்கு வாளொடென்ன வியைபுண்டு—நண் ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என் - அதுபோல நண்ணியாரத வையை யஞ்சுவார்க்கு நூலொடென்னவியைபுண்டு! எ - று.

இருந்தாரது நண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரி யரல்லரென்பதாம். (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேழைக யொள்வா னவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ.

இ - ள். பகையகத்துப் பேழைக ஒள்வாள் - எறியப்படும் பகைநடுவண் அதனையஞ்சும் பேழை பிடித்த கூர்வாளை யொக்கும்-

உஅச

எந ம் அதி.—அவைவயஞ்சாமை.

அவைவயகத்து அஞ்சமவன் கற்ற நூல் - சொல்லப்படும் அவைவநடு வண அதனை யஞ்சமவன் கற்றநூல். எ - று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவன். களமும் வாயத்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவன் குற்றத் தால் வாள் சிறப்பின்றியுறபோல, அவையும் வாயத்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்றவன் குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின் றுயிறு. (எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ.

இ - ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார் - நல்லா ரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மச்சத்தான அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே - பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுத லிலா. எ - று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரிலை யென்பதாம். இனிப் பயமிலரென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடைய ரல்லரென்றுரைப்பாருமுள். (அ)

எஉக. கல்லா தவறிற் கடையென்ப கற்றறிநது நல்லா ரவையஞ்ச வார். க.

இ - ள். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார் - நூல் களைக் கற்றுவைத்தும் அவற்றைப் பயனறிநதுவைத்தும் நல்லாரிரு ந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை—கல்லாதவரின கடை எனப் - உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையரென்று சொல லுவர். எ - று.

அக்கல்வியறிவுகளாற பயன்றமுமெயதாது பிறரைபெய்து விப்பதுஞ்செயயாது கல்வித்துன்பமே யெய்திநிறைவின், கல்லாத வறிந்கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (க)

எஉ௦. உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக் கற்ற செலச்சொல்லா தார். க௦.

இ - ள். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக் களத்தையஞ்சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்சேற்கச் சொல்லமாட்டா தார்—உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் - உயிர் வாழ்கின்றாரா

யினும், உலகத்தூராலெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ டொப் பர். எ - று.

ஈண்டுக் களனென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவையைந்துபாட் டானும் அவையைஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு ம் அதி.—நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டுக்கப்படுவ தாய ஏனையரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற் றுய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எஙக. தள்ளா விளையுநர் தக்காரநுந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க.

இ - ள். தள்ளா விளையுநம்—குன்றாத விளையுளைச் செயவோ ரும்—தக்காரும் - அறவோரும்—தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கே டில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது நாடு - ஒருங்கு வாழ் வதே நாடாவது. எ - று.

மற்றையுயர்திணைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்த்தொழிலோ டும் இயையாமையின், விளையுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன் றுமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழ்வார் க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்த ணர் முதலாயினார். “நற்றவஞ்செய வார்க்கிடந் தவஞ்செயவார்க்கு மஃதிடம்” * என்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட் டது. கேடில்லாமைவழங்கத்தொலையாமை. செல்வர்கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எஙஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட் லாற்ற விளைவது நாடு. உ. [டா

* வேகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சஅ—நற்ற வஞ்செய வார்க்கிடந் தவஞ்செய வார்க்கு மஃதிட—நற்பொருள்செய வார்க்கிடம்பொருள்செய வார்க்கு மஃதிடம்—வெற்ற விற்பம் விளை விப்பான் விண்ணுவதது வீழ்ந்தென—மற்ற நாடு வட்ட மாக வையுமற்றந் நாடேரோ.

இ - ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி - அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்— அருங்கேட்டால் ஆற்றவினைவது நாடு - கேடிண்மையோடு கூடி மிக வினைவதே நாடாவது. எ - று.

|அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெய லின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மையென்றிவற்றான் வரு வது. “மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி - யக்க ணரசண்மையோடாறு.” இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின்னைய தின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளை வதாயிற்று. (உ)

எஃநு. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறை கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. நு. [வற்

இ - ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி - பிறநாடு கள் பொறுத்தபாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற் றைத் தாங்கி—இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அதன் மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ - று.

பாரங்கள் மக்கட்டொருதியும் ஆனெருமை முதலிய விலங் குத் தொருதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வநதி றுத்ததாக, அரசு கோல்கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன் சண் வநதால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிறுப்பச் செயதல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானேகொடுப்பதென் பார், இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (நு)

எஃசு. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியல்வது நாடு. சு.

இ - ள். உறு பசியும் - மிக்க பசியும்—ஒவாப் பிணியும் - ிகாத நோயும்—செறுபகையும் சேராது - புறத்து நின்று வந்த ழிவு செய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ - று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவினைதலானும் சேரா தாயிற்று. ஒவாப்பிணி தீக்காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் றுக ரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை

அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரசனுமுடைமையிற்
சேராதாயிற்று. (ச)

எ௩௩. பல்சூழவும் பாழ்செய்யுமுட்பகையும் வேந்தலைக்.
கொல்குறம்பு மில்லது நாடு. ௩. [கு]

இ - ள். பல் சூழவும் - சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும்
பல்கூட்டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே
பாழாகச் செய்யுமுட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்
பும் இல்லது நாடு - அளவுவந்தால் வேந்தனையலைக்குந் கொல்வி
னைக்குறும்பரு மில்லாததே நாடாவது. எ - று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொ
ருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், களவர், குறளைகூறுவார் முதலிய
மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை
குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்முன்றும் அரசனாலும் வாழ்வா
ராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம். (௩)

எ௩௪. கேடறியாக் கெட்ட ழிடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. ௪.

இ - ள். கேடு அறியா - பகைவரார் கெடுதலறியாததாய்—
கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றநாடு—அரிதின்கெட்டதாயினும் அப
பொழுதுந் தன்வளங்குன்றாத நாட்டினை—நாட்டின் தலை என்ப -
எல்லாநாட்டினுந்தலையென்றுசொல்லுவர் னாலோர். எ - று.

அறியாத குன்றதவென்னும் பெயரெச்சங்களினிற்றுதிநிலை
கள விகாரத்தாற்றெச்சன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கட
வுட்புசையறங்கொன்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் ஆக
ரங்களிற்படுவனவும் வயலினுந் தண்டலையினும் விளைவனவுமாம்.
குன்றாகை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேயுளவாயும்
முன்னீட்டப்பட்டுங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்
டதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௪)

எ௩௫. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற் குறுப்பு. ௫.

இ - ள். இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேலீரானப்பட்ட தன்கனி
ரும்—வாயந்தமலையும் - வாயப்புடைத்தாய் மலையும்—வருபுன
லும் - அதனினின்றும் வருவதாய் நீரும்—வல்லாணும் - அழியாத
நகரியும்—நாட்டிற்கு உறுப்பு - நாட்டிற்கவயவமாம். எ - று.

சுண்டுப் புனலென்றது தூவு கேணிகளும் வரிகளும் ஆறுகளு
மாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின்.
அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது.
இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந் தருதலும் மாரிக்க
ணுண்டநீர் கோடைக்கணுமித்தவமுடைமைபற்றி வாயந்த மலை
யென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப
ட்டது. (எ)

எநஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
| மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ.

இ - ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ
வைந்து - நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென
றிவை யுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்—நாட்டிற்கு அணி
என்ப - நாட்டிற்கும்கென்று சொல்லுவார் நூலோர். எ - று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேறசொல்லி
யுன. இன்பம் விழுவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும்,
நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீராகது நனமையானும், வாழ
வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழ
வோர் காவலும் அரசனகாவலு மடங்கின. பிறதேயங்கனினுள்ளா
ரும் விழைநது பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாட அதனழகு இந்
னா கூறப்பட்டது. (அ)

எநகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ.

இ - ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண்வாழ்வார்
தேடி வருந்தாமல் அவர்பாறருளே யடையுஞ் செல்வத்தையுடை
யவறதை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவார்;—நாட வளம் தரும
நாடு நாடு அல்ல - ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செல்வமுடைவிக்கும
நாடுகள் நாடாகா. எ - று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. “பொருள
செயவார்க்குமலிதம்” * என்றார் பிறரும். நூலோர் விதிபற்றி
எதிமறைமுகத்தாற குற்றங்கூறியவாறு. இவ்வாதன்றி என்பவெ
ன்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்பட வுரைப்பின், அனு
வாதமாம்.

* நற்றிவஞ்செயவார்க்கிடம் என்னுஞ் செயயுளின் உள்ளது.

எசு^௦. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. க^௦.

இ - ள். வேந்து^௧ அமைவு இல்லாத நாடு - வேந்தனோடு மேவு
தலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம்
இன்றே - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லாவற்றினும் நிறைந்திரு
ந்ததாயினும் அவற்றைப் பயனுடைத்தன்று. எ - று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராத
லும் அவன்ருன இவர்மாட்டருளுடையதாலும் அடங்கின.
அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றைப் பயனின்றாயி
ற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குறைந் கூறப்பட்டது. ()

எந் ம் அதி.—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றொ
லைவுவந்துழி அது தனக்கும அரசனறனக்கும் ஏமமாதற்கிறப்புப
பற்றிப் பிறிதோரங்கமாட வேராதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத
தாற கூறுகின்றா.

எசு^௧. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள. க.

இ - ள். ஆற்று பவர்க்கும் அரண்^௧ பொருள் - முவகையாற்ற
லுமுடையராயப் பிறாமேற செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது;—
அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் - அவையின
றித தமமேல் வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேயடைவார்க்கும் அரண்
சிறந்தது. எ - று.

பிறர்மேறசெல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப
பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலா
னும், அப்பெருமை தொலைநிறுதி வந்துழிக் கடனடுவனுடைகல
ததார்போன்று ஏமங்காணதிறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும்
போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்வழி அழி
யும் பாலராகலின், அவரை முறகூறினார். இதனால் அரணினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

எசு^௨. மணிரீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். ௨.

இ - ள். மணி நீரும மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் - மணிபோல நிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலையுங் குளிரந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணுவது. எ - று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிப்புறத்து மருநிலம்பகைவர் அரண்பற்றமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய் இந்நான்கரணுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (௨)

எசுந. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
மைமவர ணென்றுரைக்கு நூல். ந.

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை—அரண் என்று உரைக்கும் நூல் - அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு அணிபெயராதது. அகலம் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாக தலைகலமும். திண்மை கல்லிட்டிருக்க ளாறு செயதலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுமகருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற் பொறியு மயிறசெறி நிலையுங்—கருவிர லாகமுந் கல்லுமிழ கவணும்—பரிவுறு வெநநெயும பாகடு குழிசியுங்—காட்பொன் னுலையுந் கல்லிடு கூடையுந்—நூண் டிலுந் துடக்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுந் கழுவும் புதையும் புழையு—மையவித் துலாமுந் கைபெய ருசியுந்—சென்றெறி சிர லும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுந் சீப்பு முழுவிறந் கணையுந்—கோலுந் குந்தமும் வேலுந் சூலமும்” * என்றிவை முதலாயின.

எசுச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

இ - ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி - காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தை யுடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண் - தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணுவது. எ - று.

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

வாயிலும் வழியுமொழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றை எறபன வுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தமவலி நோக்கி இதுபொழுதே யழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்து உண்டால் அவ்வுக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிபப தெனறுங்குறிஞர். (ச)

எசுரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த்தாகி யகத்தார் நிலைக்கெளிதா நீர தரண். (ரு)

இ - ள். கொளற்கு அரிதாய - புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய-- கொண்டகூழ்த்தாகி - உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய—அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண் - அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணுவது. எ - று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின. மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங்கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிநிறேனும், அவர்விட்டன அகத்தாராமேற் செல்லாமையும், பதனடிபரடபும் முதலாயின. (ரு)

எசுக. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு நல்லா ளுடைய தரண்.

இ - ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய - அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்களெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாய—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண் - புறத்தோரால் அழுவெயது மெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவிக் காக்கும் நல்ல வீரரையுமுடையதே அரணுவது. எ - று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வினமையும் முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

எசுஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும் பற்றற் கரிய தரண். எ.

இ - ள். முற்றியும் - புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச் சூழ்ந்தும்—முற்றது எறிந்தும் - அங்கனஞ்சூழாது நெருங்காத விடனோக்கி ஒருமுகமாகப் பொருதும்—அறையப்படுத்தும் - அகத்தோரை அவர் தெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுததுத் திறப்பத

தம்—பறற்கு அரியது அரண் - புறத்தோராம் கொள்ளுதற்கரியதே அரணுவது. எ - று.

இம்மூன்றுபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின். (எ)

எசஅ. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப் பற்றியார் வெல்வ தரண். அ.

இ - ள். முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும் - தாணப்பெருமையாற் சூழதல்வல்லராய வந்து சூழாத புறத்தோரையும்—பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண் - தன்னைப்பற்றியவகத்தோர் தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணுவது. எ - று.

உமமை சிறப்புமை. பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர். வெல்வதென! உடையார்தொழில் அரண்மேனினைது. பெரும்படையாளைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்கு துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவையேமுபாட்டானும் அதனதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசகூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ.

இ - ள். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண் - மறறும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணுவது. எ - று.

தொடக்கத்திற் செட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், முனைமுகத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரினையறிந்து எய்தல், எறிதல், குதறுதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினைகளுள் அதனைச் சாயப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரியாமற் புருதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயின வுடைமை. (க)

எரு௦. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சியில்லார்க ணில்ல தரண். கஉ.

இ - ள். அரண் - அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆடியக்கண் ணும் - மேற்சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாய விடத் தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது - வினைசெயதற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்சி அவையிலதாம். எ - று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் எலாதது செய் தலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியில்லாரென்றும், ஏற்றவினை யை யளவறிந்துசெயது காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற பயனின்றி யழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் காப்பாரையின்றியமையாதென்பது கூறப பட்டது. (௧0)

எசு ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாடாநாடும் அநாணும் ஆக்க வுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செயதலினறிதம் இவ்வதிகா ரத்தார் கூறுகின்றார்.

எடுக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க.

இ - ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்பொ ருளல்லது - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செயயவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை - ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ - று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிஞ்ஞலத்தார். இழிவுசிறப பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறி வுடையாரும் உயர்ஞ்ஞலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணு தல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லை யென்பதாம். ()

எடு2. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வா சிறப்பு. * 2.

இ - ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் - எல்லாநன்மையு முடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்;—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச்செய்வர் - எல்லாத்தீமையுமுடையராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயர்ச்செய்வர். எ - று.

* இத்திருக்குறள் சேரமான்பெருமானாயினார் திருக்கையா ய ஞானவுலாவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

௨௯௪ எக்ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

உயர்ச்செயதல் தாந்தாழரது நிற்கல். இகழ்தற்கண்ணூந் தாழ்
தற்கண்ணும் பகைவா, நட்டார், நொதுமலரென்னும் மூவகையா
ருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுங் கூறியது அதனை வல்
யறுத்தற்பொருட்டு. (௨)

எருரு. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ரு.

இ - ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் - பொருளெ
ன்று எல்லாரானுஞ் சிறப்பிக்கப்படும்; நந்தாவிளக்கு—எண்ணிய
தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும் - தன்னைச் செயதவர்களு
அவா நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக
கூட. எ - று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய வருதல்
பற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிட
வேறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றுங் கூறினார்,
எகதேசவுருவகம். இவையுனறுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. (௩)

எருசு. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ச.

இ - ள். திறன அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய
யுந் திறத்தினையறிந்து அரசன கொடுங்கோன்மையிலாது உளதாய
பொருள்—அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் - அவனுக்கு அறத்து
யங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ - று.

செய்யுந் திறம் தான் பொருள்செயதற்குரிய நெறி. இலாகை
வெண்பது இன்றியெனத் திரிந்துகின்றது. செங்கோலென்று
புகழப்படுதலானும் கடவுட்புகை தானங்களாற் பயனெயதலா
னும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலநின்று துயக்கப்படுதலான்
இன்பமுமீனுமென்றுங் கூறினார். அதனை அத்திறத்தான்
வெண்பதாம். (௪)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ரு.

இ - ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக
கம் - தாங்குடிகண்மாட்டுச் செய்யுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச்
செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராதபொருளிட்டத்தை—புல்லார் புர
ளவிடல் - அரசா பொருநதாது கழியவிடுக. எ - று.

என ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை. உகடு

உவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ் வாறு வாராத் பொருளிட்டம் பசுமட்கலத்துணர்போலச் செய்தா னையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனைப் புல்லாரென்றொழியாது புரள விடலென்றுங் கூறினார். (டு)

எடுசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுர்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். சு.

இ - ள். உறு பொருளும் - உடையாரின்மையிற் றுணைவந்து றற பொருளும்—உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும்— தன் னென்னுர்த் தெறுபொருளும் - தன்பகைவரைத் திறையாகக் கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ - று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின் கட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்தனமும், தாயத்தார் பெருதனமாம். சுங்கம் கீகலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளெனவிரியும். ஆறி லொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டா னும் அஃதிட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவிலியா லுண்டு. எ.

இ - ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி - அன்பினுள்ள ப்பட்ட அருளென்னுங்குழவி—பொருள் என்னும் செல்வச் செவி லியால் உண்டு - பொருளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்றது. த்தையுடைய செவிலியான் வளரும். எ - று.

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுற்றாமேற் செல்வதாய் அருள் தொடர்புபற்றிச் செலுமனபு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின் குழவியென்றும், அது வறியார்மேற்செல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவிலி யென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது தானேயெல்லரப் பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றுங் கூறினார்.

எடுஆ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத் துண்டாகச் செய்வான் வினை. அ. [தொன்

இ - ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையெடுத்துக்கொ

2. கூகன் என் ம் அதி—பொருள்செயல்வகை.

ண்டான் அதனைச் செய்தல்—குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்ட
றறு - ஒருவன் மலைமேலேறி நின்று யானைப்போரைக் கண்டா
லொக்கும். எ - று.

ஒன்றென்பது வினைபாதல் செய்வானென்றதனும் பெற்றும்.
குன்றேறியான் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும்
யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக்
கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வரு
த்தமுமின்றி வல்லாரையேவித் தானினிதிருந்து முடிக்குமெ
ன்பதாம். (அ)

எனுகு. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில. கூ.

இ - ள். பொருளைச் செய்க - தமக்கொன்றுண்டாகக் கரு
துவார் பொருளையுண்டாக்குக;—செறுநர் செருக்கு அறுக்கும்
எஃகு - தம்பகைவர் தருக்கினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்,—
அதனிற் கூரியது இல - அதற்குதுபோலக் கூரிய படைக்கலம்
பிறிதில்லை. எ - று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பொரு
ளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நட்புமுடையராவர், ஆகவே,
பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமேயடங்குவரென்பார் செறுநர்செ
ருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அரு
வப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற் கூரிய தில்லென்
றுங்கூறினார். (க)

எனுகு. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க்கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. க0.

இ - ள். ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க்கு - நெறியான்
வரும் பொருள் இறப்ப மிகப் படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்டும்
ஒருங்கு என்பொருள் - மற்றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளிய
பொருள்களாம். எ - று.

காழ்த்தல் முதிர்்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின்
ஒண்பொருளென்றும், ஏனையிரண்டும் அதன விளைவாகலிற்
முமே யொருகாலத்திலேயுளவாமென்பார் என்பொருளென்றுங்
கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனான் வரும்பயன் கூற
ப்பட்டது. (க0)

